

నొక్క మహాప్రబంధంబేను సంధానంబుసేయ నుద్యోగించియున్న సమ
యంబున॥ సీ॥ తనకల్పిబుధదీన తాద్రీకిడంభోశి తనబస్మిషడ్రి పుధ్వాంత
హేళి । తనమూర్తి శిష్యహృద్వనవసంతస్ఫుతి తనకీర్తి దశదిశాంతః
ప్రభూః । తనదాంతిసంతతా ధ్వస్తాక్షవిభ్రాంతితనకాంతిరోషశక్తము
ఖదంతితనచిత్తమిశ్వరాస్సవిధాయ త్తంబుతన విత్తమార్జ్యోకనతవిత్త॥
లే మనుచుగొనియాడ వహికెక్కినట్టిఘనుడు । దేవనార్యుని నెయ్యంపు దేవి
యైనమల్లమాదేవిపుత్రుడామ్నాయవేది భవ్యగుణహారిషిదువర్తిబసవశౌ
రి॥క॥ననునొకనాడాత్మాంకగ్ధునిగనుగొనిపాలకునికిసోమేళునిపే । రనుబస
వపురాణముప । ద్యుబద్ధత వెలయజేయ దలచితినిసుతా॥ మ॥ అదివేదా
గమసారసంగ్రహము సత్యజ్ఞానసంపాదకం । బదీరుద్రాది మహాపురాతన
కథావ్యాప్తంబుపాపావహం । బదీసద్భక్తివృద్ధికారణము ముక్త్యావ్యాస
మల్లానునీ । వదీచెప్పందగుబద్ధకావ్యముగ కావ్యప్రజ్ఞసేవ్యంబుగన్॥క॥అక్క
తిసోమేళుడుదా । నైకావింపడుహృదీశుడామ్నాయవచో । నీకోక్తభక్తిసు
గతిన్ । జేసొనిపోమింప సిట్లజేసెన్ద్యిపదల్॥ క॥ ఆవేదాధికము ద్విపదలు
సీవిష్ణుమహద్యములుగనిర్మించినభ । క్రావతిమెచ్చుశివకపు । లీవిధమంగీకరిం
తురిష్టకుమారున్॥ అ॥ సోముడేమి చెప్పెసోమేళుద్విపదలే । బెట్టిపద్యము
లుగబెనచనందు । నన్యులనగవలదు నాగుయ్యశిష్యుల । మగుటచునకుచే
ల్లునవియునిలుప॥ సీ॥ విరచించెజైమిరివేదస్తవం బొకపాదమునవేదయు॥
క్లిలిపిహరభక్తివైదికంబనిశ్చితులిడిచెప్పెప్రతిసోమేళుడుదా రాధ్యచరిత్ర॥

[పథ మా శ్వాసము.

సరవిశ్రీ నాథుడాచరిత సద్యప్రపంచముసేసె ద్విపదలుతరుచుఁ బిపియతగ
 దుపద్యకావ్యముసేసె నైవధమంచితహాషణవాక్యములబెట్టి॥ తే॥ సోమగు
 రువాక్యముల బెట్టిభీమసుకవి! గరిమెబసవపురాణంబుగణనజేసె! గానపూర్వ
 కావ్యముచేరగఁగిరిచించు! వారికాదికావ్యోక్తులువచ్చినెగడు॥ క॥ నీవును
 సోమేశునిద్విప! దావళియధికములుజేయుచుండలముధకం॥ బావంతయు
 దిగవీడక! యేవియుమున్నందులేని విడకుకుమారా॥ సీ॥ చదివించినారము
 శబ్దాధికసారముల్ కావ్యస్మితశక్తిగలదునీకు॥ మనకులాచారుడైమహిమీ
 రఁజైవైక మాగంబుచూపినమహితయశుని॥ సోమేశ్వరునిగృతిస్వామిగా
 నియమించి బసవపురాణంబుపద్యకావ్య॥ మధికావింపుమీయని యానతి
 వ్యగకరములు శీరమునందిరవుకొలుప॥ ఆ॥ మీకునంకితముగ నాకాంక్షనొక
 కృతి! సేయువేటగనాకుబాయదెవుడు! నైనమీయనుజ్ఞమీరినడవగ
 సేయుచున్ననటసేయువాడ॥ క॥ అనియేనువిన్నవించిన॥ విఃసమాధానము
 బృష్టివీక్షించిమహా! త్సునిబాలకురికిసోమే॥ శునిగృతిపతిశేయినిబలశుభద
 ముమనకున్॥ క॥ నాకొకకృతినీదలచుట॥ జేకొనిసంతసమునాకుజేయుట
 కైన! న్నాకృతిగురువులకిచ్చిన॥ నాకునుసంతసము శతగుణంబగు
 వ॥ కావుననీవుమాపేరనంకితంబుగా వేరొకఁడ్రబంధంబనుసంపాదించు
 పుజ్జగించినజ్ఞసమృతంబును సమస్తశాస్త్రసింగమాగమపురాణసమృ
 తంబుచునకల మాహేశ్వరసమృతంబుగా సోమేశ్వరుండుగ్రహించు సేసి
 సవపురాణంబు సోమేశ్వరునిపేరను సుశబ్దాధికసాక్షి ధురీధురీ

బుగాపద్యకావ్యంబు గావింపుమనీ యానతిచ్చినందద్యవనంబు శిరంబునఁబ్రేలిం
రియించి జెప్పంబూనినకావ్యకన్యకా ముఖమండనాయ మానంబగు కృతి
పతిమాహాత్యంబు ప్రథమకథనియ్యమానంబు గావున దానివణిఁగించెదనది
యెట్టిదనిన॥ చ॥ హరుడొకనాడుభృంగి కిటులానతియిచ్చెను గాయ

— శ్లోక తి ప తి వ రాణ న. —

నుజ్జమై! నరిగిధ రాతలింబసవుడధిఁగిబిజ్జలరాజ్యమాధురం! ధరతవహించి
మన్మహిమదశఁగించెలయంగ జేయుచున్! వరుసజయించె బెక్కులుపవాద
ములందరు చోద్యమందగ॥ చ॥ అసదృశతన్యహమహి మమారవితారక
మైచెలంగశ్రీ! బసవవరిత్రమున్ సకలభక్తకథామణిసూత్రభాతిగా । వెన
రచియింపుమీవు పృథివీస్తలికింజనినాగభృంగిసఠ! తసమునబుట్టెబాల్కు
రికినామపురీమరసోమనాథుడై॥ సీ॥ లిపిలిఖింపకమున్న యపరితాధోక్షక్తి
శక్తియాతనిజిహ్వజరుగుచుండు! ఇందాదికరణాదిసరణిచూడకమున్నమది
నుండుకావ్యనిర్మాణశక్తి! భావ్యసంతతులుచెప్పంగజూడక మున్నరుద్రభా
వ్యక్రియారూఢివెలయు! తరు-శాస్త్రాద్రీదీవిద్యలుపఠంపకమున్న పరపక్షని
గ్రహప్రాధివెలయు॥ తే॥ నతనినుతియింపనాబోటికలవియగునె । జైనమ
హావ్యకవిన్యస్తశాతశూలకలితబిజ్జలతలగుండుగండేబిరుద! శోభితుడుపాల్కు
రికిసోమనాభిదుండు॥ క॥ ఆతమగురువరకరసంజాతుండైవిశ్వవాధుసన్ని
ధికవితా! చాతురియొరిగిబసవ । ప్రీతిగరచియించినట్టికృతులెవ్వయినన్॥
సీ॥ బసవపురాణంబు పండితారాధ్యుల చరితంబు ననుభవసారమనుచ!

సకన్యోదసారసూక్తులుసోమనాథభాష్యమ్ము శ్రీరుద్రభాష్యంబుబసవరగడ
 మపద్యోత్పత్తిరగడశ్రీబసవాధ్య రగడయుసద్గురురగడచెన్న! ముల్లుసీసము
 రువాక్యగారగద్య వృషాధిపశతకంబుచురాంక॥ తే॥ గద్యపద్యములుపం
 కావకారగద్య యష్టకముపంచకమునుదాహరణయుగమ్ము నాదియగుకృ
 తులుభక్తిహితార్థకాబుద్ధి జెప్పినవిభక్తనభలలోజెల్లించును॥ సీ॥ ఒకనా
 మశివభక్తులొరుగంటనుస్వయం భూదేవుమంటపమునవసించిబసవపురా
 ణంబుపాటిచివినువేళ హరునిగొల్వప్రతాపుడచటికేగి యాసంభ్రమంబే
 మియెనుదుభక్తులుబసవ నీపురాణంబధికవినెదరనిన । విననాపురాణంబు
 విధమెట్లొకొయన్న భూతకవిప్రొడొకకతకచేరి॥ అ॥ పాలకురికిసోమపతితు
 డీనడుమను । పెనచెమధ్యమవల్లుపెట్టిడ్విపద! యప్రమాణమిదియనాద్యంబు
 పదమన్న! నరిగెరాజుభక్తులదియెరింగి॥ చా॥ కతములకణక యుగ్మములు
 గ్రకురసమూయుచుబ్రహ్మబంధువున్ । బారిగొనజూచియిట్టిఘన మూర్ఖు
 లుభక్తులటందృవేగబా॥ లురరికిపురీశదేశునకుక వినుపించితదభ్యుజ్జసి
 వెరవిడివిప్రబ్రహ్మకొనివేవధి యంతమటంచునందరున్॥ క॥ చనిపాలకురికిసో
 మేశుని తోసప్పాటుపలుకుచొప్పెడచెప్పక॥ వినియూరకున్నభక్తులకును
 తలవంపొనటంచు కుపితాత్ముండై॥ క॥ భవిగానివానితోడన్ వివాదవెల్లర
 రింపచూడవిధిలేదైనన్ శివభక్తిశక్తితృణమా నవుచేగెలిపెంతుదూషణ్ము
 రుంబాటున్॥ అ॥ అనిప్రతిజ్ఞజేశిహరయుక్తిముక్తుడైలింగముద్రయెడ్లన
 గడించి! కూడగట్టిపట్టిగూడారుబండ్లపై । గదలిపోయిరోయగంకిపురికి॥ ౬

సోమ్యరజితకుధరమ్మునకునున్ను ! ననిననల్లకొంచునగుశివుని ! సమ్మఖం
బునందు సమర్థుడబుననుండె ! సోమతల్పుడగుచు సోమగురుడు॥ ప|| అట్టి
పాటూరికి సోమేశ్వరునకరితంబుగా బసవపు గాణంబు పద్యకావంబుగా
వింపసుద్యోగించినతచ్చిప్రపశివ్యప్రశిష్యుండగుమద్వంశానుక్రమంబొట్టిదనిన॥

క వి ప ం శా ను క్ర మ ము.

క|| సోమేశ్వరుహరిపురికిం ! గానేకకమున్నయన్నదండాధిపుడే !
ప్రేమంబుననిప్పించి ! చూడుండలిదోకప ర్తిపురిశరణులలో॥ క|| ధరపా
లకురికిసోమే ! శ్వరగురుకారుగృహస్త సంభవుడగుటకొ ! గురుదత్తలింగ
భావాం ! తరుడైశివరాత్రికొప్పనాథుండొప్పు॥ క|| ఆకొప్పయ్యకబుట్టి
శ్లోకుడుబసవయ్యపుట్టెసోమేశునకున్ ! చోకపిడువ ర్తిలోపల ! బ్రాహ్మరము
బువ్వుతోట బావిఘటించె॥ చ|| వివయపేనేకమాషబుడు సమృతకర్తివా
ర్చనక్రీయా ! జనితవరప్రసాదజలసంయగే గుడితబుండు సామవ ! ర్తనాడు
విశుద్ధబుద్ధిగూరాజిత మూర్తిదయాప్రపూర్తియ ! శ్రోతఘనిచాగుబసవ
యప్రభుడొప్పుక దాత్మసంభవత్॥ ఆ|| సోమయప్రభుండు సొరదికొప్ప
య్యయ్య ! గొండపిరింగింకకోవిందు ! శివాయానతియ్యభువనయ్యదేవర !
యనగ వెలసిరంగునగ్గిజుండు॥ నీ|| సకలరాజ్యమస్త్యస్త మణికాంక్షంపుంజ
రంజిత పదాంభోజయగళం ! డకుంబిలాగపపురాణోమ్నాయ సమ్మతవి
రక్షేవప్రతవిశ్వతుండు ! బరపాకపరసతిపరధన పరసర్వవచనాదిదురతివి
వృత్తుండు ! పంచాక్షరీసంత్రసతన ప్రబావదూరీకృతాంతగళ తరిపునికా
య్యు॥ తె|| ఉనమశివలింగసంతతధ్యానజనిత ! పరసనమోదనంపూర్ణభా
వకలిత ! మానసేంద్రియవగుంబుమహిత ఇశుడు ! కలపపిత్రు డుపేద
సోమగురువరుండు॥ క|| ఆదిన్పరితాపుడిచ్చిన ! యాదోపుంబుండు మనం
బుకెలివడినక ! మోదమునప్రాధీనయమ ! హీనైతుచేడెచ్చి నిదరునెరు
గె॥ క|| శ్రీవెలయగచాసోవయ ! దెనకపినసో గురునిదనప్రభునికాధూ
వినుతుంజెక్కియచు ! కోవిదుబగయ్య హరిగరియ్యనగనె ॥ చ|| వారిలోన॥
నీ|| శ్రీక్షేవతాప్రవిశేషాగమజ్ఞత మనిగొన్నపద్మలజ్ఞాంపూరిక ! యాగా
మిదజ్ఞదిగబరనిశ్చంక వరగురుసగృహాంధికతుండు ! నిఖిలరాజ్యవంది
తపదాంభోజుడై బంగినలోకైక పాపనుండు ! సకలనిహిత శరూపనచ్చిన్ద్ర

దాల్చినామొడల సోమన్నయు బాలన్నగునువన్న బసవయును । వారిలోన
చునేచరజుండ బహుకావ్య కాటకాలంకారచటలవేది ఆ॥ చెప్పదొడగినాడ
ప్రపంచగరాణి । గవళిపద్యకావ్యమైచలంగ । మంజులోక్తయుక్తిచతుర
గురుడైన బాలకురికిగురునిబలిసిశేసి॥

షష్ఠ్యంతములు.

క॥ శేష్యుడగు నుచుచా ! రాధిరసోరురయీ భరణునకునుమ
హావేదాగమచరణునకా । వాదితదృష్టి కియుక్తి హరిణునకున్॥ క॥ చరిలిం
గార్చనరః కిన్ । వరమనినిధూమ ధామ భాసురః పతికిన్ । వరకావ్యకృతికిజ
న్మతిః మిరినిర్వాపణమయి ప్రమిడికిన్ యితికిన్॥ క॥ భవిషాంకభవిషమహాదిత
భవిప్రస్థిస్తప్తిమప్తభవిప్రప్తమహీ । భవిభాన్యభవిక్షరద్ర । వ్యవజజ్జనశీలు
చకుంచూ లోబనకున్, కి॥ హరిదంతపతిదంతస్థ హరహరి శారదా
భగీరాథదలిస । శ్మశరకగనావగజిత । వరసునుకుచిత్రభావవణిక
తమసికిన్॥ క॥ అజ్ఞానాపహకరణ । ప్రజ్ఞానకునునకలనుకపిభావజ్ఞునకున్ ।
వైజ్ఞానిక సేవితునకు । సుజ్ఞానికి బాలకురికి సోమేశునకున్॥

ప॥ ఛక్తిశ్చ గానబద్ధబుద్ధిపూర్వంబుగా ననేకసాష్టాంగదుండప్రణామం
బులచరించిజ్ఞాన ఫల్యంబుగా నాజెప్పంబూనిన బసవపురాణంబును మహా
ప్రబంధంబునకు ధానుసంధానంబెట్టిదనిన.

కథాప్రారంభము.

ఉ॥ శ్రీరిజానహయ శశిశేఖర చిత్తవశీకృతుఁడు । త్సౌగతకే
శిశేగుసురుగవ్యావృతపూగముశభుశాంభవి । యోగదశాప్రకాశకరిణాత్మ
ఘనాంఘ్రీసరోజచిన్తధూ । భాగమురాజితాగమజ భక్తసురాగముచెప్ప
నొప్పగిన్॥ ప॥ వెండియు॥ చ॥ సురగణనేత్రమబ్జరిపు మచితశేఖర ముల్లస
త్తిగం । బరస సితేతరదృశివిభాసుర మాక్రితనర్వంకగళం । బురుచిరభద్ర
నాగపరిమాషితహితమువైచిశేష్యగుం । బురహంబోల్పుచున్ రజితధూ
ధరమిథుచెప్పనొప్పగిన్॥ ఉ॥ మారువిరోధియందనుప నన్యడుభృంగియు
నందికొల్పిన । హరిధగాన్యజానహితై కొలువున్నెడంగరకేశర । న్నా
రకై నారదుడు నన్యజంజనులంబులమల్ । ధారుణమోవ ము
క్తిరకమరి నులుమాళిలెల్పుచున్॥ క॥ నిలిచినమయంబెరింగిన । కల
లోకస్థుండుగు గానబడంగా । బలుకురనిచన్ననాగుడు । శేషిరిగిపిగా

కపాణిదయదులకింపక॥ ఉ॥ వెన్నెలగాయుకంట సరవిందజసంభవమూచె
 నంబయా । సన్నమెరింగిస్వీయ సతిసన్నితినిమ్మహస్తంబ్జదాయస్వియ
 మించెయాత్మసమయాజ్ఞత కీశ్వరునిచ్చమెచ్చబ । లెన్సిజడంత కాంతులువి
 కీణములై సభసిండబర్వక॥శా॥ పుత్రానారదనిపుగన్న భువనోద్భా
 తాద్భుతక్రేణిక । తేనైత్రాశ్రోత్రవిభూషమ్రోమో నభి వణింపం దగుంగా
 వ్యవై । చిత్రంబోష్ణగబల్కుమన్నయెడ రాజీప్రాధ్యవత్పుత్రుగ, చోచ్చితా
 నందము కదళింపబలికై తోణీద్రజాజానితో॥ తే అవధరి పుష కన్న
 పంబద్రజేక । లోకములనెల్లనీభక్తిహాక జెడక । జరుగునెప్పటి యల్లసేస్తు
 వమగుచు । రీతిలేకున్నయదియిప్పుహాశలమున॥ సీ॥ సన్నిహివాచారనిషాగరి
 ఘ్నైలపలుకరు గొందరుభవలతోడ । లోకప్రపంచంబులో గొందరుండియు
 లోకభోధనలకులొనగారు । మరెకొందరానంద మగునైయున్నారు భరకు
 మార్పడితమ్ముచారురచి । సద్భక్తియుక్తులై జపలకు పొడమాప కున్నా
 రుగొందరునూనెతులు తే॥ గానమిభక్తిమేల్పటుగానబడక । వడ్లుపె
 రుగుసుగలిపినవడువుదోచి । యున్నయదిగాని భుజిపైనుద్ధృంప । సయ
 మివిదృష్టములు సత్యయములుమాపి॥వ॥ అల్లెనమానవులడెడ బులగలి
 సందియంబుడి దుపడుగరులి గజంగవస్తంబులఁ త్రసాదపాదోదక పభా
 వంబులుడెలివిబొంద నప్పడమిల సకలభక్తజనంబులు దావకభక్తిస. పత్తి
 జంబునచూరలం డెలుచురుగావున దేవనీపుభూలోకంబునకు నవసరింపల
 యుచన్నవివియన్నలిన సంభవసంభవునకున భవండ్లియొడ॥ నాకుననం
 దికెళునకు నారదజేరొకయింతలేదువి । న్మాకరతాకరుక ధరణికన్దెదను
 జ్వలభక్తియుక్తిహూ । లోకపులోకులెల్లచిర లోకసుఖప్రదజన్మ దుఃఖలుం
 టాకచుదియ్యైక్తి గొడంబడిచెందుదు రెందుమోతుముల్॥ చ॥ అనవినికే
 లుమోడ్చికుధరాత్మ జవలెహృదీశనందికే । శునకునునీభిన్న దశచాప్య
 డకుండుటభక్తదేహివై । వినుతికినెక్కియండుటనో చేరినిటు తముగల్గొ
 నాకుజ । య్యననెరిగింపవయ్యోహృదయంబున బమ్మినసందియుంబుకై ॥

నందికేశ్వరునిచరిత్ర.

క॥ కలికినగజబల్కి-౧॥ నారాజధరుండునారదాడుటవినవి । ప్తార
 ముగనందికేశ్వరు । దారిత్రముచెప్పదొడగెసతిమదమలరక॥ తే॥ నందికిని
 నాకునించ్చకన్నలేదు । భక్తదేహంబునగునబుగునట్లు । గాకయితనికీ

గాతునైక్యంబువేరే | కలదుచెప్పెదవినుము దలార్చుంబు|| ఉ|| అనిశిలా
దుడస్సుని కులాగ్రణి యుగ్రభ నిష్ఠకోడభు | త్రోదయ కాంక్ష శ్రీగిరి
సముజ్వలనైపుత ధూమిగంగమూ | లాదులునంబుజూహిత వదాహిత
దీప్తులజాత రాగ్నిపెం | పైవగశంప దాకం సహనతచేసె యశోవి
వషణముత్తి|| తె|| ఎంతయావ తలేక యూహంతశిలయి | తనకు హా
రముగ చేసికొనియతండు | పెనుగొట్లు వషణంబునైద్రనిష్ఠ | సత్తు
దక్కరాయుడె సగ్గుకరయనగ|| క|| ఉష్ణతవమిట్లు సేయగ | బర్హిన
రతినతః కేనుప్రత్యక్షులై | గుర్విసురాగ సూపతి | వాస్వశర్వ ర్యధీశ
భాసువదనా|| ఉ|| ఆమనియట్టనన్న ముదయంబుచుగన్దొరి మొకేరలేచి
సూ | త్రామముఖాభిరామర వనప్రదశకరశర్వపార్వతీ | కోమలచే
హవిశ్యు పగూహన గేహ యంచుహృ | త్రేపు మెలర్పట్లు విసు
తింపశిలా మనఃస్థుబిగ్గినిక|| ఉ|| ఇష్టమనీకనైకాది ముశ్యకరంబుకశేప
వయ్యె | స్పష్టముగాగనీరి యమక క్తికిమిచ్చితి రా జవయ | తృప్త్యుడుద
చ్చిలాదుడటు దీనవచోగతిబలైదద్దము | ఎప్పుడనైకహిందో కటివేబుట
నాకువివేకపాకమే|| క|| ఐననుగానూరామి | యాన గానంగంక మరవకడిగె
దమదిలో | మానకగోరుదుభక్త్యస | మానుండ కుసుతుభవస్సమారుంబ
డయె|| క|| అనవినిమునిమినునబెస | గోను మానంకమైప్రిగొనకొ
నియేను | న్ననెరింగిమరియునతడి | బ్ధినివిరుతంపుచుండువా ఎకరవదరా||
తే|| నీవునాకిచ్చుసుతునకునీదుభక్తి | లోనవణువైచగడమైనమాచకేను వాని
శలవృంచివైతునియూరచాని | కడ్డమైనవచ్చి నైచిమింప|| క|| ఏగోరినట్టి
తప్పుతు | నీ హుడియేచిరాసగుట్టిట్టుటకు|| లోగెవేరియి కుంకన |
సేవంబునుచ్చంములేరొడొల్ల|| వ|| అవియట్లున్న వింశిని సూచి
తథ్యైయుక్తికేచునప్రమాదిచి చాహినిపథినుతము సభలంబుశెయ ను
ద్యోగించి|| ఉ|| స్వర్గముకర్మనన్నురసం విమివభ్యు శేరిరాడుచై |
ర్శిక ముఖాంకము సుభు ము దిర | పృథుముగ గుర్తి ముఖామ్రుకు
ప్రభువంబుగ్రాన్ధి భుజావమై | యాకంకనైకంబు వ మూసగము
న్నుటై వషణై|| నీ| క్రిత వశచదిహాంబ జతురంబులజురంబు ప్రదేవ
సూ | ములప్రి ములగు | ద్వాపరంబునడవ్వుముమిలపైమోపు గోయె
గంఃసంసోకరాగానిలుచు | ఫలంబు దానోట రనపానచా నామ

యమగంబులవారికొప్పశెప్ప । వెండివీతియ్యకలభుడనాబొగడొందియాత్మ
 శాశానకైచరూత్వంబు ॥ తే॥ మనముఖుండుగోకులపరియైన
 యాదిప్రపభేతుమా యిట్లు పోలితి ॥ నానందం శ్రవండునగబుట్టు । వల
 గునుగిటుకాకున్నాని వినుచు ॥ క పనై నబుట్టవలయు ॥ గానవడంబిచ్చి
 గప్ప గానెరనుమా । ధానూనాత్మనిఁ దక్కిం ॥ గానశిలాదుఁకుబుత్రుగాని
 యుమింస ॥ చ॥ కలదకొడుయమ్మలలిత మణిబుత్రంబిత్రగోత్రుచ ॥ శ్మ
 మయశుగామింబొమ్మిం బంబని పల్కినమాన్ గాన్మలో బ్రమదమనొంది
 నంబు యునుభవ మాశ్రయిల్లీయింభుమ । త్తముచునెంచెయోనిజుదక్కి
 ధరశ్రీశిలాదులెఱుఁడై ॥ ఉ॥ ఎన్నిచిల్లెనెహసరసి జేకులయొకుకుచుడియీ
 శిక్ష । బుట్టగదోడుదోడుతనముచెనుచియ్యపద బుభక్తిదా । బుట్టకన న్నె
 బుట్టెమదిపుర్యమహాస్వనిచింతయల్లియా । పట్టింబు నదస్వన భావ
 జ్జ తెర్చి యున్నా ॥ తే॥ మరియొచ్చెగాంతసూక్తిమగ్నిమాంబొక్క । ౭
 కులాదిశవాచారంరతవృత్తి । గానమెలగుమతల పదకమలములకు । నన
 ముగ్ధులంబంగులత్వతనిష్ఠ ॥ ఉ॥ చింతయొకింత తేకళిశుసింహముపారెడు
 యెలలగుహే । మలపుపాదయ్యలనస్యెరర క్షిగెరదప్పుపాదోం
 తరశీమిల్పిగరారవచుక్తదునై చెలంగుచు ॥ సంజనమందింతతము
 సంయమింబొమ్మంబునయొడ ॥ క॥ గ్రీష్మమునంతడుచతుర । ర్విప్లవస్వ
 మునందరికినిలిపిదా । నొన్నగమాగమములడచివి । భీష్మగతకదివికివాద
 దిరగులంబు ॥ తే॥ తలలవాగలదెంపంబదాపముంబ । బలకునొళ్లు
 బకబకలగుమండు । జూడరెప్పులుచుగురస్కక్కుమిండు । నందియొనరిం
 దపముమింబిందొకట ॥ చ॥ ఒరటిండుంకెగ్గకెయిధామడవారిధులి
 న్నె ॥ కృతులెల్లమగ్గెనహికచ్చపరాజముమేనునగ్గెనం । ఒరమి
 లమిదవ్రాతె నుచుపజ్జాలాచాయువుదూలెనగ్గివి । స్ఫురామమారెక్షితె
 బలమాదిపలోకమబోద్వ-లోకం ॥ తే॥ వెండియనాశాధీసుల గూడియ
 లంబు గూ జొచ్చి గోపపశాఙ్కుల్ । పండెతమకనుచుబట్టిన । నుండకొడు
 నోకివచ్చిరుమలు కడకు ॥ ఉ॥ మిక్కిలిభీతిఁగొని పరవేష్టిముఖులవలల
 నిగ్రాబుచుల్ । జిక్కిగజేసియిల్లునునోసిరివన్నగుమాస్త్రవిక్రియా । ధి
 క్కయణా చండి తృతీయవిలోచన దేశవమా ! దిక్కిట్లుబాడుమంచుపర
 దేవనమిల్లమునన గుచుక ॥ ఉ॥ శంకర భక్తవాంధితి శంకరపరజా

ప్రథమా శ్వాసము.

త్రనేత్రనే । త్రాంతపాదపంకజనిరంకకళాపకళాపగంధవ । తురంగము
 మంకసంకలితకుద్రీసుతాకుచకుంభికుంభకూ । లంకషదోధ్యకాయాంతరజలం
 ధరసింధురమానమదకానా॥ సీ॥ అనినన్నుచినుతించుచున్నతప్రముఖుల గనిక
 న్నుగవనవికమలనయన । బలికి నిల్లనిభ్రాంతిమానసులారయింతసంతాపిం
 పనేమికు । న దిశేశ్వరు వాయుపుత్రునిష్టము వెరచవేపచ్చటవెట్టితనము ।
 గాకి యాశుడుభలాకా క్షిమైచినునుల్ నలుపునేకెడవశ భుముఖే॥ తే॥
 సీకై నను శకొన శ్రీనివాస । ద బువ ణీశీపనిద పడలము । జూపబూడం
 గలుగు శెనుమరపతిత్వ । మానశేయశతండుశనీపతి॥ క' మీపదవలుయ
 ననేనికి । నాపదసభ్య కిగానినాపదమైనక । శేపట్టడతడుచుమ్మండిపట్టున
 వట్టిశకలేమిటికికక॥ క॥ అంపలికమీరున గాశ్శజ । వనరుమానేత్రాదిదివి
 జవరులకునారం । దివిసగళిష్ట దెలుపన । తనికడ కేగితియిదితద్దయుగో
 లువక॥ ఉ॥ ముందలన్నునెన్నుగన ముప్పరిగొన్నుదంబుశోడనా । ప్టాంగ
 నమస్కృతుల్ సలిపియెఱురితా । గరుశార్చుడై నతిం । పగదొడంగెనిట్లును
 పరులపూర్వితయీయవా । క్షంగ కేచ్చమెచ్చగ బినప్రసవోల్ల సదాస్య
 మండలా॥ లయగ్రాహి॥ అక్షయ్యునిశీతలహాతునిజపేక్షణ శిభిశీతవలతు
 కేమలాక్షునతదేవా । ధ్యక్షశతవక్షురాననక్షయ్యునిశీతలహాతునిజపేక్షణ
 నభక్షుభితరింభ । ద్రాక్ష పుగమం తక్షపరక్షితవక్షుల ముధోక్షభచ్చ
 తురురుభాసం । దక్షిణి మోక్షకరిణక్షుమపవాక్షరవి లక్షవక్షక్షరమయా
 క్షితివిదూరా॥ క॥ ఈ ధివినింపగని నేపలనివరములిత్తు వేడుపటన్నక
 దేవాళులుననమ్ముచి । నా లగనగొనుదుబలి కెనగుజిగురొత్తక॥ క॥ నిచ్చు
 గనుగొంటిమతివర । మెన్నంగానొండుగల్గ నెనాకథవా । పెన్నిధిసన్నిధి
 నుండగ । మచ్చుగనుగబోచిహీనమతుంగలరే॥ క॥ పదపులగదపులనేనా
 ల్లదయామనిమమునాతలపుదమ్మిగవ । శ్పదమలభ క్తిదలింపక । బదిలంబై
 యున్నయది మపదివేల్చుచుల్ చ అంబినియాద్రహాస్యగతి హత్తిచలిం
 పకయిండకొగిలక । బెంగొన శేనింపపభిష్టమిల్లములిగ్నాధ క్తిగా । బుద్ధ
 నరూపిఃచిశద్వరపపులనగ కాంక్షనాకు । వాహనచాశేనిగొంటివి
 కవాంబురుహాననయ స్సహాస్పనిక॥ ఉ॥ ఎరియు నమ్మకాత్మంబు తొంటి
 కాలంబున నాచ్యురభాకాంబున నుదియ్యువాహనంబగుట యతనికిదేవప
 రచి యేపూర్వస్వజ్ఞ స్వంబుతోడంగూడ ప్రమధగతాధిపత్యంబు నిత్యంబు

గామెచ్చి చ్చితి నప్పడు॥ ఊ॥ అంగటకంతుకూత్య ధరుశంతలధాతను
రాధిరాధుడ । ల్లంతటదేవతానివహమంతటవంతటజాగి మ్రొకిశ్య । త్యం
తవచోమచర్చకలనందరునదిఁ నుతింపతగ్గయ । భాగ్రింతియడంగబక్తితి గృ
పారసమానసమాచరింపగణ॥ తే॥ ఆతడుతపమాచరించుటఁ చటనంది మం
డలంబనబరగెభూషండలమన । సందుచరియింపుచుండెడినభిలజేవ । సంత
తులకిత్తుమోక్షంబుసారసాక్షి॥ ఊ॥ నందిమహాత్మ్యమం యు వినంజడువకలి
భియింపగల్గుచు । స్పందవిశుద్ధ్యల్లియవ చక్రయస్థిధియాభక్తివృద్ధియుం
చందనగంధి నాగిరిజనంశసమందుచునందిజూచిబా । లేందుక శాకలాపునకు
నిట్లనిబలెను మోక్షుగేలుతో॥ ఊ॥ ఈయనమహిమిచారిత మిం శరంతర
భక్తిచింతయా । సోయగమిప్రభావిభవ శోభనమిసుకృతంబునమహిమా ।
పాయమునీవిచక్షుత భాసుగీతికెయ్యిట్టిమూలకెయ్యుం । గాయజువైరి
యవ్వరికిగల్గుననిచయలేనివారికి॥ గీ॥ నీనిజాంక బుగాకున్ననిన్ను నుబన
గునెతోడనై క్యంబునగుట లడె । యనుచునగ్గించుగిరి గాజ తనయవినగ
నారిదుఁతోడబలెచినాకపాణి॥ శా॥ వింటేన దనంది కనునిక భావిభా
తినామానిము । కరంటింబేరొక నిదేవ యెయిహిరాక్షైవేయి సీసత్రు
వక । వింటికి మంటినంగనందియనమాచియిభిషె న్నోదమల్ । నంబక
భక్తియుఁగార్చ భాష్పమునన్నుక యు క్తమాస్తాభిజ్ఞైః సీ సుతింబందికేళు
—* సంకశ్వరని చాలాకంబనబ్ధింబు హరి డా విభాగం*—

నికనునన్నుచేసన్నగరయబిచ్చిచ్చు మెజయ । తనసమకలప్రసాదమకృపజే
సియిల్లునియెనందీశెనర్వాథకవితి । ప్రచుదవఁఖ్యులకునుబా ర్యక్షిస క్షిజె
ప్పేమనీకాచిశెప్పవటుల । నీకథంబునక నిలాకలబలంకెల్ల విడిచి బద్ధుని
యెరుగబడదు । గానమానవలోకంబుకడకు నగి । నాదుసచ్చిత్త చ్చటబా
దుగొల్పు । వలయునవన్నయనుపేరినెఱుమిపావ । భక్తలకహితార్థ
మీపనిలంపఁ వా అట్లైన పూలోంబున నెమెఱుమానా న్నలైనవిద్వ
తిగ్రాశంభు క్వింబును సభూతేపూర్వగర్వజ్ఞత్వంబును బ్ర వ్వికంఠయెందు
నటుల జేయుచు సూరకడవిట్టివని॥ ఊ॥ అప్పడునందికల్యాచియావ
రి మేశ్వరుతోడనిట్ల నెం । శెప్పినయూడిగంబులెడనేయక జేకొనియున్ననాకు
ని । ట్లాప్సగశెప్ప సేమిటికనూర్వకపలాచనయందునుండెం । ద్విపదేమి
నీదుదయదప్ప యుంచిన జాలునెప్పుడు॥ క॥ ఇందున్న సేమిచేసజని । యం

దుండీననేమి నీపదాంబుజయుగళం (బండెయ్యోకినాకనియా । వందిబలుక
వినియతనివినయభాషాకుకొ॥ క॥ ముదమందిహరుడునందీ । బదమసిధరకని
పినిన్నుచాయనుజుమ్మి । మొదలగుతుడగుచుచిరా । స్పదుజేయుచుబ్రాణ
దేహభరితడగుచుకొ॥ క॥ జంగమరూపముబూనిని । నుంగూడిచేరితుని
నూభిష్టంబుల । చెంగిచెడకండనెత్తున । నుంగవియగశేసుకొని నుంగృప
యైకొ॥ క॥ నాప్రాణములగు । నాప్రధానప్రాణమైననందీశ్వర
ని । నాప్రాణములేకగుట । కేప్రత్యక్షచయములేటికినెరుగన్॥ మ॥ అని
తన్నుడబలు - శంకరునినాస్థాంగదండప్రణా । మునికాయంబానరించి
హస్తయుగముననుస్తస్థలింజిల్పియె । బంపిందుంధరకంచుతత్ప్రవిభా
జిష్టసిమిన్, నొ । వనప్రాపితమజేసినందిధరగున్వ చ్చెన్నరులేమెచ్చగన్॥ వ॥
మండంగి మాదిరాజుకథ.

అంతనికొడ॥ నీ॥ తోయింబుసురనదీతోయింబులచ్చటిశిలలల్లింగమూతుక
లుదిలంప । మానవోత్తములెల్లమానులమొత్తముల్లగువులెల్లమగల్గు తరువు
లరియ । లీలవిహరింబులోడియజ్జక్రియలయిచ్చాభుజక్రియాయీశ్వగార్వ ।
తావధానంజెన్ననానక్తియనమాధిసతతంబుబుగభాషణములెల్ల । జప
ముగాకుండుటయెనుక్తిసంగమంబు । సంగమచ్చటమహిమలెన్నంగదరమె ।
నట్టిశ్రీగిరిపడకటనమరుచుండు । మేటిసంపదబొదటికర్నాటకంబు॥ క॥ ఆక
ర్నాటకమతులను । ధీకర్నాటకమితిత్యారంభా । లోకనజకౌతుకము
నై । నాకమచరితరించె నాకెలువొన్నన్॥ గీ॥ అట్టకన్నడదేశమధ్యంబు
నంకు । నననియవతిగురుకుచాగ్రహార । యగుటచగ్రహారాభ్యుదయనకునన్నధ
మగును । బరగుశ్రీహింగుశేక్వరభాగవాటి॥ ఉ॥ ఖండశశాంకశేఖరుం ఖం
డమహత్విమెకానిమాన్యవే । రొండుదలపడెన్నడుపయోజభవాన్యయగు
ధవానిచం । ప్రండుపరిగ్రహించుచునాపవహారంబునచాచుడైమం
గమూనికొను మండిపెడితుడొప్పంబురిన్॥ క॥ ఆతనతయజిజ్ఞాస
శ్లాతాభవభక్తియుక్తిమనపాశిత్ర । త్యాజితమవతకయా । స్వీతయ
గుచుమాదమాంబునెగడెదాడన్॥ స॥ పశిగూరాజు బలికించుచాత్యేకున
న్నదయ్యులగన్నంతకన్న । తోడికోడలతొగూడివేడకజరించుబంధులబ్రో
చుదాత్పర్యమునను । తుమతలకన్నగొనగోరిమాడదు పాత్రతలగన్న
భక్తిసేయు । నాకొన్నయధిభులకన్నదానములిను దాసులబనిగొనుదోస

మెరిగి | యత్తమామల సేవలాసక్తి సేయు | వైరమున నేమి నొచ్చిన హారబ
లుక | దుష్టుతో దొడ్డిదినింటనుండనిచ్చు | మంగళద్రవ్య రాజినేమరకబూ
ను || మ|| నిలు వెల్లంగ్య పబలులెల్ల నిజముల్ నేమంటు లెల్ల బ్రవ | ధి=లున
త్యేవలు శైవు లెల్ల పతిసం ప్రీతి క్రియాధీనముల్ | తలచెల్లం వరధాన సన్నతి
ముచి త్రంబప్రమ త్రంబుభూ | స్థలిమాదాంబకు సీమపత్తు లెత్తు యెత్తు :ంత
లేకాంతెచున్ || క|| కులమునరూపును గుణమును | గలకాంతలలోని మున్ను
గా నెన్ను బడుం | గలకంతికి నంతతయుం | గలుగక యెడపడి యెగొంతకాల
ము దాకక || ఊ|| మత్ప్రతికూలజాలచయము క్తతికాత్మవిషాదము లధి | మ
త్ప్రతిపాద్యమాని నియమంబున నొమునొ మధూమరు | జ్ఞత్ప్రమేద
తంబాయని మాన్యుల వేడు సజైవ్యవక్త్రం || గీ|| ఇవిధంబునను గోరిపు
వ్యుబోధి | తలపురంజిల్ల పెద్దలువలికిరిట్లు | నందనోమనతప్పు నదనాప్తి |
మాదమాంబ నందనోమునోచుట.

యని విని సాదమాంబనోమునకు నొడగి || నీ|| పసపు మేననలంది పన్నీరుగలిపి
నశీతాంబువుననును స్నాతయగుచు | కురులయెడ యూర్చికూడజేతనమర్చి కి
లుగంటు పైనిగీలుకొలిపి | పండువెన్నెలజాలుబారుబట్టగజాలు వెలిపట్టుక
టితిటినలవరించి | మణిమయాభరణముల్ షట్టవన్నియ గాగ దత్తదంగంబుల
దాపుకొలిపి | భస్మరుద్రాక్షలునుబూనిభవదనుజ్జ | కడుపుచల్లంగకొడు
కులకన్నులుట్టి | వృద్ధసతీదేవతలుతన వెంటరాగ | నందిగుడికేశగుభసూ
చకములుగనుచు || మ|| చనిమాదాంబకనందికేశగుని సంశ్రద్ధంబుగా మ్రొక్కి
మ | జ్ఞనసత్యత్యముదీర్చిగంధమునవత్సయ్యాత్తతశేణిపు | వృనికాయం
బుననందమై మునుగ పూజంజేసిధూపాదులిచ్చి | నేదించిమ హేశవారము
వ్రతశ్రీరాధ మోహంబునక || గీ|| సోమవారంబు మొదలుగా సారించవది | నం
బులునునోమిదశమిది నంబునందు | మాదమాంబతన సుసంపదకునధిక | మైన
పూజలుగా వింప నాత్మదలచి || నీ|| పంచావ్యశమునిండవడ్డించెమ్మట బిడ్డు
నోగోష్ఠంబుచేక మొసగి | ననఘటంబులనించినసుగంధజలమలనభిషేకము
లనించుచుంగకముల | దడియొత్తమై తనదడినుంచువలనతో నిగుడించిపైప
ట్టు వెక్కిగట్టి | కర్పూరకస్తూరికాకుంకుమాంకితగంధంబు వెట్టినత్వతలు వెట్టి ||
తే|| పువ్వదండలునందిపైబొగడనేసి | స్వస్థత ఫలపట్టికా కణఃఖురవి |
మాంకిణి కాదులక్షిణదత్త | దంగములనిలిపిధూపదిపాంగమొసగి | చ|| పు

ప్రథమా శ్వాసము.

శ్వరమామకతౌహృదవ్యధన్|| గీ|| పుణ్యవతులైసతులై సుతలమున | న
 న్నితొమ్మిదిమోచికండ్ర సుతల | సల్లనలముడే పలయ్యెనకట | కన్ను
 మొకమేరుపడదునాళ్ళు పునరు | ఉ కర్మశిగర్భచక్లననుగాసిబులైతెను
 గానిజూడుచా | గారెసమాసమాసగమన తైగైవ్రగనరాదుచా | కో
 రెలుదీర్చుటెల్లనికుక్షిభంగుడొందుటేతుభో | దర్శగజేంద్రసహర
 ణతకొనకొకెల్లనెన్వియన్ || ప|| అనియిట్లు నందికేతు దూరికృతాహ
 మై యితన గర్భభారంబున దూరంబునడవనొడి యాడాడలచితోడి నీడ
 లజాడ తనతోడగూడినదును జేడియలచే దండలుగైకొనుచు మంగగమనం
 బున దనమ దిరంబుతోచె నచ్చెలులు నచ్చికలొన్న శీతలోచారంబున
 బభ్రాంతి గుడపుచుంక నలిగామోన మేరురబగు మృదుపుప్య శయ్యాత
 లంబునమేరుజేర్చి నుర్చినకెక్కులవకున దుదనచ్చికలమర్చి భవత్రాళ
 వ్యతంబులన జాతశీతపోశవాతంబులకుసాగయుచుండకొండొక సేపునకు క|

* మానమాంబకు స్వప్నంబున నందిసాక్షాత్కరింతుట. *

న్ములకునిగ్రయాసచ్చింబయ్యెనయ్యె|| మ|| కలనోలెన్ కలకంతకంఠికమహా
 త్సావిగాజంగమో | జ్వలవేషంబుధరించినచ్చిపలికెం వామాక్షిసీకిలనే
 గలుగంమానస తాపమన్వగయునీగర్భంబులోనున్నది | శ్వలచిత్తుండుమహా
 నుభావుడునుమీసత్యంబుముమ్మాటికిన్ || గీ|| అదివృషభంబుపిదపశిలాదనుతు
 డు | వైసనుదేనునీగర్భమందునుండియవతరించెనుభక్తిహితార్థబుద్ధి | నపు
 నుచాతనిబూనియిట్లడలనేలా || క|| పుట్టెడునుతుబసనపే | ద్దేట్టుముఖవనివ
 హరిపులిపింఛుణంగం | గొట్టుముగట్టుముమరిసి | బట్టికికేయోధిరాజ్యప
 ట్టుముతరుణీ || ప|| అనికలలోననందియిటులానతి మచ్చినమచ్చకంఠీగ్ర | కుంన
 తెలివొందినలైసల కుంనిజవృష్టులుజొన్న నెవ్వరుం | గనపడకున్నవన్నదయ
 గావగనందియేమేగుదంచెనా | జనిసభలశ్వమొకెనని సంతసమొండెన
 హారవైఖరిక || క|| చెలుబుతనచుట్టుచుట్టున | దలగకవినుచుండగాయధా
 గ్ధవవాగా | విలసనయనవలరం గానలివేణివచింపుచుండెనాసయమునన్ ||
 గీ|| వాతిహృదయంబుంబున్నవందిహృదయ | కమలమధ్యగతంబైనవిమలత
 త్వ | మహనిగోధించెల్లనియెనిభర్తి | హితవగాబునినుటవిశ్వతియెనీకు||

శ్రీబహువతాః ఘట్టయ.

క|| అననిగ్రక్కునసాక్షాత్కరించుచుండెడికరములమానిం దెన

గొల్పియట్లజననీ । ఘనగర్భమునుతుడువెడలగానయ్యడక॥ క॥ అతనిలో
నున్న పరంజ్యోతిస్వరూపంబుశివుడుసోమగురుత్వో । పేతుడగుచునచటికవు
డాయే తెంచెనువిపులభాషవేషవహిం॥ ౬॥ వ॥ అట్లధోక్షదయకాలంబునంద
తనిలోనుండివచ్చినయధోక్ష మౌళియబ్బలునంగంబున సాంగంబుగాలిం
గసాహిత్యోదాగర్భినిచ్చేసే సత్తపసివచ్చిపోం॥ నశోవ యగ్నః సుకవత్స
జనంబులిచ్చులచ్చెరువంది యుండిరప్పడు॥ నీ॥ దంతపక్ష్యోమ్మృతధాశధ
శ్యంబులువైద్యుతద్యుతులయవమ్మసేయ । రాగికుండలమునైనగంగంబులు
గండఫాళికలపైసండిబర్వ । ఆకర్ణ దీర్ఘ దృక్పాకచక్ర్యంబులగుచారసాసా
రసరిణిజూప । ఫాలస్తలస్యస్తభస్మపుండ్రంబులు ధాగధగ్యంబులుదావుకొ
లుప॥ గీ॥ విడిచిమార్చడగట్టినజదలనడుమ । మృడునిచందంబు వెడమోపమన
గలయ । గాలురుద్రాక్షములుదాల్చికత్తమునవి । భూతభస్మైకధరియించి
జాఁమిర॥ క॥ ఒకచేతగోడుగుమరియొండొకచేతతైత్తంబుగలయనొత్తినడా
లుం । ఏకసిల్లుబవరిగడ్డముప్రకటింపుచుగురుడుహరినిభావముదోపక॥ క॥
వేవచ్చియెడట నెలకొని । కేవలకృపతోడమండిగెయమాదిమహీ । దేవునిచేవి
గనుంగొనియావనరుహనేత్రితోడవతిట్లనియెన్ । కా॥ యిల్లికప్పటిసంగమే
శ్వరమునందేమర్చిశోనుదుమో । పుల్లబ్బాక్షిణిమాదచాంహయఃడనైటో
ల్పాందుటంశేయే । నెల్లప్టంబడివాయనానుతుడు సుక్ష్మస్పృహభావ్య
డోతల్లిశోకహితార్థమైరగునిధాక్షోభవత్పుత్రుడై । క॥ నానందనుజూడగ
మది । నందముగడలుకొనగనరుచెచ్చినా । యానసుమీబిడ్డకులింగానర్పిత
మేమియిడననలికులవెణీ॥ గీ॥ పద్మదళ సేత్రిపినికభవభవముల । నేనుగురుడజమీ
యనియాచచ్చియంతనంతర్నిఘండయ్యెనచటజనము । లితడెసారుడనికొని
యూరటలుగుండు॥ ఉ॥ ణోటిరవిప్రకాశమల గుండగజేయనర్హసూప్రభ ।
రూపానలగోగుమాండలజన్మము నొందినమాత్రమిత్థాహ్లాతోటరమో
హలామమతోడనెనైనతము బుబాసెన । స్పృలనతపతుల్నయనపర్వము
గానుతుజుచిపొంగుడు॥ వ॥ అప్పుడప్పురంబునంగల సకలభక్తులంబిలిపిం
చి భక్తీయుక్తంబుగాసాష్టాంగదండంబులాచరించి యర్హసింహాసనాసీను
లంగవించి ఏహృతివిద్యంబులత్పించి దత్తాద్రైశ్చితిబిత్రజలంబులంబు
త్రాత్రంబుగడగిభక్తినివహస్పృష్టవిస్వప్రభస్సంబుతలకంబుగానెలకొల్పియై
నిండంజిలికించి పంచమహావాద్యంబులుదంచితధ్వానంబుల ఘానభోంతరా
శంబులగీలింప నాదంపతుల సుపదకనురు పంబగుసొంపుబెంప నకులహా

రునకుబసవండను నసదృశనామంబునిడిరప్పాపండు॥ నీ॥ వెనుక చీకటియంద
డదనకేమికళలనుచూపురదీపంబుజూచినవ్వ । సన్నుతలింగప్రసాదమగ్నత
నూనియున్నట్లుచన్నానియారకుండు॥ శివసుఖావృతమునుచేతిలోగొనుమా
టికొహస్తయుగంబొగిరగియు । శంఖుశాస్త్రధ్యానక్తిజోక్తి॥ నగ్నిత్యాన్తా
కొత్తవేగొందియుండిన శివుచ్చసస్మతిమృదులమోలు॥ విధము
దోగజేతుపచ్చిగూడు । బ్రహ్మమయబ్రహ్మచంబువాగుదన్ను జూడ
పాదంబులట్లుఘ్రాయాడు॥ గియు॥ నీ శివునిపంపుననువచ్చినపనిదక్షవయ్యెనిని
యులుగతియులదనుదాన । భవుపాదనానందభాష్యముల్దొరగువైఖరి
గన్నుగవసీరుదొరగనేడ్చు । భవునిబాధకుచుదిదవిలియాలించెడుననువుననెడ
నెడనాలకించు । భక్తులయడుగులబడి మొరల్ బెట్టెడుబాబువునలబడిబోర
గిల్లు॥ గీ॥ మరుగుబడ్డెత్తిశివభక్తిమార్గముదల । యెతులాగునధరశలయెత్తి
యాడునర్థిబద్ధాననాభ్యాసమలవరించు । నొప్పుచూపుడియొడగూర్చిండి
యాడు॥ నీ॥ భవునివాహనవృషభంబు దాననుబుద్ధిచోవుచుండిగనేలదొంగియా
డువీరమాహేశ్వరాచారంబుప్రొకవైదిచెనానొయ్యె య్యనిచుచుండు॥
ప్రతిభతోనాదిమూర్తంబుపప్పుకనండినడుగిడుగడిదప్పటడుగులిడును । శివుని
బేరొగనికంఠసీమగ్గకగానలరె॥ దొక్కునలగులంబించిండు॥ గీ॥ జల్లిదులు
జూడచూశినభక్తులనుచు గెల్లువారెడుక్రితబారునల్లనల్ల । వంతెనతడినమ
కూడెనాటపాయు॥ పప్పుడతడయ్యెనతలలింగార్చకుండు॥ వ॥ మరియొనట్లు
బాల్యంబులొంబులంగడపిడియెరుగు వేదమంత్రాంబుబ్రాహ్మచారిశివ
భక్తులనెల్లశఫుడు॥ దలంచు సగ్రజ్ఞుండగు శివ శివభుమూర్తిగావున స
ర్వవిద్యావిలాసంబు సహజంబులైపాటలైచ్చును॥ ఉ॥ శ్మనిచారిపారగ

* బసవేశ్వరుడు చిసనయన మక్కర శేదరుట. *

తజెంచెనుమండిగనుచిరాజుగ । ర్భావకంబుట్రుమగావులుమిత్రులు
మొచ్చగోపదో । చివ్వవప్పలగ్ననిదీర్చుననెడంగండిగా॥ శివిస్థవచో
మచ్చకలబాలుడుబలెనుభక్తి॥ కై॥ కై మృదుగొప్పయజడమిచ్చె । వ
డుగనిచిడుముడి దంపచ్చునగురి॥ పుడు॥ ననుకంబుగోరియు॥ డిడునరు
లగునిజేయ విషయముగాడె॥ నీ॥ గతపూర్వజన్మ దుష్కర్మగోదీప్తిజుచేత
యాచూత చిదిత్యమదియకాదె । నినుకలగురికృపానిమితునకుక
మక జన్మశ్శముజభున్య సరణిగాడె । గురుపదద్వితయాచ్చకుండయ్యుహ

వ్యగ్ని దగ్ధంబునేయుటదప్పుగాడె । పంచాక్షరీమంత్ర పరుడయ్యునోన్యమం
 త్రావళుల్దొడుగుటయ్యుముగాడె॥గీ॥ శంభుభక్తులకైతూహస్తములుభక్తి
 హీనులగుత్రాటమాలల కైత్రబోవు । మాలతిటుగాక శివభక్తిమాగమ
 గునె । మరియుజెప్పెదవినుధరామరవరేణ్య॥ చ॥ అమితఫలప్రదాభవ
 పదాచలకామిక పాకరాజిదు । త్తమురుగజేసిమించి భ్రమితుండయి
 ప్పు కకమకపాశముల్ । దెమలగయుండ రెంటిగొని దేకునదూల దే భాసి
 తస్రిప్తం । ద్రముభీశివై కలాంభను డొడంబడనేచుక నెత్తుద్రముద్రకుక॥
 క॥ నీరీకిద్రాటికిజేరని । వీరశివాచార దీక్షువిగతో భయక । మూరభు
 నన్నుగమకపు । వారాశినిముంపనెట్లువగచెదుతండ్రీ॥ క॥ కన్నులగానక
 నిటబస । వన్నకువడుగెట్లునేయనగుబ్రహ్మశిరో । కృన్నిజగణవంశోచ్ఛృ
 జన్నెనన్నుదండ్రీబ్రహ్మజాతుంజేయక॥ చ॥ మణియుజాతిగోత్రాతీతసద్గు
 రుకరుణోదర సంజాతు జాతిగోత్రక్రియాశ్రియ నెట్లుజేసెద వదియునుం
 గాక కులరహితుండగు యంబికాసహిత శరణున కెయ్యది వణంబని
 నిర్మయించెద వింతగాలంబయ్యు సంతరంగంబునం గంతుహంతు భక్తి
 ముఖావంతయు సంతరించనిపాపంబున మదనులాపంబులు భవదభిప్రా
 యప్రవాహ ప్రదీపంబులై యున్న యవి యట్లుండ నిష్క్యూతసుండివడుగిడు
 గనువట్టిగొడిమెల కొడంబరచు వెడంగునుడుగులు మగుమని విడనాడినవిని
 తనయు ననునయ్యిపును మణియుట్లునియె॥ చ॥ విను వివర్న విప్రలకు
 వేదములంబదియారుకమకముల్ । వినబడుగాననందొకటి లెక్కకు తక్కు
 వగాకయుండజే । సిననతడగ్ర జోత్తముడు జెయిమి నీచుడు గానవానిజే
 సిననువిరోధమెశివ వశీకృతికీంకలపోసిమాడుమా॥నీ॥ మంచీరుద్రగణంబు

నందిముఖంబాది నడువంగదగుచు పనయనమునకు । మునుపుభాగజ్ఞుడైన
 మునితారకబ్రహ్మమయమైన ప్రణవంబుమంత్రమాత । వినుమట్లకాకపట్టిన
 పాత్రపజుబుట్ట బెట్టినసూత్రముల్భీమఫణులు । పాలాశదండంబుపద్మాక్షు
 కోతెమ్మపంచశిఖల్జటాపంచకంబు॥ గీ॥ చారుకృష్ణాజినంబుగజాజినంబు ।
 నాసలిపేధావిమన్మధభసితమిదిపి । నాశీఢీతూటనమునాటినటనగాని । వేరె
 యొండనితలపకవినుకుమార॥ క॥ ఈవేషము బూనకభూ । దేవుడనునే
 రజెద్దిలెరగైనమహా । దేవునిభక్తికివెలితియె । భావింపవుగాకబాలభాషము
 కతనన॥ ఉ॥ కానకగన్నపట్టినని గ్రకురనధికగారణంబునేయకి । మ్రొవ్వా
 డబాటుసేసినను మ్రొకోనసేరవునీవిధంబువై । భూతునులించుకేసెరుగగ్రకుర
 ననిన్వెలిసేసురప్తునీ । తోనొడగూడమాకులము గ్రుంగగజేసికొనంగబోలు
 నే॥ క॥ కులదీపకుడగుతనయుడు । గలిగెన్మేలయ్యెననగగలకటకొడుకా ।
 కులనాపకుండవైమా । కులమునకున్ మొదలమొదలిగుద్దటకొంచే॥ చ॥ కా
 ఘనీభక్తియునీవుపడ్డట్లుపడుము కమపునబుట్టిన పట్టివిగావున వలసినంత
 యునింతనే ఈకచెప్పితి మింతనుండి మాకునీకునుంబలిలేదని నైష్ఠూర్యంబులు
 భోషంబలికనవిని బసవండు దండ్రీకిట్లనియె॥ చ॥ పలికెదు మాటిమాటికిని
 బ్రాహ్మ్యము భక్తిపథంబుగామదిన । దలచెనుగాక వేరేయొకదశకనమయి
 చనుబ్రాహ్మ్యమందునం । మలగురుమంత్రచైవత విధుల్వివిధంబులుధ్యాన
 ధారణా । కలనలుచేరేవేరె యటుగావున బ్రాహ్మ్యము భక్తిమార్గమే॥
 నీ॥ గాయత్రీకర్మముఖముబ్రహ్మశిరమూది రుద్రుండుశిఖిసూచకుండుహృది
 యు । ననువులు ప్రాణాదివాయు పంచకమిలయోని వర్షము దెల్పుచాని
 గోత్ర । మరయసాంఖ్యాయనంబత్సంబుల సంఖ్యయిరుపడినాల్గు మూలె

సగుపాద । ములుకుత్సలారుతలలు బాణసంఖ్యలునని దెప్పుగాడమీయా
జ్ఞికమున॥ గీ॥ గానశివభక్తినిబ్రాహ్మ్యగతికినకల । కమకములువేరెనేరె
యాగాదోదైవ । మనగలేదెందుచదియు సాంఖ్యాయనోక్తి । దాసిసాం
ఖ్యాయనుడుజెప్పెదక్కురుండు॥ గీ॥ తానుసాంఖ్యాయనమత ప్రధానకర్మ ।
జనుడుతత్ప్రవృత్తమానవిశ్వస్వరూప । సహితబహు దేవతోపాస్తినరసి
యైన । యట్టిగాయత్రిశివభక్తికనుమతంజె॥ వ॥ షటియుప్రతిదిని కర్మ
నుసంధానంబగు గాయత్రితంత్రంబునకు దైవంబులునాచారంబులు జపం
బులు విహింస । వనోపున సాక్షాన్మోక్షైక సాధనంబుగాను వాదుడుగు
మదియట్లుండనిమ్ము వడ్డకనాతీతంబగు నగజాధిపాధు భక్తిమాగంబు
వినుము (విశ్వశశ్చక్షురత విశ్వతోముఖ విశ్వతోబాహు) వని శృతినుతింప
(నత్యశిష్టద్రౌంగుళం) బనశృతుల నతిక్రమించి వెలుంగు ననాదిమధ్య నిధ
నంబు సచ్చిదానందకందంబగు శ్రీలింగమూర్తియేదైవంబట్టి జగజ్జైవితేల్పు
తేలింజేపట్టి కుంచంబుగావించుకొని తనుముట్టికొన్నిచట్టిభక్తులకుముక్తిం
టిమూర్తిక కతతలామలకంబునేయును (గురోరధికం) బనునిగమ వచనం
బుబాగదనెగడు సర్వాశ్మస్వరూపుండు మాసహితసద్గురుండు మంత్రరా
జంబునంబరగు షడక్షరియెమదీయచుంత్రంబు జటాపటల భస్మరూప్రాక్ష
విభూతితత్త్వం బస్మదీయవేషంబు భువనైరి పటల పిటపిపాటనపటుకుం
ధారాయమానమాని తాప్తాంగసంకతం బాశ్మీయభక్తింధంబే దా పిత
రాపరిణతు జూచినంతసె నకలపాపక్షయంబును మోక్షాంగనాపరిణయం
బునునగు నిదిఫలప్రాప్తిమాత్రంబు యటమీద లింగ సేవనోత్కృష్ట చికిత్సన
లయిట్టిట్టి వాక్యవ్రన్వందలంప దరిముగాద కావన బీజన్ముక్తి కరంబగు

భక్తియు బ్రాహ్మ్యంబువేరుగాని యారెంటికినైకమత్యంబుయొక్కంబుగా
 దలంపకుమా॥ గీ॥ కలవుషద్దదశకనములనగాధరిత్రి । గలసియుండువొకం
 డొకండిలనెవుడును । గానశివదశకనము వేరెఘనతకెక్కు । గానిజగతకు
 సాపాశసంగతముగాదు॥ క॥ రెండునుసమముకొందరు । దుండగమున
 గ్రోవ్వొలుకదురు దుమాగులై । ఖండేందుధరునిభక్తుం । డొండుమ
 నునొకదానికయూధమునబడుకొ॥ క॥ అనిశ్శత్రులుమ్రోయవినరేవిని
 యనునెల్లెలపలుకవిప్రైలకుదినం । బునుదినకరదిక్పాలకయై హిసనముఖు
 గొల్వవలయుకవలయున్॥ క॥ కడువడిబ్రాహ్మ్యమునద । విలియునుగొలి
 చిననుభక్తవిషయమగుద్విజుం । డిలభక్తుండగుభక్తున । కలవడునెట్లద్విజ
 యై రయగవలదే॥ గీ॥ చూతబీజంబుమహివిత్తుజాతిదప్పి । వేముగానేరన
 టునువినుమునహజ । తింగిన్వండు బ్రాహ్మ్యసంగమాస । శేసిబహు
 తేసి కాసేవజేసిపడదు॥ చ॥ కలసతియట్ల నిశ్చల నకుందల క్రిందగుభక్తి
 కైతివి । క్రొవై గెన్నవేశ్యగతిబొందుగనందిముఖాదికృత్యముల్ । నతిపి
 నునువేషములు నమ్మతనిశ్చరమంత్రరాజముం । దెలిసియునేక నిష్టజన
 ను పొందు సాపమెట్టిదో॥ క॥ ఇటువేల్పుల నెడబాయుచు । బలువేల్పుల
 గొనువదమతకబాటియొక్కాసా । దులకాపముప్రేరేవగ । దరమేసత్పథము
 నొందదమనందముకుకొ॥ క॥ మాకొడబాబు గాశ్మి సమాహితమార్గము
 నిష్టజెప్పితిం । గాకభవస్వనూగమమొకా నొకయప్పుడు నొల్లధాత్రిపై
 కాయలువెలచినంతకలకంతము కూయఁ నెకావుకావనన్ । దూకునుమాకు
 నేనుని మిన్నకయందుడు మీరుమిగలెన్॥ క॥ ఎక్కడతలదండులు । మీరె
 కక్కడబాంధవులు భమకహీనులునాకున్ । దిక్కును దెసయును నారయ

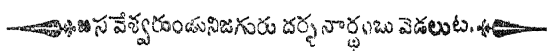
ముక్కుంటిగణములెయితరమూగులనొల్లన్॥ క॥ పిన్నయ్యచాకుగక్కయ్య!
చెన్నయ్యయు తండ్రితాతచేతమశంభుం । శెన్నుగగొల్చినభక్తుల । నన్నే
లెడువారునాకునేడ్గడయ్యుక॥ వ॥ ఇట్టివిప్రత్వంబునకుం బట్టియాడెద
రేని మీరుమీయంత నుండుండయేను నాయంతనుండెదనని సహూదరి
యగు నాగాంబయుదానును సహృదీనుండరాదని కదలియమందగమనం
బున ఫణిహరిమందిరంబునకు నరులు వెరగంద నరుడెంచెనంత॥

❖ బసవన్న పెండ్లిమహాత్మ్యము, ❖

గీ॥ భాగినేయోపనైనది దృఢాగతుండు । మాదమాంబికసయిదో
డుమహితయశుడు । బిజ్జలాధీశుబంధారిప్రీతిబసవ । ధీరుగనుగొనియాజల
దేవమంత్రి॥ చ॥ భవిషిదనూజనియ్యనని పట్టిననేమములెల్లనాతనూ! భవబ
సవన్నగైకొనినభాగ్యము బొమ్మనిమేనయిల్లునిన్॥ సవినయభంగిబెండ్లికినిస
మ్మతిజేసితదాజ్ఞబట్టణ । స్థవరసుఖంబుగాశుభము సాటగబంపెనుమేటిభృ
త్యులక॥ వ॥ అట్లుచాటంబంచిన॥ సీ॥ కస్తూరివీధులగలయంగజల్లిరిముం
ల్లముత్యాలముగ్గులిడిరి । పంచిల్లనూత్నరంభ స్తంభముల్లట్టిరద్దమిల్ దాపి
రాడాడగలయ । బంగారుమేడలపైడికుండలు బెట్టిరందుకే తనచులుపొం
దుపరచి । రంగడివీధులయందు క్రందుకొనంగ తోరణంబులునిల్పిరూరమి
గుల॥ గీ॥ శోభనోల్బాణమైయున్న సుభగమైన । మందిరంబునలంకతింపంగ
జేసి । పరమమాహేశ్వరాధ్వనా పరవశాత్ము । డగుచుదనయాశ్చ జనుల
తోనాడెనిట్లు॥ క॥ రండాడయలవేగమపి । ల్వంఁడెదురుననుండలెండులోప
లికిటతో । ట్టెండనిపండినరినిని ల్వంఁడనికూర్చుండ జేయుడుత్సవయుతులై॥

గీ॥ సంభ్రామంబునజంగమస్వాములకును! సేంహవీతికలిడివారిశ్రీపదములు!
 గడగిపుష్పాంజలులొనర్చి గంధదూప | దీపికాదు లొసగిభక్తిపీఠుకొనగ॥
 ప॥ అమృతహస్తములకు విధూతివిద్యంబులర్పించి వారిసమ్మంబునకు సమ్మ
 దంబోదవ నాపురంబునంగలసకలకవిగాయక వండిమాగధనటనటీజనంబు
 లంబిలుపించ వారలం దాతలెరింగినతెరంగునం గోలాటంబు గోలాహలకే
 ల్లికజోకలుజోకలంజెడకుండనడుపుచుండి కొండుగడశుద్ధసాళక సంతోషంబు
 లనాలాపంబులాపాదించి తాళమానంబులం జెనులకు జవులుపుట్టం బాడు
 చుండి రొకపట్టున నెచ్చరికపరాకుజేయు బాగుంభశాయని శబ్దాయమా
 నంబుగానుగడిలపుచుండి రిట్లుభక్తులు హర్షయుక్తులై పేరొల గంబుండిత
 మతోన॥ ఉ॥ భక్తిరసాభిషిక్తులయి బాడెమవారుబుర్రాతనప్రధా! త్యక్త
 విశేషగీతగతికుబ్బుచునుబ్బుచురాడువారునా | వ్యోక్తులవైదిశోక్తులనియు
 న్నృతినన్నుతినేయువారు | దధ్యక్తులగొల్వగన్గొనిముదంబునమ్రొకుచుజొ
 కులవారలున్॥ క॥ ఈలీలనున్నభక్తుల | పాలికిబసవన్నవచ్చిపాపాంబుల
 లక | దేలిదుకూలయుగంబాగి | దాలిచిసితభసితద్ధితనుడై పిదపన్॥ చ॥
 నుదుటత్రిపుండ్రరేఖలు మనోహరలీలధరించియాదలన్ | మదిముదముండ్ర
 సాదకుసునుంబులుపూని శరీరమష్టిజె | న్నొదవగనత్తమాలికల నూనము
 గావహియించిమీదగే | లిదకుమిత్తకంటె కటిలింగవసాయతవస్థలార
 మున్॥ క॥ ఆనంబాత్రులుదొరుగగ | మేనుసలోమాంచకముగమి న్నందగ
 భ | క్తానూనపాదుకాతతి | దానంబేతనకుమిగుల ధన్యుంబు గదా॥ ప॥ అ
 నియోజయల్ల యడుగులపైబడి నమస్కరింపుచు తన ముడుగులు వొనరు

లుగనకుండమడచి వెనుకజాచి పుడమినప్పలించి తోడలిపై మోచేతులిడి
 మోద్దుంగేలుతో కుంచి తాంగుడై తనదొంటిరూపంబు బాల్చునోయననని
 మిచుండై భక్తులంజూచుచు భక్తిశృంగార పారంగతుండైయెన్న బసవ
 న్నంగన్నులారంజాచి యేచినగతి బలదేవదండ నాయకుండిట్లనియె॥ ఉ॥
 భన్యుడనైతదానని ముదంబుననెప్పుడు గంగమాంబయన్ । కన్యకదెచ్చిశం
 కరుగణంబలకుక్ ప్రణమిల్లజేసియా । మాన్యులయాజ్ఞ నాబసవ మంత్రకి
 బెండియొనర్చెనన్యసా । మాన్యముగాని లగ్నమున మానవతీతతిశాసలా
 లగన్॥ గీ॥ శంభుభక్తార్చన వివాహసతిక్రియలట । తదనుమతి యెద
 లపముహూర్తంబునట్టె । భక్తగణముల సత్కృపాబలమునటవి । చిత్రమ
 దియనజనులవచించిరపుడు॥ అదియెట్టిదని॥ క॥ శరణావమున బ్రహ్మాండ
 ను । లోకగ్రాటమనుపంగ జెరపనొప్పినశరణు । లైక్రింతు దేవునములుగా
 దకినిగ్రహనివహచంద్ర తారాబలముల్॥ ప॥ అసియిట్లు భక్తజనంబులా
 డుచుండ బసవండునిబడువేటగ భక్తమండలి కభిమతార్థంబులొసంగి వసు
 భసాష్టాంగదండ ప్రణామంబులాదరించిలేచి ముకుళిత కరకమలుండగుచు
 ముజాభాషణములనిట్లనియె॥ తా॥ యిల్లీకప్పడిసంగమేశ్వరము నందింపొంది

మాసద్గురుం । డెల్లప్పుడ వసియించు దత్తదయగం వీక్షించిభావ
 త్సర్ప । గావల్లభ్యంబువహించు వాదననుచున్ గంగాంబకాత్మాగజాత్స
 ల్లాపంబులొనర్చుచున్ । వెనుచునన్సంపన్నుడైయెగగనె॥ ఇట్లుగనరుగ॥ చ॥ బస
 వనిమంత్రకన్ములకు ఒండువజ్రసేను దేవకేంద్రుం । పెసగవనించుపట్టణ
 మహీశు భూషణభక్తిభావరా । భృంగససమాగతంబుల నిగంతవసద్భసి

తాక్షమాలిగో ! ల్లసదసమానజంగమ కులప్రతిపత్తియు యుక్తిభక్తియై॥
 ఉ॥ ఎంతచూహాత్ముడొక్కో బసవేశ్వరుడాపురియోజనానగంబంతటయుం
 డియుండలప దాసత్వినమ్మదితత్పదద్వయో । చింతనుజిహ్వదర్శిస్తుతిని జేరి
 చెరింపకయుండజేసిధీ । మంత్రులుగౌరవార్చన క్రమంబిదిబొమ్మని నిచ్చమె
 చ్చగన్॥ ఉ॥ అప్పరివైభవంబులు గులాధిపునంతటివానికైనవే । జెప్పనశ
 క్యమన్నచిరిజెప్పగవచ్చునె యేరులెల్లబూ । లాఁపరిపూర్ణులద్రులు మరా
 ద్రులుతద్దనులెల్లభస్మపుం । గుప్పలుగోవులెల్ల సురగోవులు నందులుకోడె
 లన్నియున్॥ గీ॥ తరుచయందెల్లరుద్రాక్షతరుచయంబు వనములెల్లకును
 మితోపవనములబల । లందరునుదేవతాసతులాడుమాట । లన్నియునుభ
 క్తిపరిభాషలాపురమున॥ ఉ॥ కల్లరియంగృతఘ్నుడును గర్వియుగ్రోధియు
 దుర్గుదాంధుడుం । బ్రల్లదుడుంబహుసకుడు వ్రాత్యుడులోభియుగాగడిడు
 నుం । జల్లగవెట్టుదిమ్మరియు జారుదుజోరుదుజాడిగోరునూ । రెల్లపరిభ్ర
 మింపనొకడేరియుగానబడండుతత్పురికొ॥ వ॥ అట్లొప్పుకప్పడిసంగమేశ్వ
 రునకు భక్తులెదుర్కొనజని యద్దేవదేవు మందిరాళంబుననిలచి సాష్టాంగ
 దండ నమస్కారంబు లాచరించి సమంచిత పురాణోక్తుల ప్రస్తుతంచెన
 ప్పడు॥ ఉ॥ పూర్వపు గౌరవా కృతయు పూర్వముగా ధరియించిశి
 ష్యద్య । క్షంస్వముగాగ నీశ్వరుడు గారము వెల్వడి వచ్చి భక్తియై॥
 సుర్విపమున్వినిచుడియి యూరర యున్న కుమారు గౌగిలకొ । బర్వి
 నవేట్కజేర్చితద భంగురభక్తిపెచ్చియిట్లనెన్॥ క॥ ఇచ్చకముగాదువిను
 మిటువచ్చుచుబోవుచు జరించుసారలచేసి । సచ్చరించునిసిసంతెన । మాడ్చు

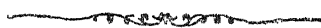
వడన్ దాల్తునహరహము బసవన్నా॥ నీ॥ గతకాలశివభక్తగణసమాభ్యుత
భక్తిమితిదప్పకుండగ మెలగుగున్న॥ భస్మరద్రాక్షముల్ భక్తిదాల్చినవారి
శ్రీకంఠాగాజూడుమీకుమార॥ శూలిభక్తాల్లిడుస్థిలంబుగన్నను మేలుగానై
నుమీకొమార॥ శతృలైనను లింగసంగతులై రేమిప్రలుగా జూడుమీకు
మార॥ గీ॥ పట్టినట్టివ్రతంబులేపట్టునందు॥ నించుకయుజారనీకు మీకుమా
ర॥ భక్తులెడజాతిభేదంబుపట్టుకునికి॥ మీనినట్టిపథంబునుమీకుమార॥ క॥
ఆదిశివభక్తిపథమును॥ గాదనుదుర్బనులవృత్త్యంతి బొరిగొనుమీ॥ వేదో
క్తభక్తిగతియి॥ మ్రోదినిపైవెలయజేయుమీ బసవన్నా॥ ఉ॥ చేర్వకుమీ
మనంబు శివశేషముగాని పదార్థకమందుకం॥ దర్శనబారిచారి పరనారూ
లమోములు గాంచికన్నుల॥ ల్లార్పకుమీశివైక శరణావళిలోపలవంచకత్వ
ముం॥ గూర్చకయందుటేమిగుల గుర్యగుత్రోవను మీకుమారకా॥ ఉ॥మె
చ్చుగజంగమంబుగను మీనకుగా బసవన్నచిత్తముం॥ ఎచ్చరణంబునేషమును
దత్తంబింగొనుమీనుతింపుమీ॥ లచ్చరితంబుచావికకు ధన్యతజెందక మోస
బొకుమీ॥ చిచ్చరకంటిబోలికడ సేయుంబట్టినవాసదప్పినన్॥ క॥ ధీమ
ద్భగ్గునుమరువకు॥ మీచుదినెడకడరదలపు నీనుముసత్యం॥ బేమాత్రము
నెడకనుమీ॥ హేమాచలచాపు గొల్పుమీ బసవన్నా॥ క॥ అనిమృదుమ
భువోక్తలతన॥ తనయుబ్రహ్మధించి చివరకు మ్రొక్కుకొనై॥ కొనికొగిట
చ్చునుదం॥ లునుకుడిలోబొచ్చితొంటి పొబువుననుండెన్॥ ఉ॥ అప్పడుజూ
చుచున్న జనులంబులెచ్చరువంఱియారడే॥ తప్పడుసంగమేర్వరుడు దాన
తనూజనకాల్గొనూర్గిమం॥ జూడనెప్పుడుగుడిబొచ్చెను త్రిమూర్తగక

యచ్చిను । నిష్పరిశీతపస్వి వసియింపగగండుమో మాటలేటికిన్॥ నీ॥ సం
 గమేశున కెంతసన్నకుచో బసవన్న సంయమివేషమతి నొదమున । నచ్చు
 గాదాదాల్చి యరుచెంచిబోధించి యరుగునెక్రమ్మర నంగజారి । యదిగా
 రణంబు గానభినుతింపగజూడ నరుదయ్యె పుణ్యులమైతిమిహిమ । యట్టుం
 డవలవదాపుట్టువురకుఫలంబెక్లెన్ నమనమన్న సేమిఫలము॥ గీ॥ నల్లవ్రాబస
 వన్నపిరాకివాహ । యపురబసవయ్యలొకత్రయైకవంద్య । చాంగురీబసవే
 శవిశాలశీత । భభిరబసవకమార సన్నక్రీసార॥ చ॥ పనరుహనేత్రినిచ్చి
 యును వస్త్రమొసంగియు బుత్రునండియు । న్నవకునిచెండియున్ శివుమనం
 బలరించినతొల్లిభక్తులీ । యరళుచరిత్రుడైన బసవన్న నిజస్థిరభక్తియుక్తి
 మై । బనిగొనుచున్న వాడభవు బట్టక బైటవసుండ జిత్రమో॥ చ॥ అనిగొని
 యాడగాబసవ డగ్గుడింటపవనధ్యభూమిభ । క్రివహ యత్తుడైరక్షత్ర
 కాలములగ్గురుమూర్తిగొల్పచున్ । జనులృప్తిపుటంబులకు సాదెకువిందు
 వుగాగబాదు మన్దినములుబుచ్చుచుండెను సుధీజనముల్లను సన్నతంపగన్
 మహాస్రద్ధా॥ గహిరంతఃపూర్ణభాస్వ ద్వసవస నిధిదా ప్రాణలింగప్రసా
 దా । వనాపారిఘాతచేతో వశగతకరిణ శ్యాహృతధ్వస్తమోహా । ద్య
 హితోష్ణద్యక్ష్రీవాచావ్యసనచుదవి కృత్యానివయోక్తమేధా । మహిబా
 హుమాహ్వనైవ ముఖినిభిలనన్సార్గక్షిన్ను ప్రపంచా॥ క॥ అనంతము
 ప్రసథ । ప్రసృచురమాహుల్య యుక్తబసవప్రసాదా । ద్వసవప్రసాదా
 బం । ధిసమింజనవాగ్వి లాగనవ్యవ్యాసా॥ చా॥ ౧౧ భవాభరాత్మజాహ్ను
 స్థిక ధావయోగంబునా । నురాసురక్షుక్తుం బుద్ధిః ధిహి పరాచ

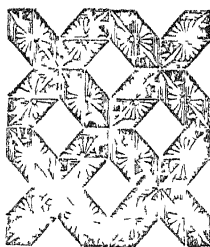
రాచరాత్మకప్రపంచ సౌఖ్యదుఃఖమగ్నతా । హ రాహరా పరావతార
హరిభూరిసద్భుజా॥

గద్య * ఇది ప్రత్యులకునికి సోమేశ్వర ప్రసాదలబ్ధ
ప్రబంధఃబంధన శక్తియుక్త శ్రీపిడుపతిః బసవ
నాగ్య సత్పుత్రకులపవిత్రసోమనామధేయ శీవ
కవిప్రణీతంబైన బసవపురాణంబనుమహా
ప్రబంధంబునందు ప్రథమాశ్వాసము.

శ్రీసాంబసదాశివార్పణఃస్తు.

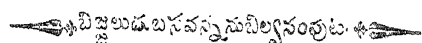

శ్రీసదాశివాయనమః.

బసవపురాణము - ద్వితీయాశ్వాసము.

క॥ శ్రీమద్గురుకరనిర్మల । తామరసోద్భూతదేహదళిత విమోహః ।
 ధీమద్వంశితసుగుణ । స్తోమోజ్వలపాలకరికిసోమారాధ్యా॥ గీ॥ దేవము
 న్నుమీరుద్విపదగావించిన । బసవచరితమేను భవదనుజ్ఞ । బద్యహృద్యతా
 వ్యభంగినానేర్చిన । యట్లువిన్నవించునపధరింపు॥ మ॥ అటకశ్యాణపురం
 బునందుబల దేవామాత్యుడాత్మాశ్శజరి । బటుభక్తింబసవన్నకియ్యబ్రమ
 ధుత్ భావంబులంగాంచియు । తటహర్షంబునబిల్వనంపజను జోకకశం
 కరైక్యంబుబాం । దుటయున్బిజ్జబుడయ్యమాత్యుజిబంఘ్రేణేతోసిట్లున్॥
 మ॥ కలడామీబలదేవధీమణినధిః కారంబు శాయంగన । శృలఘుండాశ్శ
 జుడైననగ్రజుతుండైనన్ హేతుండైననా । నలికప్తాపితహస్తులై పలికిరా
 త్మాధీగుతోదేవమా । బలదేవాత్మజ ప్రాణభతకగల డొప్పుండెప్పిరప్పించి
 నన్॥ శా॥ నీరాజ్యంబు సమస్తమున్నిలుప నిర్మిదప్రభావుండుయో । పూ
 రత్నంబగు మాదమాంచికత పస్సంతాన సస్యంబుగం । భీరోదారగుంబం
 గువిద్విషవిసేర్చేద్యండు విద్యాజయో । భీరత్వోగునయాన్వితుండు బసవా
 ధీమందుచ్చగ్గీర్వరా॥ గీ॥ ఆతనిమహాత్మ్యమింతింతయనగవశమే । సకలజను
 లు నెరుంగంగసంగపేశుడనకుబ్రహ్మముగ నేసికొనియెనతడు । దగుభవద్రా

జ్యోతిషకుబ్రహ్మనుజేయ॥ చ॥ అనవినిసంతసిల్లినను జాధిపుడాతకదోడితేర

గాదనహితమంత్రపంక్తిభటదంతసమేతముగాగబన్పవా | రుసుజనిసంగమేని
 శ్వరగురుప్రభుణంబునగాంచిదీర్ఘదం | డనుతులు సేసినేర్పుననాడంబడనిట్లు
 రమ్మహత్తుతోన్ || మ || పునరుద్భూతకరంబునైబరగు స్వర్ణోగంబులైననీమహా |
 త్పునకునీకొకతెక్కానాకునికి నేమున్నంగకార్యంబయ | ట్లునుగాకిశ్వర
 భక్తియుక్తిరుచికి లోకోపభోగంబునై | చునెయట్లుయ్యుటలోపకారమ
 గుటం జూపేమదభ్యర్థనత్ || ఉ || కాపునమానుప్రసాదాకొనివిజ్ఞలురా
 జ్యరితులం | దీవునహంపరాజు ధరయేలేమన్వేషనంబగానియం | గావ
 లికెల్లనీవపతి వన్నియునేటికిరాజ్యపూజ్యునం | భాదనకెల్లనీయవియపట్టె
 మకూటికిగర్తకర్తదా || క || అనివిన్నిమించుమంగుల | మనువులజేకొనుటభ
 క్తిమండలరత్నా | ర్థనిజాగమనంబునకది | యనుకూలమకాదలంచియంద
 రుగొలువన్ || క || పారగణపతిపుత్రుడైత | తరుణామృతవారిరాశిదాచే
 లుచునుం | దరగతిబసవామాత్యం | డరుచెంచుచునుండనంతనకాడన్పు
 పువంక || ఉ || అంబలవారిచేబసవడంతటనింతటవచ్చురాకరో | మాంచ
 సమేతుడైవిసిని జాలయమున్పురముంబరప్రియో | దంచితభూములై
 చెలగునట్లుగజేసియలంకృతాంగుడై | పంచవిధోరునాద్యములు బాయ
 కనుండగజేసెవెండియుక || ఉ || దంలిపదాతివీతి భటదండ్లపతిప్రతివీరధీర
 సా | మంతపురోహితప్రతతి మాగధగాయకయూధపాదసం | క్రాంతధ
 రాతలంబడరగారతితో నెదురేగిగాంచియ | ల్లంతనవాహనంబుడిగియం
 ఘ్రివరుండయిపోయి ముందరక || నీ || పరిహృతాహంకారుభక్తైకశృం
 గారు విశ్వామిత్రాకారు విబుధచారు | లోకవిస్తారునటో కానుసారు

జంగమగతవ్యాపారునమితసారు । లింగగంభీరుగతాంగవికారు విమలశి
 జాచారుత్రిమలవిదూరు । విరహితసంసారువీరావతారుదేవాచలనిభధీరుడ
 ప్రపూరు ॥ గీ॥ గలితసంసారుభౌక్తికఘనమయూరు । దమదనూకారు
 భసితరుద్రాక్షధారు । గుణగణాధారుదుష్కృతకుజకుతారు । హృద్గతోం
 కారునిర్జితశ్రీకుమారు॥ క॥ శూరుంజారుగుణాలంకారున్విననుద్రచారుగ
 తమోహారున్ । సారశివాచారుమహా । పాఠున్విజ్ఞలుడుగాంచెబసవకు
 మారు॥ వ॥ కాంచీయుదంచిత భక్తితాత్పర్య ప్రేయపూర్వకంబుగాత
 త్కాలోప చారంబులునిర్వర్తించి సంకుష్టంజేసి కట్నాయత్నంబుగాబ
 ల్లనకట్టిముందరబెట్టి తనపట్టంపుటేనుగపై నాజగజ్జ్యోతిష్టుకొనిమహాం
 ధసింధురంబు లేడునూరు పండ్రెండులక్షల బలవత్పదాతులుగొలువపన్ని
 ద్దరుబ్రధాశులకం బెన్నుద్దిగావించి యశేషరాజ్యధురంధరుంజేసి మాన
 సోల్లాంబుతో వసుమతీక బసవేశులు పురంబు బ్రవేశించి రాజమార్గం
 —————
 బసవేశ్వరుల గజారుధునింజేసి పురంబునకుదోడైచ్చుట, —————

బువనడ నడతెంచు నప్పుడు॥ రగడ॥ పుణ్యాంగనలును బురముల
 గలిగిన - పత్యాంగనలును బసవని గనుగొన - నలరుచు వచ్చుచున
 తిశయమగుగతిలలినాడుదు రాలాపములీగతి- వేడుక జెరపకవిసవిసనన్ని
 తిశగూడగరహ్యకొప్పురోపిమ్ముట- కాలిదొసగుగాకమరలనేవన- నేలదొస
 గునేనేవచ్చిననన-యెవ్వరురాకుండేజినె యెగనన - నవ్వనీవెంటగనచెదనే
 వన-నేకతముక తెపు నేగుమునీవన- నీకాళ్లనెనేనిదొనడ చెదనన, బతిగన్న
 మునినుబరపడెయనవుడు-బరచినగతిబ డియెదనిప్పుడు - బసవనిజూడకడ

తిరోపోనన-మసలకమునుగిడిమగువ రొరమ్మన-దోకొనిపోయినదోసమెయ
 నుచును-పోకుముకలకయి పొలతిరొయనుచును-దిక్కులు జూడక తేరవర
 మ్మనుచు-నెక్కడరవమేయంతి నీకనుచు-వీడెబసవడువెలిదిరొయనుచును-
 వాడెమాడుకులవర్ధనుడంచును - యిత్తరిసందడియెందుగ బదనుచు-దత్తర
 పడకవెతరుణిరమ్మనుచు-గంటి వెబసపునికమలాక్షీయన- గంటినెమోక్ష
 ము^{భక్తి} గాకనుచు-జూచితి గదపదనుదతియటన్నను- జూచిమాచిపోసుం
 దరియనుచును- మచ్చికగనుగొనిమగుడెడివారలు- హెచ్చినకట్టములిచ్చెడి
 వారలు- శ్రీమెరయగతమచ్చెలులునుదామును - ప్రేమవిడియమర్పించెడివా
 రును - నచటచ్చటపుష్పాంబులిచ్చుచు - బ్రచరంబుగనారతులర్పించుచు-
 సందడికోర్వకసౌధాగ్రంబుల - జెందిదగ్గనములు శేయుజనంబులు - వీరు
 వారక^కటకజనింపగ - సారెకుబసవేశ్వరునినుతింపగ - రతిసందోకసతి
 ప్రాధీమవెలయగ - సతులకుదనచేసన్నలుదెలియగ - నలవడపంచమహా
 వాద్యములును - లలిగొనజాంగుభశౌయనుజనులును - బొలయగముందట
 బోయొడిగీరులు - లలననంకికోలపడిహారులు - సరసతనాచేచక్కటిబా
 డుచు - సరదముపైకోలాటములాడుచు - నరుగువారుత్రిపురాంతకుకొలుపు
 న - నిరతమునాడెచునెలతలుచెలుపున , బసిడిగీటలపాటలవారలు - పొ
 సగచెలుపు గుగుపురిగలనారులు-జేరువదేగిచెలగెడియింతులు - సౌరాష్ట్ర
 మహేశ్వరగడికా-తలు - నాడనాడనిలచాడేభామలు - గూడలిసంగ
 యకొలుపునలెలులు - ననయముమెలపునవాడెచుబాటులు - జనపతినాట
 కశాలపహులు - బటుగుతేజాలపౌబాలసింగలి- జటులగతంజనుజనపతి
 మంగలి - గలనెక్కిచను^{మంగళము} - శిరమునకరములు శేర్పిఠము

క్షణము - దరుచుమాణికపుతలుపులతోడను - కొరలుమృత్యువుగొడుగుల
 నీడను - నతమంత్రశిరోనవరత్నంబుల - ప్రతిబింబముకలపాదనఖంబుల - మి
 గులనొప్పుగమీరినభద్రుని - జగతిబొగడదగుసాక్షాద్రుని - భక్తివిహ
 రునిబసగుమారుని - భక్తిజూచితిరెబసవగుమారుని - ననవుడుబసవనికం
 దరుసమ్మతి - మునిమిడిమొక్కగముద్దియయొక్కతె - యలనాగరొయిత
 డేనందీశుడు - చలియయితడెశివసంకాశుడు - మగువయితనినెన్నోదాం
 బయమును - మొగిఘనమగునోములచేబడసెను - తెరవయితడెబలచేవ
 చమూపతి - నెరిగూర్చినయినీలవేణిపతి - జలజాక్షితడె సంగయడేవుని
 బలుకగజేసెనుభవదవతారుని - సతియితడెనిజ్జలుచేనప్రతి - హతముగ
 మన్ననలందిననువ్రత - యీతనగనుగొను లేకన్నులఫల - మీతనిబొగడు
 టయేజిహ్వకుఫల - మిట్టిచుహత్కుని స్పృదుగంటిమి - పుట్టువుసఫలముబొం
 డెనుమంటిమి - యనివిశతులు సేయగవించునురతి - ఘనపురవిధీయుగడచి
 యుహాపతి - నగరిసమీపమునకుసేతేరగ - జగతీతలపతి సంభ్రమమాడగ -
 బోమిరపరివృతపరిజనధీరుని - భరితవిచారునిబసవకుమారుని - ననఘునిద
 నభవనాంతరమునగై - కొనివనిమాణిమయమగుపీతీకపై - నొప్పుగనునిచి
 యధోచితములుడగ - నొప్పురజేసెచుహూన్నతిమీరగ - హస్తినాబవ
 స్త్రాభరణములతి - నిస్తులభక్తినివేదించియుపహరించుపన్నిద్దరుదండేశులకు
 ను - ఘనునిగవట్టముగట్టివేడుచును - బసవుఁకిట్లునుబల్లహుండిపుల - ననన్య
 శనారాజ్యమునకునాబల - పతులకునభక్తప్రాణంబునకును - పవైసన్ను
 కుపాలింపుమనిను - నెక్కితివేయి ననంబనిలేదని - బమ్మిరవేడుకబలి
 క్షేమపుగురి - సకలమోక్షరక్షకుడగు సభవుని - కొకనిబ్రాహ్మణుని

పుటెంతపని - యరగొరలేకిటహరగఁ గోటికి - వెరచిత్రతుకుటుక వేయను
 నేటికి - ధారుణిజనములదగబాలించెద - నీరధిమరుగనిన్నేలింజెద- ననీబలి
 కిసబసవయ్యకుఁబ్బిన - ఘనుడుంగరమును గ్రక్కరఁబ్బిన - గొనినరపలివీ
 టొక్కపువీడుకొని - యనఘదుశివభక్తాలిగూడుకొని - జనపతిరాజ్యముజ
 క్క-బెట్టుచు - నుదీపవిస్ఫురదైశ్వర్యజగుచు - తైంకిలీలాసుబలసేన్-
 జంగఁ భక్తవశంబునవెలసెన్॥ క॥ అసదివాగ్రణిబహుగా । జ్యోసక్తుండ
 య్యుజంగమాసక్తకళా । నాచ్యశాదరణంబులు । బాసలుగానుమవువీ
 రభక్తైయుక్తిన్॥ వ॥ అది మెయ్యదియని॥ గీ॥ శైలిశివరాత్రివిశ్వంబుసే
 యుదాస । భక్తులెల్లచశివ్రడచుభాసభక్త । జనులనగ్గులవట్టక జరుగుబా
 స । భక్తకులమెత్తిబలకనిబాసమరియొ॥ గీ॥ భర్తవైననుమిగినిబాసభక్తు
 లమగునర్థంబులెడపని మట్టిగాస । భక్తులెడవంచనంలేబాసభక్తు । లేమి
 వేడినడుగిడికిచ్చువాస॥ గీ॥ తలపులకొలందిబకృతాదాదాస । పలికినట్టు
 లుండిపెడుబాసపలికి । బొంపొలిపైనబాసయేవంకివైన । జలమువిడువ
 కజుబాసజూపునుడు॥ గీ॥ బాసచరనత్పిష్టిచుపకుండు । బాసచరధన
 ములకానబడుయొండు । గానరంపబాసచబాసమయియె । బాసభ
 ర్తునిగొలిచెగబాసయనుచు । సరులచుర్గుంబులొక పరిబలక పండు । బా
 సపసమ శిరములభాసచు । బాసచరవాంల బాసచరుదుబాస । భ
 గవంతు నిరహుడదాని టియొ॥ గీ॥ హరగఁగ్రక్కరఁటొకంబరుమం
 డు । బాసభక్తవచుంజవగుచుదాస । భక్తులొక్కఁ గురుబుగమంగమా
 లిపాసంగంబునబాస గీ వాసుల వేడన్లొల్లనిన న్నికి । మ్రొకిగ
 కుండెమబాసమర్పించుతైన । భవునికి శ్రియబాసమర్పి భవాది । కాథల
 క-పడకండెడు సమతయొ గీ ఇశ్రయవిషయం బొక్కఁ గాదు
 మిశశివభక్తిజరియించునట్టిబాస । వేదహోదభక్తియె - నలునాగివై
 నాబునలరి చుంకిబాస॥ క॥ విశ్వబాసయచుదెద భగవంతుండ జేయు
 చు-మనద్బాచిగో । విరహివగుచుచ్చియు॥ క॥ విరలచుశేతులెత్తున
 క్కాసమహి॥ క॥ గుట్టినబుచ్చిననెను॥ మెట్టినబుచ్చినబోధ మేరగు
 శియై । య్యప్రతిములన్నియుతాది । ముట్టించెడివ సమృధి ఋత్తిరిభక
 ణి॥ క॥ బసవెళ్వసరచ్చరితంబు । బసపండ్ల చరుగఁగక పరమర్తువుకున్
 వశమాచాక్కుభగవంతుగ । పరశక్తి-చరమియా నొకాదో॥ స వికలౌక

ట్టిగంధీరతవేటిసారాధకంబుప్రోక్షజ్జూరాగ్నిగాక । ప్రతినలగుండవిశ్వతభక్తి
గండను వ్రతముల పెంట మేలూతుల పెంట । సత్యంబుకలనుప్రసాదంబుకొల
నుసత్యత్యంబుతాపవివృత్తముణప । వేదార్థముల పాటివిద్యలకును మేటి
నాదంబుకొలువిన యముకీలు॥ గీ॥ శాంతిసంపద నెలవువిశ్వపతినలవు ! దాం
తికలిమియనైశ్వరత్వంబుబలిమి । నీతికోటవివేకంబునయతి తేట । దయవసిం
చెడునిల్లుభృత్యతతిజల్లు॥ గీ॥ మణియొత్తత్వంబుజాగనన్మహిమజేత । సాధు
సభచెచ్చునత్రైకసరణివెచ్చు । బసవలింగంబుకేవలభక్తిరూత్రు । డనగ
రాదనియందరునభినుతంప॥ చ॥ వినియొకొకరకప్రతంబుబట్టుకొని వేవేగఁ

శ్రీబసవేశ్వరదర్శనార్థము భక్తులరుడెంచుట.

దగేకతేంచువా । రునుదాబట్టిచనేచుముల్వడువునారూఢప్రసిద్ధుండితం । డ
నిదర్శింపగవచ్చువారలుప్రభావానుససద్యక్తిభా । వనయోచూతమటంచు
వచ్చునిలసదైవరాగ్యభాగ్యాధ్యులు॥ చ॥ బసవనమంజ్రిచేతనుసపర్యలుగై
కొనువేట్కవచ్చుభ । క్రమమద యంబునాఘనుని గాంచినమాత్రనభక్తిగల్గు
నం । చంద్రకలిలవచ్చెడుమహాత్ములచాబసవేశ్వరామతి । ధకసలిలమాడ
వచ్చుజుంధరలోలల చెంచుజూచినకా । నీ॥ కరితురగాంధోళవరరథారూ
ధులైవన్నెకెక్కుమకుటవధకనులను । నఖిలాంగనంగ రుద్రాక్షముద్రిత
లుచువెరచితవస్త్రోపవేష్టిశోరు । జాటజూటులునుకత్తుకరస్థగళభాగయుత్ర
మాంగప్రముఖోచారు । పదవింకలిమగ్ధబాలేందుక్షరలునుసన్నతాప్య
తులునుసంచుమును॥ గీ॥ సకలభవిపాకజజీతాచారయతులు । భవిన
హవాససంసకభావనాది । విరళతులునీశ్వరధ్యానవిశుతులును । వసుధ
బసవన్నజూడంగవచ్చువారు॥ క॥ లింగవిలీనేంద్రియులును । లింగాంగవివేక
యుతులులిలాభ్యశచా । నాంగులననేకక్షులు । సంగమబసవన్నజూడజు
చెంచుఘుల్॥ చ॥ శబదంతరంబ సంబంధనుస్థితియందు నుచిది కీయమాంశ
నిష్ఠాపనుకు బ్రియవస్తుసందోహంబు లప్పించియొంకని యిది వినువక
బసవందు సద్యక్తి జ్యోతినిజేయునమయంబున॥ చ॥ రసవంతంబులుగాగ
నోధువపరాధకంబుల్ద్రికాలంబులన్ । బసవాధీశుడు గౌనగావెళులనంపక
భక్త్యుల్గొంచువా । రసతిశేషములంచెయించువిటమాంధ్యంసిభక్తా
శిసం । భృగసహస్రంబులునాల్గుచూడ అననన్నచెట్టువర్షంబుగన్॥ చ॥ అని
భక్తులాశ్చర్యంబు నొంది యానందింప రుద్రాక్షముద్రితులాదిగాగల సకల

శశికళాధరభక్తుల నిష్ఠాభాసంతుష్టులంజేయుచుండె నట్టియెడ|| చ|| బస
వక్యపాకరోదరజపావనవిగ్రహుడక్కరాగమాం | బసుతుడుభక్తియుక్తి
దనప్రాణపదంబగువాడుదేశికో | క్తసరణిపట్స్థలబలుడెప్పకయుండగ
గన్నధన్యుడీ | వసుమతిలోనచెన్నుటసంఘనుతింపగ నొప్పునెప్పుడున్|| ఉ||
లింగమయాభిలాంగుడురులింగగతాత్మచునిస్సప్తతిని | స్సంగుడుజంగమప్రి
యుడు సాంగుకౌభరణుండు సత్కృపా | సంగపదాంతరంగుడరిపటాని
కృతనశాలిశిబుడు | త్తుంగపురాతనాచరణధుర్యుడవార్యుడు వేదవేదియున్|| ఊ||
త్యక్తగుభాశుభక్తియుడప్రాప్తపునర్భవనిభ్రముండుని | ర్నిత్యవైకృత్యము
ర్ముడరీత్యజంగమలింగభక్తిస | భక్తకృతప్రమోదుడను భావిసద బసవే
శదేశికా | సక్తమనసుబడైయతనిసచ్చరణంబులభక్తినిత్యముక|| క|| సేవిం
పుచుగోచియించుచు | భావింపుచుహవఃవాప్సరివృతదృగ్గా | జీవుండై
జీవగుణము | బోవిడిచివరాశ్శక్తిబొంగుచునుండున్|| క|| సప్రాణలింగలిం
గియు | తత్ప్రేక్షిద్విపయనీరదశపుణియననో | బ్రహ్మదర్శనదనుభవ | ధీ
ప్రాప్తుండగుచుసన్నుతింపగ వెలయుక|| చ|| రమణపీఠికావసవరద్భయనీతి
సతికమించికా | కమధురసస్థలంబుగతిగక్కునము క్తతజెడిగారవాంఘ్రి
మహిభక్తిచారహితశిల్పిగుహ్యతనక్షిప్తసాదభో | గమునపారవశ్యము
నగ్రాలుచుసోలుచునుండె వెండియుక|| గీ|| లింగదేవుడప్రాణంబు లింగజం
గ | మత్ప్రసాదప్రపూరంబుననుశరీర | మమలతంభక్తిని మమంబుహరగణా
ను | భవసుఖంబుభనము చెన్నుబసవస్మకును|| క|| శివుంకబ్రాణంబగుచును |
సవిశేషప్రసిద్ధిశేషసద్రుచియగుచుం | బ్రవిమలజంగమభక్తికి | నివాసనగు
చుకనుభవేలయంబగుచున్|| మ|| అతివాక్తానసశంభుతత్వగతి పర్యాలోచ
నాసక్తివి | శ్రుతుసస్తోకవివేకుజన్నబసవేశ్రుంబ్రస్తుతింపంగనే | రితరంబే
తదుదారభక్తివిధిస్వశ్రీదేశికేంద్రుండుద | త్ప్రతిభావైభవమాతడుక దెలి
యదుద్ధాంతాత్మయోగంబునక|| ఉ|| గాయకకోటులున్నటులుగావ్యకళావి
దులుకరసజ్జులుక | న్యాయనయాదివాదులును సాంగకవేదతదాంతవేదులున్ |
ధీముతసుంతులుక బసవధీవణిగల్గొనరాగభూతలం | బాయతితోడదొడ్డగ
డచయ్యెననానతికెక్కిమిల్కిలిక|| వ|| ఇట్లుభక్తులుసనుదెంచుమార్గంబుల
కస్తూరిలికినవిస్తారసితధి- కలపై రంగుమీరక్రొత్తముశ్శంభు రంగుల
బెడగును ముకుళమకుట మణిమక్తాఫలాదిభూరితోరణస్తంభంబుల సంభా

రంబులును-సందడిగొనునందీసమేతకేతనంబుల సందఘాతంబులును-నస్తోకవ్యాస
సహస్రాకృతీగ్రాలు వ్రాతపురాణబంధబంధంబుల నందంబును-నదుఃఖంబు
దొడుకుడు పుదిరులచుండుంబును వెలిగొడుగులపడికింబును-దత్తవితాదివా
ద్యంబులచోట్లంబును-నాకసంబదృశభూస్థిల్లు నందమాంధవాక్యంబుల సౌ
ఖ్యంబును-నంతకింత గ్రంథుగాజేయించుచు - భక్తాపక్తిమది నెకురించిపె
రుగంగన భంగలింగ సంపత్ప్రభావంబుమెరసి - యీశ్వరభక్తుల నెదిరిగొ
నుసమయంబుచు హర్షోత్కర్ష సంగతాంగ విక్రీయాయుక్తుండై - భక్తులం
జూచి యుప్పొంగియుప్పొంగి భయభక్తియుక్తుంబుగా భక్తాంఘ్రి పాదప
ద్మంబులకు జక్కనాగిలబడి మ్రోగిమ్రోగి యక్కరిదీరక భక్తపాదరే
ణు పటల ర్వంకంబుపైసోలిపారలి భక్తదయామృతభాంలూ దొప్పదోగి
దోగి భక్తచిహ్నశ్రీవాదోదైక పాదోధిమ్యంబునలచెలితేలి - భక్తహితమ
హితవస్తు సుర్పణ పర్వాసంపద వాత్సవాలి - జంగమరతంత్ర తాత్పర్య
త సమభ్యర్చనారం సోలిసోలి భక్తనిరుజల నిత్యప్రసాద సేవ మేళాక
రత్వంబునంగ్రాలిగ్రాలి - భావదయచూవిలాసంబుచ భక్తసమస్తపంబు నొ
గారంజేసిచేరి - భక్తకథాబ్రథాచలంబు బుట్టి ట్టు న్న గాంధర్వరస
ప్రవాహంబు (ప్రవాహ) - సువాసిత వెకసితాస్యై భక్తులాలాకింప
సింపుగా - స్వానరంగ బుసజెలగుచు నాడియాడి - భక్తపదభక్తి పార
వశ్యంబుచు జోలించు - భక్తవన పాథిత సారవ్రాణమనంబుచు పిన
ఘంటంబుతో నొప్పుంచియున్నగి చి నరమితతాపధక ద్విరక్తముఖ్యుల దత్త
బోధపాదోధికి నిధానిచుద్యులగుముచి నికలభక్తి సంపత్కామధ్వం
సేభక్తుల బ్రవించుభక్తిసమదలచెప్పజేర్చి - వెలయు కామోపభోగలో
లులనంగ నారప్పజులయూర్చిపూర్చి - వస్త్రోదరణ భగధాన్యకాంతంబు
వస్త్రాభరణ భాధాన్యంబుం దువతరిపి - రాజోపచారంబులుగొరు మొ
రారిజక్తులు - రాజోపచారంబులొనగియునుగి - అష్టాధిశిష్టభక్తి కీయా
పురహరభక్తుల సాష్టాంగ కీర్తన నియ్యించి - గురుభక్తునిభక్తిని బద్ధ
శుద్ధబుద్ధి నిట్లవినుతింపదొడంగె క్క శాశ్వతసద్గుణశల్కన - విశ్వేశ్వరదా
ప్రసాదవేదాంతమయూ - భాగ్యతైకైకల్పదర - క్తేష్వరగురు భనిచ్చునే
నుతము బాక || క || ఆంధ్రులరహితంబునా - విత్తేంద్రునిచున్నవనవేదగ
తిసా - పోత్తమరవిశింక - సుద్యోమోపప్రసాదునలెలముగి పుకొక

అవివేకతిమిరసంఘః | రవికారదశిష్యశీషకరాజితహస్తాః | భవసంచితప్రా
 ఘతతీ | నివారణధురీణినిన్ననేన తియ్యింతుఁడు || ౯ || విశ్రుతభక్తజనాంతర్వి
 శ్రాంతిమదాశ్రమప్రవృత్తమనోబా | విశ్రాంతిగుర్మపాచు | త్రాశ్చితహ్య
 దయేశనీపదంబులుగోల్తు || ౧౦ || వ | ఇట్లునేకవచనావచుచ్ఛవల బన్నబసవండు ని
 జనేశికుండగు బసవరాజుం బ్రస్తుతింపుచుండె నాసమయమున | చ || మనసి

— { సంగమేశ్వరుడు అల్లనుకప్రభు వని తారమున
 శిష్యుండగు బసవేశ్వరుల బూదనచ్యుట. } —

జవైరిమూర్తిఁ గుసమానయకుండుకుభాకు భక్తియా | జననజగన్మృతిప్ర
 భృతివడ్డిధర్మూరివికారమారుడా | ర్గనుతుపాదెంజియొక సమ హితాహి
 తకాంచనలోష్ఠదుఃఖసౌ | భగ్గునుతిపాదాణుండు విగలాంగగుణాదియంతిం
 ద్రయుండు || ౧౧ || ౧౧ | తాన తిగఁగదివి | హీనుడుచు నా. మానహేయః
 ధేయో | ధూనవకృధానమహా | ధీనే శాచ నసుండు ధీనిధిమరియు || ౧౨ ||
 సంకల్పవికల్పహృదా | శం తంకాతరుదితశాత్రవవిజయా | లంకారక్షిం
 ద్రజాలన | మాంకూర్జ్వలతవిభ్రమాతీతుండు || ౧౩ || పరమపదానందాశ్చ
 త | పరశశానసుడుముక్తభాసురదేశం | దురుతరగాంధర్వకళా | విర
 సుమసునకారుణాత్తపిత్తాబ్జుడు || ౧౪ || అశరీరశరీరధరుం | ఉపద్యతశబ్దా
 త్మకుండునాఖ్యాభిఖ్యా | వశదతుడభావిసద్భా | విశమదమాస్వతుడుత్వై
 తవిద్యాదికుడు || ౧౫ || ముల్లోకంబులభక్తికి | నెల్లయగును నెగడునంతరిజ్యా
 యోగ | బ్రోల్లావాసవనత్సత్పుల్లాబ్జుండల్లమనుద్ర భుండచ్చటికి || ౧౬ || లిం
 గేచ్ఛనుసరిత్తి | యాంగు డగరస్థస్థితాపాజ్యోతీ | లింగాలింగచ్ఛిద్భా
 క్కంగపరవకుండునగుచునుజనుచెంచునెడక || ౧౭ || ఇదియేరుపల్లవిదిమి | ట్టిది
 గట్టిదిచెట్టుశ్రోవయిదియంతంకం | మది బెహనీతనడకగ | నడవరలైయవి
 యయోలకరుగకనరుగనీ || ౧౮ || ఈదృష్టిధ్రువావంబునకు జనంబులు మనం
 బునవచ్చెరువంది యమందానందంబునం గరారివింద బుదబలందావుకోరివి
 యనల్పపచోమ చర్చకలుగోరియాడుచుండగ నున్న | రసప్రహ్లాద్ధాన్తో
 రాశి వెల్లివిరిసివాడువందగియ్యది మున్న | పిత సవ్యసురస్త
 వ్యపాత్ర బస నహిహ్రాబుంబులె విజనంజేసెను || ౧౯ || మణిపరితాపిదుం
 దైనవణిహాడకు | దిష్టత్యంబుచుచెంచున్ద్యలీల | ద్రభువున జూడగా
 రాగబసవరాజు | సంగమేశ్వరసంపాదంబుగలంచి || ౨౦ || అనందాశ్రులుగ

స్తులందొరుగగానందందండప్రతాపా । మానీకంబులొనర్చిగద్గదగళుండైన
 స్తుతులీసేయుచున్ । నానాకారవిచిత్రరత్నరచనానవ్యాససింహాసనం । సీ
 సుంజేసినప్రాభవాంబుచుచిముంచీప్రాత విక్రక్రమున్॥ సీ॥ ఓడలజీవముగల్గి
 యుచులేనిహానినెన్నడుగల్గియుచువతకనంబులేని । వానిగన్నులప్రేవులైన
 లువందెడువానిలింగమైప్రాణమైవవాని । శేతసుండరుచిని చేష్టితంబగుచాని
 భ్యాతిలేకయునతిభ్యాతివాని । భావలమీరినపరమభాషలవాని తలపులమీరి
 నతలపువాని॥ గీ॥ హీనుగుణుడయ్యు గుణములనిచ్చువాని । ప్రణవయుతుడ
 య్యునేర్పడబరగువాని । ప్రభువునద్భక్తియు క్తుడైబహువిధముల । బూజజే
 సెనుబసవన్నుధనుతుండు॥ క॥ లింగకత్యూస్యములు । నిగియునేల
 యునుముట్టినీరాజుము । పొంగుచునిచ్చిపురస్థగి । రంగుగబంగారుపల్లెరం
 బిడియందుక॥ ఉ॥ పాయసముల్పదార్థములు బప్పును కనియుభక్ష్యులక్ష
 లుక॥ నేయినిపిండివంటలునున్నగృహపుష్కముబల్లెరంబుల । శేయిడరాక
 యుండనేడజేసివెనెన్నెనదొడ్డదొడ్డక॥ శ్లాఘితోడజేసిబసవన్నిభూత్వి
 ముచేతికియ్యుక॥ గీ॥ సురియచుండెచ్చుజేకళ్ళుశూలపాణి । యందుకొని
 యాతగించినయట్లప్రభువు । బసవరాజయ్యుశేకళ్ళుమెనవమెనవ । నెల్లవారికి
 వెఱగయ్యెనెట్టులనిన॥ క॥ లక్షయు నెనబదివేలున । లక్షలగుజగమంబు
 లకుజేసినధి । తొత్తుయసంగ్రహమంతయు । నాత్మసాధుజించుబసవడర్ధిం
 బెట్టక॥ ఉ॥ దానికీవాత్సలొబసవదండవిభుండుదలకకాన్యదే । హానుప
 మోపహారముమహానతిసర్వణసేయబూనిత । దీనిధిధుక్తిపాత్రకనతిత్వరితం
 బునభక్తియుక్తిసం । ధానపరాయణుండగుచు దానవసింపదలంచుమాత్ర
 లోక॥ చ॥ బసవనదండనాయకునిభక్తినిష్ఠకునల్లమప్రభుం । దానపహమె
 చ్చిభక్తతతిపెనాయనుచుంగొనియాడుచుండను । ల్లసదనదృక్పాపాలవారి
 లాలితలోలకటాక్షునీక్షణ । ప్రసరణపాత్రుజేసికొనిదాపురెయించునతించు
 నీక్రియక॥ గీ॥ చాపురాబసవన్ననద్భక్తపాల । బాపురాబసవన్ననద్భక్తి
 లోలి । నెల్లమ్రాబసవన్నయానందమూర్తి । నెల్లమ్రాబసవేశ్వరానవ్యక్తిక॥
 చ॥ అమృతమునందుజెల్లు విమలాకృతిమిన్నజేగ్గొప్పందీ । సముచెరుకం
 చునత్ఫలముబైడికిక్యన్ నంబుచందన । ప్రమమనపువ్వుచిత్రపురూపునజీ
 తముబైడిబొమ్మబ్రా । ఇముజనియించునట్లజనంబుపహించితివీపుపుత్రక॥
 సీ॥ నాదుబసవదండనా లుకబసవయ నాదిబసవయ సంత్యాతబసవ । భక్తు

లబసవయాబ్రమధేంద్రబసవనము క్షీణబసవనాముద్ధుబసవ । సంగమబసజ
 బ్రసాదజంగమసద్బసవనసత్యగమితబసవ । బండితబసవనాబంజారుబస
 వసాభాగ్యంబుబసవసంపదలబసవ ॥ గీ॥ సత్యయుతబసవనిత్యత్వబసవ! సం
 విదుజ్వలబసవవృక్షభములబస । వధికజవనబసవధవవధికబసవ । వివ
 ధరునిబసవబహువివేకబసవ ॥ గీ॥ నందికేశ్వరబసవసానందబసవ । తత్వజ
 నములబసవతత్వజ్ఞబసవ । సిద్ధసాధ్యబ్రసిద్ధబ్రబుద్ధసిద్ధ । జనవినుతచగ్యసౌం
 దర్యసారబసవ క ॥ బసవయ్యబసవబసవన । బసవేశ్వరబసవరాజబసవ
 కుమారా । బసవప్రభుండబసవన । ప్రస్ఫురనామాంకలింగభవభయభం
 గా ॥ క॥ బుడలెల్లనొళ్లువస్త్రీకి । నొడలెల్లనుగాళ్లుపారువుదకంబునకుక॥ నొ
 డలెల్లశిరముగాలికి । నొడలెల్లనుభక్తిమహిమయోగిబసవుకుక॥ నీ॥ బస
 వాయనినజాలుబాసలొండేటికి బళువులకైననుప్రబలుభక్తి । బసవాయనిన
 జాలుబరికించిచూచినబళువులకైననుభక్తివొడము । బసవాయనెడిభక్తవరు
 లజూచినమాత్ర బతులకైననుభక్తివుటు । బసవాయనెడిభక్తవరులకేడు
 శైంతమసలుశైంతువులకునెగుముక్తి ॥ గీ॥ బసవరోయన్న మాత్రబద్ధునిక్తు
 లేల । నసమలోచనునకు నైననలరుభక్తి । బసవరోయన్నజాలునెబ్బంగివైన
 గరళమైననునమ్మితంబుగాకయున్నె ॥ క॥ బసవాయన్ననుకులిశము । కుసు
 మంచొవెన్నెలయువగుంగార్చిచ్చున్ । బసవన్నాయనశాత్రవ । విసరంబునా
 నాశ్మబంధువిసరముగాడే ॥ వ॥ ఇట్టి లింగైక్యసౌఖ్య కేళిలోల యుక్తియు
 జంగమ ప్రాణానుసంధానశక్తియును భయప్రసాదసంయోగోపభుక్తియు
 త్రిభువనంబుల నితరులనున్న దేయని యనేకభంగుల ప్రభువభినుతించుచుండ
 బసవండసదృశభక్తియుక్తుడై భయోభయోభివందన సందోహంబందంద
 గాంచి నిలతతటఘటిత విశంకట పటుతరకరపుట విభ్రాజితుండైయాప్ర
 భుషునుద్దేశించి డీ॥ భక్తజనావనప్రవణభావపరాపరశుద్ధభక్తికృ । స్మృతి
 సతీసహాయశుభము ॥ సమస్తకల్పాశ్చ శాంభవా । బ్రాక్తనభక్తజం
 గమధగాధుసంగతశృంగవాసనా । రిక్తశరీరమగ్నతవరేణ్యశరణ్యదయా
 పయోనిధీ॥ గీ॥ నీకునారగింపబెట్టనేనెంతవాడను । నయ్యహరునివనితనమర
 దొల్లి । హరగణావళులకుననుచు జేసినవిందు । చిట్టిగణముగొనియెనెట్టుల

గారి దేవిహరగణములకు నారగింపబెట్టుట.

నిన॥ శా॥ కైలాసంబునదొల్లిశంకరుడుశంకంగికరుల్ గొల్వగే । శ్రీలోలుండ

యయంఘ్రుచున్నయెడనాళికాసన్నత్యశ్రీ | శైలేంద్రాత్మజభతః కోల్వన
 కువాంభకవచ్చిపీఠింపుచో | మోలన్ సర్వగణంబులకొప్పునాచూ పాల్వ
 తింబొట్టుటకొ || ౬ || యుండీతండనినత | గణమదియని మదిని దెలియగా
 లేకవిచా | రణమునగునగజగనియా | ఊమగణంబులువిస్మయ శోభకృతు
 లై || సీ | సామజశరభోష్ట శ్రాగ్ధూలముఖులును గుక్కుటవనచరిగోముఖులు
 ను | మహిషాశ్వసారంగమార్జులముఖులుగేసరివరాహవిహంగసర్పముఖు
 లు | ద్విముఖచతుర్ముఖఃముఖైకముఖులు నవముఖపంచముఖసహస్రముఖు
 లు | లంబోష్ఠలదాక్షిణ్యవాసికులునులంబోకరులశిలంబకర్ను || గీ || లజగ
 జాభీలకర్ణులువిజయకణక | వీరఘంటనకణులేకకణు | లాశయబాహు
 లుముఖులుబాహుతనువులును | బాహుపాదులన్నిట్లులబాహుముఖులు || క ||
 బహుకర్ణులుబహువణులు | బహుబాహులుబహుపదులును బహురూప
 ధరులే | బహుజిహ్వలునైనమహా | మహులుగనిమానసోద్దయానసయగు
 చుకొ || చ || అతులితనిజాకృతిబాబుచుచాశ్మపతింగనిమొకిర వేడ్కున | న్ను
 తులొనరించినంతమనోభవతావకభృత్యకోటిస | స్మరికికిరమానస
 సమానసలీనశరీరులైరిత | తృప్తిభకుమెచ్చుచచ్చెగారతద్గళకోటికివిందుపాం
 దగన్ || ఉ || పెట్టెదనలచుభూతగబృందమునుండరదెట్టిశిష్టితా | నెట్టననిం
 టకేగిధరణీప్రజయత్నమునకొ మహాభో | హోట్టతలబుంసమధి కాతలద
 త్వములండుబందిరల్ | వుట్టజేసియబ్బభవ భూరితరాంజవయంబభాండ
 ముల్ || క || కావించినిధిబక్వా | న్నావలినిండంగశిష్యుల | ప్రసన్నం భా
 వితఫలపల్లవములు | దావులుదొలకిం గాధరస్థులదాల్చెక్ || క || ఘృతాధిదు
 గ్ధాహారర | సప్రతీఘృతక్షీరధిరసాలరసంబా | పలుక నదిలముఘో
 సతివాసనగట్టరసరచానచ హమన్ || వ || ఎరియు చిలతావనినయభి
 త్యుతరంబుల నంశంపదాధకంబుల నూనంబు గామిని నిలిపి సరభి
 సురతరు బహుసహస్ర్రుజనసానసూస | విజడటాతువీక్షణ విత్తేనమ
 త్రంబున విచిత్రతరవస్త్రసంఘంబుల సంఖ్యలుగాని పాదించుకండె నాసమ
 యంబున || ఉ || ప్రహరగణాధిపుల్ పహధ బాలక హోర నిర్విరూపగే | హ
 మునకునేగియోగీరముతాటయు గామియజూచిరవ్వునా | హిమనగజాశ్మ
 జాంతికమహీనృలికిన్ జనిబాలకుం స్వా | గణసమిత్తమాన్ దెలుగారిగం
 బుబదోడిదెమ్మనెకొ || ఉ || పోకలబోవుచున్ వరపుబోయెదనా కొనిపొజ్జ

అనా । మీకల వాయొకింతనయాకలిదీరగ నన్నమన్ననా । లోకశరణాబా
లునవిలోలులివార్చనగేయశేసికూ । రాకులనొగిరమ్మ జయవిజయ దు
లుదాను బెట్టగల్గె॥ చ॥ సరసరలింగపూజనముసన్నిపదార్థవయంబునోదనో ।
త్రైరముగలింగమూతి= కవధానముతోడసమర్పణంబుజే । నీగుభిభత్స్య
భోజ్యములు చిత్రవిధంబులకల్లుమేరుధూ । ధరములయంతలంతలుగదప్పగ
యు డగజేసిఁబ్రుంగగల్గె॥ చ సకలపురాతనావశికి జాలగ జేసినమంతవట్టి ।
నెట్లొకశిశువారనించుటన గోధృషనివ్వెంగందిప్రాణనా । యకుండ కేసిగణ
మహాశ్యమునీవయెగుగుదంచునూ । రికెతలవాల్చియున్న కరధృషమర్దను
డల్లనవ్వుచు॥ ఉ॥ చిట్టిగణంబుగౌరవవిశేషమునీకుచిత్రియెగ్గనా । యట్టి
డీక్షనమామక గణాభిమహత్వమెరుంగబోద । ట్టిటనలేక వేదములు సంశ
యభీతియతింపుచుండగా । దట్టమమేయమక్షగమెత్త- పారమ పాదు
శూన్యమన॥ క॥ అతభగవత్పతులునం । ఖ్యాతహస్తాది గునగ నాప్ర
మధులనే । రీతినుశించగవచ్చునాదాతనుశిదన్నబోలదడ గుమఱియున్॥
ఉ॥ అజగులజేయులత్తురులుయాధ్యులమాధ్యులచెంపబాత్సవత్ । ద్విజులణి
మాదిసంయుతులువేద్యులదత్తవిదవద్యులుత్తమత్ । గజగజసింహులప్రతిమ
కాయులుశూరులపీరులెల్లడక॥ ఉ॥ లింగశరీరసంభవులు లింగమయాంగులు
లింగసన్నతుత్ । లింగస శిశుత్వములు లింగతానుల గవతానుత్ ।
లింగమహానుభావులుమంగసమర్థులులింగశాసనత్ । లింగగభీమానసులు
లింగవిమోగులులింగస గులు॥ క॥ లింగావధానముక్తులు । లింగాశ్మశుభ్రే
కసంఖ్యలింగప్రభులు । లింగాభిమానగూపులు । లింగవిహితచేతనులు
లింగప్రియులు॥ క॥ సర్వసుబోధయుక్తులు । సర్వాధితుల్లమస్త సంప
త్పూర్ణుత్ । సర్వజగత్కారణములు । పార్వతీనేనన్యవేరైషధు సువరే॥
క॥ మత్కాయమతత్కాయము । తత్కాయమునాదుశ్య తాదాశదిజని
హృత్కాయలంబునసేత । త్సత్కాయ సేతుమెప్పుడుసంభ్రమభ గిన్॥ ఉ॥
ఈగణకోటియిచ్చొకని యిచ్చుబుబద్ధుని డభాండమత్ । వేయపుట్టుని
ల్చుశె విమవిరించిబురందరాదులు॥ జాగులబెట్టుచు డుయసంపదనా
ప్పజూపవశతలే । కారగజ్జయవరాగని గొనివిన్నయమామనంబెనన్॥

బసవేశ్వరులు సంగమేశ్వరులగుల్ల ప్రభులు స్తుతంబులు.

క॥ ఏనానీకునుభోజన । మానందయుబట్టెట్టెనె తపేపాడె ధీధిసలతో

చిత్తలిం । గానభవప్రభువయభవయగణితమహిమా॥ క॥ భావాతిగోచర్య
 లభ । హృదోపేతాంతరంగభవభయభంగం । శేవలము కిదస్యంగయ । దేవ
 శరణుశరణుదేవదేవస్తుత్యా॥ క॥ అనిబంధనమవినుతింపగ । వినిప్రభుహాసం
 దముందివిపులకృపావా । ధిఃనిశ్చిన్నజేసీ స్వర్గా । వనిరుహమణులతనియిం
 టవరువుశృగుటన్॥ గీ॥ షరములియబోవకడమగావగచితనదు । సత్ప్రసా
 దంబుకృపజేసిసంతశంబు । వలయునన్నట్టి వస్తువులే దలచుమాత్ర । వచ్చి
 ముందటనిలువంగవరములొసగె॥ చ॥ పలికినమాటపాటియియి పాటిబట్టి
 నమన్నబ గదై । వెలుగగముట్టిచిబయలవేగమయాకృతిదాల్చజెయ్యవే । ని
 లుకడగాగమాగ్నినిసీలగళుకెగులువంగజంగమా । యలసడికొర్వలైంగి
 కనుహత్తయసంగదలిచ్చుచుచ్చికన్॥ చ॥ పరమాశక్తిచాణాభీదనుధాపా
 దోధిలోదేప్పిదు । పరమాయాచదమోహమస్సరతమః కాండంబుఖండిం
 చిభం । గురదేహేంద్రియముఖ్యవైరిజయమున్గోవ్యంబుగాజెప్పిత । స్వర్గ
 త్యాగకుగాగదెప్పియుక్రియా పారీక్షజేసెకవెసక॥ ఉ॥ అంతటమిదలిం
 గిమునుట్రామువైక్యముబాండుసందువే । దాంతరహస్యవాక్యమలరాబ
 సవన్నకుదెప్పిసంతతా । భ్యంతరయోగలతడముఁగ్నియుజెప్పియకాలకా
 లవి । బ్రాంతినదచ్చియంతరముబాహ్యములింగమయంబుకాదనున్॥ క॥ ఘన
 తస్వాంబుధిలోచి । మనసునవరిగొండవైచిన్ద్రింగనం । దునుదయమొం
 దినశివత । త్వగ్నిగూఢాత్మమబడచువలెనెఱుగింపన్॥ గీ॥ పుష్పముడియ
 నీరుచుంచిననిధియున । గవ్వరమునన్నిగప్పినట్లు । చనధిలోనబడినవడిగడ్డ
 వావపం । గమనబసడుండెదానువేక॥ క॥ ప్రభువుచి తమభక్తుల సభ
 లన్జరిపిన విన్ననద్యః శ్రేయ । శృంగునులింగాంగశుభా । సుభవంబులు

దొంగలు వంగకాయల లింగలుగట్టుకొనవచ్చుట.

నింపన దునుజేకూగన్ సీ వెండియనొక దుండదాధుడజంగమా
 గాధనముసే మనవగడక । దొంగలువచ్చి వంగమాహించియలిగెలూ
 కనిమందిరాంగంబు । దొక్కరామిసతీగి గక్కు కోకొంగులించి
 కరియగుడ్డలందు । వంగకాయలుబట్టివలను గాధియి చిలంగసన్నిహితు
 జొచ్చి॥ గీ॥ బసవకామాత్మగనిభ సుభ్రాంతివొంద । సతదుగన్మలనవ్వి
 కకబకలేల । లింగవంతులు గానియలించులకును । శూలిభక్తులుండైబో
 గవచ్చు॥ చ॥ కావన మీరందరు శివభక్తులు యింక నొక మతకలదక్కిగ

కుక్కనగూర్చుండి శివార్చనబుదీర్చుకొనండనిన ముల్లంబులు ఝల్లననొండ్డారు
 ల్ ముగంబులు బెగడిచూచుకొనుచు పందినబట్టజను దెంచి పందికిచిక్కుటవె
 రపి / పంబోయి వెరచినవిధంబయ్యెగదా పనవాలిటిదైవంబు యీబారిగడి
 పెనేని బ్రతుకుటలేకున్న చిట్టుటగాని మగడి త్రోవగాన మని కృతనిశ్చయు
 లై కూర్చుండి॥ ౪॥ సరసరలింగసన్నుతుల చాటున చేతులు సాగ చాచికిరి | ద
 రముననున్న గ్రంధులు పదంపడిపీడిచి చూడనప్పు | డ్చువుగుగిరి మూర్తుల
 యుచెన్నువహించెను వంగకాయలి | ధరబసవన్నభావ సముగ గవి హత్వ
 కుంచము శివాలయంబగుట.

ముజెప్పనేటికి॥ ౬॥ అట్టి దెగాదెమున్ను వ్యవహారముబోయినచోటలింగ
 ము | న్నుట్టిశివాలయంబుగననబ్బకయుండుటదోటివర్తకుల్ | శెట్టిమహేశు
 బూడక భుజింపకవచ్చు నేయంచుగుత్తితుల్ | గట్టుగకుంచమున్నిలిపగొట్టుచు
 నందరుసుంభ్రమింబునన్॥ ౧॥ కొండగోగు దెచ్చికుంచంబుబూలించి | కాల
 కంతునిగుడిగిటిమయిచు | దోడిపెరికింట్లుదోడ్కొనిపోయిచూ | పంగభ
 క్తుడలిభక్తియుక్తి క॥ జోహారువెట్టివలగొని | జేహారియుపిటికిలరి ప్రీతి
 గుడుచుచు॥ హీహీమామల్లనస | మ్మోహంబునకుంచమునకుమ్రె క్కింభు
 జించె॥ ౬॥ కుంచముగొంచురండతినిగొల్పిభుజించెనుగింజగి బలున్ | పం
 చిగగొల్పుకుండమదిమల్లనయాకిలియకరల్ వెనన్ | దృంచగజాలుదైవమ
 నితోడివణిక్కులలింగమూర్తిదూ | పించినగంపినులను శేతులుజేచ్చు సభ
 ర్చనొత్తులన్॥ ౭॥ చాకుకరలారసాక్షాత్ | శ్రీకంతులింగమూర్తిజడనాడ
 గేజ | న్నెకుంచంబుననమ్మికగా | కన్నున్నిటురండ్రగాకపి హేశున్॥ ౮॥ అని
 తోడియటుగునందరి | గొనిపోవగగాననయ్యెగుడిశిఖరంబున్ | ఘనగోపుర
 సాలంబును | మునునిల్చినకుంచమభవుమూర్తివహించె॥ ౯॥ నందిముద
 రనున్నట్టివాగహారు | గాంచదూషకతొదలల్ వచ్చివనిరి | యమ్మహేశుం
 డుబల్లేశుడనగవెలసె | నతడుబల్లేశుమల్లయ్యయనగ వెలసె॥ ౧౦॥ వెండియు
 భక్తులు యీశ్వరునిప్రభావమలు చూపుట.

గోటకోటండునునొకగొల్లమేక పెంటికయి తాపృదుడుదనకు | ననుచుబాల
 న్నియుంచుపైబిడుకంగగనితండ్రోపించికాలదన్న | హరుదన్నడెట్లునియత
 డల్లిగొడ్డటనడిచినదలప్రెళ్ళిపుడమిగూల | జనవుండరికమస్తకముదించిన
 యెట్టులదిట్లుగొట్టుల్రుచందతిని॥ ౧॥ వరుసగైలాసహమ్మక వాటకోటి
 స్రుకరలైకూలెనాకు తరి మ్మలెగర | విఘటనాపటుకీలయో వింతయినగ

మ. న్ను పేటిక శివలింగ మూర్తిగా డె॥ ఉ॥ బాపురి బ్రహ్మధీరువరభావసజ్జో
న్నలరాశిలింగమై । యీవిభులందలర్ప రేష హేశ్వరభక్తులభావమీకజ॥ న్నా
వసదంబుగా డెబసవన్నమహాన్నతభక్తియై క్రిస । శ్చవనతనూరుల్లిరిళు
భక్తులునొటవిచిత్రమై త్తరిక॥ క॥ కి పటశంబులనైనం॥ గర్జిలాంభనము
పూనగామన్యసజ । తక్రపనగు మోక్షముశాశ్వే । నపరీహాసేనయనవినం
గనువలదే॥ క॥ అచ్చెరువచ్చెరువనగా । మ్రుచ్చులనచ్చులుగజేసి ముదమా
ర బ । భోక్తృయము వెనకారల । కిచ్చియనిపెముజ్జగంబులెరుగక సరగన్॥

జొన్నలరాశి ముత్యమెలగుట.

ఉ॥ జంగమలింగ ముకూ దివసంబుననాబసవన్నయర్చిన । భృంగమునాచరిం
చుసమయంబున నచ్చటికేగకాంచిను । లింగముముగలనీదినచు లెక్కకు
ముకూసను త్రియపుము । గుండగ దెట్టనేమము దదర్శనునీకడకేగుడెంచి
లిక॥ క॥ పరిపుట్టులము త్రియముంబ । గదలకరిష్కన్ననట్లు కానిష్కానుచున్ ।
గదమలింగవసానుత । ముదమున జేబట్టిదృష్టిచుంగలిబరవన్॥ గీ॥ కట్టెరు
టరాశిక్రూసినయట్టిజొన్న ! లన్నియునుము త్రియములైననల్లనగుచు । నిట్లు
పదిపుట్టునుసంఖ్యయేలమీరు । వలసినన్నియుగొంచుపొమ్మలఘచరిత॥ క॥
అనిబసవమజ్ఞాపన । మురించినజంగని య్యయనుహర్షమునందనవలసి
నన్నిపెకల । గొప్పదనిమెనుమడిరచునగన్ వసమతయన్॥ క॥ మొరటద

మెరటద వలకయగారికిథ.

పలకయగారియెడ । హరిభక్తుడగుజంగమయ్యయ్యెండు । ధృరగళిత
డరేరురుచే । రరచించి రుదాహకపూజగాజగ్భక్తిన్॥ గీ॥ అనిచేబూ
జతైకొయ్యయ్యగాను । వంకరేవయ్యనినుమును ప్రతముదినము । నొక
మొనశుబాలుబిల్వత్రికయులేక । త్రైగికావసరంబులెల్లదట్లుగాన॥ క॥ అ
రుకొంచి డానీం । దిగమైనననుదీనచేవార్చనకున్ । దొరకునొవస్తు
వనివే । దొరకింపమినికుమెను దొరకముబిదపన్॥ క॥ అహర భక్తుండ
య్యూ । రనువేరొరునడుగ నెనుగ్రామాంతరిమే । గనుగొనజాలింకనునె
ట్లనియూహపోహజేయు నవసరమందున్॥ గీ॥ శంకలెల్లనుశివంకయ్యదమ
యింట । గొడ్డునందువట్టికొరిటయందు । బాలుబత్తిరియునుబడియెదునని
భక్త । గణమదలచికుండగడిగిచ్చి॥ ఉ॥ దోహనమాచరింపనవ దుగ్ధము
దోహనమై న్నన । పూర్వ నగదుగ్ధగ యూహితమద్దజిగుర్పట్ర

ము । తస్మాహముతోడగోసిపురసంహరుభక్తునకిచ్చెభక్తుడున్ । స్నేహిత
భంగిలింగమును సేవల చేల్చె జగద్ధితంబుగన్ ॥ ఉ॥ చెప్పెకొనంగవృద్ధతతిచేసను
పించుము గానియన్నిన్ । చొప్పునదృష్టిమాత్రమున జొన్నలవన్నెకు నెక్కు-
ముశ్యముల్ । గుప్పలుగాగజేసినయకుంతీభక్తులగానమద్దరక్ । నిప్పురిని

{ సంగమేశుండు మూడు వేషంబున బసవేశ్వరులను
మూడవగన్ను వేడుట. }

ట్లు జేసెబసవేళుడుయూశుడు గా డెచూడగనీ॥ సీ॥ అనిభక్త మండలి హాషికం
 చికోనియాడనట్లులబసవండుసభవభక్త క్త । సమితికోడినయట్లు సమకూర్చ గా
 బాచిసంగ మేళుండుబసవనమంత్ర । వేశంగమదిలోన వేడుక బుట్టుడుజంగమ
 భక్తీబాసంగ దాల్చి । కడువేగమునవచ్చిపొడగనిమూడవ కన్నువలయునీ
 మ్ముగదలకన్న॥ గీ॥ సరసనాయతలిగవసాయతంబు । నూస్తమునబట్టియే
 రుగునునయ్యసీను । మాయలఁ డునుముకురంబుదాయబట్టి । చూడుమున్న
 వికన్నులుకూలియూడు॥ క॥ అననయ్యభవండుదము । గనుగొనినలికాక్షమం
 దుగానగనవుడుం । దనుదానెసిగ్గుపడిపో । యినిరాకృతియగునుబసవ డిట్లు
 నిపలికె॥ గీ॥ ఓడకోడకునిబ్బమోరోరిసంగ ! గటకటాయిట్టిపందలు గల
 రెయిండు । యెరగ వేసన్నుసత్త్వమహేళులిండ్ల । బిరుదుమాకినపడుగనిన్నా
 రులభంగి॥ సీ॥ తవనిధినినువేడ వాసయ్యయనువునసిరియూలుగతి పుత్రు జీరనా
 ల్లి । కనకవృష్టిచడగకరికాలుచం దాననడమింపబడిసినుల్నంబియట్లు । గుండ
 య్యగతిగోరమిండప్రాయంబేనుస్వగ్గాపవర్గాదిసౌఖ్యమొల్లి । ధూతేశుభ
 క్తయభుజియించిడించినయాప్రసాదముగల వారంప॥ గీ॥ నట్టిసంపదగలగవ
 గనంతకన్న । సధికసంపదగల దెనిన్నడిగికోనగ । నీవునుభివృత్తిభాభక్తనిం
 హమెపుడు । మానకభవన్నియోగముల్బూనెగాదె॥ అదియట్లున్నను॥ సీ॥
 అఖిలభక్తాత్మనీకభిషేక మొనరించునతడుమాకోటకోటయ్యగారు । కరకం
 తమిమూలకరపుష్పదం తాఖ్యుడనిదిపూజారీకన్నప్పదేవు । డిద్దెగట్టెడిదిమా
 యిందిరేశ్వయ్య నమినందిదివ్వెలమర్చువాడు । మృడనీకుభూషిపెట్టెడువా
 డొడయవళ్ళడభవన ర్వేశయవరవంద్య॥ గీ॥ మల నుజంబేజమూర్తిసీకలదు
 వాడు । ఘనుడుమూయోసిశయ్యనీఘంటవాడు । అరతులవాడువరదసో
 మప్పగారు । లీలవంటకట్టెలవాడు మూర్తిగయ్య॥ గీ॥ శూలివడినీకునీవాడు
 చోళవిభుష । వేడిచుడబాలమచిరుతోండనబి । స్వామిశాసనమునది

మౌనాంగశవ్య | పల్లెమిడువాడుకరికాలపాధికావుండు || క || పరమేశ్వరమా
 ఘోషాన్నయ | గరమరుదుగనెంచగరిగెకావడివాడో | గిరములపరిసనలత
 డు | స్థిరమతిచెన్నయ్యయమలదేహుడుమీకున్ || సీ || ఆరగింపగబెట్టునదివీర
 చోడవ్యయడపంబుగాడురేచయ్యగారు | పేరుబడ్డప్రసాదిబిబ్బబాచయ్యవై
 య్యండుమీక్షనునమిత్రాండిగారు | జియ్యమాకళ్ళిదేవయ్యమీపెట్టిడు శర్వ
 పురోహితులసామవేది | గురుడుమీపౌరాణికుడుమాయభట్టుమీహాస్యకరు
 డుకల్లియంబగారు || గీ || ప్రభువవాగ్గీశనయనారుపాతకుండు | వెండికవిరా
 జుశ్రీపతిబండితయ్య | బండితుడుమల్లికార్జునపండితయ్య | మరియుమీవేణ
 వాడుమామాదిరాజు || క || హరమీనాదజ్ఞుడుక | కుర్రరదేవుడుగేళిరాజు
 గరణముదండే | శ్వరుడుజగదేవుడుగడే | శ్వరుడుప్రధానుండుప్రభుడనత్ప
 ఘడభవా || క || ఇరవంతుడుగజసాహిణి | నెరిజెరమయ్యశ్వసాహిణియు
 జోడసిభం | డరలేనియోగిమరిప | ల్లగునేకాంతంబువాడు మారామయ
 యున్ || సీ || గురుడుబల్లహుడుమీకుంబెనసభినంబి శంకరదాసిబట్టకకాడు |
 తొరయనేణాదినాధుడువెంకయ్య సుంకిడుబంకేశుబంకవిభుడు | సురి
 యచౌడయ్యమీసురియవట్టుడు నాతడిలగులచ్చిరియారు హేళగిండు | మదనారి
 బెడ్డుమహాదేవిమీదాదిమారుద్రబతుపతిమంత్రవాది || గీ || యభవమీసువిధాన
 కళ్ళయ్యగారు | స్వామిశివరాత్రిసంకయ్యజాలవాడు | జెలిమికాడుభోగ
 య్యదాసిండుదాస | మయ్యమీటచ్చుమాకిన్నరన్నగారు || గీ || మరియుమడి
 వాలుమడివాలుమాదవిభుడు | నాధవిటివిట్టి కడమననంబికోట | వెల్లనిడు
 వాడుగోడలమల్లవిభుడు | దండికుమ్మరికుమ్మరగుండవిభుడు || గీ || దేవమీవేట
 కాడుమాతెలుగుజొమ్మ | ఘనుడుహిళహళబ్రహ్మయ్యగమ్మరిడు | దండికీ
 లారిచండేశ్వరుండుమీకు | గురుడుబల్లెశుసల్లయ్యకొట్టుకర్త || క || కొట్టరుక
 రణముమీకుక | గొట్టరుబాచయ్యగారుగోవులబిడుకున్ | నెట్టరమొరటగ
 వంకయ | ఘట్టిగగోడగూచిపాలుగాచున్సీకున్ || వ || ఇట్లు సకలనియోగం
 బులవారును మీగల్గెయిండ నాకునేగొరంతయలేదు నీదుమనంబునకెయ్య
 దియం బ్రయంబైయిండు దానినిచ్చేద నడుగు మీయర్థంబు యదార్థంబు
 జొందిన డెందంబు దల్లికిలిని బ్రకృతిపల్లటిలినని య్యానప్రవధులనయని
 యనేకప్రకారంబుల బసవండుననువిలోచనుం గొనకొనరి భక్తిపరవశుం
 డైపలికెవెంకియు || సీ || కాలకూటగుకుప్తుకపరాక ఓటమున్న రాకాశిప

శ్లోలుశ్రాకమొదల । గౌరీవివాహంబుగానికాలంబున బ్రహ్మాండములుగానివి
డనినాడు । యిరునాల్గుకూతులుయలమిదాల్చితొల్లి హరివిధుల్పుట్టని
యట్టియడను । పత్యాదిగుణములజన్మించుటకునాది బుధ్యాదీస్పృష్టికీప్రార్థ
మునను॥ గీ॥ యెన్నిచూడంగభవకాపివేనుబంట । కళవళించినబోనియ్యకాల
కంత । యనుచుచారుతోడమావంకమాచరించి । విజయమొండెనుబసవయ్య

{ బిజ్జలరాజుకు బసవేశ్వరులు యీశ్వర }
{ ప్రభావంబు జూపుట. }

విశ్వమెరుగ॥ ఉ వెండియునొక్కనాడు పృథివీవరకొల్లునవండనాయకుం
డుండుచునిర్మిమిత్తముననొడకుమోడకుమంచునేలపై । గుండువడంగబట్టు
గతిగొబ్బునజేతుబుజాపజూచిభూ । మండలభవకాపివ్యయనమంజనవాక్కు
లనప్పడిల్లును॥ గోరంతబూదిబూసిన । భోరునగొండంతవెట్టివాడమన
నెడివా । చారింభమునిజమయ్యెను । ధారుణీనియందుబసవ దండాధీశా॥
క॥ తలకెక్కినభక్తిరసము । నిలవంగానికయిల్లు నిన్నేచెనునీ । కొలువెల్ల
బూచినగజే । తులసి త్రకురిత్రసాపు దురెయ్యారు॥ క॥ జగదీశుడిల్లుప
పలుకగ । నగుచునేబసవండునిజగుణస్తుతిదోషం । బగుననియూరకయుండిన
నగుసభయనిపలికెనిల్లునరపతితోడ॥ క॥ త్రిపురాంతకేశుగుడితూ । రుప్ర
నారామడనుబురవిరోధికిసలవై । కపిలేశ్వరమనివెలయుం । దపసియొకండ
మ్మహేశునకుసద్భక్తి॥ గీ॥ పుడమివెలయునన్నూరుపుట్లపాల । మజ్జనం
చార్పగాలువమాటి పాలు । వీధులెల్లంగపారంగవిపులభక్తి । సంఘీసం
ఘుపకామనబంకమయ్యెనధిప॥ చ॥ ఆనగరంబులోపధితమమ్ముచుకాళవబో
యినోయనం । గానుకెక్కుగొల్లసతికాలుధరాతలిజీరువారగా । నానెరి
పేరుగ్రుచ్చిబసవాయననిచెయిసాచియిష్ట । మ్మనీసినెత్తిపైకడవ మానుగ
బట్టి గూలకుండగ॥ గీ॥ ఆనుచుగొల్లెతరాపంబునాస్థలంబు । బసవరాజ
య్యచేవినిబలమాండు । సిరిచితేప్పించియడుగనా భీరనారి । సెప్పెబసవ
య్యదనతోడకొప్పెనట్లు॥ గీ॥ జెప్పియంతటబోకయాచెలువతనదు । కాలిరొం
పిమీజేపంకంబుజూసి । యీతనిమహాత్యమనకిదియెంతపెద్ద । యెరుగవే
శభుభక్తులయిద్దభక్తి॥ క॥ నరవరమన్నరుపదిము । గ్గులొమునుపెన్నద
గినగునిధిధరణిం దించిత్తబులుడనగా । బరగుంగరకంతుభక్తి పరతం
త్రు॥ జై॥ ఆ॥ అతమవానకాలమున దొక్కదినమున । పుష్పపత్రములకుబో

లుకొని | కొనుచువచ్చుచునుండివనిధితటమాన | కాలుజారనేల గులబో
యి || క|| విరులోలుకతుండబుల్లుల | కరడిగబవలముగబట్టి కడువేగమునన్ |
స్థిరచిత్తంబుననాధా | శరణంబనుమాత్రభక్త శంభుహుట్టెక || ప|| అష్వి
ధంబున బసవేశ్వరుం డడుసులోఁ బడకుండ నన్నుంబట్టెనని సభాసదుల స
మక్షంబున నాక్షమాధ్యక్షుని కెరుంగించి యింకయకాధు వినుచుని యుడం
చితమిట్లుంబుట్టెయె || ౧ || ఒకఁడమునఁజూన్తులి | గకుబోయినచటిభ
సిద్ధగామ్యతినును భక్తుప్రభావము.

క్షగణమెల్ల భా | క్షిగోష్ఠినుండినచటికి | దృశింపవచ్చునీధరామ కృతియే
తెంచె || క|| పతించినగణనశో | పాతశయంబులనుభక్తులతృప్తికై తో
తేంచియాసంముపై | రాతనిగూర్చుండనేసిప్రాంజలులగుచుక || గీ|| పక్షికి
ట్టియితనితోభక్తులెల్ల | విన్నపంబవధావివేకివార | శుద్ధకరిమూర్తిలో
కప్రసిద్ధిర్ధి | శుద్ధసద్గుణగణధామసిద్ధరాస || నీ | అభివృద్ధికి యకవృద్ధిని
మించిశ్రీమల్లికార్జునస్వామి బెచ్చి | యెండుప్రతిష్ఠించి శుభలక్షణంబులు
మూర్తివంతంబులై మొలవజేసి | దివ్యకాంతారముల్ జెజ్జల్లగజేసి సంయు
మీంద్రులలోనజరిగి వు | నేయించి రాక్షసజీవింబులనుమట్టువే
న్నుండులయె || గీ|| సహజమకుటంబునలిలోపమనుసము | నొడివెనీడ
యొనడవిన దుగులన | రాకయుండగదగుగ నులోకముల నీచయో
గమహాత్మ్యులచగడబొగడ డా | ఇతయకాంతంబునమెత్తగ్రుమ్మముబూ
జనేసిపూ | జాంతమనందుయోగిక మహాత్మ్యులంబ్రమధేంద్ర లోకమ
త్యకంబులకేగితా | వ్యకమహానుభవంబుల మోక్షయోగి | సుసమయంబు
డిగిరిశాస్త్రలక్షణనుజెతురెప్పుడున్ | క | సమమెల్లమోక్షము గానల
సేనీబసవేశ్వరుండుభ | క్షాంతి | ముండలంబులంగయింపంబు
నజే | వావిధుమాళి | కమలాపలనమహాదా | సేవి | నమ
నతీప్రసాదంబున సుగున్ధిరా ముఖ డా | చెడు చేమకొప్పునచ
చెబుమామండలంబుయ | బుద్ధామరిగిచి | కమలంబు
చియంతెగుక | బాపమునవహదంబె చురునియ | నిష్ఠించిచి |
వృద్ధిగొగన్ను దమ్మిగల చెలువు రాచుని గో | చి | న || ప|| ఇట్లు
సిద్ధరామండు శుద్ధ ఘట సభా సదనంబున ప్రసాద నివాసంబును

భక్తినిజరసంబున కైలాసంబునకుంజని తదగ్రంబున బాగ్భాగభక్తినిజితం
 దైవహర్షాంతరంబున దేదీప్యమానంబగు సింహాసనంబుపై సునాసీనుం
 డైయుండ ఖండశశికుండనుం గనుంగొన నప్పుడప్పురశాసను సింహగొలుకు
 గన్నులపంజువైయుండె నదియెట్లులనిన॥ నీ॥ అజకాలబద్ధకుయా. తరజ్యో
 తునిజగద్రయయావ్యసీలరుదు । వీశానశర్వసర్వేశభగవిభాప్రకాశగౌ
 రీశసురేశధన్య । వామశేఖవోద్భవబ్రహ్మండధరోగ్ర ధాతృహుతాశవిధా
 తృశివులు । లలిమహాతేజతగ్రాలాంకదంష్ట్రులు నవ్యసూరి పినాకధరులు॥
 గీ॥ వితరణార్చిస్తరుగ్రనిష్ఠప్తిసింగ । శౌతకర్తృసిద్ధికుభీమాభిధాన । విష
 ధరానంతసూక్ష్మాఖ్యవృషభగమన । రత్నధరబభృవాత్ప్రేవారిశ్రవ్యతులు॥
 నీ॥ త్రేమీశహరివిధిరాష్ట్రమిసౌమ్యాత్ములు పరిభయానకహాలపాలవిహాపు ।
 లవ్యయవజ్రదంతాత్యంతశీఘ్రులు వటరుద్రసహవేశవజ్రధరులు । శంభుసం
 యోక్తబంచశిఖివియోక్తులుగుహారౌద్రబాధకగోపవాహు । లతులమాతం
 గరోహితసాధ్యసహానేకకపాలధరనురంగప్రభృతులు॥ గీ॥ చండభండీశవి
 శ్వేశశాశ్వతోధ్వ । కేశరాకేశరుద్రవిద్యోకయశ్చ । పణావిచక్షులుమొద
 లైనప్రమథవరులు । శంభుచిహ్నసమేతులైనరగగోలువ॥ క॥ శ్రీనందినంది
 నాధమ । హానందవృక్షేంద్రగోముఖాశ్వాదిముఖుల్ । సానందదండపాణీ
 శానులరుండాభరణులువైలాభరణుల్॥ క॥ సర్వసుభద్రకదర్శక । సర్వజ్ఞస
 మస్తలోకచయసంహృతికు । త్వర్వాత్మవీరవీరక । శర్వదశలోచనప్రజబ
 ధూర్జతులు॥ క॥ దారుకరేణుపలోజ । యారభటులునిత్యోవగ్ర లాంగ
 నిజబలుల్ । భూరిమలినిశ్శృం । కారూఢాభిఖ్యులునుచుహాశగళుల్॥నీ॥
 ఉగ్రరూపులునుశాంఖోగ్రస్వరూపులువిశ్వరూపాధ్యులువిగతరూపు । విభ
 ములుచునుజకపేంద్రభ్రమముఖుల్ ద్విమఖచతుర్ముఖ త్రిముఖముఖులు । వి
 ముఖపక్షాప్తంబుచముఖులునవముఖానేకసహస్రసంఖ్యాకముఖులు । వికటా
 త్విమలాత్మవిషధాస్థురహరుల్ మృత్యుహరద్వితైత్యహరులు॥ గీ॥ గరటి
 నైంధవశానులక్ష్మినిజయ । కర్ణమంటాభరణవరకర్ణునిల । కర్ణలాది
 గాగలయాదిగలన శేఖ్య । లంగజారాతిశోలువుననలరుదుండ॥ చ॥ సనకస
 నందనాదిబహుసంయముసంతతయొక్కచక్రీదై । త్వచివహముక్కయొక్క
 సమృతాశనజూబములొక్కచోటసి । ధనికరసాగ్యమూఢమును స్వాగత
 భానుబుయ్యత్కరంబు । దినిఖిలవగముందగినదిక్కులుమిగిలినభక్తిగొల్వ

గణ॥ క॥ ఏకాదశాష్టనవసం । ఖ్యాతశ్రీరుద్రవసుకలాంబుజగర్భాత్ । నాకప
శిఖాయుదైత్యపి । నాకీవరుఃమాతలిక నరవాహనులు॥ క॥ మతమవా
హనములపై । నమరుగానరుగుదెంచియుయ్యెదెసలక । సమధికసద్భక్తిర
సా । క్తమనంబుననాకరినొకరుగదిసియుగొల్వక॥ నీ॥ వసమఃప్రవామదేవ
సవిశ్రప్రాణులు కపిలకన్యాయగస్త్యకౌత్సమునులు । శ్వేదధీబివశిష్టశాన
కులునుగౌరమకాన్యపసూతముఖులు । మాండన్యసుబలమారగజేయపుల
హులుగాంకిల్గవచ్చుకుద్ధప్రభృతులు । బాదరాయణభృగు బదాభ్యుపర్య
తుల్ శాకల్యమాద్ధల్యశక్తియులు॥ గీ॥ భార్గవాంగిరసారుపభాండకాని లా
దమైత్రేయనింకగచ్చునగగణ । బల్లకిశిలాదసౌఖ్యప్రదలనంబు । దాత్రి
మైత్రాపరుః పులస్త్యాపిమునులు॥ క॥ వెండియుజతుఃస్థుండుమ్మ । తుండు
సుహంతమూకన్యపుండును పాల । స్త్ర్య డుచజైమినీమాగ్వ । కుండుగ్ర
తువుగుండపాలు డుగొల్వండుక॥ గీ॥ వీరలాచియైనవేదేవనాన నుత్ । వే
దభూషణములవినుతిజేయ । గరుడిసిద్ధపాథ్యగంధర్వయుఖులు । గానము
నగువేళగాచియుండ॥ క॥ తుంబుకూరదముఖులు । చుంబితగానములనే
ర్పుజూపగనంబా । చింబోష్ఠినహితుండై । యంబావలిదొడ్డకొలుపునందుం
డంగన్॥ ఉ॥ మచ్చికసిద్ధరామయమిహాన్యకవారిశుక్లచాచుడై । యచ్చ
టికేగియయ్యభవు నర్ధిగనుంగొనిభక్తిమతిపై । మెచ్చుజలపయ్యుగ్గినస
మీపగతుండుమేలు మూడ్చుచున్ । వచ్చితిన్నిసంబునకు నాకజకన్గొనివి
న్మునస్సుతె॥ ఉ॥ నావిన్దిరాముని పితామహుగొనిజెప్పుచున్నాన్ । వావసు
ధాస్తలింగ లభవత్సవిధతులుమీగునన్నిధిం । బావనుడైనశ్రీబసవమంత్రిశి
ఖామశియున్నవాడొనె । డోవెనగాంచిరమ్మవత్సమదెంచి నానతిర్ప
నన్॥ క॥ అలోకంబనజేటికి । బాలోకంబగశేల యోగోకములన్ । మా
లోమాప్రసాదులలో । తీరాగనిచు వింకముచినుమా॥ క॥ గురులింగ
జగములంబు । దురభివృద్ధింబు సుమంబుబసపడి । ధృసిద్ధగానియాతని
యిరివీక్షింపుమితనదు హృదయముచెరివన్॥ ఉ॥ శంఖుహృదంతరాళమున
సత్తకంబులంబు మూర్తింబు । స్తంభితవృషియేనొకలజంగమలింగపవాబ్బు
పదరా । రంభిఅలోలవ యొకరాంబురువాంబు ప్రమోదమిసృష్ట । క్షంభవ
దత్రులుచిదరచితస్వరకర్తమునై ప్పమీరిగన్॥ క॥ మువశివధ్యానవిధాప్ర
రవభావమునబద్ధపద్మాసనుడై । స్త్రీతనున్నబసవనిది । బరహరుగణ

రాజిగాంచిపొంగినుతింపన్॥ చ॥ అమరులకు స్తపంజరము తావలలంకదియిం
చిమొక్కగా । పీచుగిరిరాజకన్యపది నెంతయునర్పిత మొంగ మండన
య్యు లగుణాలవాలుబసవన్ననుజెన్నగగీర్థరమంగం । యమితమడుగాం
చిప్రమదాస్పదమానసుడయ్యెనద్యోడన్॥ క॥ హరుడరవిడికల్పన్హీన । ధర
సంభవముచిబసవదండాధీపుభా । సురిమహిమను గంటవిగద । తిరణీధర
సెందుట్టిధర్మలుగలరౌ॥ ఊ॥ ఏననగానాదివృషభేంద్రుడన జనురెండుమూ
తులన్ । మానిరియేరయాటబ్రథమంబులిలాదమనీ గ్రవృత్తేనం । దేవభి
ల బుజెప్పించినదిసంశయముజ్జగంపన ! ఇల్లలిశునైనయీబసవమండలం
పగభక్తమాత్రుడే॥ క॥ ఓశిఖరిజరుబోటుల । శిశుడనగుచెనెయ్యమ్మస్తలి
బసవా । ధీను డనభక్తుడనై । యీశంబెడల సినింగమావలిగొల్పె॥ ౬॥
వెండియు బండారు బసవన్న సన్నతన మాశ్చర్యంబు మది నాధిగ్య బను
యోగవద్యాభిమానులున నభివణింపన్ । తమ తన యనిని నాయంత
రంతంబులు నీయంతరంగంబు నెరింగికను మిసిండులోక పావనుండేను లో
కధీశుడనైతండు సకలలోకో కాగుండే విఖిలలోకసంహారండు నితండు
భక్తున్నభా డాగారంబేను భక్తవత్సలండు నితండు భక్తప్రప్రాణపదంబే
ను భక్తకేహండు నితండు భక్తికిరాజు నేను భక్తిరాజ యిశండు భ
క్తిపట్టభద్రుండేను లింగపట్టభద్రుండ నితండు సచరాచర లోకానీకంబులం
జరయి చు చరలింగంబేను నచరలింగంబు నితండు ద్వివి స్మశంభుండేను గే
వలశంభు డ క్రచ్చు మమ్మొమ్మి నెక్కిరిగొలచినగాని భక్తిగలగ దతనిం
దలంచిన విక్రమిక్తి జనయిత్రయగు భక్తియుక్తిగాగు మదియు ప్రాణ
దేహస్థంబులు తగ్గుకజనంబులొసగం బొసంగ గైకొందు నేతండు
ప్రాణదేహస్థంబులొడయ లడుగనడుగిడక సహస్రంబుగావున బహుమీర
త్రయం బెప్పుడుపతియింపుచుండు నతిని వదనసదనంబునందు మదియ్యగం
బులును నేనుం గదలకండుదు మిదీనిక్కవంబు కంబుకరీ ను మిరియకా
దు॥ నీవివ్వనిమదిలోన నెనగు నెప్పుడుభక్తి గుదియెల్లబసవమహాత్మ్యంబు
మరువకెప్పుడుమదిమమ్మిచ్చదలచురాతండు సుబసవాంశజుండుగాడే । బరగ

నెవ్వనిమదిబరగుజంగుభక్తి యుతుడున బసవాభిమతుడుగాడె । భక్తిపట్టమునకుబస వేశ్వరుండకొశక్తులుగల రెముజ్జగమునందు॥ గీ॥ నోమ్మగేక్షణ నామదినండిపట్టు । యితడుసకలప్రమథగణహృదయబద్రపు । లందునెల్లన నీరీచినలరియుండు । ననుచుగొనియాడునాబసవన్నజూచి॥ క॥ బసవామత్త్యముచంభ । కృతకూహములంబు యభిమతంబేసంసా । రసుఖంబసపుడుశివహృద । యనదనమునచన్నబసపుడభవునకనియెన్॥ క॥ నగజేశ్వరబరికింప గ । జగత్స్నిందునకునైనసరిభక్తుడులే । డొగినేనచూచెభక్తుడ । నిగమోక్తిన్ భక్తులెల్లసిరూపగుటన్॥ క॥ శూలివినుముకొరమనవివి । శాలకృపకజంగుప్రాసాదాంబుధిలో । జేలుభవమువెలిసేనను । మేలిగుపవగకసుఖసమృద్ధులైల్లన్॥ క॥ కావునక్రిమికిటకళున । కావహభవకోట్లబుట్టునట్లుజేసిభ । క్రావళప్రసాదభోగం । బేవళుగలుగజేయు మేమియునొల్లన్॥ క॥ అనపుడునీశుడుగృహబస । వనిగనుగొనిసిద్ధరామవరునకుజూపక । గనివెరగందుచుశివునకు । వినతుండైసిద్ధరామవిభుడిద్ధరకున్॥ క॥ చనుడెంచియచటి భక్తుల । కనుబసవనిమహిమసిద్ధగురుడతిభక్తిన్ । నినుతింపవింటి నేననవిచుచునికాళవ్వసెప్పెవిగబిజ్జుడున్॥ క॥ పుడమిన్సవమహిమకు । నడియాలమురొంపిలోననడగులుజారన్ । బడుదుననిశంకదడవిన । బడతింగడుదూరమందఁట్టుటగాడె॥ క॥ అనిసంతసించికాళవ । కనుపమువస్త్రాభరణములర్పించికడున్ । వినయంబుజేసీయందరు । విననిట్లనిపలికెరాజువేడుకతోడన్॥ సీ॥ అవికాలాజాండతత్వాత్మకుండిశుండుగరసరోజంబునగదలకుండు । సర్వగతుండైచేర్యుభక్తులకునుసర్వగతత్వమపూర్వమెట్లు । సర్వమయందైవశంభుభక్తులకునుసర్వమయతనసూజంబుకాడ । యణిమాదిసిద్ధులునకిదూరవిజ్ఞానదూరత్రవణములదూరదృష్ట॥ గీ॥ లభవుభక్తులకెంత శ్లాఘ్యంబటంచు । సకలజనములుమ్రొకుచునన్నుతింప । నల్లవోయసిబిజ్జలుడుల్లమలరబసవనిశినవ్యభూషణాంబరములాసగె॥ మహాస్థగర॥ త్రివిధాంగాసంగిరంగాత్రివిధమలతమస్తీత్వభానూపమానా । త్రివిధోద్యచ్ఛైవదీప్త్యాదివిమలవిలసద్దీప్యదేహప్రదత్తా । త్రివిధాశ్రీలింగవిసరస్తిరకరణగుణాధీనమేధావిభూతా॥ త్రి

బ స వ పు రాణ ము.

విధాద్యాత్మాదినానా త్రిపుటవిలసనా దృష్టశిష్యప్రశిష్యా॥ క॥ అజీతభ
క్త్యధోత్కర । వజీతభవిభక్త్యసకలవస్తుసరసం । తవితభవశాత్ర
వధీ । నిజీతమాహేంద్రజాలనిమలశీలా॥ స్రగ్వీణీ॥ సారవీరవ్రతాచార
పారంగతా । దూరదూరోద్ధితాదుర్గతప్రసీతా । చారుకారుణ్యసం
చారుసేత్రాంచలా । ధీరతాధికృతాదివ్యధామ్రధరా॥

గద్య * ఇది శ్రీమత్పాలకునికి సోమేశ్వర గురుప్రసాదలబ్ధ
ప్రబంధనిబంధన శక్తియుక్త శ్రీపీఠపత్రి బసవ
నార్య సత్పుత్రకులపవిత్ర సోమనామధేయ
శివకవిప్రణీతంబైనబసవపురాణంబను
మహా ప్రబంధంబునందు ద్వితీయా
శ్వాసముసంపూర్ణము.

శ్రీ సదాశివాయనమః.

బసవపురాణము-తృతీయాశ్వాసము.

శ్రీరుద్రభక్తపాదాం । భో శుశాచింతానితాంతమాసావంతా వీర
 ప్రతనన్దార్దవి । హాగాపాలుగరికిసోమచారాధ్యవరా॥ క॥ వెండియునొక
 యెడబసవన । కండే శునిమండ్రవరులుదానుచుచుట్టి । మండలపతియనుమ
 బసవని శ్యాగమునోర్చక జోడింతులు రాజునొండెల్లుట.

తిభట । మండలికినిజ్జిత్తమునిరిసనన్నునెడన్ । క బసవిటజగమవండచ
 టికిధనకాంక్షమొగుడుచడించనియే । టికండియున్ను గడ్డము । సకల
 మునిమ్మనియడు బసవశత్రుగ్ధి । గీ॥ ఇచ్చెనమెల్లపిటజం బుచ్చమెచ్చదా
 నిగనికోడియైతులుదండ్రసహతు । లగుచుశిరజుగయిటు లనరితియదు
 హస్తములుమస్తకచినుచుహతుకొనిపి॥ ఉ॥ చెప్పివకొండెహానుచుజెప్పక
 యుండినద్రోహమానుమి । జెప్పినచుటెసేనలకు జీవితముకబసవన్న దిద్దు
 చో । నప్పుడుమండజంగమొకడర్థము సర్వముచేడనేరకిం । జెప్పెసిచ్చదాస
 చివశేఖరుతో బనిసామమాకికన్॥ క॥ అనితనమండ్రులునెప్పిన । పనిజచపతి
 బసవమండ్రవేగమొరావి । చినుమాధకోవుడైమా । ధనమిటుజెప్పించునిట్ర
 ధానతసాబన్॥ క॥ కండింపదయచునా । బుడారముబాటసేయ బడి
 యెనిసేన్ । ముందుముపరధనమెల్లము । టండురుమాననముగొనగ నగుకె
 నీకున్॥ క॥ మాసొమ్ముమాకునపుచ । జేసివెనజనుటచ్చజీరునవ్వముఖో
 ల్లాసములన్ గాబసవం । దాసచివులుచివగనిట్టులనియొగ్గపతికోక॥ వాహర
 సద్భక్తిసురాద్రితైలమణిధేన్వా సుల్సవాస్వీయముం । దిరమందుండగభక్తు
 దాసబడునేడియొత్తుడైవోవక్య । త్వరితీయద్రవిణాళిక దయనకుంభతుంభి
 తుంభస్థమాం । సరసజ్ఞంబగుసింహశాబకయగ్రాసంబానతోమీయుజే॥ నీ॥
 వెండియుదుగ్ధాభివిహరించుమాంసంబు గోరుజేషదియలసిరుద్రావ । సహ
 కారఫలములాస్వాదిండుకీంబు మానాసబిల్బునరేచుబంధు । రాకామలజ్యో
 త్స్నద్రావుజకోరంబుజీకటిరావ కాసేంచుటెట్లు । లలితాబ్జగుంధలోలంబగు
 గోలంబయరుగు నెదిప్పలిమిలండకు గీ॥ బండిచనుచాలువీభడింభంబుగొన
 ని । యట్లులింగసదర్శులయ్యగతెక్క । వైసనాకోయలవియెయధాపాధి
 ప । యొప్పుగించితిండు చులకొడయయపుడు॥ క॥ కాజేననువాద జేలాద

వ్యాధులనుంట్రి లందిలిచినచోట్ | శోధింపుచునీలెక్కకు | బాతికదరిగినను
యేనుభక్తుడనెప్పహా || శా|| పాటువ్యాధులగుధరోవమతియై సాంబాంశు
డప్పొనెత్ | వీటంగల్లినమన్యకాకోటులుదచన్వీక్షింపుచుండన్నిరా | ఘట
| పాధిమబెట్టెలండించుగంటిగంటిద్రాగన | ప్రియించెట్టినరాణెముల్బాద
లెవేవేలన్మహాతీతమై | అప్పుడు || మధురాధీశుడుపాండ్యభరదనసన్నా
న్యాత్మమంత్రియైచే | సధికాధికంబుహయాధకమైయును సమున్నధేందుధృ
ద్భుత్తులన్ | విధివత్సూక్ష్మలదేవువాజులగోనంవిత్తంబులేకున్నమం | త్రిధ
రంగల్లిచుంకకతండములవేదప్పించెభూజానక్షి | క | ఎన్నికజూపగనాశివ | ల
గ్నియుజోక్కనయచారకశ్వములయ్యెం | బన్నగధరుభక్తులమహా | మోన్న
తికిదియే మిహాద్యముహాపంకక || క || అనిభక్తులుగోనయాడగ | వివిజ్ఞు
భూవిభుండుండుడుడనుచున్ | మనసిజహగున బసవం | డనిసిరుడనివత్త
భూవజ్ఞులులయ్యె || వ || వెండియు సద్ధరాండలేశుండు సింహగొలువె
ల్లవినుచుండ వింతనుండి పూబ డారు బంప దండేశుపై గొంఠెంబెవ్వండు
శిష్యురా వెండికుక్కలు నాలికలు నాలికలుం గాగోసి కొత్తనున్నంబుబూసి
వేయించి యిసుమునోళ్ళింబోయింతుని పటికి బహుమానంబుగావీడుగొ
ల్ప చితంబును జనుతుండడును సజగృహంబునగ గెనంతి || క || ఒక నాడూ

{ విటజంగముడు నెలలంబుచేపేరితుడై బసవసభార్య }
గట్టెడు పట్టుపుట్టంబుగులు.

విటజంగము | వికసీతంబు లంజయుంటిహంపుచే | టిక్రిజనవచవిభు
నగ | రికిధనము సంగంబులయినదియున్ || గీ || బసవరాజయ్యనగరిలో
పటికిగోయి | యతనిపట్టపుదేవిగంగాంబమేవి | పుట్టమిట్టిచిపడివేగుటపై
బెట్టి | మనుడివగుదెంచవలికెన్నగునతోక || శా || అక్కాయెమనిశిష్యుడా
నవిమలగాయ్యానచోద్యంబుచే | నెక్కాలంబునుగానట్టివననం బేనేడు
గంగా బస | మ్మక్కాలంబుగంటిబావయడుగున్ మా రాడకిప్పించుదా
ద్యుకాకాపంతి భక్తుడైనబసవాధీశుడుదవ్వప్రముఖ | క | హరభక్తులచే
నర్చ | లరుదుగవైకొన్నజంగంబుబులున్ | త్తరనప్యక బసవసరంబు
రయగనవివేరుపనుపనవియెమనకున్ || సీ || కెంజులలియుజయింబునవిహా
రసత్ ప్రజంబుమణిపట్టు సూతిలము | శ్రీనన్నయనుమహాచీనియజీనియు
భావజతిలకంబుబువనను | రాయశేఖరమును రాజవల్లభమును రాయమేఘ

ముజటాలకపువన్నె । గండకలంబును గావియుసరిపట్టుహంసావళియువీడో
వలియును॥ గీ॥ గౌరగనయ్యుక్తిరోదకమ్ముసింద్ర । రాగచంద్రాతపమలు
నురత్ననేత్ర । సాంధ్యగాగంబులునుసంకు సన్నిలపడి । మరకతంబుచుబొ
బ్బిట్టుచుదరిశరధి సీ॥ తవరాజమచ మహేంద్రవిహుషగంబును మాందోలి
భూపతిమలయజసిరి । రుద్రలకమునురుద్రాతువన్నెయు కొలినిమేఘంబును
వెలిసన్ను । సరిబండునెరపట్టుసరిగమ్మితెలిపట్టు పులిగోరుగుజ గాతీతెలు
వునలుపు । దివ్యాంబరముమా త్తీదేహంగముదను రాగంబుకాంధోజమేఘ
ప్రభంబు॥ గీ॥ గజహయాః శరలాది గాగలుగుచీర । లేచునవారునున్ను వే
డినవిగలవు । గానిబసవయ్యుకులకాంతమేనచన్ను । నున్నతాంబరసమమురా
దొకటియైన॥ క॥ అనితనచేటిక సెప్పిన । వినియాసలుమోపతెత్తవేశ్యానిటు
నిం । జనిచేయిల్లుపలుకున్ । నచవునుభి యునునుమొగంబుచేదోపం॥ గీ॥
శా॥ రమ్మనాచుకనన్నునీవెపుడునిప్రాణంబుభ్రాణంబుగా । న స్కంబల్కు
దువవిధంబులజమైనన్నెడునీవేగివే । డెమ్మనుబసవయ్యభార్యవలుషం తె
చాలుదేకుంటివా । పొమ్మింకన్నినువిల్వనన్నవిటును బ్రాదుచ్చితతాపంబు
ననీ॥ చ॥ చనిబసవన్న గాంచివిటుజుగవావయ్యడు శుకలేకనీ । ఎనరుహానేత్ర
మైవొలువవస్యముగావలెచుక్కలెమ్మరా । విఃబసవయ్యయాసభకు వేగమ
మానివిల్వబుచియి ! ట్లచుననకాంతశోడనపగాభవమూర్తియి వారికిక
యై॥ క॥ పుట్టుపుజాపునునెరుగని । యట్టిమహాత్మ్యండుపుట్ట మడిగడనికన
ట్టిట్టనకనీవుగట్టివ । పుట్టచిచ్చినచుమగుడబట్టనుతడుడీ॥ మ॥ అచుంబయ్యె
దకొంగుబట్టిబసవండాస్థానరంగంబునన్ । వనిశాన్తమహామేనిచీలూ॥ వన్
వామాక్షిజాపట్టెవ । స్త్రువికాయమ్మచువాల్చెరాగబతిచీ వదూయమీ
యంగద । త్తనచల్లంబడి గాయకున్నునిహోద్యంబుదిరంబంబునె॥ గీ॥ ఇట్లు
నివ్వెకడుచున్నయెల్లనులు । గాచిచడవన్నివెటంబ గంపంబును బుకె
నిదిచిత్రమేజగత్పత్రసూత్ర । ధాతలగురింతునద్భుతకవినింబు చ॥ ఇటు
గుడినాయినారిదంబుదుకాన చీరొచ్చిను । నొవ్డగురికిడెబల్లచు
దుయ్యుగ్గలినియ్యడదాంబుగమ । బంగివివ్వరకొబ్బరచుంబరచుడెను
మాణిక్యము । న్నడిగిననిః ముగ్ధునుం గానిపుడిత్వం భక్తియూర్తిసీ॥ వ॥
మరియు విడుగుడిపెత్తాశేయంబు ప్రాయశఃకాశ్రాణి దురింపని ముట్టకు
కాలంబులంజాటించి పాటించి పశ్యంతాటాక్షతులకు ధవధాన్య బలం గొ

ల్లవిడవడే చుదియునుం గాక మానకంజారుం డాత్మసంజాత వంజులవైభవంబునం బెడ్లి మార్పునవసరింబున నొక్కయనపరిసం పసియొనిన కుసుమ నయన చిగురధరంబు జడలసంకునకు నంకలేః వేడినలగూడ దనక క్రొత్త పె డ్డికూతురు గొప్పకొప్పు చప్పుడుం గాకుండ నప్పుడుగోసి యానయి మికినరింపజేసి యిదియెంత కిద్దగాలిగా యి తరగ బున సుతరించి సుతిం చెదరని తృణకణాయమానబుగాబలిగి యొక్కపరిశుడవయ్యె వచ్చి మచ్చ కింటి యిచ్చనొచ్చునోయిని వెనువ్వననపిసరంబులో దనకువలసినన్నియు వలువలుం దనతలమోపున కలపరించికొనవని తనవనితకీచ్చి మెచ్చు డసె బసవ దండాధీశు భక్తిసంపత్తిద త్తరుణి మానంబనూసంబగుట కచానిట లతలనయిను భక్తులనురక్తింగొనియాడ గంగాంబ యంతకిపురంబునకరిగి సూర్యాస్తమయవర్షన.

తదనంతరంబు॥ చ॥ బసవనదండనాయకునిభక్తిప్రభావిభవంబునర్వది । గ్వీ సరమమచ్చుమిచ్చుగమం చేగమునన్ గబళింపసిగ్గునన్ । వసమఁ గన్యముండం రివాఁ ధిలోపలదెల్లైచాఘృణి । ప్రసరముతోడగూడ నపరిక్షితిభి త్తక్షణేరి మి ఁ డున్॥ ఉ॥ మిత్రుడుబోవబద్ధునిమీఁతతవైభవ యెయ్యెనంతవా । ద్రిత మృదంగశంఖములుజేవగృహంబునమోయిశాంభవ । తే త్రవీకిర్లధూపవం తకీల్పిపధూమజనీలమేఘముల్ ! ధాత్రితలంబుగప్పెనని ట్టచు జీకటి ప్రోలుని కులన్॥ ఉ॥ త్వక్రిక్షనదృక్షుడైనబసవన్నకుమిన్నుబుల్లైరంబునక । మోక్షి వలక్షలోచనసమున్నతినారతులెత్తగాత్రిలో । కీక్షణగమ్యులై వెలుగుగడ్డను దీపకలంచుచామ్యలు । త్వక్రిక్షుసేయబిక్కిటితె జెక్కలరక్కలుమిటచి క్కటిక॥ గీ॥ గొరియి ముచ్చన మునుకూ దకుండునగకు । వడియెజన్నంబు ననువిరభద్రుడైత । పడవకర పట్టబడిరిపరించిముఖలు । చోరజారులునరికా బ్ధిజొచ్చువారు॥ క॥ వారివినుతించుకీ ఫలని । కారముభారంబులై సూర వికి శివా । ర్చారంభవర్ణనయనం । ధ్యారాగద్వర్ణనకుసుధా తనానగ॥ ౨॥ ఇట్లు సంధ్యాసమయంబగుటయు భక్తుల భవార్చనాసక్తులై యుండుపమ యంబున॥ చ॥ బసవనమంత్రిపంపుననుబల్లవజంగమసంఘః ర్థితో । గునుమను గంధఘామలునుగోకలునాకు లుగొంచుమూకలై । యసదృశలీలబంజరుకే

ముగ్ధసంగయగారికిధ.

లాటకుబోగనిల్లింపవలెనాం । ననుడగుముగ్ధసంగయ మసంబునన్గొని యుండెను

చ్చికః॥ సీ॥ భక్తిసమవృత్తాదుబంధుబంధువయ్య చనుమహావరుషులుజంగ
మములు । గొనిపోవుదురుగంధకుమతాంబూలాదులరయంగనిదిశివార్చ
వసరము । వేరొ డుపలకువీతేందుయ న్యలనభూర్భువకకానియనితెలిం
చి । కల్పనైఃల జరుకవునుటలేకుగని యతడుగావునబసవ యజ్ఞాచీ॥ గీ॥
బసవయేనునీవకప్రభులగూడి । లంకెరుకమాడబోదునానెంబటిల । నను
డుజిరున్వనోబసవన్యబలికె । జనుమునజియ్యజనుముగ్ధసంగమయ్య॥ క॥
అనిగ నించుచును । నుశ్యం గారిచిపరచ గావలితోగూ । ర్చిసూర్యభ
క్తిగలః । నిమింబికిబంపనవ్వు నితగనియతడుక॥ గీ॥ ప్రపథలోకంబుక
ల్పయోహమరుద్ర । గణియోచిత్రువురూపు కాంతిపసిమి । వుత్తడియొ
యనికొనియాసిహాలివిచ్చి । ముగ్ధసంగమ్యపదాద్భుమిలకునెరిగి॥ ప॥ తన
సంగమ్యపిద్ధమాగ్ధ్యమునకుక దాబూటగానమ్మియ । తనిచిత్తాబ్జము
మెత్తెనుబాగుయొక్క పొధిగానెంచిన । య్యనచాదార్చనజేసి పాదజల
సంహారాంబిబిడ్డయిన । క్రియ క్తంబుగనిచ్చి మెచ్చగనెన స్థితి సంగ
గయ్య॥ క॥ కంబుగగముగ్ధసంగము । మెబడివచ్చినదినులకు । వేగముతాం
బూరుచును సునిపెతనహస్తముబట్టుకలోకికిజనగట్టెవరక॥ క॥ స్కంధ
శశికాంతోపల । నిర్మి సోచానజాలసివిడికల్లహమా । భర్తాచిల్లవృక్ష
స్కంధార్చ్యులబుముగ్ధసంగముగాంజె॥ ప॥ ఎంచియొంచుదినునంబుం
బుచుచితగమంబున రావచట్రహంబునుబ్రవేసెను నెడనెడం । స్తూ
రించిన విస్తారతల్పకలపై చిత్రింబుగావార్తెకొట్టిన క్రొవ్వనుక్రియం
పుగ్రాగ్ధుల స్థంబును దిగుగ ఎంచుచునుల చోటికింబుంబులను సంగ
దానంబుచేసెక్కడం గను పుగ్ధుల గుట్టినుతులనైనను గుతలపర
బుచ్చి మేలకుగ వృప్తును సగమునుచునెడిగివడిగనెచ్చ గోడలబడివేలం
గట్టిన ముత్తగుంపుపిల్లలెంతోకంతరముల నిలసిరింబులుగాసం
గరించినదావులు । ప్పగ డలనెరిగని మ్రోయ మంసు మిండ
తామ్మల ఎండువకె । విల్లిరాడగన జాలువారు రాలగింపచ
లలకవాలి సునిపోచ్చినచ్చు తెలగాలిలమ్మల మున్నంబును కునుమ
సిసరము హనులగుండె చెయనోరుపుమిగులుశిల్పంబగు హానతూలికా
తల్పు బురు గాని బువ్వలెలుల క్రాహులులుగా నాహరించి పొట్ట
మెదు నెలలిపంభ బు సచ్చిని గొడబడ్డలై పురాకృతాత వాతపోశంబుల

విజనః శంజన వ్యాజంబున మరలిండుగతి మించులదులగించు సంచిననవర
 శ్నెడ డంబగు నుంబుంబును నిశ్చలంబుగాబచ్చపేర్చిగూర్చి నిర్మింతుకన్ను
 లకింపుసాంపు నింపువిటవిటికావేటిక యనబుక లేర్పడి తళుకులుగులుకునిల
 నికరింబులనిధంబగు నిలువుటద్దంబును గంధవలెగబంధ బంధుబంధురంబగు
 బంగారుభృంగారువును స్ఫటికపాపాణకోణంబుల విచ్ఛాణంబులు వెట్టగట్టిం
 చిన పద్మరాగమణిపూరగ పరపభాగయోగంబున శోణంబగు గంధశా
 గంబును స్వస్వరూపాద్భాస కరదీధిస్యధికరణకారణమణిగణ ప్రభావిభం
 జనదీపంబు రూపుమాన్వ స్వయంజ్యోతిరూపంబు దానదాల్ప నుదితారం
 భంబగు దీపస్తంభంబును మనంబునకాశ్చర్య కౌశుకంబులంబొంగి పవ్వళిం
 పు పాన్ముగనుంగొని సంగయ్యియట్లనివిశరింకా మ॥ ఇదిశ్రీమద్రామణ్యదశీ
 తిక యొ లేకిందుస్ఫురత్కళికిం । పొదవంగట్లనయట్టిప్రవృత్తమొ లేక త్కౌధిరు
 లేకలికా । సదనాంతశ్చయనంబొవెం ॥ మదింజచ్చించివీక్షింపగ । మ
 దః ధ్వంసీయనుంగునంటపమొరమ్యుగపల్లవమృతైవక॥ వ॥ అని తదీయరా
 మణీశ్వరంబున కచ్చెరువంది యయ్యిందుముఖి శయ్యామందిరంబు శివసప
 గ్యంబుంబింబియును దదస్త బైనమంచంబు పంచవదను పంచాస్యవీరంబని
 యొక శివమంచి యాచెంగటిం గంబళ బాసనంబుగా మక్షిణివైచికొని శి
 వాచ్చింకుంగూర్చుండి॥ గీ॥ చూతియాతండుమొయినాడబూసికొనుచు పొల
 తీసేవే భస్మంబులుగాయవనిన । బార్వతీదేవిధరించుబచ్చబూతి । బొసగదా
 ఛ్చితినివేసెనుపుజావె॥ నీ॥ ఆయియ్యరుద్రాక్షులపైకింబువులందుదాల్చుట
 నీవేలదాల్చుననిన । నాతిపల్లవునితోనగుచుబోలగబొంకు లవతాల్చితటసము
 ద్ధిమైవెనె సన్నరుద్రాక్షులు వైపమిదుగ్ధాభివగ్యంతభవనా ప్రభవములై
 నె । తెల్లపల్లవము లీదెచ్చియిచ్చెనొక య్యయిలుముదాల్చు నును ॥ కెం
 ననును॥ గీ॥ బసపుపయ్యదవోయ్యనలులుంబరిచి । నిస్తు సువిన్న సనిస్తు
 లభ । యగుచుశృంగారములమీరనగగహరి । హరితర తారహరంబుల
 వసనూపె॥ గీ॥ అలికపలకావధిమణులలరుబొంది । యుక్తమాంగంబునను
 దాల్చుట ప్రమంబు । ముగ్ధునందొకొరుద్రాక్ష ముఖ్యమగుట । వింతయిది
 యెండుశిష్యునొదంపిగవన॥ క॥ అనవివసరుహలోచన । యనఘాయేమి
 నివచింతురానైష్ఠ్యంబుక । ఘననిగమాతీతంబును । వినుతశివైక్యానుగుణ
 మి వినుడామదన॥ నీ॥ వరలినకిటిసీమవ్రాసినమకుటంబు విచ్చిచ్చుశంబుగావి.

ముకొనుచు । దగలాక్షి జడలేల దాల్చవునీవన్న సగము ప్రసాదపుష్పములకునిచి ।
 సగమిట్లు దాల్చి సన్నంభుజడలుమై భసితంబు దాకునంబచ్చనగుచు । వీపున
 వ్రేలేడువిక్రీంపునునిర్మిత్తు భూషితకంఠవిభూషణములు॥ గీ॥ బడియైయుండగ
 ట్టినబచ్చుపట్టు । గొండీయంబులమొత్తంబుగూడియున్ను । హరిములతోరము
 గుడటాగారిమనుచు । సుగమిండనిమొర 7 నమ్ముగ్ధవేశ్య॥ ఉ॥ ఇట్టియవ్రాస్త
 లాంఛనగు తెన్నియుదాచ్చిన నాన నేటికిం । గట్టపుగచ్చడంబున గామినిబలు
 నభక్తదృష్టున । న్ముట్టకయుంకనంగముమునుంగబెడంగుకచ్చడంబునా । గట్టి
 తొనాడునుంచునన గట్టినబుట్టముజూపెదిట్టయై॥ గీ॥ ఇట్లుదన సూనవుచ్చిన
 యిందునుజుని । బూర్వలాంఛనయుక్తిగాబుద్ధిపెల్లినీ । విస్తయిల్లుచుబొజ్జ
 గులవేరవిత్తు । దత్తలోదరిపాదపద్మములకెరిగి॥ క॥ నికటపుభక్తినిమిండడు ।
 మ్రుక్కెవెనక లేచియుజ్జముదితామణినే । రొక్కరహస్యముడుగబెం । పె
 కేనహృదయమునవనితెట్లనిపలికె॥ ఉ॥ ఇంతభవ్యతంబుకు నెవ్వరదేశ
 కులెట్టిచర్మమి । సంతతజైవసోదయలజప్రము నెయ్యడలందపంబను । ప్రింతు
 రుగోష్టియెల్లపుడజేరుదు రెవ్వరితోడగూడియా । ద్యంతమునాకు జెప్పుమ
 ననంగనన గూడొట్లనున్॥ క విన్నమొదలవామదేవు । డనుయోగిశ్వరు
 నిశేషంబియ్యాలాం । ననయునడసెంగావున । ననయమునాచార్యురా
 ల గాత్మజమరియై॥ కీ॥ ఏయింతిదపముండియీశ్వరుమెప్పించి మేనిలోపల
 సాయుగాంధయై॥ నేకాంతశక్తిచేనెల్లలోకంబులు జైతన్యయంతములైజ
 రుగునుడు । నేవరారోహ నిండు శేఖరుచేత వేదాంగమాదులవిద్యలెది
 గె॥ నేయాపాలకని రేడుభువనంబులాడెడుబొమ్మరిండ్లై వెలుంగు॥ గీ॥ నట్టి
 జగదంబునగధరమాపురింధి । యస్మదీయావ్యయమునకునాదికర్త । యత్త
 లోదరిశీలమవనిమామ । చర్యవిమమయ్యబొజ్జగులచక్రవర్తి సీ జన్మ
 యావులపాలుజలముముట్టకయుండనప్యభాగావశిష్టముగని । గ్రాగినయం
 దులోగరకుచెరకుకట్టెపొడియొకచేరిండువోసిడించి । సలివేడిపదుననలి
 కాత్మనకునిచ్చితకనాప్రసాదంబుగొందు । మటుగాకకందమూలాదులు
 ఃలపత్రశాకంబులయిననుజంగముములు॥ గీ॥ దెచ్చియిచ్చినకైకొని దేవదేవు
 కనిసమర్పా సేసిపికాకిభక్త । జనులయనుమతిగొంగుమన్నవ్వమందు । నె
 రుగమన్నంబుమాత్రంబునేమిజెప్ప॥ క॥ ఈమాత్రమయనితలపకు । మీముగ్ధ
 డివగుట నేప్పుమెరసినదింప । న్నామతిరతిపుట్టెడుమా । నేమంబులుపెక్క

గలవునీకెనుగింతకు॥ నీ॥ తనమనోధనలుబ్ధతాదూరులైగోష్ఠి మగ్గులైనగ్గులై పనికులగుచు । వతికంచుజంగమస్వాములసంగతి బాయమెన్నడునిపలుక నేల । త్రైలింగికాభవార్చలమిదదాజంగ మానుభవంబుండయహంహంబు । నుందుముగతిమాకునొడయలమామనొవాకులజంగమవశగతంబు॥ గీ॥ లిదిమదీయప్రవర్తనమిదియలాంభ నంబుగౌరవగతినిర్మయమునుగరిమె । నీదియమానతమికవినుమిద్ధవరిత । మామకీనులువతికంచు ధామకమలు॥ ఉ॥ శ్రీగిరికాంచికాశిగయస్థివటంబరుణాచలంబువు । ధాగముకాశిశాస్తితిరువతిబలమన్ ముదలయినపుణ్యమా । భాగములందులోమిగులభవ్యతరంబగుదత్తవాసిశీ । తాగనుతాభలందు గణనాతిగలైనసియింతురెన్నడుక॥ ఉ॥ నావినిముగ్ధసంగయమనంబునమిక్కిలిపన్నయిల్లిరో । పావహుడొచులగజేరుకమాడగదాగొనిచన్నగంధమా । ల్యావరులేర్పిశంకరసమర్చకుమద్యితుడైచ్చుగాపీతె । మ్యావడిపెట్టెమాశివునమజ్జనమార్పగనఘ్నకపణ్యములీ॥ క॥ అసివిలుచువలుకవినియ వ్వనహమాఖియతెనుమనమచ్చినజాలుం దనకేమనినగవుమొగం । బునదోపగసంభ్రమంబు వాడమినదయతో॥ నీ॥ లీలమీగాల్తపైవేగుచ్చులుగేలసవరించుదులసంధినిరికి । కుకుటాసునమునగూర్చుడిముంశేత తొడవులుపైకిరాదొడిగికోనుచు । గోమయపిండంబుగుడిచేతగబట్టించియెడమశేతునిగిండిదొడిగిపట్టి । ముగ్ధసంగయగారిమందటిదిక్కుననగూర్చుచుమాచలుచదముగను॥ గీ॥ దీర్చిముత్యాలముగ్గులుదీర్చిపసిడి । చిందియలనఘ్నకపణ్యముల్వొందువరచి । పదిగములువెట్టియర్థాదిపాత్రమిలిడి । దివియలునుగంబములమీదదీటుకొలిపి॥ ఉ॥ గంధమునతితంబులునుగాంచనప్రతికెబోందుగొల్పిసా । గంధికయూధికాజలజలచనపుష్పములేర్పించులికా । బంధమనందమర్చించు పాత్రికలందిడిగ్గేనువాజ్యపా । జిందమవతులారతలనించియందంచితవాద్యఘోషముల్॥ క॥ ప్రమాయగధూపావసరిము । నేయించియనంతరంబచెలువనిజతను । స్థాయద్బాహువణఘ్నములుద్యి । గానతదీప్తులనువియ్యమందుచునుండన్॥ గీ॥ కనకపాత్రంబులోబచ్చగస్వరంబు । గుంపుగాబోసిశిఖగవుల్కాలిపితనదు । మృదులకరములధరియించిచుదనవైరి । కతివసీరాంజనములిచ్చునవసరమున॥ చ॥ మలహారుడయ్యశంకరుడుమామక కార్మకలంకశంకలం । దలగగజేయలేడు తెలదాల్చియనీతనమాళిబాసిభ । క్తులపదపంక్తిసోకిననదోమడనొదు నటంచువ

చ్చానా । జలగుహవైరిదుర్మునవెసంబొడగూపెవనంశరంబునన్॥ చ॥ బసవ
 నిసగ్యశక్త్యుపానిలోచనుభస్మనిగ్ధకా । ముసముదిత సువళి ముము
 గజనుద్ధనునట్టహాసకాం । తనముదయంబూర్వజగతిం దీధితులాయచగ
 నా । కి సమునబండువెన్నెలలుగన్నులబండువయయ్యెనయ్యెడన్॥ గీ॥ ఇంతి
 యమ్మగ్ధసంగయసంతసెల్ల । నిత్యమును జేవపూజకున్మస్యమాండు । దసగు
 మేళంబుసతులనందగనువిలచి । పలికెప్రత్యేకభాతులబుట్టుటముగ॥ అ
 క్కముహాదేవిగ్రగునమద్దెగట్టుకముట్టుకతులుగనాడ । బ్రహ్మస్వగ
 పరిపాటిదప్పుకయుండకామాళిపూరింపగడగునిపు । గకళిన్వహింనుసంగళివ్వ
 యుగూడి చుకరులై నిలువుండు మురువుతోడ । బాలరుద్రయయ్యెత్తిపట్టుము
 నాళ కోల్వాదుంపగుడ్డవ్వయిమిట్ట॥ గీ॥ జిట్టితాళము? వదేపపట్టువిపు
 శంగు నామమహేశ్వరలింగుమీరు । శేళికలు గాగనిచుండి కళిమెరయి నా
 రతులమేళగింపుడియతివలారా॥ క॥ ఏతమ్ముకాళగట్టిపు । రాతమ్మునటింతు
 గానిగ్రమ్మన దెరలో । గీతంబుజుపియాన్ఫటు । లాతతముగ జేయచుతనతి
 మోదయనక॥ క॥ తెరవలు తెరవన్విశ్రీ । మెరయగమిమివిధములుమీరిక
 మీరం । దశముగ్ధసంగవిభుముం । దరనాట్యచుజూచడామనప్రపదముగన్॥
 వ॥ అనినవిని యన్మత్తకాశినులు గట్టాయత్తపడి తన్నెన్నియోగంబులంబ్రవ
 ర్తింపుచున్నెడ నురుములయొరుపునుననుభలు విన్ననుచలుగులగులవాగు
 లును ముగచాళి పిసాళితనంబును దంజెలమానంబును అమానంబులుగా శు
 తులును సంధానంబుగావిచిక్కిన ముఖంబును సౌష్ఠవంబును లళియుభా
 వంబు ధూకళి చును ఝంకళియును దేవయనిభ్రావంబును సుగేళితయు
 ముమ్మగానెన్నంగల లాసాంగంబుల నాల్గ్రుబులైచెలంగ నాబ్బంబులన
 లుపుచుండ నాముగ్ధసంగయచుగ్ధుగన లింగోచారంబు లొడిగూర్చిన
 లింగార్చివంబు సాంగంబుగాడి చేనన్॥ ఉ॥ తొల్లిమనోహరుండెనెడి ధూర్జ
 టిభక్తిపదాంబుసేవమే । నెల్లనుదివ్యులయ్యెనికనిండుకళాధరుభక్తకోటన్
 లిట్లుబ్రసాదసేవమితిలేకనదాతిరుంగవై నా । లెల్లజమెల్లభావనసేతాజ
 నుదెంచినలీలహేళియుక॥ గీ॥ పొడవుగుబ్బలిపైదోచెప్రోద్దుసూచి । ముగ్ధ
 సంగయ్యోజుగులముక్కుగాయ్య । మగుడిచనుదెంచిబసవనమలైతోడజె
 పెద్దనలంజెరుకమిట్లుసిగ్గుబడక॥ చ॥ అలఘువివేకపాకబసవామినుమా శిభ
 దేయెగుంగగా । కలవియెగాత్రిలంజెరుక మాకేవంతవచింపజెకుభం॥

గులదొలిమేనశంకరునిగొల్వకయిండినచుత్తుగాండ్రకే । లలవడునిట్టిలంకెన
కమాడెడివేడుక లెన్నిబాడగక॥ క॥ నీవునుటనావెంట । నావైతః ॥
రాత్రినాలుగుజాలం । గేవలసుఖానుభవము । దేవర్తింపమెతలంపనీభా
నుక॥ గీ॥ నీవురావఃబసవన్ననిన్నుమరవ । యేదలంచితిజాలంజయింటరా
త్రి । అక్కటాపుట్టియిన్నిన కయ్యెచాకు । నిట్లులంజెరుకమనేయనెరుగ
నైతి చ॥ ఎకపకయినింబగలునెన్నియంగంబులలజకాడనై । వడసితిజెప్ప
మాన్విసునిభక్తియొజంగమలింగభక్తియుం । దడయకనేమనీకతననాకును
లంజెరుకంబుసేయగా । నొడబడెజిత్రవృత్తియికనున్నదెసొఖ్యముదీనిబోల
గక॥ నీ॥ బసవన్నవినుమేనుబాల్యమాదిగనుశ్రీగిరిగుహంతరమందిరుగుచుం
డి । నీరంధ్రకదళీవనీమధ్యమలనిబిడానబిల్వవనీనివాసములను । గందునేన
రకంబగన్నుననలికాన గన్నులుగలమహాగణవరులను । గందునొక్కనివైన
మందునొక గంపిట్టిలా ఛనధారినెందుజెప్పగీ॥ బాలతమేసెల్లబచ్చనిబూ
తిపూత । యతిచతుసెల్లదెల్లరుగ్రాక్షురూప । వెలదికురులెల్లబచ్చనైవేలు
జడలు । కాంతినిలుపెల్లబొదిగనగచ్చడంబు క॥ ఆవేశంబావైభవ । మావై
రాగ్యంబుదినకయనవలదుపనుత్ । గావింపుచుండుదయం ! తేహసులునట్టి
వారనిజమూహింపక॥ చ॥ అంబెండియు సకలనుహాత్మ్యంబు శివుండెయొ
రుంబుని వారిలలాంభంబులుంగోరియాడుచు నచటి సనకుంబదతనంబు ఘ
నంబుగా పెప్పుకొను సంగయ్యంగంపక్షిజూచి పిమ్మిపిమ్మియెట్టులుయెనిమగుడ
నడిగి మి దజంగమతండంబొకరొకరిచేతులవరల బొట్టలునొప్పనస్వస్థుం
డిరవుచ॥ చ॥ నీ సునిశ్చయమోమును మోహనలిలనీయంబుడగా । బస
వనామగనం విభుభావవిశుద్ధితోషి జొచ్చెడై । యసగృహభాగిజొబసవ
న్న పుంగవయిమ్మమాగ్ధురూ । వసువతిలోనెవ్వరికి వర్ణననేయగవచ్చు
మెచ్చగనీ॥ కరికించుగానియన్యం । యెరుగనిముగ్ధులరుభక్తునిలవనసం
డొ లలితలరాగాని మోహెబసవన్నరాజమంద్రెతునగానీ॥ గీ॥ యొక్క
రములుంబునమోడ్చిదేవ । చన్నచంగలమునుచన్నశరణులంద । నిట్టిము
గ్ధులగలకొకొమెండవైన । ననుడుబసవన్నచెన్నబసవనజూచి॥ క॥ చెప్పు
దొంగెభక్తిరసం । బున్ప లన్ముగ్ధభక్తయూధంబకధర్మముగ్ధిరిగొన్నము

చెన్నబసవన్న బసవన్నుజుప్పెడిరుద్రపశుపతిభక్త.

క॥ బున । దప్పకమేనల్లుకియధారతధిపణికి॥ క॥ వినవెమునురుద్రకకుపతి॥

యనుగమలయూరిలోనవాదిపురాణం । బువనుదధీవధవకథనము । నినిపో
రాణినితోడవెనసిట్లనియెన్ ॥ గీ॥ పాలమున్నుబ్రభవించిపంకజాస । నాత్మ
ముఖ్యులబరిమార్చుచట్టివిషము । ప్రక్కగొనియెనుహయపంకనికమాపు ।
రాణవాతక చుననబొరాణికుండున్ ॥ ఉ॥ సక్రముచేచగొంటరదని । రేఖరు
డన్నిభక్తుడ । మృక్కకటాకటానెడితవాధశివంకరశాంకరీశని । కెక్కడివె
గొట్టిస్మరిగదెచునురాసురులెట్లునెట్టులున్ । ముక్కుదురేనివంబు మనసేర్చు
రేఖే సమమేనన్మూలినన్ ॥ ప॥ అని యనేకహాహరిపుష్పికంబుగా బ్రలాపిం
పుచు నేలంబడిపొంబువెట్టి బిట్టుమూర్ఖుల్లి యెట్టకేలనండెలసియేమిసేయు
దు నిట్టిదుర్మార్గయెట్లుచింతింపట్ట పునిట్టుమృనిగుడించి సబాష్పలోచ
నుండును సగద్గదకంతుండును నైవెండయు చాశరణుండు ఖండశశిమండచును
ద్వేషించియిట్లునియె ॥ ఉ॥ నిక్కమునిన్నెకానిమరి సేసతరంబెరుగంగదయ్యనె ।
నెక్కడబొత్తునయ్యని నేమనిదూరుదునయ్యరాకుదా । చిక్కిననెవ్వరయ్య
శివదేవశివాధనశర్వసికునే । మొక్కదనాకు గావిషము రొమ్మనకెక్కడిము
న్నకక్కవే ॥ ప॥ కటకటమేనిలోపలిసగంబునండియుగౌరిదేవియ । పృటి
కెక్కువ్రాముతబడికాయకగొల్చుగజేశులారయే । మిటికేటుమోసహా
యితిరిమీవశమాయొకటైనగావసం । కలుసుఘటిల్లకుండహారుగావరేరు
లునన్నుబోవరే ॥ క॥ పోవిరభద్రవిషయగ । జాపల్లభుడారిగించెజావండుగ
దా । యీవిమతబ్రతికెనేనియుజావం డెన్నంబుశవుడుసత్యమునుమ్మి ॥ గీ॥
తల్లిలేకుండబట్టికాతలపగొరులు । తల్లియుంకినవిషమెల్లవానిచ్చు । సేపు
రాతనవరులారయ్యాశ్వరుని । గావరేహారుబొంబరేపీవెనలను ॥ ప॥ అనుచు
నిట్లుదురుతచింతాక్రాంతస్వాంతుండై కంతుసంతాపకారి కింతటిలో నింత
వంతసంతరిల్లె నింతటిమిద నెంతెంతచేటువాటిల్లునో యదివిని చచ్చుటకం
టె మున్నుజత్తునని ఘనజలాంతరంబున నురుకనుద్యోగించు సమయంబున॥
చ॥ ప్రమథులుచుట్టులంగొలువబార్వతీసానునలంకరింపగా । నవరవరేణ్య
నౌచలనంజలిబద్ధములావహింపవా । ద్యములనురోదసీకుహరమంతయుచౌ
డువడంజెలంగగా । బ్రచుధములుంగపాలి దనభక్తుకుకొరజహాపు జూపు
చున్ ॥ గీ॥ నిటబడకుండ బశ్యల్లలాబుడవుడు । రుద్రపశుపతబట్టికారు
దృష్టి । జూచినిముగ్ధభక్తిమత్తుకుడనైతి । నిమ మమద్దీనఃష్టనసంతమ॥

క॥ కడువడివృషునడుగులపై । బడియునుగనిభక్తిరుద్రపశుపతివలుకం
గడలినడుమబొడ మినవిష । బడచానలమమరవరులు బడలువడంగ॥
గీ॥ శంకదక్కియప్పివంబు గ్రకుటనగ్రుక్క । గొంటివనగవింటి గోపవా
హ । బెక్కుమాటలుడిగి గ్రకుటననుమియుని । విచ్చువరములెల్లవచ్చునా
కు ॥ చ ॥ అననిశంకరుండు దరహాసవికాసముతోడముగ్ధభ । క్తునీడెన
జూచియేటికిటుదూఁఖము నొందెగుపుత్రనాకుమిం । గనునుమియంగను
న్నదెనుకంతమునందాసులీలెనెత్తెదీ । ననపెనుబూచిజేసిరి మనుష్యులు లో
కమునందునెల్లడే॥ వ ॥ యితరుకానిదీననాకునవస్తాంతరంబు వుట్టు
దుదిట్టవైయెండు మనిషినాకియనేక విధంబుల నానతిచ్చిన వినియును మ
నసునిల్పలేకరుదపశుపతిపశుపతికిట్లనియె॥ శా॥ బాలేందుస్ఫురదుత్తమాం
గవినురాభాషోక్తికంఠస్థముచ్చాలక్ష్యము గ్రకుటగ్రక్కవనంబు జావంగ
నిమ్మలవై । మేలుపుంబలుమాటలెవ్వయును నమ్మంజాలబొమ్మంచుము
ద్ధాలాపంబుల భక్తుడీశునరు నాహ్లాదంబుబుట్టింపగ॥ సీ ॥ వినుచుండి
యుమబొందివిషమీశుడుమియమి జన్మనొయితిడనినందలింప । యమిశ
నందముగాల్చునొవిషంబునికమలాక్ష ముఖ్యులయెందుచుండ । బ్రహ
ధులుదన్నుగ్ధభక్తికిచ్చలామెచ్చి చెలగుచునతని వీక్షింపుచుండ । మంద
హాసముతోడ నిగుహాశైగదియ రమ్మనిభక్తునినెమ్మిమిర॥ గీ॥ ప్రమధు
లాననీదుపాదపద్మములాన । సమయవిషముచేతసత్యమిదియ । నమ్మజా
లవేరమ్మచాకిదొమెడ । నుండివిషముజారకుండజాడు ॥ క ॥ అనిహ
రుమరుద్రపశుపతి । దనకుడితోడమీద నిడవత్తుడు నలుగునురొ । మున
నానించుక హరుగళ । మునననిమిషవృష్టిపెట్టిమొక్కలుడగుచు॥ గీ ॥ రు
ద్రపశుపతీయెప్పుడు రుద్రువగిరి । విషమునిగజాననవృషి విషమబ్రాహ్మ
మనుచునున్నాడు సేదునుహరినితోడన । యెట్టిముగ్ధస్వినానకిక నెద్దియవధీ॥
నక్కరనయనారికభ.

గీ॥ పెండియును శోడమండలినుండుచుండి । నక్కరనయనారియను భక్తు
డొక్క నాడు । చెలువయును దాను శివపు బ్రసేయుచుండ । నునినెమ్మ

నవిలబిలచలదిబాగ్రికే ॥ చ ॥ అదిగనిభక్తులభవునంగమువ్రేలు నోయం
 చువేగన । మృదనవిరోధిమాపొడవ మావరబాణునిమీదనుంపరల్ । పొ
 దవగ నిట్లుమాపొడవగ్రానుట గూడునెపాపిభక్తిని । కొదవదునేటచుం
 డినిచునొల్లనికంజనుమేడకేనియొక ॥ గీ ॥ అరుచునంగన వెడలంగనడచి
 భక్తు । దుచితసత్క్రియబగల్గెల్లనుండిగాత్రి । లింగపూజయొనర్ప బొ
 డంగిపారుని । హస్తసునబెట్టుకొని చూచునవసరమున ॥ సీ ॥ కాంత
 మాపొడిచి యంతమేరయుదప్పు శూలిమేనెల్లను వ్రేలియు డ । వెరగంది
 భక్తుండు వెసజనితనయింతకతిభక్తి సాష్టాంగమాచరించి । పాపాత్కవ
 నినిన్నుబుచితి మిక్కిలి బాపినేనభవైకభక్తవీవు । నీవుమాపొడిచినతావు
 దక్కగకభ్రునంగంబు వ్రేలేలతాంగిజూడు ॥ గీ ॥ మింక నానేర నెన్న
 కనిశుమేని । కడమిదిక్కునువేగ సంకటమువాయ । దూపొడవ వేదయా
 ద్గుణితోడనుచు । వెండియును మొక్క గ్రక్కను వెలిదివచ్చి ॥ ఉ ॥ దే
 వుని పేనపొక్కులు సతీచుడి గన్పొని పొక్కిలొక్కటా । నావిడుడట్టెబం
 పిననున్యాయమె నాకుజనంగనప్పుడుం । బోవగనిల్చిదూపొడవ బోవవె
 పొక్కులుబోవబట్టగా । యావిధియయ్యెనిశునకు నేనేకదాప్రథమాపరా
 ధినిక ॥ గీ ॥ అనుచుదయుపేక్షనైశలభుమేన । చలదిపెద్దయయ్యెదొలగ
 దింకచాదు । బ్రతునిరోతకాదునుచుదలచియవును । తేరనిలనువునొర
 గెంతచెంపునేని ॥ శా ॥ దేసింజేయమిబంధులుం డభరుడీక్షణానుకంపాద్యు
 డై । యాసీమింతియగ్రదేశమున బ్రహ్మతాకృతిన్నిచ్చిరు । మ్మనైరింపు
 మునిచు ముగ్ధతకునన్నచ్చిత్తముబొంగెలి । లాసంపాదితమప్తమావికృ
 తికేలొయింత చింతింపక ॥ క ॥ రమణీరమణులభినుతన । రనులను
 గుడిత్తుననిన బాంజలువైదే । వసుహేళ నిన్నుగనిచు । న్యమువేడు
 ట నిన్నునొల్లననుటయకాదే ॥ చ ॥ అననిదేవదేవుడభయాభిమతాత్మి
 కయైనయ్యుత్సవా । దసరతభావనామత దస్మిమనంబున క్షణాదరం ।
 బునగృహసేసి భోగమును మోక్షముదక్షుణముదసచ్చిత్తా । దేయెనుమగ్ధభ
 క్తితిశక్యమెనన్నుతనెయినేరిక ॥

బెజ్జమహాదేవమ్మకథ.

క॥ క్రమస్థైర్యబెజ్జమహాదే । వమ్మయినచేయి పద్దయితవశివార్చా । సమ్మ
తనిర్మలమతయై । యమ్మహిసహరింపుచుండి యిట్లలలికెక॥ క॥ బల్లి
దులగు బాంధవులును । యల్లనియోగములవారు నిట్టిశునకుం । ఔల్లాప
రినైయు డగ । దల్లియొక తెలేమిచోద్య తరమూహింపక॥ సీ॥ తల్లి
లేకేతండు దాజిండుట యెట్లుశట్ల విగియుజచ్చ తన్యమిదియ । శల్లిజ
చ్చినగాదె తానునుడస్సెను నెల్లవారికి దుఖమిట్లుకాదె । ఔల్లబోయింకేమి
సేయును నీశునిశపసిగానిద్యునేతల్లియన్ను । దల్లిగలిగిననేల తెలజడల్
గట్టును దల్లిగల్గిననేల ద్రావువిషము ॥ గీ॥ దల్లియుండిన తోలేల చాల్పని
చ్చు । దల్లిలేకుండబట్టి యారండుపాము । సొమ్మధరియించె దల్లిమా
చునెనుతుండు । వల్లకాదులబూది మేనెల్లబూయి॥ క॥ తల్లినుతుదిరియ
బంపునె । బల్లిదుడై యిన్నివాట్ల బడగాబుత్రుం । దల్లియు పేక్షించు
నెఘుని । దల్లియుసర్వాంగరక్ష దనయులకెల్లక॥ గీ॥ చంక నిమకొనిక
డుపాఠజన్నగుడువు । వెన్నదినిపించు నొరిలోవేలుబెట్టి । పాలుద్రా
వించుచులగుచేబట్టిగడుగు । దల్లిలేక పదాధికంబుధరణిగలదె॥ క॥ బి
కమేటబెరుగుబిడ్డని । యొకపూటంబెంచు తల్లియుండిననితడూ । రక
యింతయయ్యెదల్లిగ । నకగల్గిననెంతయగునో నయమనబెనుపక॥ గీ॥
పెండ్లిసొములుబండుగపేరటముల । నూరగలబాలులెల్లశృంగారియుక్తు
లగుచు దిరుగంగనితడెంత వగుచునొకొక । తల్లిలేకునిబోడిమిదనకులే
మి॥ వ' ఇట్టివట్టివగలంబొగలనేమి కామసంహరునకు నేనతల్లివైయెల్ల
చందంబుల నరసేదంగాక లోకంబున నరలేకసాకుపల్ల వొప్పితల్లికన్న విశే
షంబుగా నెన్నంబడునని యనుపమానరాగంబున నాగహరుండనకు మా
రుంగావించి ॥ సీ॥ దొంగిళ్ళపై నిడిలింగదేవునకు నభ్యంగ మంగనజేయు
నల్లల్ల । ముక్కొత్తుశెక్కొత్తుమూడు గన్నులుబులు మునకొత్తుచుండు
నునదనుమీర । బెరుగంగనలెనని శరుణిపిడు వడంగరచరణాలుసా
గంగదిగుచు । నలుగుబెట్టును మేనగలయగట్టి ఘటించు జలము దోయిట

బట్టి జరచుచుండును || గీ || శివశక్తి కుండవెన్ను చక్రవర్తి ముద్రచేయు | దలకు
గాక వృష్ణజలము లొత్తు | నీరు వోయి లించి నోరి లోబడుకుండ | నదుమన
దుముగడువు లాలతాంబి || క || మిసమిసలు తెరవ మేనం | బసపొసపరినా
ర్చితీర్థమజ్జవిధి | దృగ్విసజములు శైవులుగాడగ | పాననిష్ఠుల గునుమ
గంధివిశ్వేశునకు || ఉ || అంగడిముల్లు మెల్లనగ రాంగుళినోత్తును గాలగా
గుని | రంగజ మానమడకని యాదలజీబుగను బొట్టువేలిమ | ప్నం
గనవంగటంగడువు నంటినవెల్విడి గూర్చిజిట్టిబా | ట్టుగదబట్టు దూపా
దుచునంచుమహానచే జలంబునక || గీ || నెత్తగ్రంథెడినని విల్వనెత్తవర
చి | మెత్తమెత్తన నరచేయిహత్తనెత్తి | యడ్డముగ నకునం శేచికా
యంబనంబు | మూడుగన్నులుగల యంగుడిత వెట్టు || గీ || వెలిచివన్నెచ్చు
గొందినవెన్న వెట్టు | పక్షిజాతంబు సుతుమీదబారిసిను | చెక్కుకైమీ
టియేడ్చించియొక్కవేలు | నొరనిడి పాలుహకుకడు పారబోయు || క ||
శిగులు వెట్టుచువేడుక | నగ్గించుచునుద్ధోడుచునుతిశఁసుప్రేమం | బగ్గల
మైననుర్మొన్నుర | నగ్గంగా గోకలింబు మానినియొక్క || క || ముంగిళ్ళ
కొంగియాడగ | నంగన వీరేవ్వంగుగంగురి కొనియాడుక | నొంగుగును
దరమునైనీ | శుంగుమరుగబండు శీశిబొంబాపక || ఉ || అదముసేను
శేసి నువ్వురాంశః భాన నియంది చూశినన్ | బెదనవేలిలిచ్చి నడివింప
దలంచినజాంగులిద్వందం | బంది విహాస నేత్రునకు నంకియు నందమనేసి
యాసలం ! బొందియద వృబద్ధులు మనోభవవైరికినేర్పునేర్పరక || ప || ఇ
ట్లయ్యంగ నలింగమూర్తిక సుతుగాభావించి నమంచిత బాహ్యోపచారం
బులుసేయనాయంబు మానియునున్నగ్ధభక్తివృకుంగట్టువడి చాలుండై
యుండెనదినుట్టిదని || గీ || శ్రుతియేవ పేవహిరూపేనయనియునుస్మృతి
సాధకత్వంస్మరేత్తనియును | ధరతస్య తస్యయతాంయాంతి యనియు
ను హరునివాక్యమకానయతుభక్తు | డైశంగితుగు శృంగడి చిత్రమేయ
ని యీశ్వరుండిట్లాటయెల్లిభక్త | జనులనుహవీణించి సమృద్ధింగ గొన్ని
నినయెఁబ గం నేరదేవు || గీ || దస్యోచసానియొచ్చి ద్రవ్యమగుచు | మో

తమిచ్చులంపుననాక్షణబ । దండిరోగంబుపట్టిన తనయన్మిత్రయను । వె
 న్నకునునోరుచెరవక చచ్చువిడిబె॥ చ॥ అదిగనిదుగ్ధచాలమదనారికిదద్దకని
 కుం-వంబుగా ! మదితలపోసియులిగ-పడి మనయితెల్విన బొందియకటా
 టా । మదిమదినుండికిను నిశిమా లెపురోగమిదేలవచ్చెబ । య్యదదిగజా
 చిచన్నుదిన మిన్నిటలాగగు నేడుపుత్రకా॥ క॥ నాకూననాకుమారక । నీ
 కిట్టి చువ న్తయొదవె నిలువపునేలక । నాకాళ్లు దిక్కుచెనయిక । నాకె
 వ్వూ శెప్పరావినన్నాపట్ట॥ గీ॥ చమటనెత్తురు సవదు నాచిన్ని వమగ ।
 యింతవగనీకునైన నేనెట్టులోతుక । తల్లిగదనన్న నీకైనదండితెవులు ! నా
 కునేటికి రాదయ్యెరాకుమారా॥ చ॥ కలిగియులేక యొక్కడవె కావెకు
 మారక నేడునిన్ను । ట్లలమటవెట్టునట్టి తెవులరయ్యుయంగడి ముల్లాకొ
 ద్దయో । తెలిచుదు పల-వేమిటికి దేవప్రకీర్యలైనవందుమా । కల
 గురువైన దొల్లియెరిగుండరు నీవిటుండ జుత్రకా॥ వ॥ అనిమరియును॥
 చ॥ పనువుచునాత్మసంభవుని పైబడియేడ్చును దప్పకత్సతం । గనుగొ
 నుజేతమైనపుడు గోగిటజేర్చుము నుంగువెట్టునో । య్యనతెరచుక మతా
 యనుచు హాయను దల్లడింబునోకమా । ర్చనలుమునుంగు దెప్పిరులు
 సారెకుసారెకునైనమానుక॥ వ॥ వెండియునుంగట గటాముప్పన బొ
 ప్పకంగడి ముల్లయ్యెనని యల్లజనంబులు నాడికొసంగావి నగాకలసెం
 గదా యిదియట్లైననుం గానియ్యునీ సుద్గులన్నియు నిన్ననొక కిన్నెర
 కంఠిచేవింటివిము ॥ నీ॥ కడుపుగట్టలేక వాడయనంబిక నెడ పోయియం
 దునగూడుపుట్టుకున్న । కుండలుచరువంగ గుండయ్యగుతులకు నాడియాక
 లిదీరకచటవాసి । వచ్చిచారమచక్రవర్తి వ్రాయంపంగనాడ యాకలిదీర
 కంతమీద । పిట్టచ్చకైరాచవెట్టిసేయగ బోయియటకేలకునింతపిట్టుడె
 సవి॥ గీ॥ సామవేళులమతమునజంపినట్టి । పెయ్య వడ్డించికొని వీయ
 ముతోడ । గారికాలవృక్షహమున గానకుండ ! నామృథలములు భక్షిం
 చియంతబోక ॥ నీ॥ చెన్నయ్యపొత్తుం శెయిదియ్యక వులియంబలిజురీత
 ది యుగావలబోయి । చిరుజొడని కుమారు శండించి వెడసేసినిన్నావ్వ

గారుల యింటగుడిచి । యారగింపగ చలియెయన్న జోడవ్వ కోరణో
యిచ్చినదడచినురియ । చాడయ్యచేకళ్ళుగరవితో భుజియించి బనినిన్న శె
పెనొకటానునాకు॥ గీ॥ గుట్టుకొడియట్లువిరుసుక గుడువగడగి । నన్న
నారడిబెట్టనాకున్నచన్నె । వెన్నపెట్టుదు జన్నిత్తుచ్చిరాళ్ళి । నింపి
పొట్ట నేడేలండదయ్యె॥ గీ॥ తల్లివిడ్డకును హితంబుపధ్యమగను । బెట్టి
గుడువుదానబెరుగునుతుడు । యట్లుగాకతిరిగి యాడాడబయిపయి । గు
డుచుబిడ్డకుతలపడకయున్నె॥ క॥ జననిగదానని చనువున । ననునొచ్చిన
గోరబలుకనేనెన్నండుక॥ బరిగలచుచుకదిగును । మనమునవేసారనే
ద్యుమానేలడలక॥ గీ॥ చనిచనుచున్నచనగల దినములందు । నన్నుగొలి
నతల్లివీకెన్నగలదె । యట్టిరాకట్టు ముట్టినడగియున్న । నిట్టిపెనునొ
ప్పివీకేలపుట్టుదండ్రే॥ గీ॥ నిప్పుదునకకు చెడలటునేకుమార । నీవతెచ్చి
కొనగవచ్చెనీవిధంబు । నిన్నువీడికుపితుజేయగానేలనొప్పి । మానినట్లా
యనావట్టిమాటలేల॥ క॥ నాపాడముపాడంబగు । నీవాదంబునకుమిగు
లనెగులు వొడమేనేనొకగనని దియ్యమృతా । లాపంబగుటకునునీ తలపు
సాక్షినుమీ॥ క॥ ఏలాశేనామాటలు । బాలానీమీదనాదుప్రాణమువి
డుతుక॥ వాలానుముననినుసరింద । గీలింపినగాంతిభల్లికన్ సుతడర్థిక॥
గీ॥ ప్రమథులునురుద్రులును రెండు వార్షములును । మునులుదివిజులుదనుజు
లువెనుకదెసను । నందిభండేశభృంగులును ముందరందు । నలరికొలువంగన
ప్లుసాక్షాత్కరించె॥ వ॥ అట్లప్రత్యక్షంబై యంబికాధవుండు బింబాధరిము
ఖాంబుజంబవలోకించి సమంచితాలాంబుల నెట్లగియె॥ చ॥ అడుగుముతల్లి
నీవలసినట్లు వరంబుబువేగనిత్తురా । గొడుకవరంబులెవ్వయును గోరదు
నామదిసికు రోగముల్ । వొడుమకనిత్యమూర్తికవయి లోకములన్ సుఖ
యింపుచుండుటే । యడపకనీవునాకొసగు । నీహితసిద్ధులును మ్ముతమ్ము
దా॥ సీ॥ కన్నమోహంబునకంటెబెంచిన మోహమెన్నిమాడగ నెందు
నెక్కుడగుడు । కన్నులారగనిచ్చుగనుగొంటె వేడుకమరిచాకులేదని ను
గువవలుక । వినిదేవదేవుండు వెలదిభక్తిమెచ్చి గుండందగొగిట నప్పు

లింది । మూడులోకములకు ముత్తవ్వవైతివినాకు తల్లివిగాన నలినవద
న॥ గీ॥ తల్లివైసివు గాపాడధరణినాకు । నెక్కడిదికోగరు జలనియిందు
మాళి । యెక్కుకునునిత్యమగుభక్తియప్పజ్ఞానగె । హరునకునునమ్మయ
గుటనమ్మవ్వయ్యె॥ క॥ మగియుచుశివదేవుండను । కరకంఠుని గణము

గొడగూచి గారికథ.

పొరుగుగ్రామంబునకునే । పరయంచానునునగుచు । పరువకకడగో
ట్టుకూతుమంరిమందుకొ॥ క॥ కాపిడియటయటతొలగకు । మాపడుచు
లతోటియాటమెముబరపకుమీ । మాపట్టినవ్రతమమ్మాయేపట్టిన దప్ప
కుండనీడేర్పుజుమీ॥ వ॥ మరియు తద్వృత్తంబెట్టిదనిన॥ గీ॥ దేవదేవునకు
నుదినముగుంచెడు పాలు । గోరనించికొనుచు గుడికినరిగి । యారగింప
బెట్టుమదియమానంబుగా । నమ్మిపోయెదమమ్మమాయమృనినుము॥ క॥
మాయమ్మచురవకెంతయు । జేయుచునీవుండునీకు శైలువపుబొమ్మం । శే
యిచిపొత్తికలుక । ట్టుయత్తునుశేసి తెత్తుచునీనియమునకొ॥ గీ॥ తన
యనూగిడించిరామూగికురుగంగ । బడుచుకాళ్లు మొగముగడిగొనుచు ।
గంగయావుపాలు గమ్మగాదాగాచి । కుంచెడన్నగోరినించికొనుచు॥ ఉ॥
గ్రుగునస్తానచండి మడగట్టినిభూతి లలాటపట్టికొ । చక్కగబొట్టువె
ట్టితనసవ్యకుంబువ బాలగిన్నెచే । నెక్కిన వేడగొంచు జనియందుక
లొనరుమొలబెట్టితొ । మొక్కి మహేశకైకొనునన్నతి బాలనివి
న్నులవుచునే॥ క॥ వెనుదనియొకింతకనుచురి । గుంకునిరిగి మరియెవచ్చి
కోగ దెసగనుంగొను నెడంచుకకోరగా । కుకిన్నబ్బాలమిగుల నుత్తల
పడుచుకొ॥ క॥ పాలేలయూగింపవు । బాలశశంకాంకుయేనుబాలికైన
నియో । కాలచుదప్పెనొకాగుట । పాలదొతొలినాటివనియెచవిగావ
నియో॥ గీ॥ బుద్ధివుట్టకొనేనెటుపోతిననియో । వెంకియునుబొగనుట్టెనూ
విరిగియె । నిరుగలనెనొచాలవోయూరిగింప । బెట్టనెరినియొమూతి
ముట్టవభవ॥ క॥ కుంచెటికి నొక్కయిండుక । గొంపంబైయెండె నని
యొగోరిబెళగనో । వంచుల దృష్టిచునునం । ధీదెనొ వాన్యచులులే

కతెచ్చితినియో॥ గీ॥ మీదుపోయెనయ్య మీగడగట్టదో॥ యూరకేల
త్రావపుచితభంగి॥ కారణంబుగనక కలిగినాజెప్పము॥ జెప్పవేనిగో
నుముశిగ్గులుడిగి॥ సీ॥ సిక్కపుటాకలిసికులేకుండెనాగ్రుక్కెడు గొనినాకు
జిక్కవిడుపు॥ కడుపారలేదనివిడువజూచెదవేని గుజ్జనోగిరమునేగొంచు
వత్తు॥ పన్నారుదొంతిలోపలి లోవిలోపలపోలెలున్నవి పంపుపోయి తె
త్తు॥ పట్టివైచానలోనున్నది నెను నీపుడెమ్మనడెచ్చెద నమ్మిపంపు॥ గీ॥ కు
డుకపుల ఖండమున్నది గొంచువత్తు॥ నేను శివసోదరి మతాన కేగివత్తు॥
గలదు పాశంబుడెచ్చెద గానిపాలు॥ గోరుమాచేవయనుచు నద్బాలము
రియు॥ క॥ ఆరాధనజేసెనుదీ॥ యారాధ్యులయింట నిన్నునారోగణకు॥
భోరునబిలుచకపోయెద॥ మారారీపాలుగ్రోలుమీకొనైనైవత్తు॥ చ॥ పడు
చపుమోముజూడగను బాలెటులేగొనువాడనందువే॥ నెడమడుగేల నిద్ద
రమునెత్తుక త్రావుదమట్లు గాక నీవడుకులులేక పాలుగొనచాత్మకు సింపుడ
సింపదేనియి॥ పుష్కకొనివత్తుజెప్ప మహిధూమణ యెట్టులు గాదనెని
యొక్క॥ క॥ చెన్నారుజిచ్చిబొమ్మలు॥ పన్నరులుజక్కిలారుచండ్లుచుమా
వా॥ రెన్నైననెల్లిదెచ్చెద॥ రన్నయిరికిత్తు బాలునన్నియద్రావత్తు॥ క॥
పాలుజలియారెశేవా॥ కలంబునతిక్రమించగాదొడగేయన॥ నేలొంబ
లాగుచెను॥ జాలింబెచ్చెదవటంచునరరమిక్కుక్క॥ చ॥ ఇన్నిచ్చిచిందం
బులనమ్మకొంచినం బసిసనువుగూరి తుగా మెనెనిన గట్టురామ్మ పేమిటి
చిత్తంబు మెత్తగాకున్ను నెక్కిన్నియొచ్చెన్నిరు దోమంగోపించి॥ క॥ కిట్టకట
వాపోవుచుహీ॥ తటమదువగ గాళ్లు నేలదాటించునము॥ తగటగతజే
తులు విద్రుచును॥ సొటసొటయై నేలగూలుజూచుకతేచుక్కు॥ సీ॥ కొని
యాడు భంగిందుగుప్పించు గంపి చువెరగందునేమ్మను వెక్కవెక్కి॥ కో
రదికు కునుజూచు పూరారిజూచును నిజేకవిచు గాన నెట్టిచియను॥ మిజ్జ
గించును వెళ్ళబుడ్లను బెట్టును తెప్పనలుచుగోరవొలసూకు॥ వరచియు
దర బెట్టు మరియునుమాటాడు తిరిగినిరిగి ముక్కుచుచిణములను॥ చ॥ బాలు
ద్రామికినిమూలంబు జెప్పవే॥ మూకముట్టు నమిలుము॥ కొత్త॥ సీ॥

ద్రావకునిమావారువిన్నను । జావనడతురిదియ సంత శాంబు ॥ గీ॥ మగుడి
జనివారిచేకావమారవైరి । సత్తునరిపోదునిదటనసత్యమనుచు । కినిసితల
శంభుతోడ దారిండుకొనగ । వచ్చుబాలికెభ క్తికిమెచ్చినట్టి ॥ ఉ॥ మారవి
రోధియప్పడుగుమారిక దెచ్చినపాలకోరదా । గోరికెతోడనె ట్టికొనికుత్తు
కబంటిగ్రోలబాలచె । స్నారగగాంచి పిన్ననియారడి బెట్టితివిట్లు నన్ను
భూ । వారికిజెప్పుదున్నరువదగ్గియంతటబోగుమీదటక ॥ క॥ కడువేగగు
డుకదెమ్మని । వడిగొనితనయింటికడకువచ్చిదినముని । క్లెడవకకుంచెడు
పాలును । బడుచందియ్యంశశివుడు పానముసేయుక ॥ వ॥ అ తనొక్క
బాడు పొరుగురికేగిన జునీజనకులు మగుడ చనుచెంచువారు పురోప
కంతంబున నీలకంఠునకు నెప్పటి యట్లుపాలార గింపజేసి యాబోళికం
టిదనచేతికిచ్చిన రిత్తకోతచేతం బట్టుకుని నడకెంచు నిజగుమారింబాగ
గని యిదియెంతోబాడు రిత్తకోరిచేతికిరాబని యేమిలిగె శలియ నె
ప్పుచునవుడు తల్లికందుక్రికిట్లయె ॥ క॥ మీరానతిచ్చినట్టుల । మాగాని
కిదినముబాలుచునకుండెడునీ । కోగంగొనిచనియ్యగొని । మాగూఢీగజేసి
వత్తునట్టననేడుక ॥ చ॥ పారునకుముగ్ధగుగ్ధున సమర్పణ యప్పటియట్లుజేసి
యీ । శ్వరుడొసగంగ గోరకొనిచ య్యుని యిటికినేకుమరినీ । తెగవున
మీరుగంటిరనితేటపడలబడచాడవారలి । శ్వరునిగిల్లశంకరుడు గ్రోలు
నెపాలిదిబోలదెమటక ॥ న॥ అనితనయచుద్దేశించి ॥ గీ॥ పడుచపాలునేల
సాలుగాజేసితో । నీవుగ్రానినివి యొకావరమున । జోడిపడుచులకునుదో
యిశ్యహానితో । కాకొనునెపాలుకాలగళుడు ॥ ఉ॥ తొల్లి పొత్తులయిన
ప్రమథుల్ కృతభ క్తిసగాధకకకము । గల్లుగజేసియియ్యగొని గావొకప
ట్టినగానియగశ్వరుం । దెలెడవొల్లడట్టిశిశుడేంకికొనినీను కకముక ॥
గల్లుయునెల్లరెంకకగానగ నయ్యెడిచుటలేటికె ॥ గీ॥ యనుచుదనకూతు
దిట్టుట చుంతనుడిగె । నాటిచుగునాడుతండ్రీకినాకిగుడిగె । గూతుచేబాలు
పట్టింబుకొనుచునగి । గోరివారు మోగింపెయ్యెంబు । వైరి ॥ ఉ॥ ముట్టక
మునుకోక మునియుచ్చ విధం ననసున్నగుచుం । పట్టుచునోసి ప్రోహ

యనితీసివాహములైనపాలు , నీబొట్టనపోసికొంటి యెటపోయెడుప్ర
 చెదబొట్టయెంచుత . నృట్టగవచ్చుదండిగని పారెనుబాలికశంభు పాలి
 కిన్॥ వ॥ ఇట్లుబట్టవెంచి పరతెంచి హాలింగ హాలింగ యనుచు నరుచుచు
 తరుణిచేతి పాలగిన్నెకుంగేలు సాపుచున్నకన్నియతండి ధిక్కిరింపుచున్న
 యెడబాలాయోడకు మోడకుమనుచు నాత్మబంబతన వత్తుముచెరచికరిడిగ
 భోగ రాధుండు గృహసరాధుండై లోగోనుచుండె నప్పడప్పడుచుంజూచి
 తండియాశ్చర్యపడుచుం బశ్చిత్తవుంజై ॥ క ॥ హాపోయి తెనుతాయని ।
 వాపోవుచు గూతుగూడవచ్చిరయ్యమునం । బైపడిచేసాపగురుక । జేపడి
 నాపడుచుబొచ్చె శివుగర్భములోన్॥ గీ ॥ ఇపుడునారైల్లకొకపరియిందుధ
 రుని । మీదజిక్కించుకలటుమిగులబెరుగ । గత్తిరింతురుచృశ్యంబుగానెయి
 దిను । చదిలంపంగగొడగూచిహాగ్ధ్యమునకు॥

దీపదకళియారూఢం.

చ॥ అదియును గాకకంచియెనునంచితపట్టమంగునుండుదీ । పదక
 లియూరునాగుగుధ భక్తుడుగార్జుము మిక్కిలింబుగా । నొదవగ నొక్క
 నాకు పొరుగూకినేనుచు మాగకమధ్యమం । దదవదవైశంకరునిగూల
 యముంగడిమిభిక్షాస్మరై ॥ చ ॥ హరునకు కాపు కాచి మహాబలవంతుల
 తోడివైకానా । పురుషునకెన్నునంజెడకపోయెను రక్కసిజేసిగల్గె । నర
 పముపుల్లనే నెభిధాముని సోమనినొక్కకుత్తికై । కరుగనీమి కట్టిగొ
 నుజేపతలన్ గనుచూచుకుండన్॥ చ ॥ అదియును గానంగురవంకుని
 జేసెను సార్యకాలమున్ । మునులనుగొచి పాతలకుమోముగ జేసెనుబుద్ధి
 జాలమిక్ । దనుజులతోదరన్ । బలదయ్యలజేసెను వైత్యుడకనుం । వెనుక
 కుమున్నకాలముననేలగుగోలకుదెచ్చెగానకా ॥ చ॥ అదియును గాకశంభు
 డుగ్ధ సాకగుడచునుతెంపమనిన । ట్టచుచునర్యసంహరణ వధివరచిం
 పుచునిండుచీకలుల్ । యొదిలమహానాన్న శేషుగర్భజపుష్పనుశ తుకోటి
 కిం । బదిలమూలకాలచును పాదముదొప్పి రంగునొప్పుముకా ॥ డ ॥

కోటయు కొత్తలంబులును కొమ్మబడ్డవిరెండుదల్పులుం । గూటమువె
ల్పలకవిరిగి కుంభినిగూలిననట్లనంచెయుం । జోటుదలంగి గోవురమా సూచు
చునున్నది చెన్నభంగులం । బాటలజూటికి స్థితిప్రమాదముడెచ్చుచు పేతు
జేసినన్ ॥ ఉ॥ మేనసగంబుగైకొనినమేనకపుత్రికయున్నచోటునుం । గాగ
రాదుభీతికాయములోననలినమయ్యెనొ । యీనిభిలెశ్వరుండచట నెన్న
డునిలెనొ వాటనుండియుం । బూనితోడనమ్మళపుష్పాన్నిసచందముగాన
మిదులన్ ॥ చ॥ బహుజనకోటికోడి పగవాయకయండియు గడుకొలిగె
సహితుడుగాక సర్వజనసాధ్యసకారకమైనయట్టియొ । గహనముండని
శ్వలతగాపురముండుట నీశ్వరుండెవో । మహిమసహకరికచ సమర్థుడు
డాత్యులసెంచిమాచినన్ ॥ ఉ॥ ఎంతటివారులెననహాచున నీపిపినాంత
రంబుచం । గంతునిరోధినుంచుటయు గార్యముదిక్కి వేళకత్తుల । త్యం
తబలాధ్యులైన నసియార్పగడాతురుగానశంభు । సక్రాంతమునాచియుం
డుటయు సాధునిచారమునాకుగాడగన్ ॥ చ॥ అంతయింటగొనిధనమం
తయు దేగబంచి తెచ్చినక । ఘనమగురాజుకోటయు నగడబొగడకునె
కగ గానగొ । జ్ఞునరనియింపశేసి యహిసూషణగేగము చుంటుపంబు
నూ । తనయగగట్టిశంకరుని దాసశాంకరినిల్పివెండియన్ ॥ చ॥ పసగర
సాలసాలముల బాటలనింబకదంబకజాలచం । దనహాచంకాని వసుధా
రుహమోల్ గుడిచుట్టులందని । లెనుమనువఁబుమాచియును బిల్వముగ్రీతు
ళనీదళంబులే । దినమున పూజకున్ గలుగదేవునిని 'ట' నాటివెండియన్ ॥
ఉ॥ కొమ్మలుకొత్తలంబులును గొమ్మనదీరిచిమీద టెంజీ । లిచ్చగబప్పకో
టపయి నెకగడజూచిన దెకురచోటభ । త్రమ్మలుచాచురంబున బతికెలు
నిల్పినజూచువారికిం । గొమ్మలమాటులన్నటులు గుప్తననున్నటులుండవెం
డియన్ ॥ ఉ॥ నీటికిమాట్ట పాటయిన నిల్వడుకోటన జొచ్చిమాంచగా । బాట
గుమాటగల్గనొక బావిరచింపగ జేసినేనకుం । గూటికిదట్టుముట్టుయినగూడి
దగూకయ విచ్చుచెంచున । ప్పాటలజూటు సేవకుడుపావరలం దెగడ్డల్గు
నెడియన్ ॥ చ॥ ఇసుకయొగ్గరిప్రొను యీటెందూలగులు విరగ

లుం । గనులునుపాకీకోవులును కొంకులకోలలునెత్తుగుండులున్ । వసులు
నువాటు రాలు బలువంకలదుడ్డుబసిన్నదడ్డులున్ । మసలకగూడవై చెవిను
మాజినకత్తులుభీశెందగన్ ॥ ఉ । అల్లయచెల్లమున్జమురు నాకులుబోకలు
సిమ్మకాయలుం । జల్లులుబుల్లువస్త్రములమోపులుచాపలుబ్రీతితోడవెల్లు
ల్లిముజీతపండు బెటులుప్పుచుప్పుచుమరీచరాసులుం । గొల్లులుగాగనిన్ని
యునుగూశగవైచెరుకోటలోపలన్ ॥ ఉ ॥ లావరులైనయోధులుదలారులు
జారులుజాలువారమై । గావలివారలుపూజరులుగా బెలిచుట్టులద్వారపా
లరున్ । సేవకులున్నయోగులను సెట్టులుభట్టులుదివ్వటిలలో । నైవిలసి
ల్లుపాధుకులనందరి నేలెచుకూలిగావగన్ ॥ ఉ ॥ నారునుదానుగూడుకనివం
బునురేలునతండుధూవా । ద్వారవమెల్లదిక్కులనుహాభకటిమోయగ
జేయించుండవ్రా । కారముగోపగించి హరికజ్జలైననుసిక్కిచూడగా
లేరనిసన్నుతించవలిగముగెరుకొన్నపుస్త్రముల్ ॥ ఉ ॥ అంతటచేతచన్న
ధనచుంతయుబోయిచ బీవికల్ప్రజా । సంతతికియ్యలేమిదిగజారికొందరు
వారిమారుగా । సంతటంతటన్ వినులారకయొండగ నిల్వికోటయా
రగ్గంతముదాయుచుగతియోవులు నెప్పటియట్లుకావగన్ ॥ చ ॥ వసువళులైన
నాడనునారు గోయినభక్తుడొకడున్ । నినువకవాగ్గయర్దనగిపీపు
నయూపుంకలరాటిస్తై । వెననవలచియొక్కరున్ వేపుకువెట్టుముమో
యివేయెనున్ । వెనసరకిట్లుగాదానువత్తులుదోగనూసదీసన్ ॥ ఉ ॥ ఇ
కబురంబులోని ప్రజవెల్లియొండ్లవిద్యాతేచ్చియా । ప్రాకులుసకలడక్క
జీకమంటలుపెట్టుచునెప్పటట్టతా । శేకవకోటపట్టులంబ్రిచ్చుచుండగ
గొన్నినిచ్చకా । ప్రాకులజాలయ్యునెంతంబను నచ్చిడగానకంతటన్
చ ॥ తడయకనిండ్లపూరిద్యరిసెయిగ వెంటలుజేసికాల్పగా । గడవకగొం
తకాలమెటుగాల్పగగాల్పగబల్లుగుట్టుకో । బుడవయులెపోయిననుభో
రునగచ్చవమాడైనన్ । పుడవలుగాల్పచందువోరవారయు జిక్కకపో
యెనెంతటన్ ॥ ఉ ॥ మించిచిట్కంబగుమెల్లనమెలచుకొనొప్పగో । యం
చుకెరోజరూపిడడుతుట్లితగగ్రానంబునెన్నెం । గొందిలంబునుండె

జనీకర శేఖరుభక్తుడవునా । క్రించుకయైనభీతిలక యెప్పటియట్టులకోట్ల
గాచుచున్ ॥ ఉ॥ ఇంతట వేగుబొమ్మలెనిశ్వర శేవకుడిట్టులుండగా । నంత
ట వెంట్రుకల్ గమరియాదల గాలుక రాగనందికా । కాంతుడుగంతుమడికా
పురఘస్మరుడాతనిమోలయోగు । లభ్యంతరసీమగాచువిమలాకృతిగైకొ
నివచ్చియిట్లునన్ ॥ చ ॥ సదవలచి త్రసాధుజనసమ్మతవృత్తమదియ్యభక్త
దీ । పదకళియాయనీదుదృఢధక్తిమెచ్చితినిత్తునీకునె । య్యెదిమదికివమనబ
రమేతునకుం బ్రణమిల్లినాకునె । కొదవయులేదువిన్నపమొకండు వినంద
గువిన్నవించెదన్ ॥ ఉ॥ ఈవిషినంబులోజీవికియెందును బాంధనియాలయం
బులో । నీవ్రవసించియుండుటయనీతియిదెక్కడిపేదదైవమో । యీవిధి
గన్నులంగనగనే వినజాలజగతుంటుంబినా । భావములోనకోరిక యిది
భావజనంహరవిన్నువెండియున్ ॥ చ ॥ కమలభవాచ్యుతాధులక్షణిసగళ
కృముతైనపెక్కుదు । గణములగముల్ శివామనకుగల్గనచ్చుఃశాని యీ
వనాం । తమునవసింపనేలబదనవ్యవిమానముమీదనంచుధా । మముసహ
తంబుగాగ బురమడకనుగొంచునురాజితాద్రీకిన్ ॥ చ ॥ చనియెదివిత్రిమీ
తెరగుళంకరుమెచ్చి భజించిభక్తులెం । దునుదబజ్జునేగుదురు నూత్నవి
మానమునన్హరాద్రీకిన్ । వినియునెరుంగమీదిధము విశ్వపతింగుడితోడ
గూడజ । య్యనగొనిచన్నవితయని యధినుతించిరి భక్తులందరున్ ॥ చ ॥
మదనవిరోధిముగ్ధగణమాన్యుడదైన్యుడులైలజాధిరా । ట్వుదయుగభక్తీత
త్పరుడపాకృతపాపుడనంగనొప్పుదీ । పదకళియారివృత్తములుభక్తసభాస్త
లివిస్తరించినం । జదివినవిన్నుభక్తులకునన్నుతభక్తియుగల్గువెండియున్ ॥

సినాట్యనమిత్రాండి గారికథ.

క॥ వినకలచిలోనమునునాట్య । నమిత్రాండియనుభక్తుడతడొక్క
దినం । బునీశునిదేవాలయ । మునకరియజొచ్చి యచటముదముదీరు
గుచున్ ॥ క॥ దంకిరగగదనుజాధిపు । దాండవమూతినిమహేశుదాగను
గానిభ । క్తులగుఃపూజరితో । వాండెగుగనిగుగ్ధయగట నొగినిల్లని

యోగ్ క॥ క॥ వడుగయియేమిశంకరు । నడుమును విరిగినది పాద హాళికం
బుక్త్రొడచాయనుంబహాయిని । వడువునలై కెగసి కానవచ్చెడును
రియుక॥ క॥ వందరవంకరలైనర । పంకజయగమలునుగానబడుచున్న
విము । వ్వంకలును బోయి తనువా । తంకంబు వృంధి నదిగదా శంభు
నకుక॥ క॥ ఒకపదమిల మోచియుమో । వకయున్న వంగి విల్లువలె దల
యునుని । ల్వకనొక దెస కొరిగినయది । యకటాజడమడియు వీడినదిము
కొన్నుత్॥ క॥ నిలువులుబడ్డగణకరై । ప్పలవొడవు తంబలా కపధికసి
లాగిల నేల మయ్యెనీకక । దెలియదుగాయనుడునగుచు దేవలుడనియెక॥
క॥ వినుముగ్ధవాయుదోమం । బనురోగం బిదిమిగుల బ్రహ్మస కతముగొ
బ్బునబరికొరింపకుండిన । గొనగొనహరుమైన దెకునోవులుపుట్టుక॥ క॥
ఈనొప్పిహస్పగానీ । చేనెచ్చనననగుచు మంచుసే యింపుమనం । దా
నదిసర్వవశిజముగ । మానసమున నెంచితనదుమంపిరమునకుక॥ క॥ వి
సవినజనియచటంగల । పసధనమంతయును దెచ్చిభ క్తుడుబూజా । రిస
మతుంబుననిడియిది । వెనగైకొనిశరణుమాన్తుప శంభునకుక॥ ధీనిధిదాశ్య
ముసేయుదు । మీనియమో క్తికినిసాక్షియీశ్వరుడునుమీ॥ క॥ ఎట్టై ననిట్టి
పుణ్యము । గట్టుకొనుమటన్న వాశిగా నిమ్మనిజే । న్నెట్టియొక కొన్నిమం
దులు । గుట్టుననామిదవునా నెగూచి పోయిపయిన్॥ క॥ యెత్తించిపొం
గువచ్చిన దత్తరపడిడించి వాయుతైలంబిదివో । బత్తుడహరుమైనలదిన । వి
త్తగిలు దెవులుపథ్య విధితో నడవక॥ క॥ అనితంబరెచ్చిన నాట్యుని । మి
త్రాంతానినిత దాధిష్ఠవిధిక॥ మనసిజ హరుమైదైలం । బునలేపనజేయ
సేసియంతటమీదన్॥ క॥ ఘవిగలపుష్కృతచివురులు । జివురామనపాకు
పండు జిల్లే డాకుత్ । నవకము వావిలి యాకును । నవి మొగులగ గల్గమం
దులన్నియువినమున్॥ క॥ తెచ్చుచు బాకములిడుచార । పొచ్చములేర
నినుకపొల్లునులనొడత్ । వెచ్చగగాచుం బథ్యము । చిచ్చెక కుటికిని యొ
జ్జశెప్పినభంగిన్॥ క॥ కావించి కెట్లుచు నువత । జేధిరొక గొన్నువినము
దేయియునుగుణం । నాచంతయు గానవచ్చు పాదమునా నెచ్చె పాదము

తగులుటై॥ క॥ ఎక్కడికెట్టితనంబిది । యక్కటకటయడవిలోని యాకు
నునలుమక । ముక్కంటితెవులుమాన్పునె । గ్రక్కటననే నొవధంబుగాక
జాణిగినక॥ క॥ అనిశ్చయించిభక్తుడు । దనప్రాణంబునకు నలుగుతఱిని
మహేశుం । డునుబ్రత్యత్కృతినా । తనిమోలన్నిలిచె ప్రమథతతులుం
గొలువన్॥ క॥ మనసిజమదకనుడావా । ట్టనిమిత్తాండినిగృహసుధా
ఖిలోదే । ట్టనిమిత్తమెట్టికనడుగుము । మనసి తాధమననతడుమాప
తకనియెన్॥ క॥ సర్వజ్ఞశర్వశంకర । గీర్వాణార్చిత పదాబ్జిరి జాభవ
పౌ । మ్యార్యచనకశేబర । బద్విసదయనాదు విన్నపమువినుమనుచుక॥
క॥ తాపకదివ్యశరీరం । బీవిధి మువ్వంకలైన యితైరగు వినంగా వలతఱ
రోగమోసహ । జావస్తయునాకు దెలియ నానతియిమ్మా॥ క॥ అనివి
న్నవింపవినినా । ట్టనిమిత్తాండిని శంభుడను నాదిననా । ట్టనిమిత్తము
నేవాల్చిన । యనఘాకారంబుబుత్రకావినవయ్యా॥ క॥ ఏమున్ననా
ట్రమాడు । గామదిరతిపుట్టిడనురుగమవాంపం । ధూమిలయమొం
దెవరతాల్వోచుమునకునెత్తడ్రుల్లెనుడుకులమెల్లక॥ క॥ వినుతమహిమ
దేకాన్విత । మననిత్రాలోపమునకు కాకజహము । ఖ్యిభిలలోకులుయ
డవడ । గనరాకమౌడ జవలఘటార్థటికిక॥ క॥ గంటల మువ్వలరవ
లికి । గుంటననచు వెరచిశుగుడగమరి మిన్నంబెడు నరతాడనములు
గుంటుబరచి విశల నంలకుందరిమంగన్॥ క॥ దట్టపుటూర్పులజలధున్ । గి
ట్టెంబడబాగ్నియా రే గేలిగళులకున్ । కుట్టుంబదఘట్టనెల । యట్టిట్టెని
తింధమునవలంబించెన్॥ క॥ దిరదిరదిరిగినిలవది । కరులిరునాలుగు
నుజాపకట్టనదెల్లెన్ । ధుజాగిధక్కరించి । గిరులారును నొండుధూ
లికిందులమానెన్॥ క॥ పొంగుగ ప్రమదంబూదిన । గిందజరతొచ్చపం
బుగిజగిజానం । దండజటంబుహునినర । విందభవాండంబుతత్వవిస
రిముగ్రుంగెక॥ క॥ వకినాడన్ ధూమశశణి । గమరో జన్నేత్ర పన్నె
గవలజశలపై । ముడిచిన క్రొన్నెల గరిగిన । దయక యయ్యమృత ధారత
లదిగూరెన్॥ క॥ ఏనువక వాల్చిన బుగ్గ । దినురాసుర వరుల కతల దీనిన

పేరున్ । మనలక యమృతపు సోకున । వెనననువులు దాచ్చిశరణు వేడుచు
మరియెన్॥ క॥ బొబ్బలు వెట్టుచు నార్చుచు । నుబ్బిన జతగీత తతుల నొగి
బాడుచునా । గుబ్బుగనారతి వేళకు । గొబ్బువరితి సాలగింప గురుమాషక
మునన్॥ క॥ ఆడుదుప్రమధవ రేణువులు । జూడంగా తాండవంబు నురుచి
రముగనీ । యీడితరూపంబెవ్వరు । వేడుక మైకండు వారి వీటూనుభ
వముల॥ క॥ అనియానతిచ్చి యానా । ట్టనిమిత్తాండిని మహేశుడనురా
గముతో । దనపురికిగొనుచుజనియెన । తనిచెరితమువిన్నము క్షిదప్పదుమ
రియెన్॥

—శ్రీకాళహస్తికన్నప్పకథ—

క॥ శ్రీమద్దక్షిణక్షేత్రాసామలనామమున కాళహస్తివెలయుడ । శ్రీ
మాంతకమునబల్ల । గ్రామంబుడ మూరనంగ గలదప్పరిలోన్ ॥ ఉ॥ ఎప్పు
డుబాయకుండు పరమేశ్వరభక్తివయః పయోధిగ । న్నప్ప యొకప్పుడేట
మెయినాటవికావళి గూడిపోయితా । జప్పుడుసేయ కొక్కతరు సన్నిధి
దాపుననుండువేళక । నెప్పులువ్రాల్చి శెప్పవెడనందరతో జనుడెంచి నంత
టనీ॥ చ॥ హరుడుతపస్వివేషమున నాతని ముంగలినిచ్చియంతను । స్త్రీరమ
తిశౌకమందునిచి శ్రీకలశ స్త్రీతి వారిధారిభా । సురముగదోచి ఫాలనున
నొప్పుగభూతిధరించిపుత్రయీ । తరవునబొమ్మకాంచునపు లీత్రానిజాం
గముదివ్యలింగమున్॥ క॥ అదిప్రాణలింగమునుచూచి । విచితంబుగభక్తులన్ని
వినిలేదిముదం । బొడవిసమచినలు దిగులు । పలకెచుగాజూడ నొక్క
ప్రాజ్ చెరువున్నన్॥ క॥ అకాలి త్రోవరాకం । డేకంగిరిసగి కంపుడిక్షేం
చిభళి । నాకలఃకరము యమ్యెగ । దాకంపే దేశకలజి ధూర్జడి వైశివీ
క॥ వాయువమాక్షికపావ । కలఃచను గనుగొంటి ట్టెల్లలోలో స్త్రీలం
బైచెల్లెలకుగలగా । నాచక్కటిగంప గొంటునుగ భరించగ ను అను
చుం గన్నప్ప దేవుడిశునుకు సాష్టాంగ ప్రణామంబున । యెన్నగుపటయి
తంబెపోనిజము మత్సా గ్రేవేరుడి యింటున్ చనుమగ్నియనునాది బాసె
చినగా నాయంబె నాప్రాలంబి । గొంటునె నెన్నమాక గట్టు పుని నీట్రో

చేరిబుగాకుండగనె॥ ఊ॥ రాననట్టు కొట్టినను రాజకలావుని బుజ్జగించినె
 టై ననుబట్టి వేషతొనియెను బుద్ధులుజెప్పియెననే । మైకనునిచ్చి మోల
 బడియెననుపల్లెకు గొంచువ్రాకనే । బోనముగ్ధభక్తుడహి భూషణతో
 వసునీకనుగలునన్॥ నీ॥ ఇక్కడ యడవిలో నొక్కండవును నుండగతమే
 మిశ్రేష్టవేకాలకంత । గొరగులు మ్మెత్తపత్తి పూజసేయంగ మరులెత్తివ
 ట్టితోనూర్చెరి । యేవిధితంబుతో వాడమడచిశోకత చెప్పవలగద
 నొండదీరుక । పరుసనందడిద్రొక్కవడలేక సితిగిరివడిచివచ్చినివో విష
 నమువకును॥ గీ॥ గాకమాదర చెన్నయ్య గలసితనుచు । నిన్ను వెలియన
 జచ్చితోనీకునిక । వలపటికి నొక్కవనితగా వలసినచ్చి । తొంటితపమి
 ఘ్టనీయగ దొడగితివియె॥ చ॥ పలుమనీవునంట బడిల్లను ద్రిమ్యురలే
 కదాగగా । వలసితొలంగివచ్చివోవారిజగభుకడతొంటివడిన్ । మె
 లకువదప్పవేట మెలునేడును విత్తయెగర్పవచ్చితో నుపూర నన్నుట్రో
 వనసమాదరణంబున మెలివచ్చితో॥ ఊ॥ ఎచ్చటనుండియిచ్చడికినేగెదని
 బ్రతుకెట్టులీననిం । జన్మజొచ్చియొక్కకు మానము నెవ్వను వెకరిగి
 బ్బని । నిచ్చటచెప్పునవైచియొక్కడికి బరువైకొన్ననే । శెచ్చెరబ
 ట్టితెచ్చెదను శివుని శతమయాఖ శేఖరా॥ క॥ ఒడలగముగొన్ననగజ
 యు । యడవనిగనదు మాటలెన్నియునేలా । నెడనై నెవ్వరును
 నె । కరడివా నెవ్వరిక మెలుగాలమునయే॥ గీ॥ కనట బున గట్టినగో
 చిపాత । నొంవబడిసివిట్టులొంటికిరిగి । చక్షుగొక సమును డలిన
 దిక్కవైన । కొండలంగురిరుగ కుండువీవా॥ చ॥ ఊ॥ గలలు స్కెప్పలంబు
 లునుకండున గల్గెనుని వొన్నని । చరుంబును గలగొని వాంగ
 యందురెంటికి బా॥ । శ్వరయటులుంకమా నెకు కలెవచ్చిననెలా
 సౌఖ్యముల్ । వరుగ్గనెట్లనిన గాగ వినిరావగావిన్నునెప్పెగన్॥ క॥ అ
 డవులనునిడియలపా । లొడిపెయగుముతేనె యొపములగేసున్ ।
 డుమంచి వెదురుటొగిర । మడిమమామండల నుండునపి యెన్నుడుక॥
 వ॥ మరియనట్లుగాకిమిమనలను నభిమతంబగునేరుచు లుంగుగడ్లుదర

గితై నమంసమేష్మగనైవేద్య | మిచ్ఛచున్నవాడు హేచ్ఛివీడు|| ఉ|| ఏ
 నుదపస్వింఘ్రవృగ హింసుడు యోగ్యుడుగాడువీనితో | మానకనాకుబో
 రననిమానిని ద్రోహముసంభవించును | న్నేనుగునొకరి లూతవధియిం
 పఁచెయిచ్చటచిచ్చరంబున | న్నేనునునేడుఁగిగడు నేర్పన నూర్పుల కట్టి
 బాపెదక|| వ|| అనిచునతఁడా దంతిదంతవాద సంవాదంబెట్టిదనిన ఖం
 డశశింఘ్రగుండెఁడు గాలెడు చైలదియఖండా కండపరశును పరిభాగంబు
 నందనతంతున | తానుఁబునకు జుట్టును జుట్టిన మాకులం బ్రాకినత్యగాగు
 ల్లలతా ప్రతానంబుంబు లాధారంబు గావించుకని కడునిల్చి ఘంటవేడి
 యుంగపోలంబులును విచ్చించి తదగ్రంబున శీతంబు తప్పించి ద్వార
 బంధంబులు సోఁగఁగఁడ్లును బోలతచ్చులును రమ్యంబులుగా నిమిఁకంచిన
 రవుండపుని గొప్పకరివీరముకుళంబు లనేక సంఖ్యంబులందు గోహిత బంధం
 బులనుసంధించి శతశతశతశతశత కమల కాజినిభ్రాజితి ప్రసూత పూజా
 బంధబంధు గానేక రచనాని చయూబు గావించి చైలంబిక్రంద్యలుగానం
 దకారి ననేక క్రితాత్పర్యాల గొల్పించుడెనా సమయంబున|| ఐ|| క
 రియచ్చోఁకినచ్చి త. సు. వనా కాశ్యపుక గాంచిగో | పరచానేశము
 తోడ నిశ్చోనిపైదామలు సంధించెనే | పురుషాయంచు నిజ క్రవచ్చులచ
 సంఘాశోరు హంబుచే | హంపైవాడును నొవదట్టి ఘనతు డాసీత
 మాసీయచుకొ|| చ|| హంబుభిషక్తుశానికరినూ దలచెచ్చిన కల్వలుంసీతాం
 బురుహములంబు గాంతకుం బూష్ట్రకాలము నిట్లుగొల్వనా | తురమతి
 లూతమత్కా విఘాతము నొదగ జేయు క్రోహిసే | నరసి వధింతునం
 చుగుడికంటనింతట బూన్చియుండక|| గీ|| గజచుచును దెంచి గొప్పించు
 కరశిగాంచి | తంతువాయంబునన దానియంతరింబు | గొత్తియైనను
 జూడకవంతిరము | వెంటదలకెక్కిదొలిచియాద్విషముజంఁజె|| ఉ|| ఎ
 ప్పశుగాలకంధరుడ హర్షతికోటిసమప్రభుండుగ | న్నప్పసిముగ్ధభావ
 వంసనన్యగభక్తియు నిస్పృహత్వముక | శిష్టక శిష్టినల్లెరుక సేయఁబం
 చితపస్విమోలదా | నెప్పటింఁగు శూరధరింబుచు మోమునమూ

దుగమ్మనాకంట్లనుదకం | బందందస్రవింపుచుండహా,
 రుద్రుడగునాకండ్లహారునిదను | తందరసుతుడటకువచ్చి తగసిరు
 మిదనెన్ || క | తలపైపత్తిరహారుపై | దిలిపివలఁపూఁజమైనదొంతిశవుని
 ముం | గలనిడేయస్పింపగదృగ్జలములు పత్తిరిమునింగిగారగ దొడగెన్ ||
 వ || ఇట్లుగారుకన్నీరునిలవంగన్నప్పచే భూపణున కెత్తించిన యంతధాఁ
 రుద్రులబోలె మంగళంబయి చెలంగెనట్లునుంగాక పిశంగతుం గోత్తమాం
 గుళంగంబునం బొంగు గంగా తరంగిణి వృగదపాదా హాసించొలంగి పా
 దోదకంబయి సతంగజభుజంగన పాంగోదకంబు లింగోదకంబయి ట్టుక్రివి
 నోదకంబులు ద్రివియనుమేన ప్రతిమలం బయి యొప్పే నప్పుడు బ్రహ్మాదికిం
 ద్రివిధూదకంబును బొందబాడి యకదాయ నంగన నంగవైరి సర్వాంగంబు
 లుంబ్రం గుండగుచు నుండె నప్పుడు || క || అగ్గలమయ్యెనుకన్నీ | రిగ్గజద
 నుజాంతకునకునిఖినోయనుచున్ | డగ్గరినేత్రముగనుగాని | బెగ్గలిగన్న
 పృశివునిపేరొకాని పలికెన్ || సీ || కటకటాయిదియేమి కజంబు గలిగెనో
 నిటలాక్ష సీకంటసీరుగార | నిందఱనిగారి నీరైన నాడును దడిగాదుకన్నును
 ధాకరాంక | జనకచేదనయు నిందునిమించు నప్పుడు నేడ్పు నెరుంగవహీ
 శభూష | చీరచి చుడు విశ్రుచార మారడిబెట్ట కారింప గన్నీరుగానవ భ
 వ || గీ || రాలరువ్వంగ గన్నీరురాదునీకు | మన్నుమోవంగ రాలదు గన్నునీ
 రు | పరసతికిగా గ భంగంబుపడెడువేళ | రాలవత్రులు నేడేల రాలెనీశ ||
 క || అనయంబున్నిట్లునేడ్వ | బనియేమియాలి సుతుల బాసి యడవులం | జ
 నవల సెననుచునేడ్చెదో | ఘనలోకములో కడుబ్రోవగా వలెననియో || చ ||
 మరియును నాకటింగడుపు మండగ నుండగ లేకనేనినుక | వరచెదనంచు
 నేడ్చెదోవనంబున స్కృగ రాజియాగినన్ | నెరచెదనంచు నేడ్చెదవోవేస
 వినీ పనిపాటకోప ! నరిమరి బల్లెకుంజ నితినంచు దలంచుక నిట్టులేడ్చెదో
 గీ || చేడ్చురువుముట్ట జీవంబుపోకకు | పొగిలి పొగిలి కంట బుటెడెసి | నీ
 రుగారనిట్లునీవేడ్చె దోహార | కలదెనీకు నేడ్వకారిణంబు || చ || కలిగినశెప్ప
 వేయుచుకొంగలిశంకయ నప్పశించున | స్వలముచుగంగనేమి యికబుత్రు

డనేగలు గంగనంచున । శ్రులుదుడుచుకొ శివాయటుల జూచిననీ సరిలింగ
ముల్సేనుం । బలుమరు నవ్వరాతగులు బాసియు బాయదటంచు నాత్మ
లన్॥ క॥ ఈశీతి బలిగొ మరియుచు । నూరార్చుచు నెవ్వడేటి కూరికు తు
డి । యూరకు నాప్రాణేశా । యూరకు నాయన్న యనుచు నొడబడబ
లుకొ॥ గీ॥ ఉమ్మరికెయింతయేటికి నుడుగుమనుచు । రొమ్మననుశంభు
నేత్రోదకమ్మలొత్త । నెసగుముగ్ధత కంటిలో కనవుగాగ । దాననఁపొ
సిశోధించు తన్నుచునము॥ ఉ॥ అంగుళులంగపాక నచలాంబకపడి మునె
త్తిష్టట్టియూ । లింగముకంటిలో నెరసులేదగ పాయని కాడ నూదునా ।
లొంగొనిగ్రుడ్డుపైని వురుగ్రతుక న బెట్టునుమీనయావిదా । సంగటచీర
దోగినమనంబున గుండుచునుండు వెండియుక॥ క॥ కనుగొల్పించినదుప్రే
లిడి । గొనకొనియెత్తిననుగనుంగొన గారుజలం । బనికడకనొత్తినంగొ
ల్పిన గారుదొంటినుట్లుకీలాలంబుల్॥ క॥ కొలుకులురెండును రెండం । గు
ళులనదుమనేత్రమెల్లగొలుకులగతియై । జలజలజలములువొలుకగ । గొ
లుకులనాకన్ను నదుమగూడంగడలక॥ క॥ పింఛి గారుచుండగ । సం
జూగన్నపు హరుదృగశ్రుజలచుని । ల్వంశేయకడుపొగలుచు । బ్రాం
జలియైమొక్కులిడుచుబడిలేచుక॥ క॥ అపకటాయనహయము । ట్టు
కణట్టుకతరుగు భ్రమనటునబువ్రాసుచుక॥ వికలతనొందు న్నన్నేటికిగార
ణమరియుమరియు డెందముతోనక॥ సీ॥ ఆనందభాష్పములని పేర్కొంటు
నాహాషకచిహ్నంబులేదాననమున । గరుణాటాక్ష విక్షణ వారయము
నాజల్లనై యుండవుష్టములుగాని । ఘమకజలసార కలఖి స్మృతమెయి
న్నగన్నులబొడమునేమహాజలము । దుఖంబుప్రేరేపదొరగు రెండునా
రెండుకన్నుల గారకుండు టెట్లు॥ గీ॥ గంటినేమేని రోగం బుగల్గవూలు
దప్పవోక యొమరికోడిరెప్పవిధము । నొవ్వియొపొరగప్ప నొల్రవ్వగంటి
పొటోతటిగన్నొ మాదయో బుద్ధిదలప॥ గీ॥ మైలరొ యీవిధంబుదు
మోంసగతియొ కాకయొండ్లకయొకరోగంబొదీని । కేమిచేయుదునుం
దుమాకెరుకలేదు । నామనొనాథ నాదున్నరాదుగంటి॥ క॥ మోక్షం

టివనుచు వెరతురు । నిక్కంబుగనీకుదిధువ నీజనులిటునీ । కొక్కడచిన్న
ముబ్బుటిన । లెక్కెంతరె నురలు నిన్నులేశంబైనక॥ క॥ నీకంటిమంటమ
డనిన । యాకాముండాదయెనయరిజరులెల్ల । స్మికంటివాతకవిన్నకగ్రీ
కంటన్నగుచునీకు గీడుదలపరే॥ గీ॥ ప్రాగపదమైన తలపైనబాసిపోదె
యంగహీనులగన్నంతనంగనలకు । రూపవలతుండ విభుడు గురూపియైన
కుత్తుగాజుచినవ్వరె భక్తులైన॥ క॥ మునుహరికి నయనమొసగిన ! మన
నీజహారు మహిమయెందుమడసెనొకాపొలం । బుననాబులుమృగముల
గాన్ననలుపువట్రిల్లె నాచునంబెట్టోర్చుక॥ డ॥ ఎక్కరితోరచింతు ధుదినె
వ్వరుయేమియొనతుకారాత్మల్ నే । వ్యధింతవంత ధరియింతు ధరింపకనే
మిసేతునిం । కెవ్వరిబోదుపోక మరియేమని యాదెసజాతు మాటలిం । క
వ్విమునేల । మందుబర మేళునికంటికినేసెరుంగుదుక॥ చ॥ అనిహషికంచి॥
క॥ నీకంటికిమందగునే । నాకంటికికంటెమిగులనవనతభక్తి । న్నాకన్ను
మందువెట్టెద । నీకంటం గారు నీరునిలువం జెలువన్॥ వ॥ అనికన్నపుడ
నకన్ను కనుగీటినంతలో భల్లంబునం బెల్లగించి పంచవదను కంటిపై దనక
న్నుసమర్పించెనప్పుడు॥ శా॥ అనేతంబునగారు నీకుడిగెదేవా ధీశుడాకం
టినీ । గానస్వచ్చినజూచి మందహాసరా భ్రాజన్మఖాంభోజుడై । యాని
ష్టాపరవక్రవతికదన కన్నధేకుండు కోటిగుక । స్మన్నైక్యమృదు బొంది
యందులుకునాహాపుట్టితానిట్టనుక॥ క॥ శ్రీకంఠుని దాకంటికి । జేకొన్న
సహజంబు చేరువనుండెన్ । నాకేలవగవననిజ న । దాకంటికిదాడిపె
ట్టెడగరిలెగువక॥ క॥ తనశిష్యుగాలశంకరు । గనుగొనకుం గురుతుగా
గగచియించిమనం । బురశంకలేకడాక । న్మునుబెరుకగ బోవగా మనో
వేగమునన్॥ శా॥ అత్యధ్యక్షినిజపచారుమహాగుండాసక్తిమైనత్తరిం । బ్ర
త్యక్షాకండేపిసేన్ గల్గి రామాయన్నకన్నపుయో । కృత్యంబేటికినంచుద
తనమమయ్య బట్టిన । స్మిత్యం గల్గొనవచ్చెగన్నపుకు దృష్టిలేజ
ముండేజమునన్ గా॥ హరుడు గన్నపుచే గొన్నయం బకంబు । మరలని
చ్చెనుయాకంటిమారులనదు । కన్నొసంగెనొయనగ నాకాలకంఠు । న

వ్యసయనంబునీరునాక్షణమునిలిచె॥ డ॥ కన్నప్పకన్నులే హరుని కన్గవయీ
హరుకన్నదమ్మలే॥ కన్నప్పదేవుగన్నులటుగామి నిజంబగునేని దెల్పయా॥
పన్నగభూమి కన్నులగ బంధములబ్బినచాట్లయిప్పడి॥ కన్నప్పకన్నులం
దొరగుగారణమేమిసహవకాభావముల్॥ చ॥ హరుడుపురత్రయంబులగు
రంటగజాడగ మూడుగన్నులం॥ దొరగినవారిబింగునగు నూశ్నవిభూ
జలముతదాల్చెగా॥ నగుదెక్కుపా సమన్విష్టదృగంత నీరలతరినిస్సజ్జల
స్ఫురణముచిత్తపూజాణమును బొందగజేయుటయెల్లవారికి॥ డ॥ అంత
టన్నతటసురసురాగ్రజ ముఖ్యులుమొక్కచుక్కాను॥ భాంతకమస్త
కస్తలవిరాజితహస్తసరోజుతాచుదై॥ యతవచోమచచ్చి కలనధికబ్ర
హ్మంసలు సేయఘనభో॥ భృంకర మంతయునీ మనుగ నాననధకరలు
మోయుచుండక॥ గీ॥ కుసుమవషణంబు భూమిపై గురియుదుండ॥ బ్ర
మధులోపుగగడ్డప్పభక్తిరతికి॥ హరుడు ప్రవృత్తుగుటయు చలటము
న్ను॥ పోంచుకోనియొప్పుతపసిహషణంచికొంచి॥ గీ॥ మొక్కిగన్నప్పజే
చినతొలలనిచ్చి॥ యతనినదృక్తిహాగ్యంబునభివేదించి॥ నీకునెక్కుం
చిలించునన్ను॥ గాచిత్రీంపుగునీ బలెగరుణబుట్టు॥ చ॥ శివునిసేవం
గమరజెప్పగన్నదె భేదమిట్టమా॥ గర్భభవహృద హహాస్వమును నచి
తసాహసగౌరవంబుని॥ బుద్ధివనములగు గల్గమి ప్రహాసమ శాస్త్రునా
గమత్రయా॥ నివహములందు నెందమున నెట్టనందుమొనబ్బించితిమిల్॥
క॥ నల్లవొ నల్లవొయను చుట్టిల్లలతిం దాసి వొగడ చెప్పెర పడుదుం॥ ఎ
ల్లిభవానియుగనుగొన॥ బల్లవిత మనసుగ డుచు భక్తుడు భక్తుడై॥ చ॥
అన్యోన్య నిత్యంబుసేయుతరింబర స్పరచలునంబులొక్కసవత్రే పోసి
తెరిసియెండొంటితోనంటిచేకొని యెండొంటి మాపులాంగులు లోపల
చొచ్చియొక మాత్రుబువడసె పంచవ కన్నులు చం॥ నొవ్వునొవ్వులొ
దునీడలోకాలొ కేసుకన్నులు కన్నుల నయిదోయిదియొక
కంఠంకన్నులు కన్నప్పకన్నుల గావించెమిలచు బుద్ధులలలతెకన్నులు
కన్నులు పన్నగధరు కన్నుల ప్రతిబింబములొ యట్లునుం గాక భద్రసముచి

బులు కన్నప్పనేత్ర ధరిత్రీజలంబులబాయు కొమ్మలో యదియునుంగాకక
న్నప్పకన్నులు శంకరనేత్రగు ప్రాంకురంబుల వెండియుఖండ పరశునే
త్రంబులుకన్నప్ప నేత్రనాళికంబులోలోక నాయకాలోక నానాకహఫలం
బులోపానశ్రుంబునంగన్నప్ప కన్నులు వియన్న దీధరుని కన్నులయినీలగ
ళుకన్నులు కన్నప్ప కన్నులగను పట్టుయన్నులంగన్నప్ప నయనాంబుజంబు
లోకాకయన్నులశంకరునేత్ర పంకజంబులో యననసువుగా నాల్చియుం
డెనంతియకాదు॥ చ॥ అనలవి లోచనంబునకు నవ్వలి క్రిందటనుండుచా
యనీ । శునినయనద్వయిందగుల జూచెడు ముగ్ధునిదృగ్మగంబుతో బెన
గొనినాలుగయ్యెపుర భీకరనేత్రములట్ల నాలుగై । కనబడెనుదృష్టిబెన
గంబడికన్నపరెడు కన్నులుక॥ ఊ॥ అన్నైకన్నపేర్వరు ననన్యగవీక్షణ
తామదమ్మనా । రున్నతిలోడ జూచుకొనుచున్న తెరంగుయంగునప్పుడొ
ప్పెన్నిజదృష్టిచేదిపుటి పేరడగించి నిజైక్కనిదీగై । కొన్నియఖండచిం
తయనిగూఢత రెండయి యుండె నానిలనీ॥ క॥ నాలుగుకన్నులకాంక్ష॥
ఫాలనిలోచనము కాంతిఫలియించెనికం । గాలునె యేగతి జూచిన । నూ
లిపుత్రయము మగుడ నుద్భవమైననీ॥ గీ॥ ఛగుకువిలుకాడు నెమ్మేను మరి
యొదాల్చి । మద్యరించిన గాలుండుమదముబెరిగె క్రమము దప్పిన దొల్లి
టికరణివారు । గాలుదుగె శూలి యేకంట గడగిచూడ॥ క॥ యుగయు
గములనిటపైయా । నగధరు డేకంట జూచినం గాలునెయి । జ్జగములుము
న్నీకన్నున్నగ జూచురుహరుని సుగ్రసయు నుండండ్రే॥ ఊ॥ అన్నియునేల
నాటికెటు రారికిపన్నుగ యాదయంబకం । బుల్లిశిగాలు వింపనకు నొప్పు
నెచి త్రముచి త్రజారికిం । గన్నపయ్యావి లోచనము కాలము సంతగనుండ
నిశుమా । భృన్నిలయండు లోనగునె పెద్ద యువేడక భూగ్రాహత్యుని॥
సీ॥ నాడేపినాకినయనంబుగల్గినజూచు నేనిచ్చువ్వసుతులచావు । హరున
కీ చుక్కతమయాక్షిసున్నుండిన నూచునేనం చెన్నయి॥ యుగము । నీనే
త్రము సుడచినన బాచని బోవ గ నిప్పునే పుట్టిదొంక । నీమక్షిదొ
యన్న వేయును నేటికి హరుడు దియ్యు నుండన గమనడే॥ గీ॥ యితనినేత్రం

బునున్నున్ననింగుమాళి । యధిక సౌందర్యముతుడు నానవజనకే । య
 ట్టివేత్రంబు మున్ను గప్పట్టియున్న । నెట్టికాంతలమొచ్చునే యీశ్వరుండు
 డ॥ కన్నవనేత్రపంకజముగల్గ నీశుడుసర్వసౌఖ్యసం । పన్నతిసంజెగ
 న్నపవిభాస్వర పాదముపాదరక్షసో । కన్నజభక్తవత్సలునిగా నుతియిం
 టరుక తుత్తైరిని । ధృష్టుగచెప్పసోకి జనసేవ్యత జెంచెనుమాళిబంధు
 డున్ ॥ శా । కృచపిండుకదన్నసోకుటగదాయాగంగదాతీథకమై । ధూ
 చక్రంబుననున్నునింపబడియెం బూర్వంబునకబ్రహ్మదా । నీచెప్పున్నగ
 నుంట్లొనంజెగిరిజాధీశస్థగన్నస్తకం । వీచెప్పీశుడు గాల్పబట్టి విభుడ
 యెక్కడేవతా జాకిరి ॥ క॥ హరిగానని చరణముగల । హనుభక్తులపా
 దరక్షమానుషుడుదా । నరసింహలేశంకరు । శిరమున కాభరణ మయ్యె
 చిత్రముగాడే ॥ డ॥ చెప్పెకిదేమియీ యెంత జెప్పు మహత్వముచిత్రరూ
 పమం । బర్హునుసోకశూలి భువనావలియందు ప్రసిద్ధుడయ్యె ॥ యొప్పు
 లకు పుపుకీటపయో కణముల్ దడియంగబట్టినున్ । ముప్పుముల్జయిం
 చినుమనో భవత్రుడు నిత్తుడొటయున్ ॥ గీ॥ ఇదినినిమాకల్యము ధరించి
 యుండుమాళి । విమలంబుడయ్యె చిహ్న వినిమలప్ర । పాపభోగంబుకతన
 నుజగనపుత్ర । రహితుడయ్యె ॥ శాతా సహితు డిలచు ॥ గీ॥ మృదుడు
 కిన్నప్పజేమంబుగుడుచు ॥ వేదశాస్త్ర వివేక వీధిగడచె । హనుడుగ
 న్నపు మున్నుకొరగించి । విధినిషేధాద్వయాతీత వృత్తుడయ్యె ॥ గీ॥
 కలకేతంబుగన్నప్పలిగిగా ॥ యుగమంతయు నెత్తుత్రమంగమ
 య్యె ॥ హనుడు గణపాలకేత లింగంగియయ్యె ॥ సువిశేషతత్వయ్యెపి
 నాకవాణి వ ॥ ఇవిదేశన్నపుత్రగ న్నత సర్వాంగప్రసాదియయ్యెన
 సంభాషించుడునే ॥ ప్రణామము భక్తానీకంబుకా తు వినియెంబు జ
 గజనంబు నిస్సృయంబుండ నిందుధనుండందగ గన్నప్పజేతంగొగిటంజే
 చివతుర్వగక్కల బులుసుగా ॥ ఎకంబులెచ్చిగావలసిగుడుగునుడు చి
 రునవ్యచనమెగంబున సిగరోతంజేత తెల్లి యాచిత్రవాణి జోహారువె
 ట్టికట్టనియె ॥ క ॥ ఎరు మొక్కబులపే ॥ యెరుగవ్యాధి ముదెరుగనే

వేడేలా । గెరుగుదునెరుగుదుమరియును । మరియునెరుగుదుచు నిన్ను
 మారవిరోధి॥ ౬॥ కావునసీవరంబులును గాయజనంహరయొల్లనీకృపా !
 ప్లాపితదృష్టి హదుపంబుబాచుక యుండగబాదుకొల్పినా । భావముదృ
 ష్టిదృక్పరణపంకజసంకరమైచనంగనీ । వేవరనున్నగన్నులకు విశ్వవిభుం
 డొసగెడవిష్టము॥ ౭॥ క॥ కన్నప్పకునభిముఖుడై । పన్నగధుడుండెన
 శృంగారలోకనసంపన్నునిగావింపుచునా । కన్నప్పయహరునకెదురుగా
 నిల్చెనె॥ ౮॥ క॥ ఈలీలతోడనన్యో । న్యాలోకినతత్త్వరాత్మలైకాళాస్తి
 లో । బాలాత్మకుగన్నప్పడు । హేలాగతినున్నవారలివుడుంబుభిషు॥
 ౯॥ నేడుగన్నప్పపుకొటిసీటశివుని । మజ్జనంబాబ్బుచున్నారు మరియున
 తని । పూజచేసింపువులభూస్థలేకు । నటనిశ్చేషంబు పెట్టుదురభివునకు
 ను॥ ౧౦॥ కన్నప్పింపుటనవనిం । గన్నప్పయనంగబరగెఘనవైభవుడై । స
 న్ముతీకెక్కునతనికథ । విన్నంజదివిననుముక్తివేగమగల్గు॥ ౧౧॥ గీ॥ ముగ్ధశశి
 భుండజాటుండుముగ్ధభక్తి । వరులగృహనేలనీరీతివసుధననుచు । బసవదం
 డాధీపుడుముగ్ధభక్తకథలు । చెన్నబసవన్నవిరుచుండజెప్పెచుండె॥ ౧౨॥ టీ
 తినిముగ్ధలకథలిట్లుజెప్పకథల । విధములయ్యెగ రాయనివికశితాత్మలగుచు
 శిరకంఠకథలకునధీశగుచు । నున్నభక్తులకునుబసవన్నమొక్కి॥ ౧౩॥ ము
 సువివేపురారిగణముఖ్యుడెలం గళియంబునాయినా । రిసుశరణండుమి
 మ్మహారహంబును వేమముగానగించురా । యనువునశంభుతుల్యలగునా
 ర్యులమిమ్మునగింపగల్గెనా । మనుటకునింతకంటె మరియన్యతయెద్దియటం
 చునుబ్బుచు॥ ౧౪॥ క॥ అవిరళభక్తిసుఖపయో । నవావముంచేచునుబసవన
 ప్రభుడునుభ । క్తవరులుపేరొలగమై । సవిశేషానుభవమందజరగగనం
 తె॥ ౧౫॥ మరియును॥

సకలేశ్వరమాదిరాజుకథ.

క॥ పెద్దలకుబెద్దమరిపె । న్నుద్దలకునుకెల్ల మొదలియద్దధరి॥ ౧॥
 బుద్ధులప్రొక్కవిబుధసం । పద్దినీధిసుభగమితసుభాషానిధియు॥ ౨॥ క॥ ను

మనోను రాగయుక్తుం । డమలినచిత్తుండుగుణగణాస్వతుడకలం । కమ
హితదానకళావి । త్తమతియువీణాప్రవీణతాధుర్యుండున్ ॥ శా ॥ య
మనీయమానసవ్రత పరాయణవృత్తిదురంతరసంస్మృతి । భ్రమకమనైకసం
స్మృతియపారకృపానిధిగణతాతీయా । గమనిగమాంతలక్షత జగన్న
యతత్వవిచారపారగుం । డమితశమావిషట్రయతుజార్యశేఖామణి నా
గనిధర్దన్ ॥ గీ ॥ మనుచునుండునుసకలేశమాదిరాజు । దచ్చిత్రముమిగుల
చిత్రముధరించి । నెట్టులన్ననశంబిలయేలునంటె । యనుపురమురాజధా
నియైయులరుచుండ ॥ క॥ వితరణవివేకరూపా । ప్రతిహత విభవములద
నకుప్రతిలేకనుభు । స్థిరాజ్యము సేయనతతి । మతిచిక్కునులింగజంగ
మప్రణిపత్తిక ॥ వ ॥ చిక్కిననెత్తుడు దక్కినకృత్య బులుడిదియుడు రాజ
భరురాజోపచారంబులఘడియ ఘడియదప్పక పుష్పపత్ర విచిత్రరచనా
నిచిత పూజామందిరాంతరంబు నచిఁచియిగ్గించునప్పుడు ముప్పది రెం
డు రాగంబులకును బ్రశస్తంబగు రావణహస్తంబును బ్రహ్మవీణేయు
లావణ్యవీణేయు వైలాసవీణేయు నాకాశవీణేయు బినాకవీణేయు సారం
గవీణేయు గుగ్గిలవీణేయు గారీవీణేయు గిన్నెరవీణేయు జవకవీణేయు న
నునివి యూచీగాగల వీణేలందు ముప్పదిరెండు రాగంబులను శ్రీశుకుంద
ప్రకుండగూర్చి యోజించినది యున్నట్లుండు విల్కానొంచిన పంచవద
నువకే రాగంబు మనోనురాగంబు గాపాదించునా రాగంబునకు వీణేనిన్నా
ణంబుగా ధ్వనింపవచ్చుడ పురమేశ్వరుండా వీణేయపాణి పద్మంబున
పాదుకొల్పి మొగవాళంబును నవతాంబునుందాళపట్టెయుంగతకరిబో
ళవణియు సారణంబును మృదునిధురస్వరంబుల చుట్టుచు గట్టుపట్టి పతి
చిత్త విగురోత్సవధారు సకలేశకువధారు నిత్యశ్యామయవ ధారు
ప్రాణనాయకా నాదప్రియాయనుచు నారాగంబుతా నాలాపింపనభి
ముఖుండై సప్తస్వర సంధూతంబులగు నిరువదిరెండు శ్రీశుకుంద
కావుళ నారాటయొక్కంబుగా జౌదళంబు శారీరంబున నివిబద్ధపద్ధతివా
ళతెంజేసె గ్రీష్మరగమకసప్తకంబు సంద్విల్ల నల్లనమంచీర మధ్యమతాళం

బుల యలంఘితంబులుసిగుడ శుద్ధనాశసంకీర్తనంబులు మొరయి దేశకుమా
గంబువెలయత్రుతి మధ్యవిశ్లేబిత తాళమానంబుల నూనంబులుగాజాపి
ధాతువులునంగంబులును జాతులరీతులు నుండలుకొత్తబద్ధ రూపంబున
వైశంబుదాశంబు సాళిపెల్లాపెల్లి జాయియనజాయియన చితమొయ్యా
రంబు భంజశంబునుఖచరంబును విషమంబు సుగ్రహేక్షంబులును భజి
వణియెరవణియెను భరణిమితాయినిజ వణానివలంబని చయవైధనముని
గీలినుధాయిగీతంబును విశ్రగ్రహీత్రత యంబునునంశు కలవిత గాడం
బులును రాగకౌకునుబొచ్చగాడంజిను దేశికాకునుసిందువు కరుణ్ణకౌ
కును నఖకతకరియనుహిళువాయియును దవహరణంబును వాయిగుం
డాగుండియు భ్రమరలయనుగుండి మోడామోడియునుధు వాళంబుతి
కొమ్మపాపాయిలు బొక్కాయియాదిగాగల రాగంబుల పాయంబులం
బారయకుండ దేశాక్షిధన్యాసిమలహరి రామక్రియలలిత సారంగనాట
గుజ్జరిమేఘరంజీశ్లేశా వుళిమ-ళవశ్రవరాళి గాంభోజిగాళ పంచకంబు
బంగంబుల । స్వహింజైరవిధ్వయంబును భళభంజరంబు గుండక్రియకాళిక
దేవక్రియమధ్యమావతిందోడి నసంబునునాదిగాగల రాగంబులయం
దుబురుషరాగ స్త్రీరాగంబుల రసిలక్ష్యలక్షణ యుక్తంబులును చకార
య్యుక్తంబులును నాచ గంభీరంబులును నూత్నసారోక్తి జాతంబులును న
గుగీతంబులును బాధుచుండు సమయంబున॥ క ॥ తమకముతోనిఖలవాది ।
త్రములును మ్రోయంగజన పరంపరసంతో । పముననటియింప హర
గణ । సముదాయముగాంచిమొకుట సద్భక్తిమెయి॥ ఉ ॥ పాయకయి
ట్లహనికశము భక్తుడులింగసమర్చనావయ । స్తోత్రదినోలలాడగను శో
భితరాజ్యరమానుఖంబులై । నాయతచిత్తవృత్తియొకయప్పుడు వ్రాలక
యుండెనునైడం । గాయజవైరిశేవకనికాయముగన్గొనిపటరసీగతి॥
క ॥ మల్లగుసనదొల్లిమహీ । వల్లభుడీరీతి రాజ్యవైభవముమది । నొన్
ల్లకశ్రీగిరికరిగిను । హేమాల్లాసతనచటయోగ యుక్తుండగుచు॥ క ॥ ఆ
గిరిబిల్వవనంబున । యోగంబును శంభుభక్తియోగంబునుజె । వైష్ణ

రిమంబుగనొందుట । బాగొప్పగవినియె శంభుభక్తులచేతక ॥ చ॥ విని
 సక లేశుమాదిపృథివీపతి మంతయువేగశ్రీనగం । బునకునుజేరిమల్లగును
 ముప్పిరిగొన్న మొదంబుచంగనుం । గొనుమత్తిశ్రీప విసతకుధ్రిపిశంకట
 కూటకోటులక ॥ ఘనతరపుణ్యతీర్థములగామిత సత్ఫలదస్త్రలంబులక ॥
 ఉ॥ స్థాటికపర్వతాగ్రముల భాసురశృంగములక మునిశసం । ఘాటజ
 కోటు లలన్నగమృగోరగ సంకంభీష భూమలక ॥ హాటకశర్వతా
 గ్రముల నవ్యమణీయజైలపంక్తిపు । జ్యోతిపులన్న దీతటులనాశీ
 తభ్రాశిలాతలంబులక ॥ క ॥ పాతాళగుహలబ్రచ్చ । న్నాతతపురఘా
 ములుదునారామములన్ । భీతిదగుహాంతములట్ర । భూతవనజసర
 నిశహాఘాభాగములన్ ॥ క ॥ గిరిశేఖరినిస్వరని । ర్జరచయములదృష్టి
 మాత్రసాక్షాన్తోక్ష । మృగకరుణాలామంబుల । వెరవారగమరియుబ
 రుసవేదులగనులున్ ॥ క ॥ అంతంతనిల్చినిల్చియ । మాంతకునేకాంతస్వ
 నర్చించుచున । త్యంతరతనతడుబిల్వవ । నాతరముద్వైరవచ్చెనచ్చట
 జూడన్ ॥ క ॥ రుద్రాక్షమహీరుహములు । రుద్రాక్షమహారూపురూద్ర
 ఊగనుల్ । రుద్రాక్షనదీనదములు । రుద్రాక్షమయంబుమరియురూఢిక
 జూడన్ ॥ క ॥ భసితధరిత్రీధరములు । భసితమహారుహచయంబుభసిత
 పుగనులున్ । భసితంబునదులునదములు । భసితమయంబగుచునచటభా
 సిలుమరియున్ ॥ క ॥ లింగధరాధరపంక్తులు । లింగధరిత్రీజ రాజిలింగా
 కరముల్ । లింగనదంబులునదులును । లింగమయంబగుచుకొంతలెక్క
 చనంగన్ ॥ క ॥ జంగమశిలోచ్చయంబులు । జంగమపృథ్వీరుహములుజం
 గమలతలుక ॥ జంగమశ్యాగుల్లంబులు । జంగమతీర్థములగములుసమూ
 తిశెలూన్ ॥ క ॥ సల్లాపజైలజాలము । సల్లాపధరాజరాజిసల్లాపలతల్ ।
 సల్లాపగుల్మసంతతి । యెల్లెడగనుపట్టుచుంజీనితీంపంగన్ ॥ ఉ॥ గాయ
 కకుంభిధ్రిములు గాయకభూరి మహీరుహావళుల్ । గాయకగుల్మసంఘ
 ములుగాయకసద్వ్రతతీప్రతాపముల్ । గాయకవిస్ఫర్కగం కాయ
 ముగాయకపక్షిలక్షులున్ । గాయకగూఢసాత్వులును గాయకబంధగనిం

బపంతులున్ || ఉ || నాట్యమహామహీద్రములు నాట్యమహామహీజాతసభ
 ఘముల్ | నాట్యలతావితానములు నాట్యమహారూపికుంజగుల్మముల్ |
 నాట్యమృగప్రజలును నాట్యకలాపిదనేకపక్షులున్ | నాట్యశ్రీము
 ఖాళీయును నాట్యవిశారదానరంబులున్ || సీ || జ్యోతిర్మమలత్యుజ్యో
 తులుకాష్టాగజ్యోతులుపై కరాడ్డోతగములు | జలశిలోచ్చయములు జ
 లవృక్షచయములు జలవిహంగంబులుజలమృగములు | బహురూపశిలలు
 సుబహురూపవృక్షముల్ కొమరారు బహురూపగుల్మలతలు | శివరూప
 దులును శివరూపగిరులును కొమరారుశివరూపగుల్మలతలు || గీ || ఖేచర
 ద్రులుభేదరక్షీతీరుహములు | ఖచరగుల్మవితానంబుఖచరలతలు | ఖగ
 సహుపశిలాకుంజనగలతీకలు | హర్ష్యనుయగిరితగుల్మహరిలతలు ||
 క || మృగరూపవృక్షకులమును | మృగరూపశిలావళులునుమృగరూపల
 తల్ | మృగరూపగుల్మపంక్తులు | బాగడొడెను బిల్వవనముపొంతన్న
 రియున్ || సీ || సురరూప శిలలునుసురరూప వృక్షముల్ కొమరారుసురరూప
 గుల్మలతలు | సురరూపగిరులును సురరూపతరులును గుచులైన సురరూ
 పగుల్మలతలు | చూత వృక్షములు ప్రసూత వృక్షములును చూతజైలము
 లుప్రసూతగిరులు | గంధర్వవృక్షముల్ గంధర్వశిలలును గురిలేనిగంధర్వ
 గుల్మలతలు || గీ || నీడలునునిరగ కుండెడునిత్యతరులు | నడలునుచిరుగకుం
 డెడినిత్యగిరులు | నీడబొడగానరానిసాన్నిధ్యతరులు | నీడబొడగానరా
 నిసాన్నిధ్యగిరులు || క || దూరముననీడదోచుధ | రారుహములుజైల
 ములుచుప్రమాదులుగిరులున్ | మారిక్రీడమొనర్పగ | భోరునజన్మించు
 బాలహారుహాగిరులున్ || క || వృక్షములుగొన్నిగొలవగ | వృక్షనివయం
 బునకీర్తివిసవిసరతితో | నీక్షేతిపైజనునంబర | వృక్షంబులు గిరులనెక్కి
 విహరించునొగిన్ || ఉ || ఎక్కిగమంగొనన్ | జగములేడును నేడునులేట
 లేల్లగా | నొగొనగానగానవచ్చు నవసీరుహపంక్తులపట్టుయద్రులున్ | ప్ర
 క్కాకయెక్కి యెక్కిడకు ద్రొక్కక నుద్యమమాచరించినన్ | జగ్గగ
 గొంతునక్కడకు సాగుదుమంబులు నట్టి యద్రులున్ || సీ || ఎక్కితలంచి

ననేరూపమైనను గ్రక్కన జేయుధరాజగురులు । సగము మృగంబును సగ
మండజంబును సగము సగంబును సగము విటపి । ఫలవృక్షముల భాతిబరగు
జైలంబులు గొండలక్రియగరి గొనరిరులు । నొక్కొక్క ఘడియకునొ
క్కొక్క ఫలముల రాలుచు ఘడియార సారములును॥ గీ॥ మరియునొక్కొక్క
కొఱఘడియకు గంజలీల । చెలగుచుండెడి ఘడియార శిఖరిచయము । మొ
వలంబున గ్రహగ్రహ సతుకుదరులు । మొదలుచెంచిన క్రొమ్మల నతుకులత
॥ ౧॥ పాదవైచిన క్రమ్మర పారుడెంచి । యచ్చట ననెల కొనియుం
నశ్చములును । రవియదారుమందయుదయించి వివికితెరిగి । రవిడిగగ
దేహిప్రోవుధరాజతరులు॥ సీ॥ నాలుగువాకిళ్ళనలిగాను పించుడు చాలుగుకొ
మ్మలనాల్గుచరుల । నడుమెక్కి చూడంగన గరంబు గన్పించు శ్రీతైలతరు
లు శ్రీశిఖరిగురులు । గంగాదిస్నానాల కాంక్షమై నేతెంచి యెక్కిననగము
బయెల్లయపుడు । పాతాళగంగలోపల దానమాడించు గంగావనీజాత
గాంగగురులు॥ గీ॥ మరియుదమలోన నొగయంగ నంటవొడమి । వరుస
దరికొనికాలెడు తరులుగురులు । క్షీరవృక్షావళుంబున క్షీరగురులు క్షీరపూ
రితదీప్తికాక్షీరనదులు॥ వ॥ చనియెక్కిననష్టాపష్ట నిధులంగనుపించె
టితరులుగురులు వెలయు శ్రీగియును॥ క॥ దధిస్థునయతచ్ఛక్తంబు
లు । దధిస్థుతయతస్వతములు దధిస్థుతపూగో । ఎధివితతితటాకంబు
లు । దధిస్థుతదీప్తికలునమరు దత్తాత్రేయలక్ష్మీ॥ క॥ అమృతమయప
ర్వతంబులు । నమృతమయాప నిరుహములు నమృతసతాకా । క్రమనిశుకల
సమభూములు । నమృతోజ్వల దీప్తికలును నయ్యై మృడలక్ష్మీ॥ క॥ కనక
మయపర్వతంబులు । గనకమయాపనిరుహములుగనకమయతటా । కనివ
హములుగనకోజ్వల । ఘనదీప్తికలునుబధముని గానగవచ్చు॥ గీ॥ కన
కమ్మగములు కనకోరగ ములగములు । గనకపత్తులు గనక భృంగములుగ
నక । కుంజములుగనకలతకివుంజములును । గనకరేణువుమరికనకంపుటిను
ము॥ క॥ కనకమయహమ్యాపంక్తులు । గనకోజ్వల గోవురములు గనప
ప్రాకా । రనివహములుగనకపును । శ్లీనునెల్లెడ బిల్వవనమలో గనుక

ప్రకాశం॥ చ॥ మణిమయ పర్వతంబులును మణిమయ వృక్షవాటులున్ ।
 మణిమయగుల్మ కూటులును నన్యమణిమయమ్మికాళియున్ ॥ ప్రణవతనవీ
 నరత్నమయ పర్వారత్న నికుంజనల్లికల్ ॥ గణా కీసరీ-చక్రేణుల గాన
 గవచ్చునుశ్రీనగంబున్ ॥ సీ॥ ఒకమాక్రమిడంగనొకకొమ్మ శోకంబు
 నొకకొమ్మసురగియనొకటివటము । నొకకొమ్మకురువనంబొకకొమ్మక్ర
 ముకంబునొకకొమ్మకునుచారి ముకటిచెరుకు । నొకకొమ్మ చందనంబొక
 కొమ్మదిలకంబునొకకొమ్మచంపకమొకటిగ్రోలి । యొకకొమ్మనుచూచి
 మొకకొమ్మవకుళంబు నొకకొమ్మ శ్రీఫలం బొకటిపెట్టి గీ॥ నగునొక
 పారునొకమాన్వి యందుపూచు । నొకకొమ్మపుష్పంబు వరవాది యొకపుష్ప
 త్రై యొకకొమ్మపుష్పంబు శాపంబుయొకటిగోగు । యొకకొమ్మపుష్పంబు కరవీ
 రమొకటికలున్ ॥ సీ॥ ఒకపండుసహకార మొకపండు జలవీరమొకపండు
 సారంగమొకటియనటి । యొకపండుసేరేడు నొకపండు వెలగ యునొక
 పండుఖజానర మొకటియూద । యొకపండుపాడింబ యొకపండుమోవి
 యునొకపండుగంగరేణొకటిపనన । యొకపండు మామూర మొకపండు
 ద్రాక్షయునొకపండుతుమికయునొకటి నెమ్మి గీ॥ మరియొకదలొకతై
 యుండివ్రాసినూద । పెక్కురూపములైయున్నభూమిజములు । వెండియు
 నువ్వుత మొక్కతైయుండిపెక్కు । వణకములనొప్పు బహువృక్ష వాటికలు
 ను॥ క॥ ఒకదిక్కునలుపుచెలుపును । నొకదిక్కుగ బోత వర్షమొక దిక్కు
 నునాం । డొకపాతమాంజిష్టంబును । నొకచోరక్తచయు నొప్పు చుండున
 గాళిన్ ॥ గీ॥ కొంతవిద్రుమమును మరికొంత ద్రాక్ష । కొంతదారత బలి
 దాంబూలికొంతమరియు । మూలమొకటయ్య బహురూపములు ధరిం
 చి । వలనుమిగులుచు నుండెడు వల్లరులును॥ వ॥ వెండియులింగాంగణంబు
 లకడకుంగడు పడినడ తెంచి నుడిగొని కనవుడుడుచుమాచుతం బులును
 యుమండాకీసీమాళి మందిరాబంధ బృందంబు నందంబులుగా నందులుగ
 లయనమ్మజానంబులు శ్రేయస్వల్పసంకంబులును చెరుకుదిండిజోదంగర
 కుసుంబులుమియు మిక్కిలి కంటగండ గింపు గాక యింపుగా గ్రుక్కనగు

కుల న స్మరణగోన్న చుకలరాచ తాల్పగేహంబులకు మచ్చికవచ్చి మజ్జి
నందార్చు తీర్థంబులును చందవందన మందార కుందార కింద కుందము
కుంద మందీరశతానంద సంకాశ మహేశు నగంబు సాంగంబుగా నంగ
గాగంబుదల కొల్పవచ్చి చందనాగంబుల పూగంబులు నుకుంజరదనుజభం
వినునకర జలి పూర్వకంబు గామంజుల ధూపంబు లగ్నింప సేకువకవిసవిసం
జులదెంచు ధూపమను ధారు హంబు లనివ హంబు లును సద్బిదానం
వక్ష దంబులును నిందితులలిగ సందోహంబుల కమందాను రాగంబు
లొందసంబులిచ్చి వచ్చు వినుచ్చరరవణీ (శ్రేణివిభ)ను బు న్నెకొనిద
పూర్ణాంబుజ్యోతి సుహృత బులును చిరుతొండ నంబి విత్తం బొత్తిచూ
డ కండిపనినుపుంగూరగాచించి యూరగించిన పంచాస్య మూతులకుఘ
లంకంబుల సేయు ఫలవృక్ష పుంజులుల సమాజంబులును ఖండ శశీమండ
నులింగమండలికబండిన వేడుక విడియబులుసమర్పించి క్రమకప్రముఖసా
లంబులజాలంబులునుగన్తులపండుగైయందువెండియన్ || క|| తమతమవే
ళ్ళనుశివలిం । గములబతప్తించిపృథ్విగణములువృక్షే । శమహేశనమో
యనిచ్చ । త ములుగోలునువృక్ష లింగసంఘముమరియన్ || క|| గిరులుగి
రిగన్వృక్షములు । హరునిన్నిగిరిశశరణమనుమగోలుచున । స్థిరగమ్మలు
మ్మగనాయకి । కరణమనువృక్షేలింగసంఘముగొల్పున్ || క|| ఖగనా
యకశరణమనుచు । ఖగములుజనుగెంచిగములుగములయివేట్రుగ । ఖ
గలింగములభజింపుచు । సగణితభంగభక్తిమెలగునవకరతంబున్ || క|| ఉ
రగాలగుములనరగము । సురేశ్వరశరణమను మురుముతిగొల్పున్ । శ
రణంబశిశయమననున । కరముగొల్పాలింగములస్వకస్థులందున్ || క|| జ
లనా యకశరణమనుచు । జలజాకరసంఘములునిజ స్త్రులందున్ । జలలిం
గములమగులుచు । ప్రియలిప్తులత్తిచ్చు లనిజేతులగొలుచున్ || క|| మునినాయక
శరణమనుచు । మునిలింగంబులనుగోలుచుమునితత్తిశబరే । శనమోయ
నుచునుశబర । ప్రియనినాసము శరలింగముగొలుచున్ || చ|| ఉపమ
కుటూరమే మగునుగ్రతపంబొనరించుదానసా । ధివ్రులునుమోదబట్టలిడ

దేహముగానగరాకగట్టుయ ! ట్లపరమతాకృతిక వెలుగునట్టి మునీంద్రుల
మీదవృక్షము । వ్విపుణత మొల్పవృక్షములలీలనగ్రాలు మునీశ్వరాశ్రియున్॥
క॥ శీలలననగపెనగిపెరగి । శీలలగఃనిబాలుచుమునుబుజిరములువిడిమే!
స్తులుమునుగచెరగిసిలా । దుగ్గిలచెలువము దాచ్చియుండు రూపితమును
లున్॥ గీ॥ పరమకాష్టేతిభావనాపరతదగిలి । ధరణీకాష్టంబులట్టులప
రగమునులు । భువిదలలుమోపిపదములుదివికిజాచి । రేయుబహునుద
పమాచరించుమును॥ సీ॥ ఓరిగాలపెనువ్రేలుధరణిపైమోళకతపమా
చరించెడుతాపనులును । పంచాగ్నిమధ్యభూభాగంబుల బయల్లుమించి
పారెడు పాపికాంచలములు । జలపత్రఫలకందశాకముల ఖలార్చితైత
పంబులుసేయునట్టిమునులు । వృక్షముల్వెట్టగభక్షమల్ భుజించియు
క్షయకాయులైయలరుమునులు॥ గీ॥ పర్యతపావిడధీక్షమల్పరగగోను
చు । నిర్వికల్పసమాధులైనిలుచుమునులు । మరియుజనకేశ్వరవకేశ్వరిగి
తిరుగు । చుందురందులనెందునుయుపయువతులు॥ క॥ వలచిస్వయం
భుర్సింగా । ర్చులునేయగనచటికతులసంఘములొలుచున్ । జలకన్యలుబి
లకన్యలు । జలపురుషులుబిలపురుషులుజరుగుదురచటన్॥ ఉ॥ గండవృ
గంబులున్నరమృగంబులుశారభభండరీకవే । దండములన్మహారాగ
వితాసములున్ ఫణిభగ్వజించుభే । దండములంస్వజాభిభావ రోషము
లన్నెడబాసియధికమై । నొంహారుగూడీ చూడిమనుచుండును బిల్వప
నాంతరంబునన్॥ గీ॥ అట్టిబిల్వవనమహత్వాతిశయము । గఃవినతిసేయు
చునుదచుగాంచివేట్లు । వినయుడైవనందెల్లపెదకికొనుచు । వచ్చునక
శేనమాదనాహ్వాయునియేదట॥ గీ॥ మల్లరుసుగాంచియాదయ్యమన
సుజూడ । దలచివిభువినండంగదనువువెంచి । యతడునడలెన్ద్రోవ
తనన్దముగను । లీలబవళించెతెరువెందులేకయుండ॥ వ॥ అట్లునుమల్లరు
సుగాంచిమాది రాజిట్లనివితరించె॥ ఉ॥ అక్షయకారుడైవెలుగునట్టి
యతీంద్రుడొయట్లుగాకర । షాక్షితిభృత్తోయి తైరగుగాకధరాతత్రా
లియున్నరు । వ్రాక్షనగంబాశాంభవనిగామును తత్సమోచిగ్రహసద

కృతత్రాలుజ్యోతియో పథంబునకడ్డమువడ్డదీక్రియన్ || క || అనితలభి
 యుచునటులుట | జనరామికిమాదిరాజునవిచిత్రుండై | కనియేదనిపుట్టి
 యుగ్రిం | బనినియెనుగిరముదెనకునైమూడేండ్లున్ || చ || చనిచనియుత్త
 మాంగముచుక | టిగన్గొనితేకమున్నుసా | ద్వనజయుగంబు మైబడక
 తొంటిదచ్చుటచచ్చుచునుచ | య్యనిరునాలుగేడ్లుగినంఘ్రిసమీపము
 గావకచ్చుట | గనుగొనలేకను తభయకంపితడై రతి సన్నుతింపుచున్ ||
 ౧౩౦ సాష్టాంగైకవసుస్సృష్టినతిప సేవ్యాసీజాంగంబును | ద్వష్టా
 గయ్యమణేనయెంచుట | భవద్వివర్ణవహువంబువి | శృష్టాకాలముగాగ
 గాంకెదనినీశకృంబి | బోటిరన్ | శిష్టాచారభవత్పదద్వయముదన్విం
 చంగరక్షింపజే | చ || అయినేకప్రకారంబులంబ్రస్తుతింపునుదత్పార్వ్యం
 బునినొడలుగెడతద్ర్తి దృక్షుంబడిద్వయభరిమిత | కాలంబలోలభావంబున
 లేవకున్ను మాదిరాజుమల్లరునుం గనిపుల్లసీతహ సితవక్త్రుండై యిట్లువి
 రెం || మ || విలమాదన్మభవన్మనోద్రధీమసున్ వీక్షింపమమీవిధం | బు
 నవతికారింబుచూచునానీవి మన్ముగంటివేతెన్నులె | వ్యుపచున్గొగిట
 తేచ్చిగూర్చుకొనిరి గాన్వ్యధీర్బుంచేచ | య్యుపతెచ్చెందనినత్ప్రసాదము
 తడవ్లువంబునంబుండన్ || క || అక్షయమతి తొన్నుభివాం | బునిధింజే
 ల్పబును గొంపప్రొద్దుబరవేసి | కనుగొన్ను ధనులువని | విపినంబున
 మనగవలయుచాలాయులన్ || గ || ఇట్లుమల్లరునానతిన్మృటయోను
 మాదిరాజు దృష్టియెట్లుబోయెడినయ్య | పెన్నిధానంబుగనియునుపే
 దలచెడి | కూలినేవంకబోవుకేకూళుచును || క || విమలగుణాకరసి
 చుచ | కమలములంగలయెడ్లైకనుభవ్యుడైనై | లెనురలచనననితజ్జాక | ని
 మిత్తమున | నిచనమిన్చేయింబుచున్ || డ || మల్లరుసచ్చమల్లసితమాన
 నుడైయొకదున్నుచెట్టువా | టిట్లగ లేసినటుకదంది సమాధినిమాదిరా
 జుచ | ర్తిట్లునుటంబుగాను యొకక్రేవక్త్రమెజాతమారగా | గొల్లని
 రూపుగైకొనియగొల్లననాతిసమానప్రచ్ఛగ || సీ || చరపువేల్లనిపు
 భుభాదములు | సుమతి రుభోటముదొచ్చుచెపువీర | నంబునుడి

బొమల్ కురుముక్తి మెడయును తక్కి రొమ్మ బరడు ప్రక్కలట్ల । కాదు
 కన్నులునుల్లిగడ్డంబు జంజురుపల్ల వెంట్టు కలుసునల్ల మేను । ప్రాకుపట్టిన
 పండ్లు బెద్ద చేదోయియుపీక కాళ్లునునట్టివీపునమర॥ గీ॥ కటిఘటించినతి
 త్తీయత్ గత్తినుచ్చు । గోకలునుజూడుగావునుజోకమీర । గాలిదంపర
 వెంట్రుకల్ మానియాడు । దొడ్డ మొలగ్గవచ్చుకారంగదోపిశానుచు॥ క॥ ఈ
 లీల బెట్టునురిమిరి । యాలోకింపుచునుగుక్కరాచిలుచుచు । నట్లోలికొరి
 క్కవిడుచునారి గాలినిలుచుండునడచుగరములమరియు॥ క॥ గో
 డ్డలియుగూటికుండయు । దొడ్డగుపరికంపతున్నదుడ్డును నెడ్డం బడ్డటిమే
 కపిల్లల । నడ్డముగానొక్కచంకనలముకమరియున్॥ క॥ అడాడనిలిచిమె
 కమల । గూడం గాదప్పువాట్లుగోనుచును వెనగా । జూడన్ మాదప్రభు
 నకు । నీడయగుచునున్న పరాక నెలపునకరిగె॥ గీ॥ అరిగియందుకాయల
 న్నియురాలిచి । యతః పోకయతినియంగమునకు । నడ్డమైనకొమ్మయద
 గొడ్డియపుడుగొల్ల । గొట్టెనాతడుగలిగోపగింప॥ ఉ॥ కొట్టుడుగాంచి
 మాదరసుగోపనుడైచెడుగొల్లయీవనిం । బుట్టవెనకగొట్టమరి భూజ
 ములీగతిమాకునీయై । నట్టికుజంబుగొట్టనెటులాడెకరంబికనోరిగొల్ల
 యి । ట్టట్టువనంగనీక తేగటారైదనా రైదరుట్రాశానుని॥ ఉ॥ నావి
 నియపుమల్లరును నవ్వుచుబాపుతపస్విబావునా । దేవరపాపివంచునను
 దిట్టకోపులుపాపులకధరిత్రీ । వలయంబునందుగలరేనిను బోలరదేటి
 యేనుపా । పాత్రకవృత్తి నయ్యెడస్వదానలదగ్ధులుపాపదగ్ధులు॥ గీ॥
 సలదమర్ష గ్రహణ గ్రహిస్తాతములను । గుల్లకలకలుగాదెవృత్తునర
 సి । యిదకోపానలజ్ఞానికిపోదె । ప్రస్తుతోచితకమలమరందధార॥ గీ॥
 ఉతొటంబైనకోపాగ్నియుక్కజేసి । నలగదేనచ్చిదానందజలరుహం
 బు । సద్విచారంబుసోంపునిజ్ఞానపెంపా । ధ్యానజ్యంభామోయిదితప
 సుగుణము॥ క॥ నాకున్లొట్టగ భూజము లీకానక లేవెయనుచు లేలాజె
 పు । నీకునుగూచుండంగా । లేకున్నవెయివనస్థలికమరితరువు॥ క॥ ఇ
 త్రిప్రశాంతాశ్శులుధర । బుట్టుదురెయెందునిన్ను బోలదపసులే పట్టునగ

బరికనిన్ను । ట్టిట్టనీబలురంతు శేషు నేటికివినుమా॥ ఉ॥ ధూరినదీప్రవాహా-
 మునబోయెట్టివల్ల నియవ్యభలమున్ గోరుపడంబుగా దలచి కూడగనీది
 యీతకానిద । ద్విరస్పృగంబు బట్టగనికూలగతుం డుత్త్యజింపు మన్ననా
 సారెకువాడువీటొకలుప జావగనిచ్చునేవాని నెమ్మెయిన్॥ క॥ ఆసురజీనీ
 వసంస్పృతి । బాసియు బాయంగలేని బద్ధునివిషయ । వ్యాసంగము దాదో
 లుగక । మోసపరచు దానిగోల్వ మొదలన్వలయున్॥ క॥ సొంగునునంగన
 చిచ్చరు । కంఠాబోవుచునుచెర గారెడినిపై । కొంఠాసరించు న్స్వల
 సంగముడిగిక్రోపముగ గజాలనియెఱిగన్॥ గీ॥ సన్యసించివనుచుతనసతుల
 సుతుల । నావులకునప్పగించుమూఢాత్మునట్ల । కాదెసంసార మొల్లకకా
 నకరిగి । రాగదోషంబులుడుగనియోగిలాగు॥ క॥ కడునలుకనూతిలోనం
 బడితెప్పలు పెడకు మూఢుపగిది । యకాదెవడి సర్వము విడిచియు
 భ్రమ । పడినెలవాసిండుదపసి బాటియె గలకన్॥ గీ॥ బాసలేటి
 కివేయిశెప్పంగవెట్టి । దెలిసెరో కలిచెండు వేదలనునమర । జుట్టు
 కొనియెద నన్నట్లు జూపెత్త్యక్త సంగ సంయమి యాసబా యంగలే
 మి॥ చ॥ పలుకులునేటికి స్వేరుకు బందిముమందొక యీనెచిక్కినన్ । గ
 లావకయోడినట్లు కనునేర్పుమెయిన్ను యిచాటొంత్రిణీ । దళితల మంతద
 ప్పిననధకిసతితుం డగునట్లసంస్పృతిం । దొలగినయోగి యాసమది సూలొక
 నీయించుకయుండెనేనియున్॥ చ॥ అనిముదలింపుచు దననిజా కృతిదాల్చి
 నమల్లికాజానీం । గనుగొనుమాదిరాజు భయకంపితుడై తల వాంచి సిగ్గు
 నం । గనుగవమాసి బాష్పములుగారగ నేడ్చుదు నాకునేడుభ । క్షిణియ
 తినేడజొచ్చినను గేవలతామస మాయవాయునే॥ క॥ గతమతిచైతన్య క్రి
 య । లతికణుముగగల్గియుండు సంతకుసు గ్రియా । స్థితయెట్టుల నడువ
 క । సతికమించునం మూరగుగు హరు కృపయున్॥ క॥ అదియెట్టులకను
 గాయము । పదిగిపుడుక సెందుగాక పండుగు నెవ హే । శుదయములేటికి
 టిలచిద । భృతయము గోరినను భక్తి కుర్తి దొరకన్॥ గీ॥ పట్టకా
 న్నుబోలేడుకమికెందు । నిస్పృహతగల్గి యెదు నెన్నిధిచులను । ద్వా

సేందింకికొనెడిమాదనమనవిని । గాంచినల్లరుసతిభక్తి గొగలింపి ॥ క॥ రా
కనకదూరకములు । ముకడకీరీతరా సవధులెనుభూ । లోకోమునక
నుపగామే । మీకృత్యముపన్నిచార మితయనుమ్మి ॥ చ॥ వసుమతి కేగుకూ
రణమవస్థమునున్నది విన్నుచేప్పెదం । బ్రసవశరారి పంపునను భక్తుడుభ
క్తివివధకనాథకమై । బసవడనంగభూస్తలముసైనవతారమనొండెత్తు
భో । ల్లనకునసంగతిం దలదొలంగక చిత్రసకళి దేలుచు ॥ ౬౧ ॥ పరమశి
వాచారస్ర । స్ఫురణంబునబాదజయించుచాంచాశ । త్సురచిరసమలిద్ధర
పై జరియింపకవలయు బరమ సంయమితిలకా ॥ గీ॥ ఇప్పుడా నూటయేబ
దియేడులయ్యె । నిలకును నేగు దెంచియింకనుబడేడ్ల । కేనరప్పించు కొనెడ
నిస్సిట్లుగూడ । నేడునూరేడ్లుజనగలేదందునునికి ॥ వ॥ కావుననిపు నేటను
డియొచ్చొటనయుండు మనినట్టుకొట్టక కట్టిడి దినంబులుంగడచు నంతకుం
బుడమినుండి యఖండసంవిస్మయిండవై వెండియు మాకడ నుండంగలవా
డవిప్పటికి నిచ్చకుమెచ్చువరంబు లిచ్చెదం బుచ్చుకొని చనుమనిన మాదిరాజు
గంపయోజంబులు మోడ్చిమల్లరునుతో నెట్లనియె ॥ క॥ స్త్రీయందమేపర
స్త్రీయాయువనస్సాయకదినిజాలయమునర । శ్రీమన్ననధ్రవమునిత్రే
యనమీశ్వరుని పదవిచెల్లునెకోరన్ ॥ క॥ ప్రాణేశ్వర యితరవర । శ్రీణిన్నే
నొల్ల నెరుగ రేయిసకట । శ్రోణింబడిశరణక । ల్యాంబునకేగ బసవా
మాత్యుకడన్ ॥ డ॥ అంతకమున్నయాబసవడాస కశేశ్వరుమాదిరాజధీమం
తమసంగ మేశ్వరునిమధ్యమునన్ బాడగాంచిలేచియా । ద్యంతికభక్తియు
క్తిమొదుండ ను సుత్రు లాచరించిత । త్సాంత్తముసంతసిల్లనుపచార
పరంపరలాచరింపగన్ ॥ క॥ వాత్స్యంబున బసవని । సత్సంగతి ననుభవాను
సంధానంబు న్నోత్సక్యమంది యాతకమహాస్వకుడై మాదధీరుడుండెం
ధాణక ॥ క॥ ఆచూది రాజుచరితం । బీయహి చదివినను విన్న నీహితవస్తు
స్తోమంబు లోడవుభక్త శ్రీమంతుల గుదురిది ప్రసిద్ధము జగతిక ॥ ప్రగ్ధగ
దైవితాదైవితాభి కాస్త్రుద్వయసమదిత భేదప్రభేదేతిరాధ్వా । తతశ్రీపీ
ఠచైవాధిగ నిపుణధీ ధీరప్రాప్తేశభక్త । జ్యోతస్థితాంగ లింగైక్యమత

మహీమ నిస్కాసితాద్వైతవాచా । చాతుర్య జీవజీవేశ్వర తరమతా
 జ్ఞాత్వదత్సత్సమూహా॥ ౯॥ ఛృంగిరిటగోత్ర సంభవ । జంగమ లింగాచక
 నావిశారదవల । త్వంగీత శాస్త్రహరగణ । గంగోత్పత్తి ప్రకారకావ్య
 ఛరీణా॥ పృథ్వీ చతుర్విగమసారవాత్సరణీయ క్తసత్కావ్యని మితప్ర
 లంకాకామితవిజిష్టము క్తిప్రదా । జితస్మర వికాదభాసిత ఎనకి ప్రచార
 మహాధ్వుతప్రతచరిషుతాత్మపితసర్వపాపప్రజా॥

గద్య॥ ఇతి శ్రీమత్పాలకురికిసోమేశ్వర గురుప్రసాదలబ్ధ ప్రబంధనశైక్తియు
 క్తశ్రీపిఠామలనవ నార్యసత్పుత్రకుల పవిత్రసోమయానామ
 ధేయశివకవిప్రణీతంచైన బసవపురాణంబనుమహా

ప్రబంధంబునందు-తృతీయాశ్వాసము.

బసవపురాణము చతుర్వాసము.

మడివారుమాచయ్యకథ.

శ్రీభనితచికిసి తాపసు । నాభరణవరాక్షసాదికాంతనసవే । శాభి
భ్యాసంతతనుత । శోభితముఖ వాలవరికిసోమాదాధ్యక్ష ॥ ౧ ॥ దేవమీరుము
న్మద్విపదగావించిన । బసవచరితయేనుభవదనుజ్ఞ । బభ్రహృద్యక్వా
భంగినానేర్చిం । చుట్లుపిన్నపింతునవధరింపు ॥ ౨ ॥ నరియధరసోప్వమడి
వారుమాచధీరు । డసగమర లేనిసారుభక్తుడతలజంగ । మార్చనాసక్తది
త్తుండువ్యాయసిష్ఠ । రసగల్యాక్తిహరుడువీరప్రతుండు । చు స్వనిశగతా
భిలేంద్రియదుశ్చభవశిష్ఠుడునుప్రశస్తితా । త్యవిరళకీకామరడుడువాస్త
పునర్భవమాగళకృత్తిన । త్యపిమలతాత్వకానుభవయంబుధిచిత్రకచప్ర
వృత్తశా । త్రవనివహుండునిష్కృత జగమరణుండునియోజుత్తుడు ॥
౩ ॥ భాషావాలకుడురచక । వేషావృత్తిగ్రుడ జడవిగ్రహుడుజగత్తోషక
రహరభక్తి । విశేషాస్తానంబు వెలుగ జేయు వియయై ॥ ౪ ॥ అట్లు తిహ
తప్రభావుండై యొప్పరిగెయను పురంబునంబురభజన భక్తవదంసంకే
రుహన్మంకులపట్టునుండై యుండు సుమంజసు ॥ ౫ ॥ బసవన్మభక్తి
వారిధి । యరలారగనిండికొనుకాన్పదనగుచుక । దెసలంకునిట్టిపొడు
వగ । నసమానుడునుచశోనియతిహషితయై ॥ ౬ ॥ జంగమదీక్షునుదిసియు
పొంగగనిబసవమంత్రికుంగళజేతక । సాంగసపర్యలుగొనుచున్ । జంగ
మకోట్టర్చనములుసలుపుచుబురిలోక ॥ ౭ ॥ ఉండుడుసమబండికయహి
మండునుసద్భక్తవితతిమాన్వసకొకల్ । నిడారువేటగొనినే । కొండాకలేవు
సకునుదక... త్సహమునన్ ॥ ౮ ॥ చనిచేతులకలిమైనది । కినిగుడ్డిగతియల
సేసికలన్వాలో । య్యనసంధించుకసద్భక్తనివహధౌతాబరములుచా
నిచిత్రోపకా ॥ ౯ ॥ తారధరాధరంబు తిర జనుడెంచుచునట్టంబులో
వారలుశంభుభక్తతతివస్త్రములంటక । పొండుదవ్వగా । దూరకుడంటు
కొన్నబొడుతుంబడనంచును జాటుకొచుఘం । టాగభటిమతుడరా
నిజాలయసీసకునేగునొకడుక ॥ ౧౦ ॥ చనితనతెచ్చినవణుగులు । నునుభాధ
గఘటియించి గడెంచునొలంపునెడం । జనిజంగమంబడుగొని బృన

మొక్కచునిచ్చునెట్టిపుట్టందైనన్ || క || ఆకోకబుదకవైచిన | శ్రీకంఠుని
భక్తులవగజిహముడిపడక | య్యాకోండాయందిచ్చును | ప్రకటముగశం
భులింగభక్తహాత్మ్యైక || క || ఈవృత్తాంతంబంతయు | శ్రీవరశరుభక్తివి
శాసనవిబంధం | దాపిర్భవదచ్చుతుండె | నేవిధములబ్రస్తుతింపవినసగ్గు
తులీ || క || కొఁయాకిరట్టియిచ్చడ | తనినవిరళశంభునై క్తిహత్వమునేకాకిని
హృదభక్తిభాషయు | పనియరుగుదుమిట్టినిష్ఠవినమెన్నునన్ || క || ఈ
చలమిబలమనీ | రాదన బీమాహత్వముతరసులభం | బీమాగుభక్తిడివా
హృదయ్యగుగానెతరనగులకుగలచే | వ || ఈక్రమంబుననుకొనియెక్క
భ్యాంబునగొంపొక కాలంబుండియుండియొక్కనాడు || ఉ || కోకలు
గొంతునటకడకుంబను చేరిగద్రోవనొక్కరుం | డేకడంబునంగనెడ
యొకవనిమిఁదాయవచ్చుడుక | చాకలరేడువాని | నిసక్కగజేసెను
స్వయంబునో లోకులుగుఱుగూడినరి లోకపతింగనిపలికారీక్రియక || గీ ||
సారీవేర్వరవినుమునీపట్టణమున | దుండుగపుచాకియునమభక్తుండననుచు
ద్రోవయిచ్చి చనుడెట్టిహంలకైన | ద్రోవదలగించి చను నట్టి దొరల
నైచి || ఉ || అలియకాచుచేవరినమారజకాగ్రహి | కాంబుగ | ట్యాం
బునీనుగట్టిక రానియరుంబకళేలజామువీ | స్థితమహంబునెల్లనను
నిలగుడిలనినబొడ్డున్నరా | బింతునబండు న్నటుకటిరక రోరకు
దారధారికున్ || చ || తలకిపురంబులోనగముదల్లులుబిడ్డలచేతబట్టుకిం
యలనుకేలనావసనిదూరముపోయిరియొన్నచారికం | గళులజరింపజా
సెనడనట్టరెన్నుపచాములకడుం | గలుకలుపుట్టెలింకగటంబునురా
మడి నాలుపాలగుక || ఉ || ఏమివిచిత్రమోసరమొగుగుర్రముబండియు
న్నరా | నేమియునారనిగడిచువెన్నడునేడొకంబువాడుము | నీమిడి
మేలమీయునునెన్నరిచేసలేమిజేసితా | నామిడివాలుకగ్గరెనంతట
గలకలసుంతచేగుచున్ || ఉ || చేరినమాత్రలోబోకిచిచ్చిమిడివాడు
దియా | చేరుకగానెచుదిగడికొనొరొనిచామెనెనన్ | దుంబు
ణ్ణిదేరిమిణపుట్టెనెట్టియననేమనో | రారగనిన్నుపించెలిమియెన్న
రికార్యమెందుగువీమియనన్ || క || అనిజనులువిన్నవించిన | వినిజనపతిజన

పదండువిభుభూచిమహేనా । గ్రనిరూఢగనిమనంగుచు । ఘనగజితరవము
 చలగగానెట్లుయెన్ ॥ క॥ ఏకారతయులేకుండగ । నీకల్యాణమునబ్రజల
 నేట్రోపంగా । గోకడుబుడుచాకిక్రొవ్విన । మాకులతంజెందజేయనగు
 నేజూడన్ ॥ ఉ॥ చాకినింతయేలమరిసుద్దులపారులతోడ నేరిగై । కోకవ
 ధిపనెట్లుదనకుం జనుభక్తులచారిపారులే । వాకుల ననిష్ఠరంత్రతుకు
 వారలునూకలు గాగముట్టివం । గోకలుస్రగ్ధనధరణిగ్రోత్తలుగావెత
 య్యుక్త్యమున్ ॥ క॥ పురిలోలబుజనులకు । బుజనులకుదిరుగచాసెది
 పరమనులకుం । బురిచెరువుచుక్కెడురై । చొరవేళంబాసెనెంతచోద్య
 ముచెల్లమా ॥ ఉ॥ ఎంతటిబల్లిదుండుమును నెన్నడుచేటు నెరుగకుట
 చాసంకితునేగుదెంచు నెదజంపెనుతన్నటునుట్టించు నిట్టితయెన్న వా
 డుదను నేమనిచ్చెనొకొటెనొమదా । క్రాంతతవాకిరక్కనునికైపడిమిం
 గైవాడాలోకులన్ ॥ ఉ॥ పాడిదొరంగిచాకిలింభక్తుడనందు పురంబుపా
 థుగా నొకచంపగానికనుయుండెడి జంగవసద్యశోభుముత్ । గూడగ
 ముననుచ్చరించి తాహితమై పురోహితాశితో । నాడితదభ్యనుజ్ఞబతి
 యాచుకెంగళమునొనెట్లునెక ॥ గీ॥ చాకిజంపెనొచనుచేకుడిచటికి
 గాంమిరిని నిగ్రకెనెనె । రండుచొడటంచు నయమునబుకప్పు
 ధీశుజూచిబసవట్టుల ॥ క॥ లోకులకారపులుచిని । చాకియనియదే
 లనిచెసారెకనంగ ॥ చాకియెయతండుసాక్షాత్ । శ్రీకంఠుడుగాకని
 ట్లునాడనాడుగదే ॥ కులబుడునకులజుడాతడుకులమకటియులేకయెన్ని
 కులమలతందే । యిలనవతరించినశ్రీ । గళుడాతడునానసర్వకతుడెట్ల
 నక ॥ నీ॥ అజుజులవసూత్రమధికదాలిచి బితులడిగినతోటివాహ్మణుడ
 తడు । మహితాపవకాసామ్రాజ్యపట్టమునకు యోగ్యతగతక్షత్రయులడు
 నతడు । ననిలవపుంహీత్రములనువాధికలోనుడుగ కేత్రపైశ్యండు
 నతడు । సక్రీయారంభసస్యంబులుదరిగోసి అలితొలినులుపుకూద్రం
 డునతడు ॥ గీ॥ యాదిశక్తియుపానదానమైచెలంగ । నాదబిందుకళలుగా
 రముగాగ । వేటూరిబ్రహ్మాండభాండముల్వివిధములుగ ॥ వాడనేర్చినగు
 మ్మగవాడునతడు ॥ చ॥ నరహరిగోలుగాలముగనాగకులేకుడుదాడుగా

గభ్ర । త్కరిపతియెర్ర గాహరివికీణమహాస్తియెచివ్వ గాగజే । నీరతియు
 గాంతహర్తనైమజీణవయోగమథాఖ్యమీనముక్ । దెరువున దెచ్చుచేవర
 విధేయుడు హతడు యెన్నిమాడగక ॥ మ॥ జనకూపస్తిబీజీవము
 లపైజల్లంగచారిత్రభా । జనయంత్రంబుఘటించిదానిరిగింపవక్యుక్తిజిం
 తించిపా । క్తనకర్మాభిదగోగభ్రమణసాంగత్యంబుసంధించిమిం । చి
 నపడంగియునాతడుక్ ధరణిలోజింతింపగావెండియుక్ ॥ గీ॥ అచ్చులగు
 వారివారగొనునట్లుకట్ల । యచ్చులుగనూకుయగసాల యతడునుమ్మి । జీ
 వయనులోహమును జ్ఞానశిఖిదహించి । పక్షితేచ్చినకమ్మరియునువతం
 డు నీ॥ హరిమైవిహరించునజునిశిరమ్మగుద్రుంచి నయాశబరుండువత
 డు । హరిఁ ధృతిమిటికాదిపశువుల నెల్లబొదలకాజ్ఞాపి గొల్లబోయడత
 డు । కలనాటకసూత్రకారుడై ప్రకృతివికృతులారము వెండిదనతడు
 ముందు । కులశైలములునూకడలములల్లనచల్లిపోలముదేరగ జాలుబోయ
 డాడు గీ॥ విశ్వమేకార్పణంబైనవిష్ణునిధుల । జోకజేకానియుదికెడ్డు
 సాకియగడు । భక్తవస్త్రంబులిప్పడేర్పడగనుతుకు । నట్టిమడివాలము
 చనేవయ మువతడు ॥ వ॥ అన్నియిందుందానయైమహానుభావునకనో
 కగ్రకులంబునగలదెలోకులకోకిలు చేకూర్చుదుడు నూరంజాకింబోలు
 చాకిచాకియం నింకరించిపలునీకె రువచ్చు దచ్చారిశ్రంబునవిచిత్రంబుడ్ర
 మత్తలిత్తలబున వినుచునియిట్లనియె ॥ వ॥ నరహరిప్రండరీకహరినాకవి
 గోధులమేనికృత్తులం । బరములుగాగదాలు హనుభక్తులకోకిలుగానియొ
 గ్గయం । బరములుచేసెనుట్లుడని మంచిగఘట్టుకనేయుపేళనే । శరణులు
 వేడనెట్ల ముగంతసమందుచునిచ్చనటయె । వగోపరిహాసమల్తనవపై
 చినవాలకచ్చుచ్చిచ్చునీ ॥ డా॥ అన్నియునెట్టికిన్వలంబునబాపెనుజం
 పబుపినన్ । మిన్నకయందెనేతుదనునీవకడన్నడనెట్టిపోయనం । బన్ను
 గవేలుజూపదర నూకుటిలాత్ములు చచ్చుసాత్యసం । ననతగానవిదురభి
 మూనిము మానుము మానవేశ్వర ॥ చ॥ అనివి బల్లహుండు బసవచ్చుగ
 నుంగొనియుగ్రుడైమహా । ఘనుడవె గారిణంబును ధలు వచ్చుంయ
 రెడున్నజా । లుననితడియ్యమున్నుడరిటో గొనక శ్లో హరి హాచియా ।

యనచను దెంచునూగఁమునకడ్డము గామదదంతిరాజమున్॥ క॥నిలిపికోస్తా
 మీలువొలగక । నిలిచియతడుడాయదడవనిలతోలుమనీపై । కొలువుం
 డుగంధవాగము ! బొలియింపుండకని బ్రజలగొచ్చము వాయున్॥ వ॥
 అట్లుమృతకాంతకుండత్వంతకుడితస్వాంగుండయి సామంతమావంతులను
 దదంతి సమేతంబుగా జంపంబంప నయ్యంతకాంతక భక్తచింతిధాధఁసం
 తానంబగుమా చయ్యవెనుచుచెంచురగఁళ మాగఁంబరిట్టకోటంగట్టా
 యిత్తుపడియట్టిట్టకదలక యట్టకేలక మనంబు భక్తిపరమ గొనియుండి రట్టి
 యెడ॥ చ॥ పటపటలంబగుండుకొని భక్తుడువచ్చుచు దస్వరస్వనం । ద
 టునగాంచెభాషితజనపప్రభుస్సైకమధ్యపాగమున్ । తటతటకర్మయ
 గ్గోరగండవిఖండితపద్మపూగమున్ । గటముగళాంతరాళగళగైరిక
 నాగముగంధపాగమున్॥ ఉ॥ ఆనెగట్టహాసములుచార్పులువోదసిముట్ట
 జేసిక । య్యానకుగాలుద్రవ్వుచునిభాగ్రముడగ్గరితైరికానుసం । ధానము
 తోడలలెగలి లాధునిభద్రగజంబుమానవా । ధీవతజిక్కిదుఃఖిపడుయే
 నిగ్గున్నకుసంచలించునే॥ ఉ॥ సైకులారమిరిచటజావగనేటిబొండ
 టంచునుం । టానినదంబుసేయమదవాగముమావటిపారిపోవనెం । తై
 ననుబోవనీకగజయోధులు దంతిరల్పినుకగఁ ! గోనలనవ్విఘంటయు
 నుగోకలలుంగయునింగిసేర్పుచున్॥ క॥ సమరాంతరమునజేతులు । సమరు
 చుగుంతలవధించి సరసమేదండమా తొండంబును గరదండమునను వడిబట్టి
 కొట్టెననలిగాగన్॥ వ॥ అట్లుగొట్టియుచంతటబోవకభీక రాకారుండయిపి
 నాకిభక్తానీకంబుగోకలునేయచాకలరేడుకధి । ద్ర రససము ద్రుండగు
 వీరభద్రుండుధరిసింహులంబలిగుంజలింబ చిడమిసంబు చువడువున పొడవు
 గానెగరవయిచి పుడమింబడనక నడుమ నెడచేసం బడచేతం దట్టుకందు
 కంబునంబోలె గొండొకగడిగింబి పిన్నగలదా ము । గ్రీడించుమరియునట్టి
 హసంబులాసంబు మట్టుంబని బేక మింబు ॥ ౩ ॥ టటటనం బానర్పు
 గతిహేచ్చిచ్చివంబర గాంబుండియు న్నుడరీకాచ ని కోలెమ్ముఖిండశేరి
 మండనుండు పరిచినవిధమ్మున న్నుండు చితుమారుగా మొత్తిమోదరలా
 డుద్రుచ్చిరమాలకు మాంసంబును గొడగిరిగోలును పనికిరాకుండనావేదం

జంబుజేందీవముచిత్రోవదాలంగనిబాసకు వెలితిగాకుండద్రోవసపోవగభావ
జవిజయుభక్తులెల్లనుల్ల నెల్లిరియనంతరంబు॥ క॥ ఎవ్వడునాపై చేసెను గ్రో
వృన్దబుగోలిపె యనిగోట్టక నాలో । నెవ్వగమానదుపోషణ । నవ్వా
తకవిభుండువీరి సమూకులమణియై॥ గీ॥ బసవరాజయ్యదేన జు పువరము
హవక॥ వారిపూజనీత్రుడైవనుమతీశు । తోడిసిట్లనువలదన్నదోపు
జేసి । చంపబంపంగవలసె నీచలముబలము॥ క॥ నామూటలజెవి డెట్టక
చూటుశ్వర చెడుగుజనులబుడలువినగా । సమానముదూనికయ్యను । నా
మజమునుబాలసెద్రోహసల వెలసెక॥ నీ॥ ధరణీశమిలొల్లిద్రవిశ

—ఇగవత్తునీకథ—

మంజులమునర యూరిచోడ భూవరునిరాజ్య । మునసరవద్దమేభ్యురిలో
పలనిగువత్తుడన నొప్పనీకుభక్తు । డపగతసర్వసంగపరి గ్రహండువేదా
గమశివపురాణార్థకవేది । షడ్విధలింగావితావధాన విమోదిసతతజం
గమాచాననుశీలు॥ ఆ॥ గీ॥ డనగసురుచిర పరమానురాగుడగుచు । వెల
యమిగులచెడనివిభవములను । ప్రకటవీరకావచారతంత్రు । డన
గయితమనెగ మెవ్వచమున॥ మ॥ రతిరాజ్యనాన భక్తిలోలతభయ
భ్రాంతాదులకమీరివి । శ్రుతవేదాగమశాస్త్ర చోదితలన ద్రుద్రాక్ష
భస్మాభిరం । జితగాత్రుండయి నేమమొక్కటి వహించెక శంభుభా
క్తాశీకిం బ్రహ్మకూలత్వము నేయువాండ్ర నవిచార త్వంబునం జంపగక॥
క॥ ఆనియతిప్రాణాపదముగ । దానమపుచుబ్రమతభాషిత పురాణకథా
ధాకనుభవవిశారదుడన । మానగవిహారింపుచుండు మానవసాధా॥ క॥
శోలిల నామహాత్ముడు । గాలాబవల్లిలగడపగానానాడా । చోలమహీపతి
సునగజ॥ మాలానము పురుషుడేనియాపురపీఠిక్॥ క॥ నిడివడికబయ్యు
ననుదాజడధారలు గార గానశంకితవృత్తింబుడిమిప దాహాపదబుడ । వడ
కగనకతెంచుచుండెవడినట్టియెడక॥ క॥ ఓకవిభక్తుడుశివపూ । జకుపుష్ప
ములపచయింపజుచుచెచ్చులే॥ వకమునుపతోటలకునో । వకక దనినడకకు
న్నవారితమతియై॥ వ॥ పృథులబువెలువడిగవనగడచి మృదునకంబు గడి

పూనిపుష్పములుశోధింపదనకన్నిచ్చకువచ్చు పూదోటలు సాచ్చి యచ్చటదే
 దెచు గాలితానున రేకులుచినిగిన చిత్రపుష్పంబులును నుడిగాలింగడి వోయి
 తొడిమలుసడలి పుడమింబడి యున్న గ్వయంపతీత పుష్పంబులును పుష్ప
 న పయిపూజనభౌజనంబులుగావవజీకంబునొహరింబులు మౌనము
 మెగింపుచు గచ్చిలకీంపువట్టింపును నించుకించక వికసింప నుద్యోగింపు
 చున్నసజ్జికంబులుసజ్జనిండశోధించుకొని కూలిపూజచాలాలకుండై యు
 లగ్నంబు నందనసదనంబునకుంబున రాగమనంబును చ॥ విడివడివచ్చుచో
 శపృధీవవరు తగజంబుభక్తునిం । దొడిబడగూడిముట్టిగన తుండమనంగ
 బళించిమీడికి న్వడి నెగరుగవై చిరదవద్వయమొగ్గి నన్నహాత్ముకీ గడుపు
 నగొయ్యగుచ్చిసొన గన్నలవిల్వెనుప్రాణగౌరవంతీ॥ గీ॥ ప్రాణవిశ్లేషజ
 నిత కాపయనభక్తు । డభవప్రాణేశశంబోమహాశ్చయనిన । యెలుగుని
 యుర్వదండారి యిదిచుపేతు । శరణు పలుకనియాశ్చ సత్సయముజేసి॥
 కా॥ సక్రోధంబునలేచి యిల్వెడలి జంయూభారి సంచారుడై । యాక్రం
 దంబదీ యేమిటంచునియభ్యుక్తంబును గాచెగం । క్రొక్కొక్కనుభక్తు
 పాటుగనిబోద్దేవీప్యసానానదా । కాక్రాంతంబుగ జేయుడాయుక్తదా
 న్యాంబువచ్చింబుగాన్॥ ఉ॥ ఏనికెరకాసుండుశరమేతు నెడిచినిభాసిగ
 న్నులం గావకగంధిదంతమద ముస్మరభక్తునిం కిడగనా॥ ధీఃధీశోకవ
 హ్నిమనిన ద్రుచహింస శుభయుగాంత యీశాని శరాన తారుడము
 కా చి ముగిసిగొనాదముక॥ ఉ॥ అంతటమీదనంగి నెగటార్చగనే
 రి । హేర వత్తడద్దంక రాగ్రహల్మికర తామర సంబునబట్టి యీడ్చి
 మాంబం నికొచ్చిదానిమెడ నామచుల న ద్రోక్కుకుంభింబు । బాంతర
 స్త్రీనివన గంధ వత్తరాగ గొట్టికొనినెత్తి వి॥ కెరసురహేతిఘాత
 ముగ్ధిటంక కాంబద్రుమహా । ధగమనుబోలెగూలె ధగగద్వధమంత
 యుదోడనూరున్నట్లుడు జ గాచె నెగిరిచ్చు వస్తు గాంచితత్వ
 దాం । బురుహ యుగంబుకైకిగి భోరునలేచిలాటనాస్తుడై॥ చ॥ కట
 కటభక్తునింగజము గారియటెత్తెన జాత్యతామలు । ప్పిటలగృగాపుభ

క్షులకునీకమ్ము సాగిరారటన్ననే । న్నిటపటదీనిచావు తుదమేకొనిమా
నకయేతుచచ్చినక । నటపటాకాకన్తన్త్రాకి సాగ్యము నేసిన నోరుమా
వదే॥ ఉ॥ ఏకగుధభేర విడిచెను పెరుంగును హానికొనుట । దాని
తలంపద్రోహిని నాల్వన వృష్టిచెరిగిభద్రులం । భాని బాస్తువైద్యకసా
మకభక్తునికొనాలి నులకలూర. నే నుమానుకలూరుల లృతాధక
భా. — ఈ కంత్తు — పరేడున గుడ్డు । లంపకమాకొనిని, బా
త్తునునా బెట్టునని బొమ్మ । పంపిని నలలూ । బత్తుల మొత్తముల్
గొలు చన్నె, పన్నిలను పడెన । ల్పత్తునివ్విత్తుకిచ్చుచుచే! న్నొ
డసూపవెడిచిరుక॥ క॥ తలక ననుమించి, రు । డొంకితద్భుతజా
తుడై నోడనానిన్నింకాగతునెనిభవ । త్రైంకన్యము ముగ్ధులంబదాజ
ట్టిగొనె॥ క॥ ఇరవత్తుతోడనియెను । వామయవచ్చి నోడవరుడును
దీవుక । పెరవకయడుగుంకిచ్చెన । నరయిరివర మెమియెననిచూరుడన ॥
ఉ॥ కోరిక లేమియేనియునుగొంకయిర్వ మెనన్నుతంపగక । దారక రాజశేఖ
రుడు వాధ్యుని గాతదగిష్టతాధకముల్ । మిందుంధరంబయిననుక్తియు
భక్తియుచ్చిభక్తున । భోమనదీనితా ద్భరిత చూరిశరీరుని జేస వెండి
యుక॥క॥ దుతిరితికించితగ్గజ । ముంకున్నునకుమున్నెయనువులాసగ
భూ । కాంతుని భక్తులైలా । సాంతస్థునెనె శంభుడ చగు నెరుగక॥
వ॥ అట్లుచోడభూవాలుండు భృత్యపరాధ కన్యకానో దండచగు ప్రాక
నసూక్తి చిత్తంబుచూత్తుకొలిపి తననం । తస్యనశిష్టగా నిశ్చయించి
శిరంబు గుంపం చెంపు నేసెనన్నన్నీ తప్పంశెప్పగొలుపి యేవోదన్న
నామాట గీటునలబుచ్చి భయంబు లేక బంచితవని పశితంబెన్ని చె డియుబ
నవదంజేతుండ తనిపిట్లని చె॥

—బాహు సహస్రశ్లోకారికథ.—

సీ॥ బాహుబ్రహ్మయ్యనక్తాగ్రగణ్యాంఘ షిరిమాహేశ్వరా చారయ
తుడు । గాథమాహాత్మ్యుడఖండితశక్తుడుదై ర్యసంపన్నుండు కౌర్యధను
డు । మంగళభక్తిక్రియాంగభాషాంగుడ వార్య తోర్కండుక సర్వావాక్యరా

శ్రీయృష్టమోక్షమ వృష్టిగుండు సర్వం సహజమైల బోగడంగ వెళు
యంచుంకి॥ గీ॥ గుత్తుడుజంగనులింగపాదారచంద । సేనసానుక్తిబరతం
ప్రవీర్తుడగుచు । శాకులగుబువ్వుతోటలు పెట్టిమొదలి । కోడిగూడలం
గబువ్వులుగోముకతన॥ గీ॥ సరగబోటలకరిపుష్ప లుగోసి । కొనిమ
రేలివచ్చినండలు గూచిభక్తు । అనుసమర్పించుచియు కాదుకముగాగ
దానివిరచించుజంగనులర్పూము॥ ప॥ ఇట్లునేముచు॥ ఉ॥ పతికానమ్మ
హేతుడొకవాదముపట్టునఘట్టిగాజగ । త్కృతకయుమావానోహరునిగా
గప్రొక్షయొచ్చియన్మగో । భతకకుబుల్లుబుల్లమును బన్నుగమేపెనుజో
న్నలినీశపుక । చూడవహింపజేసిబరము నృసికించెనకించి తానుజై॥
క॥ ఒండేమియతండోధూ । మండలపతివిమళ నృపతిమండలముపయన్
దండేత్తివలచుండిపల । నుండెన్బాపూర సైన్యయుక్తుండగుచుక॥ప॥
అట్లుండీయా ప్రాచీనసతి దూరంబున బ్రాగ్దశ భాగలబునవ్యాలంబులిడి
పించి తానుంబాదపధ్నాంతసశ్చనో హారంబులు నశిమనో హారంబులున
గునుద సమీరంబులుగ్రంధుకొన బుప్పవాటికాని కటంబునంబటునం
ఘటితమంటప గ్రాకారి పందిరాలత మకండిరంబలతి సుందరంబులుగా
సియోగించియున్నెడ॥ కా॥ అరాజన్యవరేణ్యపట్టపు గజంబానిశ్చవద్రా
సవా । ధాకరామండిత మైమహానిగకబంధిచ్చిత్తిగావించికుం । ధారాధుం
డగు మూవటిని గయికోకట్టంతటవైచ్చిఘోం । కారంబులెలంగంగదండు
గలయలగా గ్రుమ్మనుండ్రమ్మరన్॥ ఉ॥ దిక్కునుమ్మినుమ్మి పడనుంగిరదం
బునవేలనాలును । ల్లాడగగూడముట్టిమనుజాపలిచట్టలుచీరివైచునీ । కా
డగలంచురాజుడ సావాజమల్ గనిబ్రహ్మశాసరియూ । టాడనిమానసంబు
నమయప్పటిమట్టులయే నుచుండున్॥ గీ॥ కరిజాయనుడేరగాంచిబ్రహ్మ

య్యుంజెందువచ్చెదవని సందడింప । సందులుబిదలియూ సంకునల్వక
 వెనువెనుకకుభయాపిష్టమగుదు । గగముశిరంబున గడియించుకొని చనిమన
 నదీతీరభాగంబునందు । ఘేయంచుగూయుచుగడిసియూఘకమునింగిజేవం
 బులిడుచుండుమావటీలు॥ గీ॥ భీతయు క్తులగును భూతపహిగాంచి॥ మస్త
 కే స్తలస్థహస్తలగుచుభద్రగజముచావుబ్రహ్మయ్యమహిమయు । శెప్పిరె
 ల్లజనులుశిరములూస॥ మ॥ ధంజీశోగ్రణినిస్ఫుభక్తుడొడి తద్దామధా
 ముందుశం కరపూజాకుసుమాధక మొక్కడయుఁకః కాలఁబుంజేగిభా
 సుభంగిం గునుచుంబులెత్తికొని కొంచుంబోవు నానేతయు॥ స్థురవీలంగ
 జముంధరక నిలువ నద్రోదకండభండాహతిక॥ క॥ అనితనమావంతులుశె
 ప్పించిజనవిభుమమిగుల వ్రతుండైయా । ఘోరదనగజమేగతనె । గెనాయ
 నిబ్రహ్మయ్యకడకు శేరన్నరిగన్॥ చ॥ అగిశవడించు పాదముల కధిక
 మెయినదగ్రమొకేలేచిరుకరారికృతదోషమంతయును గావుముగావుమ
 టుండుగ్రమ్మర॥ స్థురగముశేయజూచి జననాయకుగాస్త కృపాభిజేచ్చిత
 తగ్రటికిప్రాణమిచ్చెగగగగ్యునుబ్రహ్మయనిమ్మహీతలన్॥ చ॥ ఇట్లుబా
 పూరిబ్రహ్మయ్య శంఖజొచ్చి యప్పాధికఁబుడు గృతాదులందయ్యెట్టి
 నజ్జనభక్తుల చరితంబులిజ్జగజియైన పరిమితంబులుగలవని యట్లుండనిమ్ము
 పారలనయిజన్యవహారింబు శరణన్నగానుటయు ముగొన పొరిగోనుట
 గలుంగానిబిజ్జల భూనానుక మాచయ్య యనంగకేవలకలియగరుద్రు
 డుగాని మర్త్యమాత్రుండు గాడశని శరణజొచ్చితేనిం బ్రతుకవచ్చు
 పాకుంగానవచ్చినకార్యంబునగి గురోదమని బలవడు వసువతీశునకుంశె
 ప్పించనిజనంధుండు వేరొండు మతంబుగానక లజ్జాగతవదనండుయికొం
 డొక సెప్టారంబుం డాచునంతరంబుననిదెన జూచినపు డెప్పినదే కార్యం

బుగదలుమనియతనిపజ్జనతానుంజనుదెంచి మాచయ్యంగాంచి యతిమార్గం

—శిబిజ్జలరాజుమాచయ్యశరణసామృతం.॥—

బునసామ్రాంగంబాచరించిన లేవకున్న సైగింగి బసవండు మాచయ్యగారిం

జేరివందన పురస్కరంబుననిట్లనియె॥ గీ॥ వలదువలదని వారింపచలము

జేసిముక్కుగ్రకున గోల్పడ్డ మూఖుకాభంగి । యంతెడాయగ రానోడిన

తడునమ్ర । కాయుడైయున్నవాడునీకరుణగోరి॥ ఉ॥ పిచ్చుకమీదనేలసుర

భీకర సాకుపతంబునైవమి । యిచ్చుకురాక యుండుత డెంతటివాడుభ

వగ్గుగగ్నిచే । వెచ్చవెమాడులోకములు పుట్టయేనాకు భవన్యహత్యమి

వచ్చిమరుగు జోచ్చున్పువ్వరిని గావదగుంగు వాగ్ధీ॥ చ॥ అబసవన్న

దేవకొననట్టులకాకనిమాచతొరియి । మృదుజవలెఁబ్రతేనునిసమాదరణం

బునసజ్జిబంపించి । య్యనిమృతహస్తీయెన్నులును నట్టయు బొట్టయుగూడ

ఁట్టిభూ । జనములుజూడభూతిపయిజల్లికరిన్పురికించెవెండియు॥ గీ॥

పాటితోలుచాడుచంపినరురియిష్టి । యాకసంబునఁడంగనాక్షణంబి

భువికిక్షిగజాచికోకులదృఢతమునొంద । వానియనుభవసోసగేధానా

యలుండు॥ చ॥ ఇట్లునజ్జనసంజీవితంబైనఁబురరాజులబు రాజకుంజరం

బునకిచ్చిననాడు రావధ్యుండినమాతొండ మండలంబునుంబోసి చేగంట

దొటియట్లు కరంబునఁగి గరిమనురాగంబునిం బనుదెరంజాటుకొ

నుదినిజనివాసంబునకుంజనియె బసవండు మాచయ్యపాదంబులు గొలిచి

యాయయ్యమతంబునకనచి వారిచేదానిగ్గింపించుకొనితనని వాసంబునకే

తెం దనంత మాచయ్యయెప్పటియట్లుసంతత సత్కిరీయావీలనడుచుచుం

డంగొన్నినినఁబులకొకరనాడు॥ గీ॥ బసవరాజయ్యయరలేనిభక్తికేర

సర్ధికొనగీతమరమునానతియ్య । నొడయలొగిదాచయాచయ్యయెద్దబా
 డవినిమహాగ్రతప్పత్రిచేదనకుననుచు॥ క॥ అనియంతిబాకకవశివ । య
 నుచుకొత్తగృహములుహస్తాబ్జయగు । బునమునిసొనచుహాక । స్త్రీనా
 ధాచెల్లడినులేశపథక్తుల్॥ క॥ అనీతుమగాకిగతి । శివధక్తులదైన్యము
 తులజేయగజన్నె । భువిహాదాతనచికో । తవిధంబునవెక్కరింపజేకునెడ
 చే॥ క॥ దోషబుగాకపత్తులు । రోషింపకొడినివింఁటెగోతయ్యెడినీ । భాషలు
 గీషలువదలుము । మావకనిబాడదగదుగుర్జనవర్యా॥ ఎ॥ అనిమాచయ॥
 స్వకీయ కాతుకముసేయంతియొనీవారాధ । క్తకాయులుల చేనెరింగి
 బసవత్సవత్సవాత్మ్యంబుభి । మనిమిన్నాశయుడైకలంగుచు కడునై
 స్వాననాభోజుడ । చరియెక్కాచమనీషీయున్నెడకు భాస్కృతసా
 హాయ్యుడై॥ వ॥ ఇట్లుచనియమ్మహత్సునివాదాంతకంబున నొడలుగెడిపి
 యుట్టనియె॥ క॥ ఆశ్రుతానాకాయని । నక్రమస్మృతయ్యక్తినాగ
 స్మృతనిర్వక్రాహావాపేతుని । సక్రోధుకదుడకనుసనమ్మకామక॥ క
 దుక్కావకునకుభక్త్యా । విర్భావవిహించివ్యవేదదుామక । లంఛగ్యు
 నశోచునిమ । గర్భునుగావికొనవెకరుదాధరికొ గీ॥ నాల్గుతలనరు
 వదిలొలువేను । గీతములుజెప్పబడిగొందెకేకెటయె॥ నెట్లులయ్యెనుయి
 పువనికానమని । జాయనవయోయనకమిన్నంకమెశా॥ క॥
 అనితనునిందించుకొనుచు । ఘనదైన్యముగాన బడిగ గీతలంపంగా
 వినియునువిసవిధంబుని । ననుపమశౌర్యంబిమాచవార్యుండనియెక్క॥
 క॥ కడుంధుడుకొవ్వితేమా । మృదుగణములధమలెచ్చెచెటివయకట్టా
 యిడిగెమనెచిలేకయ । బహుగైతవెనుజ్జబావచాలరత్యాగా॥ నీ॥ అట్టి

యాచకులనెందైనగందుముగాని యిట్టిత్యాగులగు నమేయగమున । పా
నలిన్నియు నేల బసవయ్యరీవిచ్చు నేరికెడున్నలునెరగోక । లట్టిగుట్టపుగా
డైలవని బచ్చరీమన్నురీకుటిలపునాతులేమిభాతి । మాదేవుభక్తులపేదరికం
బులోగరిమచూపుదునని కరయుగమున॥ గీ॥ సదమలోదకంబుసంధిచిచ
ల్లిన । తత్రానంబులెల్లధరమరకత । నిలపుష్యరాగసర్గలవైదూర్య । ఓద్య
మాదిరత్నచిత్రులయ్యె॥ క॥ ఉన్యతంద్రద్యుతి । ఖద్యోతంబపుడు శే
లుఖద్యోతముగా । చోన్యంబందిరిజనుబును । వద్యన్యాచయ్యజూడవచ్చెన్
స్మృతుడుక॥ గీ॥ వీరువారనకందరువేగవచ్చి । చూచుచుండంగ మడివారు
మోచశేరి । చూచుగూసెనుప్రమథప్రసాదపుష్ప । వషణమందరునాత్మ
లోహషణముండ॥ క॥ బసవనిసభిమతఫలముల । నసలారివిదనువనీశుడభ్య
ర్చితుడై । యసమానుమోచశేరియపుహోవృరెక॥ క॥ చెన్నారంజం
గమావలి । మున్నిటలింగావతారమున మాచయభక్త్యున్నతి శివుడెరుగ
గలే । కన్నేరియురూపమల్ వహించినభంగిన్॥ గీ॥ అట్టిజంగమసత్వ
భాభ్యంతరిమున । దొంటియున్నకైరత్నంపుదిట్టబండు । హరునిభక్తులం
డారిన్నయట్లు । బసవరాజయ్యమిగులజూపట్టుచుండె॥ వ॥ వెంటయు
బసవంబు మడివారు మాచయ్యంగారిల శ్రీచరిణార విందంబులకు నా
ప్టాంగ పరిపర లాచరించి యెరజనుడెంచి యుదంచిత వాక్యంబుల
సన్నిహించి శరణువేడుచు దేవనీమహర్షింబు జూడనెంతటి వాడనో
సంగమేశ్వర నీచశ కర్మ డవుయేను కింకరుండ నీవునిర్మలుండవు యేదిర్మ
లుండనీవు సుజ్ఞానిచేన్జ్ఞానినీవమృతాంగుడవే విషాంగుండవీవు మహాదాని
వేదీనుండవీవు పశుపతిపశువనీవుత్రైలోక్యమాదామణిపేని ర్భగ్యమా
దామణి నిటిదుగులరానియగునాయుదుసద్గుణలేశంబు పెదకంఠంబు

ర్వపర్వతంబు భవదభిర్వక్ష్పహాగీర్వాణాయుధంబున గీటునంబుచ్చి యప
రాధశతసహస్రంబులు సైరించి రక్షింపవేవేయును నేలజగదాశ్చగ్రవర్య
మదేవాలు మాచనార్యయనయనేక ప్రకారంబులవిన్నవించుని బసవనిద
నకొగటంజెచ్చి కామత్యైర్లోరాసిమోహార్చ నష్టడచ్చట భక్తులుతమలో
సల్లురి॥ క॥ వినవయ్యలింగమందై । ననుగలుగ వెళ్ళిప్రచాదంబులుకొం
చం । బువకయినకడవకాదువా । రునువాయుంపగ గ్రహింపరుగదానం
దు॥ గీ॥ అంతకంటె ఒకడమయేయత్సృష్ట్య । నొరచుకూరికెచే
పట్టుచు వెలుహాత్తు । లట్లునుం గాకనాల్వియపవయింపగాకచీరెలకలు
గునచాకేమెండి ॥ క॥ అట్టిదమోబసవయ్యం । బట్టుటమాచప్రభుండు
బహువిధముల కా ధట్టించిదుర్మలమువ్రా । దట్టివిమలశత్రుజ్ఞతం బొందిం
చె॥ చ ॥ పనిపనిగాపగాపవభిర్మృతవణానకెక్కుబొల్లిజం । దనముగి
నెంతిరాచినను । నవ్యసుగంధమునిచ్చులిలదు । త్రునకలుజేసినంజెనుకుతో
ల్లిటికంటెనుతీపుచువుచా । ట్పుదుదిముట్టెనూచువిభుం డొరయకొబ
సవన్నిభక్తియు॥ చ॥ అసమత రారిభక్తులిటులంచుచుతంపగ మోట్పు
గేలుతో । బసవనమంత్రయన్మగనిభవ్యచరత్రుమమాచకౌరియో । పస
వమహంకరించినను భక్తిఘట్టిని నశంకరోక్తిభ । క్తిసరణియేయహం

—శంకరదాసయ్యకథ.—

తపరికింపవెతోల్లిపురాతనాలి॥ గీ॥ జడయశంకరమనుమహాస్థానమం
దు । దనరుభక్తుండుశంకరదాసియనగ । కాలగతికర్మముఖ్యేంద్రజాలమూ
ల । నిర్మధనశౌరిభాక్తిమర్మవేది॥ సీ॥ జన్మజరామరణోన్ముక్తకాయం
దుచిన్నయానందవశీకృతుండు । రొద్రమహూద్రేకరంజితాపరవీరభద్రం
దు । ప్రవృత్త ఫాలగృప్తి । మంత్రజాలశబ్దోదకంశతాంశవసుండితాశంబ

రుదుమనోహరియశుడు! విలసితసంసార తలగుండుగుండం ప్రచ్ఛన్నవేషసం
 స్పృతతుడు॥ ౧॥ గోపితాష్టవిభూతియైకుశలబుద్ధి! బొంతలునుగంతలును
 గుట్టి ప్రోగుతెట్టి! యంగడిని విక్రయం బార్చననువు దినము గాయకం
 బేసుమానికల్కలుగుచుండు॥ ౩॥ ఎ క్క క డ ర గ క గా యక! మ
 క్క! జముగయేనుమాన్మిలబ్బగదినముల్! స్పృకకజంగమకోటుల! క
 క్కు! డురతినిందచేయునిష్టాన్నంబుల్॥ ౫॥ ఈసరణిజంగమార్చన! దాసి
 దేవర దాసయ్యజూడవచ్చుట.

యొనఁకంగ జూచుతలవునవేట్రన్! భూసురపతితో దేవర! దాసయ్య
 నుదు దెచ్చి మ్రొక్కితగుగోష్ఠి మెయిన్॥ ౧॥ ఒక్కింతదడవంద నుండినీ
 టూనితనమితమునకంతద్రేమముననే! నదయుండువోలెవిచారించికట
 కటాయీగెకుతవును లేదింటిలోన! శంకరదాసయ్య సద్భక్తిమహిమయు
 లింగసమర్థత్వ సంగతియును! నింక నెన్నటికంచు నెండలో వగచుచుప్ర
 కటించిదుఃఖ్యవృకునుజెప్పి॥ ౧॥ తగినగంపెడుగొలుచంపదాసిజూచి! ద
 యదలచిపంపెగొలుచునుదాసమయ్య! యంతయునుమేలు నాకేమియిం
 దుకింక! నేమియడగినదనుకు మాకియ్యగలచె॥ చ॥ కొలుచవకిచ్చెతోల్లి
 యుకకోకతసస్వికిగొల్వు దెచ్చియే! మిలముచువేడునొ తనుకు నెక్కడను
 న్నివియ్యియంచుది! ద్రిలిగదియింపగంపెడును గేలవడంగెను దానిలో
 ననే! తలకుచుచిక్కెద త్తవనిధానమునందయడంగెనర్చమున్॥ ౧॥ కొలు
 చుగృహములోనగొవిడెండులేవయ్య! పాదువారెగాదెవాడవాడ! దా
 సివడసిచ్చితనెదిశంకర! దాసయ్యదివి యదలకనవుడు॥ ౩॥ పరిభ
 వభవోంబుం! దురపిల్లెడుదాసిజూచి దుగ్గవవలికెక! ధరగలవాడ
 ములెద! చ్చరణునకుంగొలుచు పంప జనునే నీకున్॥ ౫॥ శివశరణుని

లుకడగనా భువిలోపివశ మెజగమపుక్కిటపడ్డం । టవిచారిం చేదుకమ్మ
 నవులకుట్రకుకంగలదు నాయంచైనక॥ క॥ మృదుడుపసన్నాత్మంజై
 యడుగుము వరమన్ననమగ నాకించుటయి । స్వదమిజనుల్లెనెగురె
 కడపటభక్తుల మసాత్తుగా నగవశమె॥ సీ॥ చేయుకాయక మింతచెదరక
 మంఃరంబందుడ జంగమం బందమెంత । యెక్కి వురగవునేను మాః
 క్లెజ గమ కోట్లకుజాలుటెట్లు । లింగసదగుల లేములే మనవచ్చు పెం
 డెయినానుయ్య విపులభక్తి । లోకత్రయంబున ప్రాకటంబున శేయవలసి
 ప్రత్యక్షమయియలికనేత్రం । డడుగువరమటన్న జడిచి డి పడకన । స్మిత
 ముఖాబ్జుడిగుడుశివచుహేళ । కర్తృకతకనాకుతకవైసివుండ । వేరెవరి
 ముగలదె వేడికొనగ॥ ఉ॥ ఏమియు వేడకున్న పం మేత్వర నీమది సిగ్గుపుట్టు
 నో । కామవభీష్టమిచ్చురితగల్గిన రేపటినుట్టుసూచిన । దూరమురాత్రు
 దారిమిడసూత్తు వి లోచనమిచ్చుటన్నా । కామవిమర్శయిచ్చెనళికంబు
 న మిక్కిలికన్ను నెవ్వచున్॥ వ॥ అట్లుహరుడిచ్చి చిచ్చెర కన్నుల చైన
 దోగకర్వకర్వతవజ్రం బగుటయుకంకర దానయ్య శంకరేతర సర్వసమ్మత
 విమత్తండుయిహంకరించిన శివద్రోహులనటలతట నటోత్కటచటులాగ్ని
 పటుహీతంబునబలు వ్రేల్పులం బిటచిటం వెచ్చుచుంక పాలంబులంబటపట
 బగులం గటకట యనక పెర వేల్పు మేనుకొన్న మోక్షంబ చూల్పంగ మరి
 కొందరువేల్పులువెల్వడిబోయిశివభారిపుల వరుగులు పొచ్చిచెచ్చ గూడుకా
 చుంగరంబుబొడలంగూచిక జోహరువెట్టినుగాంచి తక్కిన వేల్పులం బ్రతి
 దినంబునుముప్పెల్లయం గోనంబనుగు దైవంబులుబడుగు పనులు పంపంజేసి
 క్రతుకుదమనిశ్చయించి॥ సీ॥ అసనక మంగిటి కసవులు వానూకు కొనకొ
 మూకొట్టాడెనాడి । నెట్టన కొట్టంబు నిత్యంబు బుట్టెను దంపంగ బ్రోల

భోదానిమతము । చుట్టనుజాలకానుచును, దెదబోడికట్టెలు మోవంగ
 గాటమెరి । పసువులగావంగభక్తిగోగబకలు మైలారుడుగోడుగు
 ముమతబట్ట గీ॥ రేకడమలచేడికొండేటిదారి । వ్రూరిగింపంగగీర్తులు
 ప్పొంగ వెలుగిలాలతిక్కిరబో అర్హవళము నోగ్గొక్క-పనులునేయ
 ములమున ॥ ౩॥ కా-ములమోగవగము ॥ ౪॥ మోదకములునప్పము
 డియాలముశున్ములవి ౧౬॥ లోలశకడబ్బిరి జక్కలభజియింక॥
 చ॥ ఇట్లున్నవైవంబుమున్నెంగొనుచుమచ్చి మహోన్నంబును జగదేక
 వల్లకనురాజులంబున ననన్యత్వంబునపొంచి శక్తిగ్లులాగున కృప
 మోకసాలిమెప్పించి ఘోభిసేప్రింబు వడయుట క్కలంబగునె॥ ౬॥
 ఈవారిముందటకనిలిసి యంచు, యములేకపోయినక । సాహసిదా
 నహమ్ము, చుజగ్గనత గ్రహధ్యమందను । తాహములోడనుకునను
 శౌరిరచించితదియ్య వేము । న్నోహములండులక బొదిన్ముముగా
 ధరన్పిన్పియుక॥ చ॥ అలక రేయనుబగలున్నవలిచ్చుచు గొల్పదాసి
 యు । స్తలమునకేగుడెంచి పురసంహారభక్తులుసంతసిల్లదా । నలరుచు
 నంకకాగతి, గుడితల్పులుదీసిచూడచా । జలజనశౌత్తినిగహములర్పుక
 తత్వమునొందెవంబుచుక॥ గీ॥ అంతెక్కుమున్నుహరిమిది మోహంబు
 శరణువేవచ్చుకరణితిగి । చరణయగముశేరనరుదరదానయ్య । నిన్ను
 గూఢునా పెవిశ్చమెరుగ॥ చ॥ పునమయాశుల్ వగిలిపాగిమిక్కిలము
 గుండేహే । శ్వరుశంఖగ్రగణ్యుడగు శలకరదానము లోకపద్యుడై
 ధరముచురగి నీకుడిచిశంభిక వేనరుగి పంలశం । కలకలమైకల్పల
 వంగంగుకాయనల్పగుహా॥ గీ॥ భ కనన్దాష్టినీప్రాప్తిబాయకున్న
 భక్తిమును భ కుమునగల్గుభక్తులను । భక్తులన్దొన్దొనీప్రార్థనబసెయ
 న్నభక్తిచూసుభయంబునుండుచుబా వగాడె॥ చ॥ కలదంకంబిం
 హరు డేయ బకచరుపంగబెట్టింక । గలమతియంతయూ శెడినకైవడి
 యొగ్గెవట్టగుట్టుమా । టుబనియేమిగొప్పతటూలినపంగులువచ్చియి
 య్పొరుం । బానునదామెచ్చిపదపద్మగుగ్రాణతుల్ ఘటించుక॥

శీ॥ కావవేజయ్యభక్తజనకల్పకశంకరదాసమయ్యమ | దేవతలంపగాదెన్న
యొడికిగొనునీవడయ్యమాకునం ! చావిపులాతలంబుదినువంటగ్రహి
మ్రొక్కినట్టిన్ ! బ వనమూకకాంచి పరిభావపహోత్తులదాసిట్లన్నన్॥
సీ॥ అక్కటవిరేవ్వరయ్యభావెల్లబాదాసి చేరయ్యగా శాశాంక ! నిన్న
గవారమెమికిట్లు రాజన్నెయిటవచ్చుటకు గార్యమేమిగలిగె నెచ్చటకేనియు
నేగుదునున్నాఁగో హరహరమము మరువరుగదయ్య మీయట్టితైర్వమానను
లుకుకరణులుగల నెయ్యాభువనంబులోన॥ గీ॥ యిట్టిభక్తియుక్తియిట్టినిగ్గణ్య
ము | నిట్టిభయముగల దెముతరులకును | బాపు దాసమయ్యబడుగులాధారం
బదాపుదాసిభక్తిపరులభాతి॥ ఉ॥ మాకిపుడేమి దెచ్చితమిచ్చికమిరగనిసర
య్యును ! గొకయొసంగిగైకొనన | గొల్చుచుగాదలలోననిండవే ! వేకొ
నింపుగాక నిజనిశ్రుతిపాపదలెందుపోయెదె | మ్మొకలమాత్రమిటబూ
రమిక్కసజాలగుగాకనాపము॥ గీ॥ కాసువీనంబువిడువంగగట్టికొన
గ | నొసరిల్లినధనమిందునుండనొపు | ద్రవ్యమాయనిదేవరదాసిదేవత్వ
ద్రవ్యశేతుంగజంగమాసానచుందు॥ చ॥ పుడమిపయిన్ ఖనిత్రమటుబూ
స్యగదానిపసి డినకుటై | వెడలగనక్కజంబాసనివేగమ దాసియుగు
గ్గలివ్వయిన్ | గడుకడుభక్తితత్పదసకాయమునంబడలేవకున్నన | పు
నిగాంచి శంభుగణామృతాశక్తిరదాసియిట్లను॥ క॥ ఓలంగూలి
కిగాలిచెడి | చేలయైగొట్టుయొగిచెల్లించకని | వేలాగుంజాగదవని |
ఫాలాశ్చరిలాగుమంతెబని గాకున్ను॥ సీ॥ ఇకొండుదడుపైనయిచ్చి
పుష్పమపండుము ముకగ్రమ్మరిబడియునుటుగాక | కుడిచింకట్టినబడు
గు నైననునిరుడుముచ్చడిదనముగొనుము | కాదేనిబేదలసాధులచే
నెలయదుమలుగాగొనబొమ్మ | బదుగుబత్తులకాశ్యపైబజ్జగలుగు
కుడువంగట్టగవింపముడును॥ గీ॥ నేచిగాదెనివచ్చుడుపాదయుగమ
పేలయిచ్చునీ శేటప్పయ్యయచశెప్పదానంగనింకనేల |
మదెప్పదలంపపంబయెదులెల | ఈ సిద్ధిప్రదేక్ష | మే
బట్ట నెను చెప్పయిదువా | పసిదిరానతిచ్చిన | నానెయింకనెద్ది

టప్పధివిపతిపట్టపుదేవిదిట్టయై । దండిగమాదికోట్టరుల ధాన్యములన్నియు
వెచ్చిపెట్టుదున్ । మండుచుభతకాయాత్మసతి మార్గొని గర్భిణినాకఖడ్గ
హస్తముడ్రవేసికైకొనడె సుందరి ప్రాణము ముక్తి మతగ్రాహకమ్ ॥ ౬॥
తప్పనరించినట్టి సుతుదన్నిమహాద్భుత భక్తియుక్తియై । చచ్చుసగాక
యండగ వెనన్వెస జంపెనుగాకనేనుత । న్నిప్పుడు నిజమూర్తిని నయి
జ్ఞేదవేవరచన్ననొల్లదా । యెప్పులకుప్పయాదన తనూభవునై ను శార
దేమనన్ ॥ ౮॥ అడిగినజంపిపిల్వమన నాత్మజుబిల్చికిరీరలేమిమే । మడుగక
జంపెబిల్వ మననట్టిదకాకని పిల్వదయ్యెని । పుడమినేకుల్టిట్టి గొలుపుంగవు
లుండఘనుండనేననం । బెడతలపట్టిదేరసన బెట్టితినంచున హంతబక్కు
నన్ ॥ ౧౦॥ అశీరియాలునెమ్మదియ హంకృతిబాయగ బల్కిశంకరుం । డను
పమవత్సలత్వమున బ్రాణములాయమ పట్టికిచ్చితా । రనగముచేరచచ్చున
చరప్రభుసేవయచాలుముక్తులూ । ల్లననుచునుండెన్నివయి లాతలి సత్త్రి
యలాచరింపుచున్ ॥ ౧౨॥ హరుడుశిరియాలుశెట్టి దానంతమాత్ర । బోవ
నియ్యకజెయిచేతబొదివిపట్టి । రమ్మనుచుజంగమా కృతులే నెమ్మిదాల్చి
యటహాలాయుధపురమునకరుగునపుడు॥

—*హాలాయుధునికథ.*—

క॥ అల్లంతటగని మ్రొక్కి హృదుల్లాసము తోడ నవరసోచిత కృ
త్యంబెల్లనొక గూర్చిసుఖకర । సల్లాపంబులను బ్రోద్దుజరవుచు బలికెన్ ॥
సీ॥ యంతదవ్యులనుండి యేతెంచితిరో పదాలస్యముదోడెడి నాస్యములను ।
హరమూతుకలార మీయాగమనమునన న్నన్నింపనోకాక మరియుగలదో ।
యనివిన్నవించినసిజంగమాకృతి దనరుకంకరు డప్పడనియెన్వపతి । వినవ
య్యభక్తివర్ధనముకారణముగా జరిఁచుచుజంగమో త్కరములొనన్ ॥ ౧౩॥
నధిక జరియింపుచుందుముయభవుభక్త వరులుమాకును గతిమమ్ము వారుత
మను ॥ ప్రాణలింగంబులనికొనియాడుచుండ వారిబడివాయమెప్పుడ
వార్చులీల ॥ సీ॥ తిరునీలకంఠండువరగొండపతియును కలికాలచోడండును
రియమయ్యయలయచుగుళిమార డేదొది నాధుండు చేరవశ్వ పవయ్య

దేదిరాజువాగీశనైనారువరకీతిఁ సోమాసిమారుండు విశ్వరై నారనంగ
గలుగువీరలుమున్నుగాగల సద్భక్తవరులచే బూజలు వరుస గొన్నా గీ॥
వారమీదాడయనిజెప్పవలదుధరణి । నేను చొరనట్టి హరుభక్తి నిలయ
మెందు । లేదుమిమ్మెరుం నివారులేరుభక్తు । తెన్నడెన్నడుమానుషు
వెరుగరొరుం॥ క॥ వినుపెట్టివారిమెచ్చుచి ఘనభక్తుమమ్ముమెచ్చగా
నుంటిమి । ముగ్గురుహుళుగజేసినివా । రుచుభక్తవరులు చేపట్టి తుండక॥
క॥ మాదుబ్రతుకెల్లచిత్రం । బాడికడలియించినదినిరాళివరంబే । ప్రో
దియులేకయదెరిగిని । మెదినకుచులేల్లదండ్రులెవ్వొయెరుగక॥ నీ॥ తల
యంటియమ్మవృజలమాదక చన్నయ్య బె-గి గొట్టెవిడ్డయట్లు । కెంబా
విభోగయ్యగోలిచ్చినడపింపనడుగిడ నేచిఁతింబుడమిమీద । బడిపనలకునం
బిపలుమూరుపిలువంగ నడువంగనేచిఁతివొడికముగను । చన్నయ్యపొత్తు
నజెయ్యారభుజియించినెరయ భుజింపంగనేర్చికొంటి॥ గీ॥ దాసచయ్య
కతంబునదప్పకపుడు । కోకగట్టుకొనగనేచిఁకొంటిమిరియు । మానకది
జారియాత్మకుమారికొప్పగోసిజడగట్టి నేచిఁతిగోప్పవెట్టు ఉ॥ అంతట
యవ్వనాభ్యుదయమందుటగన్గోనిబల్లహుండునీ । మంతినినోతుఁ మాకును
సమర్పణజేసెనుమద్యయాధకమై । యెంతయువేటక-మొన్నగుభరేకుడుము
మ్మడిపళ్లుజేసెన । శ్రాంతముగాంతకున్వలసిరా గిలుచుంటిమి దక్షవాటి
లో॥ గీ॥ మొన్నశిరియాలునింటికి మదముతోడ । నరిగికన్నకుమారుడీ
శ్వరుడుగూడి । కొనియెనామేలుగీళ్లుఁకుక-వముగాగ । నీకుజెప్పకయే
రికినేగింతు॥ ఉ॥ శ్రాంతముగాదునికక-మొక సుద్దిహాలాయుధ విన్నుకం
బిలో । శ్రాంతమువారినందరిని గూఢకవేడుక గాజితాద్రిశన్ । యాశ్ర
యమర్చుచుండె శిరియాళిండు వారలలోనగూడనా । కృత్రువపొయెనిద్దర
ణీబుట్టెదరేయికనట్టిభక్తులుక॥ క॥ ఆతనిమదిలో నయం । జేతోహారం
డునైజశిష్యులబంధన్ । వ్రీతచెరగురి సమాశివ । దూతలకుగ నొసగిదా
నధూజఁటిగలిగెన్॥ నీ॥ అంతటనోకృష్ణసాకుడు గంబిళానిరువదియొ
కదినంబించుకైన । వెలువనివానలజలమున గురియింప పదివేలు జ్ఞ గమప్ర

భీష్మలేవుడు । పాయకుండెడు మహాపట్టణంబున జంగమొక్కొండు నుండక
యొడిసిపోయి । రప్పుడుశిరియాలుడధికక్షుదాతుడై జంగమాన్వేషణాన
క్రినూరు ॥ గీ॥ గలయదిరిగియెందు గానకయింటికి । వచ్చునెడవారుం
డువరతపస్వి । వేషమొప్పతాల్చి వేవచ్చిశిరియాలు । కొడుకునడుగదనకు
గూడదనక ॥ ఉ॥ భాసురశాకభాతపరివక్షముసేసి సుతున్నహీధరే । ప్వా
సునకధికతోడనిడినస్వజనంబులుచోద్యమందగా । నాసుతు గ్రమ్మరంబ
దశియాత్తులు మిత్రులుదానుగూడగై । లాసముచూరముట్టి శిలాంభునగాం
చిరెయిట్టులెవ్వరున్ ॥ వ॥ అప్పుడుమేముం దన్నందిరంబందయిండికన్న
కార్యంబుగాని విన్నమాత్రంబుగాదు మచ్చరంబున నొక్కొ కళ్ళ మెచ్చక
హెచ్చుగుందులుగాభక్తి భావ లుచ్చరింపవచ్చుగాక యిట్లుసేయ వచ్చు
నేయని యనేకప్రకారంబులం బెచ్చువెరిగి శిరియాలుం గొనియాడ హలా
యథుండు గుజనా జంగమలింగంబుతో నీట్లనియె ॥ చ॥ శివశివయేమి
చోద్యములుబెప్పెద వీశుడు రక్తిసుండెమా । నవపలంబు మెక్కొమదన
ద్విమధక్తుడుభక్తుజంపెభక్తివిరహీతుండై మీరొడయ దేవర లాడినబొం
కుసాంగమాకవిహీతమంచుగాకవిన్నెనను గూడునె యిద్దఱోక్తులొ
క ॥ అనియాసర్వముమిద్యగ । మనమునదలపోసి పల్కుమానవనాథుం
గని గొనివినుముహలాయుధ । యనుమానముమాని మారగజావళితోడక ॥
నీ॥ సతులనిచ్చినవారుశతకోటి శోటులు సుతదాతలకునైన మితియులేదు
శమ్ముచ్చినవారదరము గాడెన్నంగనీట్లుండలేదననెట్లువచ్చు । హరుడు
భక్తులమనంబిరిసి చూడదలంచి యడుగగానివి యెల్లనడుగుచుండు । యం
శిలిలేకీత్తుట్ల సద్యక్తులు శిరియాలుడును సుతు శిశువ నేడ ॥ గీ॥ బెట్టెనమ్మ
పసిముట్టవిచారంపు । ధరణిసూరసూర దచ్చరిత । గద్యఃద్య కావ్యకల
నబాటలలీల । జరుగుమిగుల భక్తసఫలయం ॥ ఉ॥ ప్రాకృతసంగ్రా
హప్రభృతిబావలనాటకసంవిదానమత్ । జోకయొచి సూత్రసూచి
తపాత్రుపెక్కుభంగులం । గైకొనివచ్చియాడుచును గ్రమ్మరి పోవుచు
నీక్రమంబునక । లోకములోనివాడనవి లోకమునర్ప వెదవృత్తముత్ ॥

ఉ॥ వీమిటికిన్నిశెప్ప మనుజేశ హలాయుధ యెల్లదిక్కులన్ । భామల
 శోభ్యశోకళలబాడగనం చూడయిండుశెప్పనా । భూమిపుడంతయున్ ।
 వినిప్రభూతతరా గ్రహయుక్తచిత్తుడై । పై పతి సహాయ శిరియాలు
 నీజులగ బల్కునీక్రియన్ ॥ చ॥ మది మది సుండి యెట్లు నర మాంసము
 వేడెనుకూలిగాకతా । నదయతల్లిగక్కునీ క్రియన్ సుతునెట్టుల జంపె
 నల్లశా । మదనవిరోధి మేలదయ మాలినదానవుడయ్యె నయ్యయో । ము
 దిమిఘటిల్లుమైమరచి మోసమునొందెనునాపినాకియున్ ॥ ఉ ॥ ఆమిషమ
 న్నభక్తవరులటంబుచేతులనట్టిమాంసమున్ । బ్రేమముతోడనీశునకుబె
 ట్టుటయెట్టులువట్టియానమై । కోమటిబుద్ధిసేసీసుతుగొంతునుగొనిరిగాక
 లోకమం । దేమయినవ్వ దెనడచిరేగీవభక్తులుదీసిమెత్తురె ॥ ఉ ॥ భక్తులది
 త్తవృత్తిపరిపాకముసూడదనూజువేడినన్ । యుక్తముదాననేమియుని
 యుక్తకరుండయిపుత్రుజంపను । ద్యుక్తియొనఘనంతటనయుత్పతాకు
 మమెచ్చునిక్కమా । యుక్తిబూడగోరినటులున్నదిపన్నగధారిదత్సతున్ ॥
 మ ॥ చిరుతొండండునిజాలభక్తుడయిననక్షాశ్రీకంఠుడధింపన । త్తరిదుం
 డ్రించినతుమ్మదుడ్డుపగిడిందానుండిచేనెంతబం । పరచాటున్ వధియించు
 నెతమనుతుండైనన్ మహేశాంకితుం । డురుతేతోపరమూర్తినాకగ
 తశంకంజంపగాగూడునే ॥ గీ ॥ ఎదిరియింటచిచ్చయిలదన్నగాల్పునా
 గానస్వగౌవహ్నుగాల్పకున్నె । యన్యలింగవంతున్నపాపముగల్గి తన
 యుపంతపతుదునుమలేడె ॥ క ॥ వెలిదుకిఖము వెలిబుచ్చిన । నలువునను
 తుజంపితాను నడుమనబుణిగెన్ । నలిబ్రాహ్మమున్నగోమటి భుజిగాభలు
 సాకునమిలి బ్రతికెదననుచున్ ॥ చ॥ అకటమనోజవైరికి నరామిష ఖండమ
 కానియొండుకు । త్రుక్కునుడిగ్గకున్నను సుతుంవధియించుట యేవిరక్తి
 మ్మికగలభక్తుడేదనమేను పదార్థముజేసెపెట్లకొ । దొకరినిజంపునెల్ల
 మదినుహ రెఱునర్పగ మింసగాదొకో ॥ చ॥ అట్లునుం గాక చిరుతొం
 డంబు దన్నువందించి తన హృదయమైనను నిందంబొంద నొడిసందనుంచి
 లువుమనసుందరింబని శంకాని యప్పుడర్పించిం బిం చుట భక్తిం బాడిగా

దనిపలుక లేడఁజ్ఞాం బంచవదనండు నరుడెంచి యధికంచి పసినినువుంజు
 పించె మ్రొంగనగొంటి యయ్యంగదె యనుసడికెజడికి బడిగొడు వెడలెంగా
 కగడుపార నారగించెనేగాఁట్లు సెట్టియు నాగట్టుపట్టి పెనిమిటియు వట్టిర
 ట్టునకోడిగట్టిగి కాపుల భక్తులమ్రొంగపచ్చిరక్కసుండను చుక్కలరాజతా
 ప్యచుభక్తులజంపం బాట్టుకండు వీరిచారిత్రంబు విచిత్ర కథా సూత్రంబు
 గానభలం జదువంజెప్ప మూఁడులునసంఖ్యాత మహా ప్రమధ గణంబులకు
 వెలి వెలినుండోయనహలాయుధుండు సక్రోధుండయి కరతాళ నాస్ఫులన
 పూర్వకంబుగాఁబుటమో సెనప్పుడు॥ ఊ॥ అంతట గంతు హంతకుడునా
 శిరఃకూలండుదత్తుదాగ్నిక । త్యంభభయంబునొంది యెదురైనిటచుం
 డునోడిపొగ్గవ్వగా । మృంతమునందునిల్చి హృదయంబులుర్బుల్లనదల్లడి
 ల్లుచుక । భ్రాంతులుపోలెనొండొరులబాయక చూచుచున్నుండుర్వరక॥
 వ॥ హలాయుధుండుగాంచిజంగమంబులగుట మమ్ము సారెకు మన్నింప
 వలసెంగదాయెం క్రందనాడిన మాటలకుం దప్పునింపనుండి చిరతొండిని
 ఖండకశిచుండనునివాతక గీతకంచితి లేని మీరును వారిలోని వారలేకానిమా
 భక్తులపంటివారు కారునుండియన మారాడనోడి మనసిజారిగిరి కుమా
 రిందలంచిన॥ నీ॥ కటికటంబునవంతకావిబెట్టినచీరె మోకాళ్లునునుగంగ
 మోచికట్టి । కరగబెట్టినకొవగంత కుచంబులనొడివి గాగళమునబొం
 దుపరిచి । నన్నంపునువాక్రిక్షను ములుజులైగా సంగలవణికట్టులందు
 దాల్చినడుమ రుద్రాక్షుచుండంగ జేసిన కాగికమ్మలు కణకయుక్తమలదా
 ల్చి॥గీ॥ జడలతురుమునబైబట్టగడసవాడ । నుదుటగలయంగభస్మంబుమెది
 చిపెట్ట । సంగభవాద్వ్యోయ్యైయైస్కరవిగోధి । రాణిచనుడెచెజంగము
 రాలికరణి॥ గీ॥ భక్తేభామనిజంగుభామభాతి । దాల్చిచు డెంచుగత
 వచ్చుదస్వితాచి। యాహలాయుధుండెదురెగియధికమ్రొకిరి । తోడికొని
 వచ్చిమిగులనత్సకముతోడ॥ కి॥కాటాచితసత్కారము । లోటంగవింప
 నన్నియునుగైకొనియా । నాభిసయి నంద్రవాలునితో న్నిట్టలనియెప
 టుతరిఫణిన్॥ కగికమలజకమరాక్షసులదమరమలలు ముఖపద్మమాలనుగం
 బుననుగృహం దేమలకయొండియనన్యల । గమియింతంబు గాంతిలందుగల
 పేగుణమునీ॥క॥ కలవైననవ్యపురుషుల । పలనెరుగ నుగిరిజ యట్టివారమమ
 ముక॥మలహరుభక్తిరంతర । నిలయాళ్లనింతవట్టుజముపుపాలా॥
 ఊ॥ స్థివును సోశుభక్తులను సియొడలచిగనెమివేడినన్ । లెవనుత్తువంచు

నవనీసఖభక్తులుజేష్ఠుడుండగా । వేదనివచ్చిచారమతి వేగమునకా మనమి
చ్చిమీదమా । దీవెనబొందవేరజగతినుతచూరి యశోహలాయుధా॥
అనిమెడియు॥ సీ॥ మహితశివాచారిమాకరక్షణశీల సహజైకలింగనిష్ఠా
విలోల ప్రకటనంబి ధృత్తిభాగ్యత్సధామ ప్ర యాతుల ప్రచాద పాత్రైక
గాత్ర॥ హరిలింగజంగమాభ్యర్చన శృ గార సత్సంగభీర వాక్యారధీర!
దక్షుండుమోక్షవిద్యాపరితుషు నాపునెట్టెనరణుడు సినకలుండు॥ గీ॥
యమచుచగ్గింపవినియాహలాయుధుండు । లాలిత శీతినమ్మకగేలుమొగి
చి॥ సకలభక్తులకెల్లనైజరుగుచున్ను । ప్రస్తుతించిఁమోతుకా నెసరమసా
ధ్యులక॥ ఏయిగ్గనెవ్వడనుమా । భానుజహగుభక్తములపటుకరణానం
దానకయొసఁడు పదవి । స్థానూనపరాధకానమిలి యడుగుముతల్లి॥ చ॥
అనవినియమ్మహేశ్వరిహలాయుధుగన్దాని యేనుపార్వతికా । వినుశీరియా
లుయియ్యదియింకమునర్తవిహీనులైధరకా । జనునతులకామహేశపద
సారసభక్తిని యుక్తమైనభర్తనివహానే దలంప జగతితల పూజ్యులుగా
గుగావునచో॥ తత్వలెల్లనిచ్చుకొప్పుగాగొని । మోక్షయాలురానిన
గ్ధిమాకు! పేరుకొట్టి యెవ్వ భిక్షయమంతులు బ్రతిపునవ భిక్షపెట్టుచును॥
క॥ కట్టమకలితోడ శిశువుబుట్టినహింసలైలరాజపుత్రవలకం॥ నెట్టియు
జ్జనయదాచి॥ ముక్తిహలాయుదుని మోలుమొకుండులడక॥ గీ॥
ఆహలాయుధుండనధనధిక్తాలయి॥ శీశకిరగధరణిసెట్టిటాచి । దయ
దల్లిచభయకానబుగ్గపనేను । బరమహర్షకమొంది భగవత్ డలడు॥ ఉ॥
కుత్తుకకప్పుకొప్పు పయిగొందపు మైనును మేనమానుగ్రా । పెత్తురు
బొగ్గు పెక్కినను కిందుచిదారలచీ॥ రత్న । హస్తినకొండచూలిచోనలంట
నలులల బొగ్గు కొప్పనా । బత్తుమిందుబుద్ధిచె బత్తుల మీదగడకతో
డురక॥ చ॥ కీలీలొలకంబుచచ్చటగువులు గూ పకరెడువేలనా ద్రులు
గొంకోట్లుకుంకలకమొకకడభక్తులుండంపవె । నర బలితభంగసె
ట్టియొకాండయె బన్తు సేయదవ్వలుకా । జలజదతాక్ష స్మృతులుగలదు
లొంపలన్నికొలది॥ ఉ॥ తుంబుగరాగరాదుల ప్రాంతాంతాదు
తనాడనేవతూ । మోముచుండ శిరియాలనుధి కం ల ముఖ్య
కా॥ వ్యంబులు । నవనీసఖహలాయుధు డ్దహేశుపా । దాం
బుసహంకభూమివనువంటక మొక్కిశిరిస్తహస్తుడై॥ మ॥ ప్రచుదావి
గ్గవగక్రమూలములు ధారావాహికస్ఫుతకానా । తల్లమఖాంభోజము

దొప్పదోపక సముద్యద్దద్దధాననం । భ్రమరమోహంచదర స్థితంబు
 లబహిగ్భక్తిప్రపంచంబున । క్తమసేయంగనదంభ భక్తయుతుడై కన్న
 ట్టునాధూపతిన్॥ డ॥ కాంచినోజహంతకాగిలజేచి హలాయుధుం
 మనిశ్చందలమైన నీసహజసాహస శక్తికిభక్తినిపట్టుక । మంచెగమెచ్చి
 తిక్కనకమంబు నణిమను పుష్పకావీజై గొంతుగమింశ నత్తుకిగొచ్చి
 సరండనుచుంగడంకదో॥ గీ॥ ఆకాయుధాఖ్యుడనురక్తిగోపలునవ
 పురమలని క్తవహములన । గోనునునకిగ రజిగు ధరంబునకు నాన
 పాలుతోడగూడభగవడపుడుక॥ తిరియార నెట్టుగర్వంబుబరిహరచుబాండ
 జేయుబనికై హండి । ధైర్యమునా యుధాఖ్యుని । జరితమునుత కెక-జే
 సెనత్సభలందుక॥ క॥ తావు సమస్త దుష్టగు । కావనదంబైన గర్వనప
 విలులునులో । దావుకొనియున్న భక్తులు । భావంబుల గూడి కొండ్రెబ
 సనకుమార॥

— శిమిరుమండకథ శి —

గీ॥ మరియసద్భక్తిమహనీయమండనుండు । నెలయుమిరుమిండనై
 నారువిపులకి॥ సతతజంగమపూజనాసక్తవృత్తి । గూరమారగతాంగ
 వికారునిండు॥ క॥ కాపాను గ్రహసామ । స్థాపేతుడు శుద్ధజైవయుక్తా
 త్నుడు । రవ్యపారదుష్టదళనుం । డాపాదితిష్ఠరక్షణాభరణుండు॥
 వ॥ అటుచు జగతీసతిముఖ మండంబునుం బొంగి చెంగొండ యనుపు
 రవరంబునం గాపురంబుండుచు గుండలీ కృత గుండలి నుద్దేశించి నెల నెల
 శివరాత్రి నేమంబుప్రేమంబునంగయికొని రోకడమయి లేపండబండ్రెండు
 వస్వరంబులు నడపి పదమూడవ పశ్చాత్సాహనంబునం శెక్తిత్తిరువా
 రుచిరరిగియందలి భక్తసందోహంబున విశిష్టేష గోష్ఠినిపులె యండున
 వాయుంబు॥ క॥ అవాల్కిక మహేశ్వరు । నేమిచ్చెడు వేట-తో నజిగు
 నోత్తంగా । వేవేయగువాచ్చం । బావగధను పెడలివం బయ్యుర
 పిధిన్॥ వ॥ పరిజన సంపదంబు భయపాన్వయములంగడ గూడి గొల్వస
 ద్విరచితగద్య పద్యమయ విశుత కావ్యముల ప్రభూమిను । ద్విరగతపాత
 రుల్సకుఁడధూజకటి చారు కృపాపల్బును । స్థిరగుండలితామ్రముదీపనలి
 య్యుగగచ్ఛ మెచ్చుచుక॥ క॥ తమరాక చెలియ దిందిం । ధిమియనిమదైశ
 లుమ్రోయ నెమలకబల్ దా । శములో త్రితముజూచిన । ప్రమదంబునమొ
 క్కినెటుని బాత్రులు నడవక॥ డ॥ గాయకులు గవీశ్వరులు గాంతలు

భట్టులుసద్గుణాంకసత్ । వాయునికేట్టులనీబహుశ భంగుల (బస్తుతి
 సేయసానెడె । హేయనిపహుల వేత్రకు యూధముడగ్గరయుగ్గడింప ।
 భాగ్యయుత మూతికయైవలసి నధశములధుల కధినిచ్చుచున్ ॥
 చ ॥ పవనభాంబిహూయవతిభాస్వదురోజయుగాంతర స్తులి ॥ పదపద
 కస్థకత్తజప్రభావిభవంబుద్యణీకలపనం । గదముఖభూషణవికాసము
 దిక్పారిసుంభమాక్షికా । భ్రష్టరతుశాగేజి సేదనవభురద్యుతహేళినిగే
 లిబెట్టుగ ॥ చ ॥ స్థిరదతాతనితాంబికాంతప్రతపింత్ శృంగారలక్ష్మీము
 ఖాం । బురుహదగ్గములీలగ్రాలంబునప్రోద్భవమితశంభువా । దరస్సీ
 జస్ఫురణంబునవెలుగపై స్తస్థాయిమాణిక్యభా । సురకొటిరముమేరు
 శృంగముగతింజూపట్టిశోభిల్లుగన్ ॥ గీ ॥ హరికృపారుమదాటోపశరధిమగ్న
 మానసుండముయ్యంబుమరచినచి । ధరిణిలోపలగలవిటధర్మమెల్ల ।
 నేకరూపంబుదాల్చెవానేర్చుమిగిలి ॥ నీ ॥ పసిడిబొందియుకోలపసనార
 జేపట్టివిసరివిసరియల్పేసికొనుచు । నడుగుబడబడనట్టిట్టుద్రొకుకాచు
 సాకుకాచుసోలుచునికికొనుచు । భుజములంకింపుచుపొంగియుగంబెక్క
 డిగటాచునుగానినగవునగును । సుగడికాండ్రతోసరసంబులాడుచుపొల
 తిక్కువచుదాపోసికొనుచు ॥ గీ ॥ నీడచూడుచునీల్గుచునిచ్చినిచ్చి । చనుచునె
 డైట్టివారినిగరకుగొనక । చిట్టకంబులుసేయుచుజనడెలి । పుడరిలసం
 బులదొడిగికొనుచు ॥ గీ ॥ ఇట్లుచుచుదెంచినం బిరుయ్యంగుమాళి । గోపు
 రాంతస్తులయినభక్తులకుజేతు । వెత్తిముక్తక స్పృహక యించుకేసి । లె
 క్క సేయక గుడిసొచ్చి బుక్కజముగ । చ ॥ తనపడ వేడన నలచినటదాగని
 చూమిరుమిండనాయనా । గణనలుచునీడి దెవ్వడహికంకలు పట్టభుగ్గజం
 బులం । గనియునుగానరటులతి గర్విహడ్డెట్టి సొచ్చెనీదృశుల్ । మనమున
 గాగ గాగలెమానకభక్త మహాత్మ్య వింతయుక ॥ క ॥ హరుడల్లినభక్తు
 లుడ । పురశంగాచెదరు గాక భక్తులలుగగా । మారుడా కాచెడివాడీ
 వెరవడినీడణను యిలట వెడలింపుడనన్ ॥ చ ॥ అప్పు డగ్గడితంబడి వడుగుం
 గడువడినేతంచి యామిగు మిండున మనాచి యడుగులంబడి వేచికగలుబి
 రంబునందిరంబుగా నిలిపి యిట్లనియె ॥ శా ॥ దేవామీర తెరుంగ రే యితని
 కీదేవుండుగానెట్లు ॥ న్వవేనిమగము లిచ్చుభక్తి విధికెల్తే మెచ్చియోగా
 నచి । పుణ్యచిత్రి మెచ్చియో మెరుగ పితగూర్వయెడ జేయుని । స్వా
 మి ప్రాప్తి భుజియు ను నీతని సుమంజసుక దంబుక ॥ చ ॥ క మన్నిం

చుముద్దుసేయుం । జెన్నారగదెంచినట్లు సేయువిటత్వం । జెన్నడునెడ
 తెగకుండుం । బన్నగ భూషణుడు నితనిబడవనక్కడై॥ గీ॥ పెద్దమన్నం
 చుగడుకడుచుద్దుసేయు । నగనివిటంబు మిడేర్పకల్గెదలచి । శూనిం
 లాను గాగవిస్ఫుటికహేతు । భూలం నాకలంక విభాగినినా॥ ౧॥
 అగనికి గాపెకు న్వలపు బత్తధిరంబులు గానిదోగు । స్తుతలొకంగ
 జేయునువిదూషకు నట్లబిత్రయోని॥ క్రితకులజేల్పు నగభక్తిస్య
 ముదాలిచివీరనిదక॥ క్రితభయహరుండున విడి బడిపల్లొవరిచు సుంచి
 తాత్పర్యం॥ క॥ అపూజాగియునెక్కగ నిమిరుమిండనయి నంపిశ్చే
 శునిచే॥ దినమును వేమూడలువడి । గొనునవిదెయితడామిగులపెలయ్యె॥
 ప॥ ఈతనిబగితియు నితనిలగుడుకనాతనికూమిజయం జ్ఞాతుండు గాకని
 చ్చి నంబికెం గూడుక శంభుండు నసంఖ్యాత హా గంబులకువెలివెలినుం
 డోడని మిరిమిండనచునారి యక్కడనె ముక్తంబి భక్తులకు జంబం
 దఘట వేయించె నన్ను॥ ఉ॥ గోపురపద్మ విధ్యులన గొల్వయి యుం
 డినభక్తకోటిహృ । తోగపమెరిగియిండునిగూడన రమ్మని హస్తసౌజ్ఞ
 నగ్గోపహయండునంబినను గొబ్బన జేగబిచ్చుపూర్వవా । గావతులుజ్ఞ
 గించి నకలకృతి దాల్చి సభీతకంపుడై॥ క॥ భక్తకరత త్రత యుభయ
 భక్తినియుక్తియును నంబి భావంబునకున్ । వక్తముసేయురకుండ । భక్త
 సమక్షమున మె భయపడినగతున్॥ చ॥ తనవెడకచ్చ నంబిక రతామర
 సంబునబట్టజేసిభ । క్తనివహనున్నక న్నెరిగికట్టెను రంజు భీతినొందియె
 య్యనల దారిదికురనకునైచను నప్పడుయూశుడేకన్ । వినబడకుండవీపము
 లవెక్కన యీగుచు నేగెలాగునన్॥ ఉ॥ మూలల కోన రిల్లుచును మంగ
 లవెల్లెడు పుష్పమాలికా । జాలము క్రేవదారుచును సన్నచుగానొ
 కపూర్పు పుచ్చుచు॥ లాలితభక్తి కీలిత శిఖాశతి చేతుల నూగొం
 చువా ! చాల జనాన సంజనిత హృద్వసు యులు వాల కేంపుచున్॥
 నీ॥ జేలుకున డె ద గు దకు నట నదరంగ నలుకుచు గభా గృహంబు
 నెది నొకదమ్మలయిందు జేరిజాలక మలదూకుల నెంబకితోంగితోంగి
 చుచు చొలిగినిప్పుచు వెల్లిపోవంగ వెరుచును నచును చలువడంగ । నోడు
 చుజలనంబునొందుచు సందడిగలసిపూజారులగన్నుయిరగి॥ గీ॥ భక్తసతతు
 లజాడలగభ దమపుట్టి । చెయ్యిమొగమునకడ్డంబుజేసితొనుచు । సృష్టిచ
 కు సుకచాసి సొచ్చి పెడలి । గుడివెనుకకేగి వెన్నది కట్టనను గొనుచు॥

మఱియును॥ క॥ మగుడిమగుడియాలించున్ । బెగడిచెగడి నడచు భయము
 పెక్కువదిక్కులన్ । దగనిక్కినిక్కిచూచున్ । దిగులుకుడుపునెల మెట్టిధీరు
 నక్షత్రనన్॥ గీ॥ తొంగితొంగిపోవ దొడరిబోవగనోడి । చెంగిచెంగిపోవు శబ్ద
 వెంట । వంగివంగి సారువరభ క్తమండలి । భక్తికైలుప శివుడ శక్తుడగుచు॥
 ప॥ అటువచనుండులన్న కలుగోట గుం గొక్క చతుర్కోణ పాపాన్ని
 బువదాంగులి గోటని క బుంసు చూటింది నెలంగూర్చి యాగండి కను
 దూరికకురుజంగ పుష్ప కాగగినుకుల బద్వయతి శిఖిగ నంబుల గ్రోశమా
 త్రంబరుగముండట॥ నీ ఫలదశివాగుర్య బుధుర శాఖాప ఘటిత విధ్యం
 దినానాప్రభంబు । పుల మ్పామోదన నిమగ్న కా విల్లితాశోకాచి వృక్ష
 చయము । సహకారకపలయాస్వాద మెదురకరకలకంత కులకు హూకార
 యుతము । మకరందంసంఘాణావిపీణకాసారరొప్పు పుకజాతభ్రమా
 ద్భసలిలసరి॥ గీ॥ సద్భక్తిత్రాంతి పశ్యతో పరమదుర్మిత । శోరసంచార సం
 జాతుశుకసుఖిబు । బహులతాగుల్గు భూమిని ద్భరితమగుచు । గాననా
 ప్సారు నొక్కయొ ప్పావనము॥ లయగ్రాహి । ఈములగల ద్రుచములీ
 యెడనగూడెనని పాయకనుతింపనను వైయరులుగమ్మక । రాయకులకర
 తతులేను ములుగానశని మోయుచు గుంపుములచాయలఁటింపం । గా
 యిళనివాజులకు దాయముల సందిగిన యాయతి రసాలములతో యములు
 గ్రాంబ॥ శ్రీయెదలియూరటకు పాండుమయి చెన్నలయ నాయుప వనంబుజ
 గనాయకుడుసూచ్యక॥ గీ॥ చొచ్చిభ క్షేత్రసంవిలసనలపాణి । యూరొకో
 యది యటుగాకను గ్రవసము । యూరనడవియు గాకిదియు పవనంబా
 యూరుగాకిది యేమైవసుండవచ్చు న॥ అందు నొకప్పుడ గువ్వంకతరా
 శంబు దరియొజ్జుచ్చి చనుదెంచిఁ బ్రోవచొప్పు దప్పించి చప్పుడు గాకుండ
 వేరొందుమాగకంబునజనవఁగ॥ అలకాధీశసఖి ముగన్దొనియెగూలాభ్య
 ణాభాగోద్భదా । మలకాశోకరసాలసాటల గుఖత్సోజాగ్ర శౌభావస
 తకలకంతాసిత కంఠ సాండు రిగరు త్రొంఁచోయ సంచారసం । చలమ
 త్ఫలలతాంత నారికణికాసారంబు గా సారముక॥ ప॥ కనితదియ్యరామ
 జోకంబునకుమనంబు ఘనంబగు వేడుకచెల్లి యనుంగుచుండ॥ ఊ॥ చందనవారి
 జాతహరిచందనసాలరి సాలజాలమా । కందమధూక చంపక క్షకంకుటకంబు
 కపూగతింత్రణి । తిందుకముల్లసూ జగత్పీరుమాపంక్తులు దాటిమాగధి । కం
 జనివణా విద్రుమ్మరువఁ జంచుకా క్రేమ ప్రయన్ శా॥ చ॥ క్రేమ

భూవణండుగనియెక సంచుల్లసన్నుతికా । ద్రాక్షముఖ్యులతాప్రతానకచరీ
 కస్తీతశాఖాశిఖా । దక్షాణీచరద ద్వనీన వితతాధ్వ శ్రాంతపాయాక్రియా ।
 స్వతంత్రై కనుపట్టినట్టియొకసంతా నాఖ్యధాత్రీజముక॥ వ॥ కసితనవిడిచివ
 చ్చినగుడియకా మదిలోనం దలంది ముందరి కుందు వకడ గిడక సుశయా
 వ్యసచేతసుకొండైయిట్లనివితరీ చెడుడు ఈవనసద్భ్యుండునియేమియొకో
 గుడియొకొకాకదే । వావనజంబుమీన శావారుచున్నదిపైడికొండలో
 మామన శాక్యబ్రాహ్మణులు చూరిననస్ఫరదగ్రశాఖలో । లో వెలుగొందున
 ల్లఁగువిలోలతరంబగురన్నదీప్తులోక॥ ౩॥ కుసుమితలతాపరీత ప్రసన్నమరగు
 ల్గునులు మూడుబడలికనాడక । వెనరచియించినపుష్పా । వనపంబులపీల
 గానవక్రృడించబన్ । ఉలచ్చపువేటగుల మనుజావని గ్రేవల జేరికొల్వగా ।
 పొచ్చినదివ్యధూజపతికివన దేవతవీవ గ్రోత్త గాబచ్చని పట్టుపుట్టములుబా
 గుగట్టించులవట్టముల్ । మచ్చరికింప జూచువన మధ్యవల తద్రశీ దశా
 వళ-త్ ॥ ౪॥ కావుననిది కల్ప స్వతంబగుట కను మానింపం బని లేవ
 రిమనోజవై యమ్మహీజంబు కింద మకరంద లిందు బృంద స్వందా
 విశీతలేదనూ పలోపళోభిత విస్తారనితధీకా కాంతః పతత ప్రసవాస్తరణ
 పశికి సుఖాసీనుండయి నెటయుఖులుచూచుచు దట్టంపునిట్టార్పులుగుడిం
 చుచు బ్రతుకు జీవమాయాకరమ్మనిరమ్మ నదడివి కొనుచు మొగంబునం
 బుచ్చినదవటబొట్టుం గారి పుత్రానిరంబుల దిగిచి సారముచూచు గదిశీఫలా
 శజాలజాత తపూత సమాగమంబుర కన్లగదం బంధును సారథునపా
 చుచుచు వారముగవున్నాగాదియేని నిజమిమవాసల కాసపడుచుబ
 పుత్రుని మోక్షానిష్ఠుడవని పది ౧౦౦ నను శిరోధాగంబు పావుచునమ్మ
 కకకలేబగుండ ప్పించు చూచు గుండ్లెగు గమన వశం ౧౦ బొడిమిని
 పూరింపావ బ్రతుకుం కొనియాన్న సమాధింబుని ఉ సంగింపంబునతి
 గానన బగు గర్వము విడుకొక్కం । పూజింపంబునం బాపము కూరవి
 ముగనుతా ను న్నని కుంబున మియిగ్గు గుండ్లంబులంబున బాహు
 లేరు ౧౦ । నిలపెనంది దండ చచ్చిన మచ్చికితోడ నిట్లుచన్ ॥ ౫॥ భక్తులకో
 ప్రసాదము ॥ ఎత్తుల సమాధుల ప్పించునతిమే । వ్యక్తిగత ప్రసాద
 స్మృ । భక్తి వాసనియెందులకు చే సుసంగియిన ॥ ౬॥ మధ్యక్త నుతియచ
 సంతా భక్తిరహితకాంబుపద్ధ కా సున్నభక్తి భజియింపమా । మధ్య
 జలయ న్నిట్లంబు మచినూ పంపెన్ ॥ ౭॥ స్తావనజంగమప్రజలు । గావింప

కుర

చతుర్థాశ్వాసము.

గవలయునుమముగాజంగమవు | జావిరహితునకుస్తావర | సేవయునివ్వ
లమయనివచించున్ శ్రుతులక || క || భక్తైక దేహమూర్తిన్ భక్తప్రాణుం
డనఖిలభక్తాశ్రితున్ భక్తజన వత్సలుండ | భక్తపరాధీనుడ గడుభక్తికి
గతక || క || అదియట్లున్నులకోశ్వర | పదభక్త్యా సక్తవృత్తి బాణదనతి

—*— ని క థ.జి—

గా | సుదధిపరీశమహితలి | సదయుడై యేలుసాధు సమితి సుజంపక ||
చొరసముచువేయుచును లునియతిక మమునర్చన దేల్పుచుండద కిరనతనుధ
మకమకతతికిన్ దెరపేమియులేమి గాంచిబా | నిసకుగరంబులే ముపది
నూరులూపర్వగనన్నిచేతులన్ | గొనకొనియొకర మారపది నూరులుపూ
జలుదీచునాతడుక || క || ఈవాతకవిన్నశివ భక్తావలిదద్దర్శనార్థమయిదే
రంగా | గేవలతత్పు ఖతరగోష్ఠీశకుడై మెలగుచల చిత్తుండగుచుక || క ||
ఈపగిదినున్నునర్చ | వ్యాపీతికెడ గలుగ దనుచు ద్యాస్తుని శీలన్ | లోపలి
జెప్పరివినువక | కాపుండుబ్రహ్మదమతడుగైకొనుదాకన్ ||

కరికాలచోడరాజుకథ

వ || వెండియుముదిగొండయు పురిగరికాలచోడమండలేశ్వరుండుకా
వేరిగట్టింపదిట్ట పెట్టంగడంగి యిల్లాదిగావెట్టివట్టినంబిట్టవ్వభక్తకింగట్టు
వడివెట్టితట్టలుమోవంబోవడేయదీయునుంగాక || నీ || సత్యార్థమగుస్వా
మిభృత్యసంబంధంబుదిగద్రావిశంకరదివ్యచరణ | కంజాతయుగళంబు
గందునోయనెడుభయంబితయునులేకనంబివేశ్య | నపుమబలుమారుకుం
టెనబనుపంగదగదనివారింపతారువేల | నొకసన్నెనను నొనర్చకయూ
రకున్నారనీలీతువాలూరియగుభట్టు || గీ || లనుచుచాగ్రహించియా
వార్తదనమోల | దడవిచపుడనడగబాడునుననుచు | నసింపగుచున్న
గరికామజేవు | కదలెంగిదేవకదటయీ || క || అకలివాచకజేతుననేక
పావిధులగుస్తరించియాపురిభక్తానీకము తోడగడింపక | యేకంబైనడవజే
ణయనేజగమరుగన్ || వ || అన్నియువేలచెయ్యగిమితాతచేతమావాతయా
తరయతిమాపికొన్న ప్రాతప్పు సెప్పమియుంగలదే యనియడిగి నంగడంక
త్తుయొడమియుడిగగుట్టయిబడి పనులు సెప్పుదారిపారి చేయుమయ
ణిమిక్రటంబగునీభక్తిమిత్తంబుగాదె కాపునీపునేమి మాభక్తగూన
మత్తంబున నహంకరించినలువ సెంతటివాడవు (సంస్కరణాపాదగణా
భవంతి)యనుచువుసార్థగంబయ్యెనీతోడి సాంగత్యదోషంబును మాకును

మోక్ష కులగును నెనపరింబువుట్టెనలియిల్లు పెక్కుదృష్టాంతంబులుగఁతు
హంతనంబికిం బ్రవృత్తంబుగా నిజభక్తమహాశ్లోకబుదదీయ భవ్యావర
ణంబులు లేటలెల్లంబుగా జెప్పిన వినినంబియప్పుడు॥ ౩॥ సఃమునుబ్రియ
మఃశ్లోధికవిసగుమునుభక్తియుభయంబువాటుకొనంగా॥ స్మయమాయదూ
రసద్భక్త్యనయముజూపుటగుహగునకానతుడగుచు॥ ౪॥ గడ్డురుము
ర్తిచునుప్రజగద్గీతవిశాలవివక్షితయశాంగా॥ హృద్గతమగుగర్వమడచి
సగ్గతిజూపింపారసముదైవారి॥ ౫॥ ధన్యడవైతిభక్తసముదాయములు
నైడఃప్రేమోయిహృద్యైశ్చయనోపగానభయదానము వేడుచుజేతెన్న
నూ॥ మన్యవడంగసన్నుతులుమాటికనుటికిజేసి మ్రోకి మూర్ధన్యకరద్వ
యుండుననుతత్కృపగానకమాననెప్పైయి॥ ౬॥ అడిపాడియైననడుగల
బడియైన॥ గెంటులేనియట్టిబంటులిల॥ బనులోండ్చియైనబడయుగుదత్కృప
చూపుచునుతునకుద్భక్తి॥ ౭॥ అనియచ్చటనుండియు భక్తాభీషణుడై
యడుగడుగునకుఁ జూపంగదండంబులిడుచు చారంబులోండుంటితోడంగ్రం
గుక్రంగుచునం వాకించిన మనుకరించిన శ్రీలానుకూలరాగంబునను నాగం
బుతోనుహాభక్తచరితంబులు సగ్వభగింబులుగా తిరుపాట నేసియొక్కొ
క్కభక్తుని హత్యంబు బ్రశ్నోక్తభావతలలబొగడందొడ గెనదియెట్లన

—యెఱుఁగూరితిగారికథ.—

మ॥ ఘనభక్తిందచదానిగమునకుం గాలంబు న్మూటజం దనపం
కంబనురక్తియుక్తుడయి తల్లంబున్ సమర్పింపగా॥ ధనాశంబుదగర్భ
మైచనుడుగంధంబెగునం పదనం॥ బొనరింపవగ గొకయిల్లుమఱిలో
నూహించెనిమోక్షహుడై॥ చ కలగ నేలభక్తిరతికన్నెగ మ్మినకల్పి
గాకచం॥ చలతంసు స్థిరక్షాద్రగింసంగమ గన్మియెనామనంబులో॥ ధరిద్వి
ధధక్తిలేమిలపంగసను స్తవాలేమిది నజే॥ హలతతుడ నయి మా
రిడిబుచ్చింకూలిమెచ్చునే॥ మ॥ లే వెల్లువచందనంబునగిందాదీసి
య్యుంతున॥ పిల్లకాగంబుచ త్తునదిన శాశ్వతంబువై॥ నైసు
కన్నెగులుదేరినా మెగులున్న బులైయింక కన్నను విచ్చాయసి
నొందినన మొదలిగంధంబట్ల కుడినన్॥ ౮॥ కంఠోండుగతివలచినను
గెంపించుకగడచ యెఱియగడమైనన్॥ సౌపుగబూయగనురిలిన॥ సెం
పొంకతియున్న చలువ మెక్కొకయెచ్చన్॥ ౯॥ వారిక చాళిపుడుమానుదుమా
టుపలుపు॥ లిప్పుడగి మురినానంగ నేటికనుచు॥ సరుగవ పడి మోచెయిసాన

మీదగదియగాజేసిలింగోదకములువోసి॥ చ॥ మనమునగొంతులేకయన
మానముదంబునదీసిచారుచం । దచవరుదొందగాబడసిదక్షమఖాకినర్ప
ణంబుజేసి నరులుసూడజూడనవిశేషవిద్యానముమీదనెక్కి ౪౦ । భునిపురికే
గినశ్చియోలుమూరితీబంటుకుబంటుచయ్యెదక॥

—కడవలచుచిరకథ.—

సీ॥ తనప్రాణిభుంతుగప్పకదిం ముహుడుసర్దివోదకఖండదీప! ము
లుచేయుచెయ్యెసిమ్మి పదన్నమి త్రమున నిర్దంశెల్లననుటయెను । నను
మానముగియోగనుచని వేదించుగియెయ్యెననాచు గుంకరములన్ని । దరి
గొల్పివెలుగువేడగబెట్టి శంకరుమూడు మెచ్చులుమెచ్చుముట్టగొల్పి॥ గీ॥
జరులుచోద్యమంకజారుపుప్పకమన । నంగజారిపురమునరిగిసెట్టిమనమహా
త్ముడెవకడవలనందికి । బనులునేయునింటిబంటుబంటు॥ చ॥ దినమునావ్రాణ
గుగ్గులకళియారికథ.

సాధుచకుదీనశమైచుహిసాక్షిధూపముం । బలివడికూడువేళలకుభక్తిస
వచ్చుసేయునాత్మగా । మనసుచునైయాదిగనమస్తథనంబుబుజెల్ల
నత్తరిక॥ మనసిజమరముంగుగనాళులగాడగమెచ్చిమెచ్చగక॥ గీ॥ తిరు
పకుండాచయసునూరిదేవదేవు । డ్రగభూమికినేవ్రాలవచ్చురంబు । లేలభా
వించువట్టిభూపాలవడుడు । పెక్కులొగులచక్కగాబెట్టలేక॥ ఉ॥ తల్లడ
మందుచున్నమెకదావినప్పటికేగినాకుమీ । రొల్లలుగాగంగుగలగు
గ్గులభూపమబెల్లిబెట్టినన । దొల్లిసెట్టునకొగనుధూజుకొనివెదన
ననన్మహి । వల్లగుండుయిట్లనవైశముగైకొనికూలిపాలికిన్॥ చ॥
ఉనిమొకపట్టుచీరేగమనాని మరెవలరగచ । యొకసొకవాలరెం
డుగడలంచుజరగచ । గుంకరవాలముదిదుకలనునం
చిట్టులొప్పుడై నిల్లగం ౧౧ వశ్యగుండుబుడునుదక్షనుడై॥
గీ॥ నిలిచి ప్రియమమజనాపకొంగవ । బనులుకొనానాపుష్పభాగై
తులంబి । కరుణగంబోవపనినమ్ముఖులుండు । బరగుగుగ్గులకళియారి

—లరిపాలునికథ.—

బంటుబంటు॥ క॥ వెండ్రుముగాత్రముమన । బండినరరాజనంపుబ్రాహ్
గిరమన్ । జండేకునకర్పించుచు । నుండగధనిగుల్లమెల్లనుడివోపుటయెన్॥
సీ॥ వేరొండుపాయంబునెదకింనగలేవ కొడవలిగదియించిపొసయతం
డు । కూలిరాజు బలగొలుచగడ్డకలెన్ కొనితననేమంబు గుడ్లవడక ।

నుండింగనదువుడు నుండగూలియుబుట్టడయ్యెనయ్యెడ నతండైదునాళ్లు ।
నిలుపాచుంబున నెరిచున్నచో నెట్టు కేలకుచే రెడుగింజలపుడు ॥ గీ ॥ సంభ
విందుడుగైకొనిసంభ్రమమున । నడచివచ్చునుధరమొగ్గివడుటవియ్యి
మంతనముచేరియు పాలెనగూచి । పారహరాయుఁ యాత్మకొట్ట దలంచె॥
గీ ఎచ్చకేలచిహ్నింబు ॥ ము. సాధక ॥ ౧౦౦ ॥ = కృష్ణుడు స్వరూప
గూను । బ్రతుకురోతవిసంశయభ్రాంతిబడిగి । గొండికొడవకొడ జేర్చి
నిడువేట్లు ॥ క॥ తలకోకదిగిచిమెడకొడ । వలిబెడకయంబుబట్టివడి
వాడిగిపదం । బులిదివిహులైనదపుడు । మలహరుడ్పెత్తగాంచిమ
చ్చికతోడక॥ చ॥ ప్రసాదుచుట్టులక నిలువపార్వతసాముసలంకరింప
సం । యములకుభాంతరింగముల నారసేకనైరూపుచూపిభా । విమ
రణజన్మసుఖముల చీటొనశసనిత్యభా । వసునజరించుచున్నయరిపా
లునకున్నునైనభృత్యుడక॥

—అడిభర్తయ నారినెప్పుడు—

మ॥ మరియును నన్నుడ్యుండగుచున్న గలభక్తుండొందుగాయ
కములజేమియు నెరుంగమిజేసిజలంబు ॥ ౧౦౧ ॥ చుండున ములవచ్చిన
ట్టిమిగున నివస్థిలిగాకీటిలోపలవిడుచు ॥ బ॥ గా వేనకజిక్కినట్టిమిత్సం
బులంబుజోకొచ్చి యయ్యధకంబున జంగమార్చనంబుసలుప నొకకొన్ని
దింబులు జరుగునంతట వేటయేనాళ్లు పాడిమివిసకీడ్చి నాటిమరునాడు
వలగొనివేటకరుగదగిత దొలితొలిబైడివత్స్యంబుదాని॥ ఉ ॥ ఎప్పుటియ
ట్లహోటకరుమీర్ధనుమృ-వనప్రియుంబుగా । నప్పులలోనబోవడిచియ
వ్వలంవ్వలవైచుచున్నదుక ॥ దప్పకదాన రాడిచి దవ్వలరేపుకే
గితైచింక చెప్పిడిదేమిత్తాన వలజికిన విస్మయచూ వహిల్లగక॥ గీ॥
గాడిచి మరియుదాపలవైచిన । దగులునదియ పడుచు దానిదాని
దగులువిడువనాటి పగల్గెననిమ్మిచే । పట్టుపడగదలచెభక్తుడిల్లు మ॥
హరసంప్రీతిగ నేనునుకవిడిచి యాత్మాధకంబుగాగ్రుక్క ॥ హరి
యింపన్ హరుభక్తులైననగ రేహయందునీ ప్రయం । డిరయంబొప్పు
క నెల్లిరేపకపారినంబులంబట్టచి । మ్మరికర్మాగవీసాస్త్రబలకుండా
యంగ సేకందగున్ ॥ క॥ అంచుట్లుచేయమరుచా । డులలనామి నెగులు
దుసపడిగెల్లనె । పునరీద్యగివ్యధకృత్యము । ననుకాలముసగవతడునవు
చుబదికె॥ ౧౦౨ ॥ ఈవాసిమువతలవల । వైవసహరుమి నెమరియునచ్చినయే

నికా । నేవలచేతంబట్టక । పోవిడిచెదననుచువైచిముదమున నదివియకా॥
 మ॥ అలబ్రహ్మవిమపామృతంబులను మాహాధ్వంతముకాపేరిపె । న్వల
 లంబెట్టుకొని డుభక్తలసహృద్యులై డైవ్యున్ । వలకుఁజేకుటని
 కుఁగఁబంబనగభాస్వత్పాలనేతంబుడా । ఇలశర్వాణియగల్గజోడువల
 లో బ్రహ్మమైచేరగన్॥ గీ॥ వచ్చిను ధాధిపత్యంబువసునొసగ గంభ
 రానందమైసుఖానారభరిత । మానసేంద్రియంగూడైను చునన్న యెట్టి
 యశిర్తనయనాంకగుబంటు॥ నీ॥ అననుబుధుఁతయద్రాక్షధారిణితె

—యేతాధినాథుకథ.—

ల్లదనప్రాణింగంబులదలంచు । నదియ నేమంబుగానవనిలో నేలావునము
 నా బ్రహ్మ సేయునమిశ్ర క్తి । నాడబడిగెలుపించియోడినవీటపైబడిభరంబె
 రిగింపుమునగొనుచు । నవసేతులకు నెల్లనుకుఁకొనియిట్లుపరగఁగనా
 భూమిపాడొకఁగన్॥ గీ॥ సజ్జితపార్వతీశశానసద్ధిరశేసి బలముతోడగూర్చి
 పంపనతఁ । దాకిపోయెనతనిమేఘస్థంబు । గననశక్తివాయఁచునభయ
 మున॥ క॥ శరవాలిల్లంతటవై । చిరఁజుంబునచేరివచ్చితివరణము । పర
 సాతలిజాగిలబడి । శరణనుమునజేల్లఁజూచినచివున గడకొక॥ క॥ అటుపో
 యింబోగాదని । నకుకునగరవాలుదిగిచితలదెగఁవైయన్ । బటునైక్తిభ
 క్తివచ్చి । తేనుదామఁ గుచుజొలిచెవతఁగఁధముపై॥ క॥ హరశాసన
 నిస్సౌత । త్వరతఁగనీనుండుమెచ్చిప్రత్యుత్తరై । పరమోక్షమునగఁగితి ।
 బంగన ఏతాధినాథుబంటులబంటున్॥ క॥ వెడియరుద్రాక్షభునిత । మండ

—చేదివల్లభుకథ—

నుకుద్రుండుననుచున్మింపఁగా । భండనమునజాతినవర । మండలవతుల
 తనితోడినుచ్చరికమునన్॥ ఉ॥ భూరబలప్రతోపభుజభూషణులంబదుము
 వ్యవహార । ధోరుతరాసులన్ హరిననున్నతచిహ్నులశేసీచ వ్రదున్
 వాఁలగాచిభక్తిఁజాచుచునర్పగదాచియున్నద । తూటారతరా
 మునప్రసాదముగ్గ నెత్తురుగముఁపుడుక॥ చ॥ కలగకవాగినన్యమతి
 గానకగేరలగర్గురుస్సరూ । ఫలకెటులట్లుమొకరనహిఁభూషణుడంతని
 జన్మరూపత । నిలిచిక్రపార్వచిత్తుడయిన్త్యపదంబొసగన్గృతార్థుఁ
 డైచెలగెడుచేదివల్లభుని చేరువనుండెడు భృత్యుడనదగున్॥ నీ॥ శంభులాం

—కరయూరిచోడనికథ.—

భగవంతుఁడగుభువ్వంపుగాగను బాసగుభూమిమనుచునుండి । పరిమండం

లబలుపై దండుబంపంగదలలుముప్పదిబండ్లదరగితేర । నందులోనొకత
లయధికరక్తార్దమైచిడిముడి గతిగానబడుటబడి । జడతలకునుదనము
డితలయప్పింతునెనితనతల ప్రసించియాశీరంబు ॥ గీ॥ వీడజెట్టశివుడుమొచ్చి
ప్రత్యక్షమై । మోక్షమెసగమిగులముదమతోడ । భగవంతుని కరుణ
చోడని । వరపుబనుట సేయువానిబంటు ॥ సీ॥ సనిశోభ మూటల నెడల ॥

—కలిమిబనయిరాధ—

నండుచిలింగధారియైజంగమాలి । గూడు చ్చినగరాంధు లొప్పున
బృహత్ బోయుచునతిహానిపొలుపుటాచి । మనసిరయికి గ మలు ముగ
సిగిన వెకాలేకడ గెడుచు । చులక గాబలకునుడలమ పోషింప శు
కరిముర్తిశృంక పృత్తి ॥ గీ॥ నాలిగొను పెట్టు లనితనయాటకలు । దొయి
ఖంపించిపూర్వవాదుగ్ధవార్ధి । వెల్లిగునించిమోక్షముబొల్లవెనె । ఒర
గుతులియంబయినారిబంటుబంటు ॥ ఉ॥ జంగమలకపూడనమ సత్తుగడ

—ఇరవదాండికధ—

ల్పుచునుండతూలిద । జంగమలింగ వేషమనజుల్యనాచ్చిభూతియచ్చియ ।
పూగుడుగోచిపాతయనుబాంతయు కాచుకయు డుప్పిట్టినే । నుగడి
త్తుననియపుడుమాయము జేసికన్గెరన్ ॥ ఉ॥ బాంతయుగోచిపాతయునుబా
రూప శక్తినివేడచందిరా । భగవంతునిచూచిదాచినయచటజెన్నె బూచి
సక । త్వంత సమానలాత్మకయియెల్ల సజ్జరగోచిపాతం । బాంతు సత్తు
నెత్తనఘనూతి వస్త్రములిత్తునితేరిన్ ॥ గీ॥ అనతాను దెచ్చియాతనిబొం
యుక చ్చడంబునొక్కకడనమర్చి । కడమవకనిటగల కెక్కువలవల పెట్టుతూ
పసవతుగిట్టుకున్ను ॥ ఉ॥ కనతనముంటగల్గకనకింబునున శ్లోరాంబరంబులు
గొనిచనితానుతటపయిగొబ్బున నెక్కినమెచ్చిశంకరుడనఘ । డెంబు
యాయానతియిచ్చినభక్తియుక్తుడై । యనయమునుండెనయ్యిరవదాండికం

—దలగుళిసూరియ్యకధ—

గులమైనభృత్యుడన్ ॥ సీ॥ సకలసంపదలునుజంగమ ర్థంబుగానుం దివేద
యైజంగుచుండ । నయ్యెడకటకుడర్ధ రాత్రంబునవానలోదడియుచువడికికొను
చు । వచ్చిరగనిపాకవిచ్చిమ టుట పెట్టచలిపోయెగావనాకిడినించె । స
న్నంబుకావలెనన్నబన్నుగాదొలునాడు పుత్తనాత్తులుపెరికితచ్చి ॥ గీ॥ పెచ్చ
జేసిదలచివెలదియుదానును । చాకయిమ్మిముఖ జోక జేసి । యాశుకరుణ
గల్గియెడలయదంగుళిమాం । నామధేయునకునునగుబంటు ॥ సీ॥ భవిషా

కర్మరునిదనభువినుండనియ్యక శివలింగధారులజేయదాని । కొడబడకు
న్నవేదోక్తులబోధించునాదీప్తస్థియుగమంబరయదెల్పు । గాదన్ననిధకంబు
గన్నులనియనిచ్చుయుక్త్యంతరంబులనొప్పజెప్పు । నేతశాస్త్రినగతు
హంతభక్తు ముగానొలనిప్రల్లదునుశ్శరూల॥ గీ॥ మోక్షనిధియందుండియ
మహీష్టనిష్ఠ । గాఢవర్తింపదద్రవ్యః గౌరవంబుచూచునీశుడు నెలమనిచొ
ప్పుదాల్చి । వచ్చివాటినిబ్రధూవకవర్చే॥ ఉ॥ కాసుకగట్టుమందునొ
కకాసునుజికరదునుకసూత్రముత్ । మానకళాస్థి దెట్టిసినమాపమునిల్వ
యులేదుపెట్టియెం । తైననుజేసెంట్టినను నారడిమారక దెట్టనేటిక । రెండు
నవనాధనాదు మురియుల్లమునలబడింపునపుంక॥ ఉ॥ వాకిటికాడకా
పిడినవారలనేగతిగన్నుట్రామిని । ఏకడకేగుతంచితపుడేటికి మంటలువే
యుగానవి । న్నాకలకాలముకే సకలమాన్యముజేసెదగానివేగనా । ర్యా
కలితాంగసంగతుడవై మనుమాయనుమానమేటికి॥ సీ॥ అనన్యాయార
మున్నలవాటులేమహాపంగడంబునలేకులింగధరులు । బిత్తిమాలోహ్మదు
బత్తులుమనరనమనుసంగ మాఘాటమరియునీకు । ధనమిత్తుమునుమిత్తుద
గురాజ్యమునుమిత్తు నొడబడుమనుడుదానొల్లిననుడు । శాశ్వత్తుముచేతజ
శిపించితలద్రెళ్ళవేసియువేయమివిశ్వభర్త॥ గీ॥ యర్థిబ్రహ్మకమైవరింబ
దుగుమనిన । ఎరదనీయచ్చువరములవలదునాకు । భిత్తుడవుగిమ్మరిమ్మరిభ
ర్తప్రాణ । లింగుజేసినగణపాలులెంకలెంక॥ గీ॥ మరియుబెనుదెట్టపురియూ

—కుమ్మరుగుండుకథ.—

రమహితిభక్త । పరతదిరునీలకంఠేశువరగృహమున । కిరిగిసేవించియిం
టికిదిరిగినప్పు । త్రోవజేసియోనాక అతొయవాక్షి॥ క॥ తెలగడ్డిగిచల్లయెంగి
లిజలములుమైజిలుకశర్వశంకరమునన । ప్పొలతివినివచ్చితర్పిడి । బలజంబు
లకెరగియాత్మనదనులముంబు॥ ఉ॥ పిడుచుకజనినార్యగా । చిలతెనక్రి
యలుభక్తిదీర్చియతనిలో । పలియలుకదీర్చిపంపుడు । నలువుండనమందిరిం
బునకుభనుడేరక॥ క॥ అరీతనశరూడదనిన । వారవధూయుక్తుడగుచుపరీల్లు
టదా । నారసితత్వశాసనిమిటి । జేరంగానియ్యడయ్యెజిట్టారులకుక॥ క॥
మానినిలేడిటురల్లుని । పోనియ్యకకొంగుబట్టబోవలకులొ । బూనికరుసి
లకంతుని । యాననుమీనన్నుబట్ట నవిరియతడుక॥ క॥ ఘనస్థిష్ఠులగుడికి
బాగుబాగుకనెనబడెండ్లునిరమునిసినిది । దనదక్షిణములంగులలలు । ధను

డైవనియతనిచేతసత్యుతుడగుచున్ || ఉ || కప్పెరవాచుకుండుమిటగ్రమ్మ
 రవచ్చెదనంచునేగియా | కప్పెరమాయజేసియడుగంగనతీ పతులధికముం
 డుచో | గొప్పగజూచికానకికనోయనిభీతివడంకునంతనా | తిప్పబిడారు
 జోడుపలుచిక్కులబెట్టుచుబయలునిగతిన్ || క || మాయలుజేసిసబోవగ
 నీమంగప్పెరగ్రహింప రేయిరువురున్ | జేయుడుశపథములేదానా
 యబునకైనరండునాబడిననుడున్ || క || రమణీయురముండునుశప |
 ధమునకునోడబడ్డజుపిలేతిసాడగగుం | డములోమంపుడునగసిరి | కొమ
 రుంబయలుబతోడగొంఁగియుబంయున్ || ఉ || డమ్మినవేటకతోనపుడుభా
 వజవైరిబ్రసన్నుడైనశీ | ఘృష్ణునముక్తియుక్తులయి కాంతయుదాను
 దదభ్యసజ్జమై | యిష్మహీనెప్పడేండ్లునుఖియించి తుడకహరుంజెరగన
 మా | కుమ్మరగుండయప్రభునకుంబరిచర్యలునేయుభ్యత్తుడన్ || ఉ || శే

—పూసలనామచరిత్ర—

టలీక ధుగుడివిక్రమచోడమపైడిగట్టుగో | రీసహీతులబిష్ణుప్రగ
 కగుగొనిరానుట్లనా | యాగతనాశ్శగట్టువదనాంతకు మ్మె
 కొన్నయా | పూసలనాయనారియటువుట్టభటూపీభృత్యభృత్య
 రిగాజ్యముల్లకదరుమాడిధరియించిచరముగూరినతిరుపాలబంట
 వకగురుగిరునిశ్వరునరవేగికొల్చి నకిరుగురిపిబంట | ధరరి
 దానువారకృపాడనిసతరువూరిరుమూలదేవుబంట | సతభక్త్యర్థ
 క్తలిప్తుడముబ గించియపులిబంటుంట || గీ || సడిసనిపడిసముఖముడమ్మ
 నిసేన | గొనుచిరుశనయింబట్టకుభటుండ | జన్మముపుడున్నభక్తుల
 చుంపుబంట | నింకశివుగొల్పగలభక్తులిండ్లంట || క || ఈలికక్రమతమ
 లోలి గుపామలమనోసంచించిచో | లాలిన్యమొదవసామెలు | వా
 రుగన సేసిన సవపేమముకొకలంతల తనాగిలంబడి | యంతయు
 రుద్రుడవిత్తులనన్జేసింబ | గొల్కవడినస్తమము | ప్రాచీరమున
 శేరికామికుగనకిరగిన్ || ఉ || పెండియు చూదూత గిబంటుడింగ
 రిడపిండ్లు సన్నమిత కవాడరుదతి సవాడ మిధమకవిసే సేదాసాను
 దాండ్లమిండ్లు పెండియైసెనా గావరెయసి యనక ప్రకారంబులం
 గరుణాప్రప్తుగొనియాడుట నుండుచికొధవ భక్తకదంబంబునభయంబు
 వేడుకొనుచుడాయుల జనుడెంబున స్వంబు పుంబు మారుండునుం బొంచి
 పొండెయిలెన వెనుకనలెలనెరు దలచుచుండునాసయింబున్ || ఉ || తము

బసవపురాణము పంచమాశ్వాసము.

క॥ శ్రీరుద్రభద్రపదసంకేతమహామకరిందపానకేలీలాల । స్వాగం
తరంగమనుకర । సూరిస్తుతచాలకరికిసోమా రాధ్యా॥ గీ॥ దేవమన్నుమీ
రుద్విపదగావించి । బసవచరిత్రవేసుభవదన్నజ్జి । బద్గహ్యద్యకావ్యభం
గినానేర్చిన । యున్నవిన్నవించునవధరంఘ॥ ఉ॥ పురభిద్భక్తిచరాయణుండ

కిన్నెరబ్రహ్మయ్యకథ.

భిలభోనూతానుకంపాశ్రయం । దునువీరవ్రహ్మస్తుడప్రకట భక్త్యుద్ధా,
సిరుంగుర్వరా । తరుణీనూతనరవ్రజంబనగనందంబైనపొడూరగి । నెఱ
బ్రహ్మయ్యయనంగనంగదమనున్ నానాకళాభివ్యతన్॥ క॥ లోకైకపుణ్య
మూతికయు॥ లోకివతకనుడువిగతతొల్యళివాచా॥ రాకరుడఘటితఘట
దకళాకౌశలుడఘటానుభవతొల్యళివాచా॥ క॥ యకమలనేకంబులను
యంగునేర్చుకళానేసికనయివే । ఛానగనవిజంగమలిం । గానయన్త్రా
గనుజేయివనిడగరకనుక॥ వ॥ ద్విగనానావిభంబులనావరించియర్థంబు
నిర్ధంబుగానండ బుగనంగ సేవాసరాయణుండై యుండి యశంబొ
క్కనాడు॥ ఉ॥ కిన్నెరబ్రహ్మయ్యకొనికిన్నెరనాకదమఖ్యులంతక । స్తున్నెర
వాచిరానతడుచాగవిభాషణమోలయిటుడుం । కిన్నెరబ్రహ్మయ్యదవుడనుగీ
రికెనెక్కిగతేనమాడదరు । జిన్నునానొక్కబాతికెయు జేవితమిచ్చుదినం
బురేనుడుక॥ వ॥ జనులుచేరిపరమమహానాథునిహనుస్థిరకా । ధనము
మగముకానితనము వారినిగోరదరు దడవమా । పునములునిత్యకృ
త్యముగనల్పసౌకృత్యంబునైర్వృత్తిం । మునుపరవ్రహ్మహాగతి సర్వదిశా
వలంబించియిదినక॥ గీ॥ బసవరామనిజుడంగభక్తితోట । జనియగిన్నె
రబ్రహ్మయ్యపంథియిమాని । రేరామయ్యను స్తుతంతకన్న । మన్నుగ
నిమొనుతననింగమునిచెయించి । క॥ యన్నగినుంగనుగొనవచ్చి నగి
న్నెరన్నకుం గతిపయసదంబు తెనురంజనులెంచి పొడగాంచి దండవ్రతా

నంబులూచరించి సమంచితోపచారంబుల సంభాపించి యతని పాదోదక
 ప్రసాదంబులిచ్చిన భక్తసేవించి సవిశేషతత్వాను భవంబునం దగిలియం
 డె॥ క॥ ఈలీలగ్నగోష్ఠింగాలముసనుచుండగానొకానొకవాడా । ప్రోలం
 గ్రాపురాంతకేశవులు । నాలుగుమనుకరిగికిన్నెరయ్యగడంకక॥ వ॥ అద్దేవదేవు
 గోపురాంతముచుం గూర్చున్న సమయంబుచ॥ చ॥ విటుడొకరుండుపండుగ
 నివేశ్యకొనంగకండ్రొప్పునక । బుటబుటవైసెప్పెన్గొరియ పోతుచువనవెట
 యిచ్చియట్టినకడకి । ఘటియించియిచ్చికొని వచ్చునెడన్నడు వీధిలోప
 లం । బుటుసునత్రాడుద్రెవ్వ నదిబోయెశివాలయభూమిలోనికి॥ డ్రొక్కపొయి
 త్తుబోవనీకనుది పోయినపజ్జనశంశరాలయం । బాయతీజొచ్చివచ్చువిటున
 జనునకన్గొని కిన్నెరయ్యబా । ప్పాయిటురాకనిల్వమిది ప్రాణభయంబున
 బరగ్నుడేవతా । నాయకుభవ్యమందిరము నాయుచుగాదికదీనిజంపగక॥
 చరిగ్నుమడిచెయ్యెననిత్తు గాకీకదీని జంపంగనియ్యనిశ్చయముమినుచు । జడు
 చాసీసి
 ఘవిడువరుకరణన్నగావక మృదుభక్తులకునెట్లువిడువదగును । చుడజీ
 గ్నిమ
 క్కునెల్లజావునునొప్పియుజర్చించిచూడంగనరియకాదె । నీకుదీనినిజంప
 నసమంజెదోపకి యచ్చొక్కకాకిని యబలకనుచు॥ గీ॥ వట్టిచలమేలకతోడవ
 సుధమీద । ద్రవ్యమునకెక్కుడగును వాధకంబుగలదె॥ యల్పతరమూల్యమైన
 నీయలికినప్ప । డిత్తుచూడెనగైనియేగుచనిం॥ క॥ పెడనవ్వబొప్పడప
 డు । జడుడైయాకన్నెరయ్యనన్నిధిబలికెక । గుడిజొచ్చునుపడిజొచ్చును
 నెటులరెగొటియలను వెలకు విలచినవారల్॥ ప॥ అంతిన్న మున్నయ
 కారంతయున్న నృతాంతంబు నాద్యంతంబుగావిని యంతరంగంబున గ
 రావచింతాక్రాంతయై యున్న యదిగావున వానికిట్లనియె॥ చ॥ పడి
 పడుచుపెళ్ళి పటపంతముడించితె తోడివారున । రవ్వెవను సిగ్గులేక
 నిమిషేల్పులకేచ్చనమేటివటన । నమ్ముగు రెఘనాశశేసి కడుముహూర్తలైనన్
 నెన్నిచూడగా । జడువెడువీధులందు వెదజల్లగబంపుదునేధనాదతుల్॥ గీ॥
 ఇస్సిరోయిట్టిలంజెరుకమేలనీకు । దుస్సికట్టుముపలేనదొంతరలకు । మా
 నవళినొటజాలు నీకు నెరుంగ । మూసముకూసెమున్న సిగ్గు మూసకున్న

బ॥ యజురలతాని నేన్నడు పరాభవమొందని నాకనిర్మిమి । త్తమునన
 వజ్రబుట్టెమరి దానికికంటడలేలమీరుచే । రమననయింటివారలకు గ్రా
 మువెట్టగనోవునంచులో । కములజలంబులాడుకొనగా వినిగావలసెకొని
 లంబులోపలన్॥ ఉ॥ వన్నెయొవాసియంగలిగి వారవధూటులలోఁబెన్
 న । త్యున్నతిమన్ననాకునొకయొచ్చుమువచ్చెనుదీనికింకనే । నెన్నడువచ్చి
 కొందు నలియెంతయువందురివీనిబిల్వకు । న్నన్నుమెత్తురదరును నా
 గుబాటును బాయనంతటన్॥ క॥ అనితలచిబొప్పయిష్పడ । చనుమి
 తోడిపోందు చాలుననుచున । వ్వనితనిజంబుగబలికిన । వినివాడువియోగ
 దుఃఖ వివశుండగుచున్॥ చ॥ ననువుదలంపకిచ్చిన ధనంబుఘనంబనకంగజ
 స్త్రువే । దనబరిమాలునోయనకతస్వసునల్పమునాకయూర్జల॥ గ॥ కి
 మింతలేకయది గ్రహునదక్కగజేసివానిసీ । వనితలసమ్మిస్తాచ్చ దగ
 మగవానికి బారవైవగన్॥ క॥ వెలయాలిపోందు నశనిని । కలకాళ
 నున్నవారుగలరెధరిత్రిన్ । దెలిసియుదెలియగనీయను । లగాయ
 యయెంతవారికివైనన్॥ క॥ నీవంటిదయాయుక్తుని । నేవెటను వె
 నమెయెన్నడును । మాశివాలయంబునజొచ్చిన । జీవిగావంగనంతజ
 తింపుమను॥ గీ॥ తడవుజేసినలంజె చిత్తముననొడు । విధముగానెంచి
 తోపించువేగనరుగ । వలయుననికిన్నెరయ్యకేవలంబుబుట్ట । గొన్నియన
 లుధనకాంక్ష గొణిగెటుడు॥ నీ॥ పెట్టెదవెలయనిదిగిచేడినీపెద్ద యల్లద
 యాపరుడెవటగలడు । శెరజీవులకునెల్లజావునునొప్పియునొకసమా
 బనియుబ్బుమీరి । యిష్పడాడినమాట దప్పగదాల్చినె మినినీవేలవయ
 మాడతైన । నొసగియీగొరియనింపెనంగవిడిపించి కొనమాం
 పొమ్మనంచు॥ గీ॥ వాడుపోవవచ్చిననొరొలిపోకుమనచు । వెలయ
 గలుదెప్పించివేగనిచ్చి । యింకబొంకిననేబోవ నీయ్యనుమ్ము । విడున
 చొత్తి యిష్పడు వృషభమనగ॥ తరల॥ అనుడు బొప్పడు నప్పుడప్పు
 నాళ్లనొప్పి ధనంబుగొబ్బు । ననుగైకొనిలంజెయింటికి బొయిపోవుతల
 చేని । ట్లనుమనీపగముల్కొయిచ్చినంగనామణివేటచే । వనుదురోసి

డేల్లపు అరుదనునవ్వరో గీ॥ పనెయొకపేదగ్రహన బిలచిగొనుచు |
 గానల జగము టికి పానబంచు | మరలిమరిచులతకన్నను మంచెగొతయ |
 గొనుబుడల పనులటలగొనక సాగ॥ ఉ॥ ఓడిరాక్షియొలలన యో
 గబగానన నెల తాననీ | కేమిటియెడలంధన మచ్చెద బెచ్చెదగొడై
 ఎండలం | బ్రేమ ౨ శోడవేల్పులకు బెట్టుల గట్టుల బట్టిపుట్టునుల్ | భా
 మలుమొచ్చెగ్గుబుడి పడువడిండిగి జేయుమీపనక॥ వ॥ అనియిట్లువాడు
 తన్నుబాయలేక ధనదాం | సగానంబుగా బలికినవిని మున్నత్తకాశిని విత్తి
 దత్త చిత్తమై యెడలె మత్తబడక బొమ్మలం దప్పక జూచి యిట్లు
 యె॥ క॥ వేల్పులకున్నగొతెయల | గోల్పిపిచ్చికివి నిన్ను గూడు
 కయున్నన్ | దల్లుడరాడు సురుజనుల్ | వెల్పులుమాకడ్డిచెట్ట వెరతుమ్మ
 మిగులక॥ క॥ నెక్కిరాతోగూడిను | ఖమ్మననీకుండవనుసుగల సేసియు
 నీ | వచ్చునయాగొతెయెళ్ళుగ్గుర | గొనగమ్మపొమ్మగ్రమ్మరననుకుక॥
 క॥ కానాంధుడుగాననమీ | దేమయుదలయోసమాడ నెరుగగ్రవేశ్యా
 వ్యామోహముదలకెరగ | ధీమసమునయెగొతెయ బెచ్చెదననుచున్॥
 గీ॥ ఇట్లుబనియెత్రిపురా తకేళునగురు | మోద్దిన్నగబ్రహ్మయత్య బాడ
 బాడ | గోతెయబట్టంగబోవుడు వివేతుడగుచు | బలికెరాచుయ్యముట్లనిప్ర
 ప్నటనుగ॥ ఉ॥ పట్టకుబ్బుకింకవ్వు గొబలమాడలుచెల్లినప్పడే॥ పట్ట
 తిలింగముదలుదెట్టి ముదప్పకవ్వునెని ము | గొప్పదలకెల్లభరగూ
 లగమాబసవన్నయానజే | పట్టులగామటెల్ల శిభత్తులంబు విలంబంబుగా
 వునన్ గీ॥ బొచ్చుచప్పడుగేయ బొమ్మబ్రదక | పలతువేసియునని విసివాడ
 నబుగు | పరికెబరుకుమబ్రహ్మయ్యనుకెవాని | తలమనిసిశుభ్రమతగుడికి
 శోడేడినడ॥ నీ॥ అడిదప్పవనియటైశివాలయం బందుండరాదనియప్ప
 డై | దివియించియగడతెడ్రెల్పి చిసొంబల శేచోద్యమందుచు జూచుచుండ
 సంచంతగాప్పనియొత్తులుబ్రహ్మ లా ద్దలకదుర్వియయిననిపరిక॥ మె
 పవ్వుకొనబో॥ గ్రుత్తికొలంకరన్ని చెప్పెల్లినత. తప్పుదాన్ గీ॥ క
 ప్పెల్ల ముడేదమా శిన్నదాడు | గోలమబొచ్చు బ్రహ్మగా

పట్టహాయిన తలతెగగొట్టగిన్నె । రయ్యెనునోకశివభక్తుడచటనుండి॥
 క॥ శక్తిలశంభుభక్తుల । శక్తులపురజనులునిట్లు చంపిననికనే । యుక్తింగ
 ననేతుమిప్పురి । భక్తులను నిప్పుమమ్మబ. పుష్పమై నెక్॥ చాలనక డుబిజ్జ
 లుండు. పవన్నగ లెగోగోపహిమ్మచే । ననుచుబలెగమీకు ముక్తతలు
 లేరనలప్పుచినినా । జలములజండున్నెనల గలహంభుభక్తులు విన్నుద్ధ
 యా । భక్తులను మిమ లెగోగోపహిమ్మచే రంబునె॥ క॥ అలరాదు
 గాకగోపహిమ్మ । గోపహిమ్మ గలలెహంభుభక్తులకుచే । పననిక బాసేమీ
 వ । ర్తనను రోగియు సువితింబుగో॥ క॥ బాలుంజలపుటశ్రీకరు
 గాలంబుట్ట. బాలునిభ డనులింబుట్ట । రాలరువ్వటగలములు । గోలప
 డుటపట్టెనె ॥ బాలునిభ డనులింబుట్ట ॥ గీ॥ తన్నెది బాలునిగా దమ్ముదొ
 రల । వైశ్యుల బాలునిగాదారం । బాలునిభ డనులింబుట్ట. బాలునిగాద
 ము॥ వసుధ సీలంగమాకింక విశముగాదు॥ మ॥ కావున మీగోలంబిగొట్టు
 తనంబు బిడ్డలంజంబువారు మీరాజ్యహంత యునింతనుండి మీరయేలుం
 డనవిని భీజ్జలుకు బసవన్నుట్టనియె॥ మత్తకోకిల॥ ధర్మమార్గముశంభుభ
 క్తులదప్పు రోపుడువిన్నగు । పుర్రుగోలుడువోతెఘావర గానకూరకబలగా
 గా । ధర్మవేయపుగాములందు డండలారముబ పుమా । నిర్మలాత్ముడుగి
 డున్నెది బాలునిగాదారం ॥ గీ॥ విసకల మున్నెదేమి జెప్పిననుమొద
 ల । నమము. జనులనున్నెదేమి జెప్పిననుమొద ॥ గాక నేస్త్రినెనదోడి గట్టుమన్న
 కరణిబరికినకార్యంబుగాననగు నె॥ క॥ అనవినిబిజ్జలుడోగా । కనికనముత్రం
 లనుబిలిచియాగాములుజ । య్యనగనిరండునిపనిచిన । జనిరాత్రిపురారిగుడి
 కిజగపతిమంత్రులీ॥ మ॥ చనియెమ్మంత్రులు గిన్నెరయ్యగనిరి సదావాసమం
 డనధూ । తోన్నతగోపురాంతరల సన్నాచామణికుట్టిమా । వనివిస్తారవి
 తధి=కాంచనతత వాస్తవ్యునిశాంతస । ధ్వనసంతప్తిత నిగమధ్యక్షావ
 సద్భక్తునిక॥ క॥ కన్నత. త్రుక్కుచున నా । కిన్నెరయ్యగనిరి సదావాసమం
 గునినినా । భృష్టజమంతులు పలికిరి । యుదియేమిమీంసయా
 మామినికుక॥ మ॥ మరియు రాగదోష ॥ నాన్నెనేనెంటనంటని నీవంటి

గంటులేని ముక్కంటిభక్తుడు సంసారిసరిజేసి హింసకుం దోడంగునేయి
 ట్టివట్టిసడి నీకెట్లువట్టిలే నిదియునుం గాక లోక నిందితంబయి నటవటును
 నీవ ప్రసంగంబుకలగల దదియట్లుండనిమ్ము మమ్ము బిజ్జబుండేజ్జగడంబుతె
 రంగరింగి క్రొక్కర విన్నవించు నిదియని వుత్తంచె నదిగాన మారాజన్యన
 కేమని విన్నవించు మననన్తర పతిమంత్రులకు గిన్నెరన్న యిట్లనియె॥ ఉ॥
 బూటక పేటికిన్ పినుడు బొప్పడు నీవురవీధి లోపలం । ద్రాటనమగ్ని
 యిచ్చికొని తాజనుచో పడగాడిదండ్రమా । జూటని మందిరాంతరవా
 జాచ్చెను జొచ్చిన గాంచివాడున । ప్లాటనవొచ్చి పట్టగని పత్తితియిట్లు
 ని యేసువానితోక॥ క॥ గుడిసొచ్చె నింకజంపక । విడువుము గాడేనిదీని
 వెలజెప్పిని । న్నడిముక్కుడైననిత్తున । నుడువాడేట్లనియెనన్నునుం గను
 గొనుచున్॥ క॥ వేయిచ్చి యైననియ్యది । నీయన విడపించుగాని యింక
 జంపగా । నీయదుబొప్పన మాపిలు । వేయినుట్టెని జనులు విన్న
 మునుందన్ ॥ ఉ ॥ అత్తరి వానితోడ నిటులంటి ననుంబడి వచ్చి తేనినె
 నిత్తునటంచు నొచకిడ యిప్పుడ దీనికి లింగ లాంఛనం । బొత్తుడు నన్న
 వప్పటికి నొప్పిపదంపడివచ్చి యాత్మలో ! దత్తరపాటుతోడ శివధా
 మములోపలిగొట్టైబట్టు శుక॥ ఉ॥ పట్టకునున్నవాడు తనపైనారదూసిన
 వానిచు స్తకం । బట్టకుదాయగొట్టితి యధాధికముదప్పు దలంపుడేరిదో
 యిట్టులయూటకింతటికి నీతిపురారియసాక్షియెవ్వరిం । బట్టినదృష్టమేర్ప
 డగ బల్కగజేయుదు నీయు మేళుసునిక॥ నీ॥ అననినుంతు లాశ్చర్యమున
 నొంది చనిమహిమకి శెప్పిననతండు । నదైరబత్తుండు నిదైలాడెడుగాక
 విందుమేమున్నిట్టి వేడబములు । బత్తుండుత్రపురారి బలికింతుననుపెల్లకప
 టమొనికొమో గానవలయు । ననిబిజ్జుడుసర్వసమేతంబుగాజనుకెంచె
 నాశివస్తానమునకు॥ గీ॥ బసవడప్పుడుగన్నెరిబహ్మతారి । గాంచితత్వా
 దకమల యుగ్గంబుమీద । బడికడిందిగలేది సశ్చక్తియుక్తుడగుచు । వా
 యయ్యనిట్లు యభినుతించె॥ నీ॥ శృంగారములకీలు శివుచేతిగరవాలు మం
 గళంబుమోకి మనమునకి । పదయు బుట్టెల్లు విజేకసంపదవెల్లు కీచగుణ

స్తుతియాత నిష్ఠశేత । సత్యంబుభాతియాస్థానంబుజోతి దివ్యతరోజుప్ర
త్యయావలులరాజు । యోగంబుదునియని రాగంబుగనియె యాగమము
లగెల్గిచూడఁజూలెల్లె॥ గీ॥ బరమతాంతతపోగుమధ్యక్షినాగు! దాంతిపెం
పుప్రతాపవిక్రాంతిసోమపు । గేవలుండెదలంపగిన్నెర్పదానుచు । నుచి
తోక్తులనుచుబసయ్యనుచు నురియ॥ వ॥ ఇట్లుగీర్తింపుచుండు నప్పడ
స్వకాసను గోపురంబుకడచాపురంబునంగల సకలజనంబులు మరోహితా
మాన్యభ్యుక్త సామంత సీమంతనీజనంబులును జనపతిసమేతులై యందరు
నందంద సందడింపుడు నయ్యందుశేఖరు నెలుంగు వినంగలవారలై యుండి
రటమున్న నగ్గుడితమ్మడివడుగుగుంబిలోలదొలగించి తానునుంబాడసూప
నొడి యెడకేనియుం జనియె నానమయంబున॥ ఉ॥ సన్నపు నవ్వువెన్నల
పసుగొసరింగ మెలంగలినమై । గన్నరవిచ్చిశంకరుని గామదివిక్రమన దృ
ష్టిసొన్నుడుక । గిన్నెరబ్రహ్మకౌరికి నకిల్చివమూతికి రెండుదల్పులుం
బన్న రాజరంకణుడు బాఱుగజేసెనుభక్త్యగీనుడై॥ గీ॥ చెప్పించుము
దొల్లి నాసికినిపుడు । దెరచెదల్పునాగనందరమునేడు । గిన్నెరన్నకతం
బునగల్గులార । గంటికుకిపుటబికింప గలడితండు॥ వ॥ అని యిట్లుజూ
పగులభినుతీప నభవునకభిముఖుండై హవకంబుతోనిట్లునియె॥ నీ॥ మనసీ
జక్రదాంబు మనశెయిపైపైచి వనితపాలిండ్లు నీవనితలంచి । పిలచిన
నొడచాంచి కప్రియంబునంద బ్రతిశబ్దమునగినబార్వతీశ । దాసవయ్య
చునాదసయ్యమున జీనిలోపలబికిన గోపవాహా ! బాహురీబ్రహ్మ
య్యని కిష్టకుమార్చి బొన్నలనిలచియో యన్నయభవ॥ గీ॥ బలుకవేసే
యనాచారబారితన్న । బగిదిహస్తంబుశస్త్రంబు ఫరజలోన । గీలతో
నశీయభిలభక్తాలిద్రోచి । హనునిసమ్మఖమున గిన్నెరన్యసిలిచి॥ క॥
సగిడిస్వనితోనొత్తిపు । వారీయనిపిల్చుటయమహాశైలస్యత్యైరవళులొన
రెనూంబి । తారకాహరుడుబలికెదర్పయమన॥ ఉ॥ ఆపరమేశుఁ ఘో
షమహాశ్రయప్రతిఘూర్నితార్ణవౌ । దీపితభూభృతకృతిగతిం గడుత్రై
వ్యకమోయలింగని । ప్లాపరతంత్రభక్త జనఘోషమొ డకిరగజారు

తెల్లము | గ్రామరిభూతులైరభిలసత్వసమాజముతోడగూడగల || ౪ || వెండి
 యము || ౫ || ధరణివడంకెగ్గంకెహిమధానుడువారధులింకెనప్పది | క్కూరులటు
 మొగ్గెమగ్గెనహీ కన్యపరాజముమేనునగ్గెనం | బరమలత్రాలెరుడుపంక్తు
 లువాయువుదూలెనగ్గివి | స్ఫురణమును సెవీలెబలసూనలోకముఖోర్ధ్వ
 లోకముల్ || ౬ || నురియుచుంబుజ | సుదలకంబంబు నేత్రుండుశక్తింబె
 నచ్చూటనునెరుంగక వశ్యుల్లంబు | త్తొలులూటంబు గాలంబులోలి గతిం
 గడుపునుండ యగ్రహాహుళుషావంబు | మోగుందోడంగి యేడూహూ
 రాత్రంబులయ్యె నించుకెనియం గొంచంబుగాక లోకభీకరం బగుచున్న
 నాదంబు భూజనోపకారాధకంబుగా మాన్పందలంచి బసవన్నగిన్నెరబ్ర
 హ్మయ్యై నిట్లనిస్తుతింజే || ౭ || సజ్జుశృంగార సత్యైకనిస్తార దూతసంస్కృతి
 వారదుష్టదూర | నిఖిలోపకారవినిజితాహంకార శంకరాకారనిశ్చంక
 సార | కారుణ్యపూరయక్మయాత్మకశరీర మంగళాకారసన్మహిమహార |
 జగజ్జేకవీరవిశ్వయతసారాచార సుగుణవిస్తారయశోవిహార || ౮ || భక్తమం
 దారపరిహృతిభవవికార | యంచితాంబుధిగభీరయస్సదాగ | గానధ
 రభక్తసహకారరాజకీర | గతానోజవింకలగ్రహవికార || ౯ || ఇట్లువిను
 తించి పరచగుభుభవాశ్చటి సుదర్శంబు శీఘ్రంబు మాన్పవేయ నపుడుగి
 న్నెరయ్య || ౧౦ || బసవనినేమోయెనుదర | సునివేకసితాస్మృడగుచున్నట్టి
 ట్టినకా | మనుమశరహరునిగనుగొని | మసలూహూయమ్మమాత్ర మానె
 రవంబు || ౧౧ || తొల్లింకెనంబు భావన | నల్లవూరునబల్లనిచ్చెననాథున
 కు || ౧౨ || దల్లశంబుజిగెలూరకలెచ్చెనుయగ్గెనంబు లుంబుసొంబు || ౧౩ ||
 అప్పడు || ౧౪ || సప్తమగ్గెనెచ్చెనంబు | ప్తమగ్గెనెచ్చెనంబుమహి బాగిలివం
 డప్రణలియి నెచ్చెనంబు | ప్తమగ్గెనెచ్చెనంబు మోడగ || ౧౫ ||
 నీ || నీయాజ్ఞచలమొంది నీలగ్గెనంబు | ప్తమగ్గెనెచ్చెనంబు మోడగ || ౧౬ ||
 గ | లోకములెల్ల సజ్జుశృంగార | ప్తమగ్గెనెచ్చెనంబు మోడగ || ౧౭ ||
 నీమహాశ్వమేయగ నీరజాగుని ప్తమగ్గెనెచ్చెనంబు మోడగ || ౧౮ ||
 జ్ఞానులము సమస్తంబు రాధులము మోడగమొందుగుమయ్యై మీమహాత్మ్య ||

గీ॥ మరియెల్లకర్మలకు నెల్లహితకవీర । భావపునవీరగలపంగకతకవీర ।
కాపుననుచున్న సీతాక్షమనగాచి । యభయకానంబు గృహసేయుమ
య్యజ్ఞియ్య ॥ గీ ॥ మాకుమననల ప్రహ్లాది ఎత్తకొట్ల । కును
దలపంగనీ వెదిక్కుట దెసయును । నగుటగంటిమిమముసీటనద్దుబాల । న
ద్దుమరియన్యమెరుగనిలూర్తజనుల॥ చ॥ అసిమనుశేష్యులడు వినయంబునన
యంబునుభక్తి యుక్తియుం । బెనగొనికిన్నరయ్యమది బ్రీవహింపనతిం
చివెండియు । సూరగనిం ల్లనప్పిళవశంకరులంగసభీకనొందుచుక । మను
మంవిడుకొల్పి నరనాథుడునేగెబ్రజాసవాభుడై॥ క॥ నరపహియునరులుగ
నియ । చ్చెరువొందకటాపువినసజీచితుగాజే । నీరఖిలభక్తులుబసవం । డరు
దారగనందగిన్నెరచ్యయుండిగె॥ క॥ ముప్పింటికంటెళివభ । క్త్యన్న
తుడైగిన్నెరచ్యయుండెధరితిం । బన్నుగనతనిజిత్రము । విన్నంజదివిన
నునఘమవీటొను రియై॥ చ॥ అభిరుతకీతకజంగమ సమాహితకష్ట

కలకేతబహ్మయ్యకథ.

దులింగసంగతా । నుభవుడుచాద్భుతప్రతుడను త్తశుభాశుభగమక సంఘ
యం । డభయుడవాక్యతాఘమమహత్తుడువాకలకేతబహ్మయ్య । ప్రభు
దువొగడ్డకేకులధరింపిలిలో సమభావకాల్పయై॥ క॥ లింగాభిమాన
యుక్తుడు । సంగతజంగమాలసత్ప్రచారానుభవం । డంగీకృతలింగైక్య
డ । భంగుడుసద్యోచిముక్తినిధిసండుక॥ క॥ ముగిదత్తనితలకొన్నన
దగినకలతదగరుకొమ్మదారచారిసిం । పగుకంకాళమలీం । జిగిబిగు
వుమిగులగలుగుచేపగుగుడియై॥ క॥ నెండుగంటులమెరియుచు, నుం
డింగలకేతవేషయుక్తుండుగుచుక । ఖండశిభిభక్తుల । యుండులకనుది
సమునరుగునిట్లుపలుకుచున్॥ సీ॥ పునయనూ తిబడిదాదిగలగుదునిటలా
గ్నితగరుముంగిటకివచ్చె । న్యయతాబ్జంబు నుసిగిపెరికి పట్టగలవినభద్రది
గ్గంతవచ్చె । నిమ్మశాతభగలులుల్లభివలయుండై వింపైననిజకవీకవచ్చె ।
నలగుమహాప్రపాధుల మద్దుజనాదంచెదుగళివ్వకును బుట్టండువచ్చె॥ గీ॥
సంగళవృన్దునుజుండుడాయంగవచ్చె । నల్లగారక్కలారనిపావక మెగగ । బ

లికినగియించి దినమర్చగొలిచి తెచ్చి । భక్తకోట్లకు దృష్టి దప్పకనొనర్చి॥
 ౪॥ ఇట్లనవరతజంగమలింగ సేవాయత్తచిత్తుండై యుండునెడ॥ ౫॥ ఒకశి
 వభక్తుడతడు । న్మకడక నేతెంచిదవ్వునడచిమిగులడ । స్సిక శేబరంబుగృ
 స్సిప । దకమలముఃప్రస్పిదీనదశదోపగక గీ॥ ఇట్లుజనుడెరబనిసికునేమి
 గలిగె । నచుచుగలకేతబ్రహ్మయ్యయడుగుటయును । భక్తుడునుదనరాకయే
 ర్పడగ న్పదలచి । బ్రహ్మయ్యవినుమసిపలికెఃట్లు॥ ఉ॥ నంబికశంకరుండనుచి
 ననుబుఁమలస్తడి నెట్లినట్లరి । న్మంజునుగిన్నెరయ్యకు బురారిదయంబడిచె
 స్పినంచులా । కంబులవారిశెప్పి కొనగాచినియాయనగాంచి నాడులే । మింబ
 డేచూచ్చి కొందుని మేకొనిదచ్చినిద్రోవనొచ్చితన్॥ ౬॥ అవేటిగన్నయం
 తకు । నూనిదిగృహ్యవ్యవేశడదు నాకతరివతం । బేమెయినుండునుదూరం
 బేచూతముగలదు శెప్పనే మనతడున్॥ గీ॥ ఇదియునొకదొడ్డుగాజేసి
 యుగలునగని । నేలశెప్పెదవ్రుమగుజేకూలికాని । కూలివాడ్రకురాసిజే
 కొనగనొయల । కొనగననుగుగాదిపొసగవె॥ ౭॥ అంగజమదకను
 భనవాం । భంగొలిచిఫలంబువడిసిసరిశేసుకపో । వంగలవారిగలుగు
 నె । బంగసరంపెరిసుఖంబులేశంబైనక॥ గీ॥ ఫలములాసింఁచికొనుచునేభ
 క్తుడభవు । ఒకచునుగిన్నెలునుత్యుఁ ధ్రునేమి । బ్రాహ్మహేమసిమా
 వచ్చివ । గొబున నేర్పినకొంగనంగలకునెందు॥ ౮॥ కావున నీవు భనంబున
 కై ఘనంబును నొకదొంగలంబునబడి యంతదవ్వగునల నీకునెంచునం
 బునుయనుచు నేమనునై నైత్తుకొనిరాన్మగి తనకొతికుచియగుటతోడ దా
 కింపిని గనక నున్నావె॥ ఉ॥ అంగెడుబుద్ధితేచిక వసుధాస్తలిగాసిగబొసిన
 లజ్జా । కంగరముపగనచ్చిడిసిగ్గభక్తుడుగట్టికొన్నచే । అంగడునధిక
 ట్టినిసలానుకనగ్గలమైనమోలుమో । వంగవశంబుగాకబ్రహ్మవాకిట
 మోవుడించుచున్॥ గునవనిచే గవజ తనపొమువచ్చుటాదిగబూన
 గొచ్చినె॥ గడువేగమున శెప్పికలకేతబ్రహ్మయ్య యొసననధకమునాకు
 పొకగినినె । మోచంగవశముగాదీవొకొపచారు ననువుమన్నును బసవ
 స్మయోగ్య । మునియక క్తావ్యమిట్టిపదా యేమనవచ్చువానెట్టుల్

న్నః గీ॥ గాయంబుగలపగకేతవిద్యయా । యద్యాయావిదలవనవరభేను ।
 భూజభూధరస్రభూతచింతారత్న । రాజికెల్లనమిగులదేజరిల్లే॥ ౧౦॥ ఆ
 శదేతఘనదోగాకు । న్నతరినీమంగిన్నెరయ్యెడకడకుగా । మనదల
 చిపలుకవశమే । యితరులకునగుండనంగమేకుడుబలం నీ॥ ౧౧॥ అసన్ని
 యించి యాకలకేత బ్రహ్మచ్యగమంగోను పేట్రుమిచ్చెనంగోనుబుడధి
 క్తునధికంబుమోవలగల బలచరునిందిచ్చి కిన్నెరబ్రహ్మచ్య ద్వితయుండైన
 బసవండానుహాత్మునింగనుంగోనీ॥ ౧౨॥ గ్రుక్కరాధరశాగిలబడి । డ్రుమికిరక
 రాంబుజ యుగంబు మోడ్చిరముపై । నెక్కొలిపిబ్రస్తుపింపగ । న
 క్కులకేతయ్యగించియథ డిట్లనియెక॥ ౧౩॥ బసవమాగిన్నెర బహ్మచ్య
 బోలంగ గల రేభక్తులుధరావలయమనను ! నొడమనుబిడిదొడ్డిబడి పట్టు
 శివుడివ్వుబడిపెట్టుగిన్నెరబ్రహ్మచ్యకును । పట్టుగ కొలుచుటకట్టుండవలయు
 నొప్పిమాటలవారికెట్లు దెలియు॥ ౧౪॥ గటగటానిష్పలంబుగా గాలగళుని
 నింతగాలంబుగొలిచియునేముద్రేమ । నొక్కబాకయునుగన నెక్కొమైతి
 మనుభవడినెరుగనేదన్ననడుగకున్న॥ ౧౫॥ ఇట్లుశివభూజచేసెం । బెట్టుగ
 గాలించిఫలము న్నిచికోసెంగా । నెట్లగునాబొట్లకుబలు । పాట్లు బడ
 గుంచెబ్బు బడవలచగుటక॥ ౧౬॥ శున్నంబుమానన విడవలమేమెల్ల న
 న్నికటండంగనేమిఫలము । బసవమాగిన్నెరబ్రహ్మచ్యహరుబలి కించి
 నొడవియునుబంచవదను । గిరికేగిమరలయొక్కకేగుంచి నాడవియు
 నుజుడంగనవనిగలుగు । వారెల్లవత్తురున్రయమ నకధికంబుల అనొజా
 లకున్న॥ ౧౭॥ గిన్నెరయ్యకుశెప్పి యట్లున్నభంగి । దోపిపంపుపెరుకువేన
 వెలుబండు । మనసిజారియొసగుధనమునకుదోడు । గొంతధనమిచ్చినను
 మాకుగొరతలేదు॥ ౧౮॥ ఏంకరదానయ్యకనుగు । లెక్కలకుఁ మాకుధన
 ములేదనిమదిలో । శంకింపవలదుబడ్డం । గొంకకపుత్రైష్ణుభూమ్మగో
 మిలసంఖ్యలే॥ ౧౯॥ నీలిలికాయకములచే నలవడనాజికొచ్చి పాశనట్టి
 ధనంబులే । కొలదికొకయొంతగలదని । కలకేతపిభుండుపదడుగరమున
 బట్టెనీ॥ ౨౦॥ పట్టిపమాత్రమున బదడు మెరుగుబంగారంబై కనుపట్టుడు

విష్ణుగారి బసవ బసవన్నయుం గిన్నెర బ్రహ్మయు సభ్రమిమలునం డ్రోలు
మీదంబడి మ్రోకిరి తేవకున్నంగని కలకేత బ్రహ్మయ్యయు॥ డ॥ మోచ్చిన
బ్రేమతోడ బసవేశుని న్నిర బ్రహ్మదేవునిం । గ్రుచ్చియు గొగ్గింతుకొని
కూర్చుకొని న్నిర బ్రహ్మయ్యయు । సచ్చిగుండలైరిగకల సద్గతివహితుకేలు
సూపుం । శిచ్చర పెండ్లి కున్నతులు శాసననిర్దుర గారింపుచుక॥ గీ॥
అభ్రమకలకేత బ్రహ్మయ్య గాత్తుండి । రమనబసవన్నకిన్నెర బ్రహ్మవిభు
డ । శంభుబూజలు సేయించినమంచితో । పచారముల దెచ్చివీటోలజనిరి తా
రు॥ క॥ భువి నేపుట్టుకలకే । తవిభుడు మనుమండెభ క్తితత్పరుడైతత్పనిశే
షమహిమవిన్నజ । దివిసజయలుచు క్తుతొట దెల్లముమయింక॥

మోళిగెమారయ్యకథ.

చ॥ నగజాధీశ్వర భక్తభక్తి పరిపూర్ణాన్వాంతుడశ్వంతశు । భగవా
ధారుని మృగించుచు తత్వజ్ఞానియంతస్సప । త్నగుణోన్ములననావి
విక్రమధూరి ప్రజ్ఞుడైయొప్పుమో । శిగమారయ్యసదింధనాహరిణకెళి
లోలవేళసుగ్రాడై గీ॥ అతలీంకైకగ్రాన్థియనతనిజంగ । మార్చనారంభ
రీతియనిసనిశాంతి । యంతయింబునిచెప్పంగ నలవిగాదు । రూఢిగాడంగ
ప్రసన్నగుండెడతడు॥ నీ॥ 'అయింబునతులఖేరాటపులకునేగి మో
పెండ్లిగట్టెలు మోపితేచ్చి । యంగడివిక్రయంబార్చినిత్యంబును జంగమా
రాధవల్లెలుపుచుండు । రంరచాచునమాలుబసవన్నగరును నొకరభు
జించియునొకరిదినము । నొకపూటజంగమయూపబు మోళిగె మార
య్యుడు సయ్యుడు కలనున॥ గీ॥ నా' గింతుమతడు సభవుభక్తివిభూతి
బ్రహ్మాండకస్థు బిట్టుచుండ । నొకనామబసవడున్నచోటికి జననెలమి
జంగమంబుల్పిల్పిలసిరి॥ గీ॥ బసవనిగృహంబురసర సాయనములు । నతనిన
గరిగాచునొకళము । పాటిగావునొకజంగమార్చకులట్టి । వారుగలరె
యొడునసుధలోన॥ క॥ వినుముకదూమెకదొరకెడు । దనకాయకమెం
తయెంతభక్తతతు । లనుసంతస్తుని జేయునెంతచిత్రము । వినియుము
స్వేరుగనుక మోడునకరియొక॥ వ అ తకమున్నయికాంతశరణా

తిగావించి యడుగులకఘ్నపఞ్చంబులుదెచ్చిన బుచ్చుకొనక యిచ్చటం
దామసించినచుచ్చంబువట్టి తన్నోరుతెరుగుదురోయని గ్రహింపనివార్చి
నస్తలంబునంగూర్చుండి॥ క॥ అన్యున్నోమ్ముమానిం । గమ్మకొనియెను
వాడుగ్రహింపజెమ్మా । తెన్నునడ్డించినపదాధికమైనశి, బూజు, గీ॥ మెర
ర్పంగ॥ గీ॥ ఇట్లువిడియెత్తరాతెలగనండ । నడచియెమ్మనగణా
తిగాయాచరించి । సవమలాప్తియిలిగనైనదభోగి । విధిగావించినచు
పులకాంకుడగుచున్॥ నీ॥ నిరుపేదవాడుదెన్నిధిగన్నలాగునగన్నులహాసాణా
శ్రుకగములురుల । నేడుగాభవరోగనిజశాపభంబుజ్జే నేడుగానాభక్తి
నిష్టపండె । నేడుగానాయుంటనిచ్చెగల్గుదుజుబు నేడుగానాక్తిగన్నిపి-త
మగుట । నీభక్తినివహించుతెగనంతదోషంబుతెల్లఁ పు-తములగ॥ గీ॥
నితడుజరియించుసీమలో నెలమిదిరుగు । జంతుసంతతిభాగ్య మింతింతగా
దు । యితనిగృహధూళి నొసలనొకింతయంట । వేయునేలనితనిభక్తివృ
ద్ధిబాండు॥ ఉ॥ ఈతనిమందిరంబున మహేశ్వరుబూర్చిభువంచె సేసియుం
బుతకకోటులన్నియును భగ్గుమలొనటులబృకుండిన్ । భూతములైన
చ్చవధూరినగోంబుపులానగల్గెను । ధూతమలైచనునీబహుళదుర్భవకా
ర్చికపాతకావళుత్॥ వ॥ అనియిట్లుబసవడు మోళిగమారయ్య మహాశ్వం
బు మనంబునందలపోసి యాహ్లాదించుచుం జనియె సంత మధ్యాహ్నంబగు
టయు లింగతధ్యాన నిరంతరుండై యటమరయ్యయ్య॥ శా॥ కాలాతిక్ర
మణంబొకానొకయడన్ గాకుండలింగార్చన । ల్లిలందీరిచిజంగమావళికి
నొలిపదృప్తిగావించుటత్ । వాలాయంబగుటందదర్శనవిధి వతిల్ల నెల్ల
ప్పుడుం । బోలెంగటైబుగొంచు నాత్మనిలయంబుం జేరగా వచ్చుచున్॥ గీ॥
అతనియంగన యెదురుగానరుగుదెంచి । మోపుడింపుచు శీతలంబుకల
బదము । లభితోడబధశ్రాంతియడగగడుగ । నతడులిగ = క్తజై
కడంగి॥ క॥ పడిగముసాటునబసవ । డికిపోనను । క
డివియి । కగడికెప్పుడుగులెందిరి । నడ మెకమింపబడు । త
వరునితో॥ గీ॥ అన్యుయొకయొక్కయటమున్నయారగించి । లుర

యంబునవిచ్చే సేనదీయకాని । మీవిషనులింక మాకు నేమేని దెలియ । వను
దుమారయ్యబసవయ్యయగుట యెఱిగి॥

సీ॥ కడునధిక సంపదగిగినభక్తులుబడుగభక్తులబ్రోవబాడిగాదె । దాత
యైయూరితి దాబ్రోవగా గాదె । బ్రతికియున్నారమిప్పట్టణమున । దనబిడ్డల
నిమమ్ముదలచినచ్చుటజాల జేమాకుమాల్నిగమచ్చిపట్టి । కాయకంబున
బూటగడుచుచున్నదిగాన మాడలేటికిననిమతదక్కి॥ గీ॥ యపుడుదిన
మందిరమునకు నారగింప । వచ్చియున్నట్టిజంగపరులలోన । నిద్దగ
య్యలకదిరెండునిచ్చిభక్తి । గడమయొడయలబాదముల్ గడిగిభ్రీతి॥ ఉ॥
జంగమపాదతీర్థములుజల్లినమాత్రనయేమి జెప్పన । మ్ముంగిటనున్నకాష్ట
ములమోపుగదానిపసిండి యయ్యెనా । మంగళమూర్తిమోలిగయమార
మనిషియశేషజంగమా । లింగితవేదియైవిరియలేత్తులుదుగ్గులుజేసికా
ష్టముల్॥ వ॥ ఇట్లు వేయ్యేసిమాడలయెత్తుగాఖండించిన రంగైంబంగారు
నకులకొడ జంగమలింగంబులకు సురుద్దించినగైకొని సంతుష్టాంతరం
గులై బసవన్నయున్నచోటికిజరి యంశపృత్తాంతంబును నతనికెరుంగిం
చియిట్లునిరి॥ క॥ మిక్కిలిజంగమనిష్ఠయు । నెక్కపులింగాభిరతియు నెరిని
శ్చెడిచో । నెక్కపయు పొలిగయ్యకు । దక్కగలేదెందునట్టి ధన్యుడు
గలడె॥ సీ॥ అనియిట్లుగొనియాడ వినిబసవండుకొ పడియేగి మారయ్య
పాదములకు । జాగిలబడిమొకొ శరణాగతత్రాణ కావవెనన్నని గణు
తిసేయ । యన్నన్నయిట్లైల నానతిచ్చెనపునే నన్నదేమేనియుమున్నుగలదె
బడుగుభక్తులకెల్ల బ్రాప్తెనయావీన్ను గడవన్నభక్తులు గలరెభుని॥ గీ॥
మహామాబోటిభక్తులమనికెనునికి । నీదులైసికతంబునగాదెమున్ను । విని
యు నెరుగము మాడలవిడియలనగ । గనుగొనగ నయ్యేనేడు నీకార
ణమున॥ వ॥ అనిమారయ్యమరియును॥ క॥ తడయకనాకిచ్చినరీతి
మృదుభక్తులకెల్లనిత్తు మెత్తురునిన్నుకొ । మడివాలయ్య మనుమలము
విడువక మమునడిపికోసుము వేయనునేలా ॥ క॥ బాపురె భాగ్య
పాపణి । బాపుళ్ళపాములగాత బాపురెవరదా । బాపురేకి

తినతిశా । బాపురెయనియుల్లసములు బలుకబసవండుక॥ చ॥ కనకమ
హరిహరము కాకిగూంబగయంగజాచునే । యినుముగుణంబుదానర
యునేపరుసంబిలనేనుదుగుణికి । వినుతగుణాశీనివుజనవిశ్రుతనాయెడ
సద్గుణంబులే । దససాలయగనికదగువా యనిశోకసమాకులాత్మకై॥ గీ॥
పినగగల్గునెవెలివాడవేదఘోష । వసుధజీమూతగుమ్మరా వమనగలదె
యలరియుండు నెకుంపటిసంబుజంబు । గతవివేకుండనాయందు గలదెగు
ణము॥ వ॥ అనియిట్లుబసవండు దీనానసుండై మరియు మారయ్యపాదం
బులపైబడిననతండు॥ ఉ॥ ఎత్తికవుంగలించికొని యివ్వతనాబసవేళు జం
గమా । యత్తునిజానుకంపకు దృఢాలయుజేసివృద్ధాక్రితిద । చ్చిత్త
ముజేదమాన్యుటయు శేరినుతింపుచుమారశౌరికిం । జిత్రమెలర్పఁమొ
కొ బుధసేవితుడౌ బసవయ్యయేగగన్॥ క॥ శ్రీరమణియ్యుడుమో
ళిగె । మారయ్యయునేప్పటట్లునుచుండెనుద । చ్చారిత్రమువినజదు

కన్నదబ్రహ్మయ్యగారికథ.

వన । పరాత్మసుఖోపలబ్ధిబరగునుమరియున్ ॥ మ॥ ఉదితాత్మద్వ
తవతానుండు జరలింగోపాసకశ్రేణిలో । మొదలంశెప్పగ నొప్పువీరని
యనుంభోదాశి భక్తిక్రియా । స్వదుడైశలభుడ యీనడైబరగనా
జన్మట్టిభక్త్యుడుక । న్నదబ్రహ్మయ్య ధరంజించు బహిరంతర్యోగ
సంపన్నుడై క॥ శర్వితగుంచునంభుడు । దర్శితసంసారమదవిదళనుడు
చికిం । కాప్సతనుధుడుమహానస్తితనా వాధకమీరుడతదునువినముక॥
సీ॥ బలప బుగత్తిము నొలపలయూనియు గత్తెరమునుము నక్షతలువీక
గావీచి, యునెల గోలయువాటెలు మంత్రకాటుకముండ బంతిత్రాడు ।
గొంకిం రసమను గుర్రంబువాట్టు ససితాంబరంబునొంటట్టుచెప్పు । లాది
గాగలవసంగి సాధనములు బుససూచ్యగ్రమును జొన్నరానియట్టి॥ గీ॥
యంచకారంబుసంబుజాగం గణనాలు । జేరివారలయిలుపు శెన్నారనర
సి । గడెలకవవనిగోడంకందుకలును । గన్తుములుబెట్టుదనకిది గాఢుక
ముగ॥ వ॥ ఇట్లుగన్తుంబులిడి జంగమగలంబుగా నరంబుడెచ్చుటకై విచ్చ

అవిడి నిచ్చలుమచ్చలుగల గచ్చులనీలయంబులైన బొచ్చునెడ నవియును
 భక్తభవనంబులై యుండెనేనియు భక్తితాత్పర్యకలాపంబుతో దీపంబు
 సంధించి తత్త్వవపగ్గుంబుల పుంబడి మేలుకొల్పి వారల బాదోదకబ్ర
 సాదంబులుంగొని శరణార్థికి సేసి మీయిండ్లవరువుడ గన్న దబ్రహ్మాండను
 వాడనని యెరింగించి వెడలి వసునెట్లు గాకలోభంబున సహపరసుఖానుభా
 భం బులహూతులైననొచ్చి యందులంగల సకలసాధకంబులు దెచ్చికొని
 కలగ గంబులగా దెచ్చి హెచ్చి జంగమాచ్చినంబు సేయుచుండు నిట్లుండి
 నామి డ్ది జంగ మాతాత్మకంబున సంగత్యావచ్చినగన్న పెట్టుబో
 నున్న పునువంబునకొ కకచుర్చి మొండి చోటంగలుగంగనేరదు
 పునువచిజ్జలు ర్థమింటి కేగంగధన బులబ్బునకన్నదబ్రహ్మయనిచ్చి తాత్పు
 డై|| క|| కన్నంపుమాట్టగొనుచుంగన్నద బ్రహ్మయ్యయవనికాంతునగరిం గ
 క్కులిడగాదనబన | వన్నంగనుగొనగజనియెనప్పక వ్రపిధి|| వ|| అట్లు
 గనుంగొనసాష్టాంగదండప్రకామంబులాలచరించి యున్న బసవన్నకు గన్న
 దబ్రహ్మయ్య ముట్టనియె|| నీ|| పట్టుచుగత్తి ముబలపంబుకాటుక భరణేయు
 గన్నంబు బెట్టబోవ | బ్రత్యుత్తరంబినిబాస గావునతర డుచిసంబుగాదన
 కొనరబుక | గాని మ్మర న్ని కన్నంపుమాట్టినా గరమ వదరియించి కర
 మువేటర | ననుపరి ముబోలెచా గు న్నికనుక కాగ నిర్వలనుకలిసి నెదు
 రనున్న|| నీ|| గగనుసాత్తైధివభవనంబుచాచి | గన్నవెట్టంగబదడు
 బంగారియ్యె | బసవపుసాధ్విసన్నదబ్రహ్మ యయును | లీగ ముల్పిరు
 గగ్గోయ్యనిరవ గలుగ|| పుట్టెల సోపలిసొంగులు | గట్టుకవిచ్చే నెనవ
 టిగావలిగామన | తెట్టిప ద్దలొకరి | ప్పుట్టదు గు రేగిరవని భతకకుశే
 ప్పున|| నీ|| పసింక కాలంబుగా పరిక్షిం లుముకొ | సకలవృత్తాంతమును
 శేషపరిచి మ | బసవడి ప్పుంబు బారిచానెన చు | గసిమసంకుమనా
 డులుగరచుగొనుడు|| ౩|| అల్లంబంగడుజిన్నవాడకనాచేనాజికాతంబయి
 నాశ్రీ | కెల్లందీర్పగదద్ద నిట్టికెన్నేతకగావిడినం | జెల్లఁబొమ్మనిపల్లి
 దుండగుడునా జెన్నా బంబారముల్ | గొల్లాడంబునవండు మేలనుచరు

హూర్మీభవన్నేత్రుడై॥ క॥ పట్టపగలిట్లుగన్నుము । బెట్టింపగనేలనిజముపె
ట్టెత్తిగదా । నెట్టిపనికైననడిగిన । నట్టిట్లుకనేవలసినంతభంబుక॥ గీ॥ ఇత
డుశివభక్తివిరహితుడైంత । నెత్తికొనెమీదనెంత నెత్తికొనిగ । గాచుకున్నా
డొయంచునుగన్నుగవను । పిప్పలుకులంగదనభవనిలయమునకు॥ వ॥ చని
యక్కన్నంబు వాకిటనున్నగవకంబుగనుం గొనినివ్వరఁ డికోపంబుడిగి బ
సవనమంత్రితోబిజ్జబుడిట్లునియె॥ క॥ ఎక్కడిపసిండిప్రోగిది । యెక్కడికన్నం
భుదొంగతెక్కడివారల్ । పెక్కులుమాయలుబన్నగ । నెక్కడనేరిచిత
జెప్పవేయననతడుక॥ సీ॥ వినవయ్యపుధివిశేషీరమా హేళుండుబ్రత్యక్ష
రుద్రుండుబ్రకటబలుడు । భక్తుండుగన్నదబ్రహ్మయ్యనాగలాడతనివర్చిం
పంగహరునకైన । నలవిగాదశనిపదాంగుష్ఠయ్యగళంబుగఁబొందింప కల్పవృ
క్షములకూత । యాచుహామహునిదివ్యకటాక్షుఁడొంబు గామధేనువులగ
న్నయిల్లు॥ గీ॥ నాచుమేయునిచ్చులచిత్రాంబుజంబు । దలకకుండెనుపట్టు
చింతామణులకు । నతనిహస్తాంబుజంబుస్వర్ణమరవిచూడ । వేయునేటి
కిమరిపరనవేడిగనులు॥ వ॥ అంబరియును॥ సీ॥ అతడుద్రోక్కినచోటుల
ముక్తిసూమికయతనిప్రసాదంబునచ్చుసార । మతనికోపంబునుహారక
రంగాకాలమాతనికరుం సత్యాపవగళ । మణిమాడిసిద్ధులునాతనితోత్తులట్లు
య్యను నాయయ్యయతులనివ్వ । నియమంబు బన్నగాగన్నంబు బెట్టునర్థము
గాసిముట్టనొల్ల॥ గీ॥ డిదియమాగళముభక్తిసెల్లెగూడు । ననగవలదనిపె
క్కుదృష్టాంతములను । బగవరాజయ్యయొడబడబలికిఁచరియు । మనుజుపతి
విస్మయంబందిచినుచునుండ॥ క॥ ఈధరభక్తులవడిచిన । దేధర్మ్యునధర్మ
మైనెట్లున్ననధ । ర్మోధర్మతాంబ్రశేత్రను । శ్రీధరశకువలకుపకలసేవ్యం
బగుటక॥ క॥ వాదేలవాండవులును । జూపంబునగాదెడిరినువత్తుడై
యా । జూదమునదమునినారము । హాదేవులగనడెలోకపంతయు నరుగన్॥
గీ॥ మరియువేటాడిరాముడునుడితిగోలు । పడియెగన్నప్పవేటమైభవు
నిగలసె । హింసనూండవ్యముపకిగొరెక్కవలసె । దానచండేశ్వరుండు
బ్రసాదంబువడసె॥ క॥ ధరబరసతులందగిలిన । నరనాముకులెల్లజనినిరకం

బసవకుం ! బగవన్ నితానాంబుండై । హనుగూడడైనచిపలుకులన్నియునేలా॥
 గీ॥ బొంకిపంకజగర్భంబపూజ్యుడయ్యె । బొంకిచిరుతొండడరిగనుబొం
 దితోను । గొరిచుమ్మచ్చుచియాకూడకుండువరుకున । వడియెదురువడిచిమ
 హేశుభక్తుడయ్యె॥ వ॥ మరియు (రాజ్యాంతెనరకం) బసవవనంబుమీరిరా
 జ్యాంతంబునజోడంబు చేరినరాయుండుముక్తులైరి వారందరునట్లుండ
 నిడుకన్నదబ్రహ్మచ్యునుహత్యం బెరింగించెదవినుము॥ క॥ ఏవేశభక్తులక
 న్నుము । గావలెననిపత్తుంటికడకట్టిడుదా । బోవుంగన్నమబెట్టగ । భావిం
 పనుభయమురాత్రిబగలిదినునుచున్॥ గీ॥ కన్నమిడిభక్తులొండైనగడచిబో
 వు । నితరులొండైనధనమెల్లనెత్తికొనుచు । నరిగివారలబుణ్యులైపరగ
 శేయు । నువవివచ్చినప్రాప్తనబురుషుడతడు॥ ఉ॥ ముట్టినవస్తుసంగములు
 నుకొనినతప్పైన మన్నునుంఘ్రిలక । మెట్టినయట్టిపట్టులను మేలిమిబంగ
 రుడెడలంగనీ । పెట్టెసొమ్ములొసపడి పట్టినగన్నమునేమనిన్నుజే । పట్ట
 గవచ్చుగాక భగవాన్ యెబ్రహ్మాయకుంబదాగ్ధముల్॥ వ॥ ఇందులకునీడెం
 దనుంగదియంబయ్యె నేనినీబుడారంబు లెక్కవకొనించెన వినుద్య
 ముంబుజూపమొకటి సహస్ర్రుంబైయుండకుండినం గొరంతపెట్టుమను
 ట గుంబిజ్జలుంబట్టజేసి బసవన్నబలుకుంబు బంతంబు నొక్కటియొంబి
 క్కినినక్కజపడుచుండట బ్రహ్మయ్యయపదాక్షంబుగొనీ నిజమంది
 రంబుంకొగ్గునెత్॥ క॥ అతనితగుణమణి । యెదురేకించినమస్కరించి
 యుంబిమిభక్తుకే । జెత్తిపనుంబునుసాధన । జాతంబునుచందుకొనియెచయ్య
 నుంబిడునె॥ ఉ॥ డంగమలొంగమూర్తులకుజాగిలియిక్కి- శివార్చదీర్చియా॥
 ప్పొనెంబడివచ్చుచి గాన్న ముషడ్రనసంయుతంబుగా । బొంగుచుబె
 ట్టి యెగోవోపదలించినవారికెల్లభ । క్తింగనకాంబరాదు లొసగెంబరి
 తొప్పి హంబిగ య్యులెక్॥ క॥ తరీతిజంగమార్చనబార ముబొంపించు
 ముడెబ్రహ్మయ్యెతది । య్యెరుమహత్యముజదివిన । ధారుణిలోవిన్నజ
 నుభక్తులొనినుకొ॥ వ॥ అసత్య గాప్తభక్తులసనాములదర్పణమిడ్డ

ముసిడిచౌడయ్యగారికథ.

వీరవైవసుఖతరాధ్వనతీకపలవజీతసత్క్రియమల్లనద్యమం బసద్యశవీర
భద్రసముడకుయవీరసాంబురాశియై ముసిడిచముండువ గుతుండు మోము
పరాక్రముడొప్పునెప్పుడునీక॥శావానగ్రహసామధోక్యశేతుడువిలుల
విద్యయుక్తుడజ్ఞాసాచాకరణధురీణుమద్రీపితవిజ్ఞానభుంధిశాంబుండు
॥క॥సంపారభ్రమపటలీ బద్ధసనుడన్నక్తపాడన్వకమయభస్మో త్తం
సజరాధారుడభువ్వుగండుదుక్రొతబృష్టలోకవాతీకనతడుక॥ చ॥ మరెగు
నతుడు సుసారతలగుండు గండుడను నరుడైన బిరుకంబునం బరగుచుండె
రువునుజను నెడబడవాన్నియడ్డంబును సత్క్రియలు బాయక నలుపునట్లు
నుండప్పుచున గాజేసికొని ముసిడి యుపురవరంబును నుడుముండియొ
క్కనాడు॥ చ॥ వసుమతీపరువారినక వారణా బసవన్నభక్తి క్కొ
నముగజెప్పగా నతడుగాంచురకీక చమడయ్యభక్తసంఘమునహితుడై
వెనజనును గల్గెనియెక ఘనకాననంబులెం పెనగుచు నవ్వనంబుననే
కములుండుముసిడిపృథ్వుముల్ క॥ అవిఫలభరితమలగుచునీ దీవివద్దరిని
కరభంగింగిదొడుకగా శివభక్తులుగతస్థుల సవిశేషాస్వాదనుభము
దంభనకొనగ॥ క॥ మదిదలచి మానడిచౌడయ్య గదియంగానేగిభక్త
గణమిట్లనియెక ముదిరినముసిడిబండ్లును హృదయే శునిచ్చికొనగని
ష్టముమాకుక॥ నీ॥ అభక్తులందరు నానశిచ్చిన విని సంస్థివత్తుడై
చౌడనాన్య దావృక్షముడాయనరిగి రాసి తన్నూలతలంబుల గీలుగొని
పిభక్తులదన జూచిభక్యోబ్బలారమీ రారగింపుడన్నవారిలరి య
బ్బుతాంశు ధరునకునంబు త్పరీసాదయగొని భక్తులు నుండమంది గీ॥
ముసిడిచౌడయ్యయిన దేవు మొదలినయ్యో నేడు నేడు మొదలుగసాధకమైన
గడుబొగడననుచుభక్తులువినుతింపవచటగదలిచినయె చౌడయ్యగళ్యా
ణముఁకు బేము గీ॥ అపుడుబసవయ్య ముసిడి చౌడయ్యరాక సంగమ
శ్వరుండుహంసంగాంచి యెదురునడలేంచి నాస్థాగమెరిగితోడు కొ
నునునేతెంచె ముదిరంబునకునశవి॥ చ॥ అట్లుజడంచిన ముసిడి చౌడయ్య

కుసమంచితోప చాంబలులు బరితోపమునరించి నిశ్చయము సంగమేశ్వరునిది యిది నట్లు బసవండు సమ్యక్భక్తి నతనిం గొలువ నతండు గల్గొంటున్నట్లా క్కెంట్లయెబ్బగి మహావాల్మీ సంబున పతికల్లుచుండియొక్కనాడు డైయెత్తొక్కలెల్ల విలసత్సౌదీవనలిచ్చిచ్చునం । భావితుడైన స్త్రీభర్తలతోనుచే బెండ్లికి బోవుచుజొడ శౌరభూరివతు పునఃమందుగాంచె బీజీ వతిపన్నీ దేహము పరేతభగవతి గొంచుబోవ గన్॥ ౩॥ కయ్యానస్విచేదీ । వనలదకనతడు నావివాహంబునకు । జనుదేరకనేకేమనించు గాడ నిలువుచునుచు సరభసమెనగన్॥ చ॥ తనకరచాలకత్తుర తామరసంబుర బూనిపాముజో । పింగతిదోవుచుండజలి పింధిభూవతిపాగదీ చయం । తనమొనజూపిచిమ్ముచు మదంబుననాచుకాచునాశవలబు శేరనగిచొడశౌరి పరాజునకుక శరణార్థినావుడు॥ ౪॥ ఆశపసి యునామొనున । చైతన్యండుగుచుమునిచి చొడయ్యుకుభో । పేతుడవగునుచీచిన । లాతతవంతిసన్మెజారు లచ్చెరువదన్॥ చ॥ అవుడు ముసింగిచొళయయు రాశనింగిచియంగబో లరీ । వెవుడువృషేంద్రవాశండువేటికి గోకులనవ్వనిల్లుదు । చృపునర వాచానంబు పయిజన్నెచలంగిగుక్కిగుంపద । స్మృపదచువట్టిదట్టుడయిరమ్మనమ్మనీసస్మితామ్మడై ॥ ౫॥ ధగగుడిగనురికియజౌ డగగుంపరాజనిజకరాశ్లేష్మపరం పరలబతువుజేసెన్ । బరజనములవిచ్చుచుంబుబొందనుతింపక॥ ౬॥ ఇట్లు సగ్గస్సం జీవితండు మన దపన్నీకర్మండువార్య వీర్యంబునంబెడిలికింబు గోక డగగుంబుచొడగయ్యుడుబారంబు వెలువడిపోలిమేరవలు । వివిధిచోట బులపడుచుంబలు వేగంబున నేగుచున్న సమయంబున॥ ౭॥ గోవులగాచుబాలకులు గొందగుముందర గుంపులేచిక్రీ । దావశులైయొక ధైర్యండుగ్గొల్పొనుదానిపట్టుచున్ । స్వావధిభూమి వెల్వడిన యంతనగోలుచే గవోలుచున్ । గోవుల బోలిత్రోవ జనిగూడగ బారుచు గ్రమ్మరింపుచున్॥ ౮॥ ఈవిధముననాడెడిబా । లావలి లోపని నిలుపురకుఁధినిమిత్తు । బెచెఁజగడముబట్టిన । నావాగుడిగింప బాలులందరు దవల్లాన్॥

క॥ మాకునుమీకునునవధియూ । గోకులపతిచుద్రిమేరకునుదప్పితిమే । గోకు
లపతియానయనుచు । నేకగ్రీవంబుబలుక నెట్టెట్టునుచుక॥ నీ॥ చౌడయ్య
రయమునజని బాలకులగనిరండని వాండ్రజేరంగవలచి । యామద్రి గోకు
లస్వామి దెట్లయ్యమీర్గన్న విన్నదెరలగుగలిగెనేనీ । వినుపింపుమనపున విని
వాండ్రలోపలివేబొత్తి పెయ్యల పెత్తండొకడు । దమతాతచేకనుదా
వింటినిమాకుమాతాతజెప్పి॥ గీ॥ నీమద్రివిధము వినగ మీకువేడుకగల
చేసి వినుచుటందు దానువిన్నభంగి । జెప్పదొడగెనాముసింగి జౌడయ్య
కు॥ నెల్లవారువినగనిట్లువాడు॥ ఉ॥ ఇచ్చటదొంటికాలమున నేడు దింబు

కవీకమై । హెచ్చినమచ్చరంబునవృషేంద్ర యుగంబాగిబోరికొమ్మ
లు । స్త్రీచ్చియొకటివడగ్రుమ్మి కథించియధేచ్చనేగనా । జచ్చినబో
తుబాతిరిటతైపులుదానిసమాధీమీదటక॥ చ॥ దెసలనలంకరింపగల దీక్షు
బ్రశాఖలతోడి మద్రిబెం । పెసగునుదత్ఫలంబు దిననిట్లును మాంసమరీతి
నుండురక్తసదృశమందుపాలునటుగావున నీవనుధాతలింజనుల్ । బసవన
మద్రియందురనిబాలునిచేవినిచౌడనార్చుడుక॥ చ॥ బసవనిదావువిటిని
టదాసిచనంజనదింకబెండ్లికిక । బసవమరాకదాననుడు భక్తులు మద్రిలర
క్తముండునె । బొసగవుప్రాత వాతకలవిపోదము గవ్వునల్లనవ్వియూ
ముసడిచాండరాయడసి మోహనమందుగరంబుజేచుక॥ గీ॥ త్రొత్త
యేమిరప్రాతేమిగోకులేశు । జాన్మవిన్నపమబుంబుడచౌడగాక । పంత
ముడిగినమాటలుపనియుగలదె । యనుచుబెడవేళనుచేడగాక పయ్యులగి
క॥ తనచేతిహేతిమొనయా । ఘనవటమున సావటంబుగా నూదివెనక॥ జ
నుదెమ్మువెడలినందెన । యనుచుంజమడుదనార్చు జీ॥ బసవండునీ॥ వ॥
అటమున్నవటంబగిలి మిగిలెనుపు జెడివీటతెగ యవటవిటపి వెళ్ళకుంజె
ల్లగిలుచు జటజట తాగిరంబులు దోరంబులుగా జూపరుల డెంజంబులకా
నందించునచ్చేరువు నందనదనందడింప నందుండి యన్నుండిపో తందరికంచు
వకుళుంకింబిలంఘించిఘణిల్లు ఘణిల్లుమని నిశ్చంకమైరంకెలు వయించుచునే
టలించినిలచినిలచి॥ నీ॥ వాలమల్లాడుకను కాలు ద్రవ్వను నేల గ్రోదాము

గోముల్లసీడకులుగి- నింగికిలంఘించునంగంబు లేంచు నవ్వడముమూర్కొ-
 నబోవువడిగబరచు | గద్దించు నెగయ మెంగంబెత్తి మూతులిగియించు దె
 సవిరిమిరిమిచూచు | గదరు దెదరులగంటింపు జూచునూచునరచుచుజల్లా
 చివసీలుచు|| గీ|| గురుచజంగలిడుచుజిరులెడదెట్టుచు| శెరలువోడుచు గెల
 కులరయదన్ను | నెల్లవారుజూడబుల్లుగరచివైచు | వెనుక మరలిచాకికొ
 నుదినంబు|| క|| కొమ్ములోరగించుకొనిశీ | ఘ్రమ్మునజను బొగుమూకగ
 నిముస్సునుచు| జిమ్ముదొమ్ములమిక్కిలి | గృమ్ముగునూరికిరలు గోట్టుతగ
 లమద్రువగ|| గీ||చౌడవిభుజూచు నెంతయుసంతసిల్లు | దపసి వెనుకొను
 మైత్రివంధముతోడ|పసపుటత్తితలునుదొంటిబాసికంబు | గంధమాల్యాను
 గంధముల్గడలుకొనగ||క|| గళమునఘంటలుమువ్వలు | నులియంగావింత
 శెల్వుమొలయంగానా|పులరేడుతనదుముందర| నిలచినచౌడయ్యహాషానితి
 యుండగుచు||గీ|| దృష్టిదోషంబువాయనూచికిని వాళులిచ్చి మెడగొగలించు
 కదచ్చరణములధీతోడుతగడగిపుష్పంబులుర | చి.చిధూపదీపాదులిచ్చి
 పిదప|| ఉ|| నెయ్యిబాలునుంగడుపునిండనమర్పణశేసినందివి | చేయుము
 నీవుకెండ్లికటుసేయపు యేనియునీవసాక్షయే | బోయెడివాడగాననుచు
 బుంగవుతోజముడయ్యవలుక దుం| బాయువేటకనందియదపస్వియుముంద
 రగానటింపుచు||క|| నడవగగనుగొనిజనములు | గడువిస్మయమనుచుబొగ
 డగాబోపితుడై మృదుభక్తులరచౌడయ | దడయకవడినేగియేగతాగట్టై
 దురన్||పహాస్థగర|కనియెంగల్లాలడోలొగ్ర హరణ సమగ్రప్రాభటధా
 మమైభా | వినటచ్చేదచ్చటారివిలసితనలిలన్వి స్ఫురణ్మేనమజ్జ| ద్వనభేకల్
 భోగినక్రాక్షిచిణిదిలిచిమ గ్రాహనందోహనాస్వ | దుకానికింబెన్నుద్దిహా
 ద్దారయననదిగనభ్రాత మేదిన్యహాఘ|| మ|| అదియభ్రాంతవవాఁచూరయ
 యిడా యంఘోరమైయున్నజా | చిదరస్మేరయుతాస్యజైకదిసికన్త్రింగే
 లగీల్పొల్పినీ | తిదవాక్యంబుబుజాడ శౌరినదినుద్దేశించిపలె-బధ | ప్రదలై
 భక్తులనీచెదుర్కొనగ నేగాంతుంద్వ చాటోపము|| సీ|| ఎరుగనే దొల్లిని
 హృదయేశు మదమూర నొకయ్యశేపట్టి గృక్కగొనియె| వరిచిశేగజ్జై

శుమననయ్యనీరెండు వాయలబరపినభంగపాటు । దలపవెట్లుబ్రసాదిదా
 నయ్యభవిపుట్టియొక్కగ నీయుక్కు దక్కజేత । వెడవంతయిదియెలవెల్లి
 మాపెదవుచాలునగుము ద్రోవయిమ్మనకమున్ను॥ గీ॥ నీరుపాయయిచ్చి
 సింగికిఁపొంగె । దివిజగంగచేత భవునిమహిమ । విసగనేగె నన్ననిధమున
 హద్దర । జూచువారెల్లజోద్యమంద॥ క॥ నిట్టవొడిచినిలచినా । దట్టుదుచొ
 డయ్యదియుదప్పుగమదిలో । బుట్టునొయనీపాళము । పట్టినగతిమూ
 ర్వభాగపాదములొగెక॥ వ॥ నీటనడుమవ్రేసినరెండు గావనుమాంటబూ
 టకంబుగానిట్లునట్టేరుమిట్టులుమిట్టులు గావించిగట్టుపట్టికాబట్టుకొమ్మనజ
 గజ్జటివేల్పులం జేపట్టు కుండంబు గావించు కొన్నభక్తులం జూచి యట్టిట్ట
 నకట్టినపుట్టంబులతోడన బొట్టన వ్రేల్లెనుమడమలుండడి గాకుండం జనుండ
 నుచుజొడయ్య ముందర నడుచుచుండ నాభక్తులు నందర నానందంబులొ
 ది॥వ॥గతులకు నాడుచుంగడువ । గంతులువై చుచునిల్చినీల్చి యద్భుతముగ
 నాచిఁకయాచిఁపెడబొబ్బలుదెట్టు । మిన్నుమెట్టుచుంగుతలముగ్రంగమెట్టు
 చునుగొబ్బునబారుచుగూడజీరుచుం । జతురతబాడుచున్ ముసిడి జొడయ
 జూచుచుబ్రస్తుతింపుచున్॥ క॥ అందరి మందర దపసియు । నందియునందం
 బు గాగనడువగనత్యా । నందచునబొందిభక్తులు । సందడిముడివడగముసిడి
 జొడయయరిగెక॥ వ॥ అట్లునదిదాటియవ్వలిదరి నిలిచిమీదటి బ్రదేశంబున
 యట్టవొడిచిగట్టువలెనున్నది దెసవాసించి చూచిలోకంబులెల్ల వెల్లిముంప
 కత్యృడ. గీ మెల్ల జనుమననని వీటొగని తానును ఘనమనః పమోదంబున
 బుని యంబునకుం జనిపైవాహిక క్రియా లోపంబుగా కుండ సమాప్తిగా
 విందికొని కల్యాణ కటకం బునకుంబున రాగచుంబు నేయనెడ ముందర
 నడతెంచుదపస్వి వృషభంబుల శృత్రాంతంబులు విని పురజనులు జనుజయ
 ధ్వనులు నభో తరంబులు ని డంగొని యాడుచుండ నాజ్ఞాదన్యు కల్యాణ
 కటకంబునకుసూత్రెంచి యాజుషీమార్గంబు దరియం జొచ్చున ట్టియెడ
 డ॥ బాలయొక్కర్తు శశిబాలపదంబులవోలిక వ్రాలమేధాలయనా సతింగనిశ
 తాయువుగన్మనియానిచ్చిలి । లాలసవృత్తి నాత్మ భవనాంగణముందరి

యంగనేగిభక్తాల్లిభజింపుచున్ మోదలియట్టులనుండెనుచౌడ హర్మ్యమొక్కి
 డుక॥ గీ॥ మోకటాదీవెనలొడసియముదితయునుని జాలయంబునకరిగెన
 భ్యాల్లిగూడి । తత్తలోదరిమరునాడుమి త్తినొంద । దానితల్లియుతండ్రియు
 దల్లిడిల్లి॥ న॥ మానంబుదూలినిమానంబునచ్చేడి'యనిడికొనినడు వీధిజనిచ
 నిచౌడయ్యయు న్నెడకుంజని దానిజనని జనుకుల్లిరి॥ క॥ నిన్నుభవత్పద
 యంగిక । నెన్నుదురియంగమొక్కినదీ వెనల । తన్నుతిగన్నతలోదరి
 కిన్నేడుపుటిజ్జెజ్జాపుకృపదలపగవలదే॥ క ॥ నీవీ వెనలుండప్పిన । నేదీకతిమా
 కుననుడు నేడ్పుచుదన్నీపాదమలు విడువకున్నద । యోదయుడై చౌడయ
 నియుక్తుండగుచుక॥ సీ ॥ తోలు తోలు డనివారిశ్రోవకడ్డముదచ్చి కప్పు
 రంబునపైదింపజేసి । యెరవోదొట్టియందున్న బాలికజూచిశిశువలెన్మృ
 ఘిపేరజేరదడవ । కట్టులు దెగిపోవగానీల్లుచునున్ద మేలొకానుభావినమ్మొలత
 లేచి । సంభ్రమమెసగంగజౌడయ్యగారి శ్రీపాదంబులకు బ్రణామంబు
 జేసి॥ గీ॥ యటకమున్నయమ్మగాక్ష । తల్లియుదండ్ర జక్కజాగిలిమో
 కి చౌడవార్య యసమశౌర్య నిన్ను నభిరుతింపంగమా । దరమెమృతజనా
 ముదాన॥ ఉ॥ ప్రాణము బ్రాణమైననునాపాగామలిచ్చిననేటియండిమా
 వ్రామిహమ్ము నియదియబంటు లగామమునేలిదుర్భవ । శ్రేణి చుడం
 మమంచునతి జేసినవైకొని లింగసంగత । ప్రాణుల జే సెజౌడయగృహ
 యుతుడై యటదల్లినువ్వరక॥ వ॥ అట్లుజేసినమరియును ॥ క॥ తత్స
 మయమునకుగడచిన । వశ్యుగములదక్కమీదవచ్చెడుశతసం । వశ్యుగముల
 యామువ్యం । బుశ్యపుడైమువ్వరకుననొసగెంబొసగక॥ ఉ॥ అప్పు
 డువీరువార నకయప్పరిలోగలవారి తెల్లనీ । చొప్పునప్రాణములుకూలి
 యుజేయగలందెయితసం । జెప్పిన చోటనొండు లజెప్పగరాదనిప్రస్తు
 తింపదా । నెప్పటిమేల్లునత్తగతి కెల్లయనంజపుడయ్య యున్నడక॥క॥
 తోడసూడునాడకురల । జడలగొరగలనుముసిండిచో । డయమగుడంబడ
 యునటెయట్లుజచ్చిన । దడయకమనమిప్పడవిధముగనవలయున్॥ ఉ॥
 అన్యమ రుతుల్ దదియ్యమహీమాధ్యత సకలేకలోకసా । మాన్యునిగా

కలంబియొక నూయస్థజించిసరాభమించినన్ | మాన్యతహాలిపోవునని
 మానసవిధాలనెంచియొక్కచే | తన్యములేనిగోయొకదాపసవేషమువెట్టు
 వారలై || చ|| పదకుచుగోనెచించిశివబాహ్యులుగుట్టిరికాల్లు గాగపే | ఈ
 దరముగాగవత్తుముగన్నతబాహులు గాగగంధరా | పదముగముక్కు
 గావెడదఫాలముగానవియన్నిదునులున్ | గరియగజేయజట్టుమయిగా
 సగనొప్పెడునప్పుడందరున్ || సీ|| గోనియసేసినమానవాకృతికిని బొం
 కలుగులోనబూరినింది | బూదిమైండంగ బూసిమీదద్రుప్తండ్రి
 ముబిచిఁ జన్నిదంబలవంచి | పెట్టుజడలువెట్లు పుట్టగోచియ
 మర్చివలయుచోదాక్షములుధరించి | పలువన్నెయలయొగ బట్టియస
 వరించి మువ్వయొక్కటిబాద మునఘటించి || గీ|| క్రిందసరినొత్తనవరించి
 రితగజ్జ | వస్త్రమునుబొదివిశశమునవరుసగట్టి | నియతిజంగమముద్రల
 న్నియినొనచిఁ | యితరులెవ్వరుదమకృత్యమెరుగకుండ || క|| ఈవిధిక్రతక
 పుశవముం | గావించిపురంబుకట్టకడపాట్లడిలో | వేచైచివచ్చితమకపు
 జావల్లొడనాడననంజాగిరిమదిలోగీ || అక్కటబాడుగుడికాడనొక్కతపసి
 శవమదికురలేకున్నది జంగమగ్య | లచటగుడువంగగట్టలే దనుచుగో
 లెవ్వరునునిత్యమే ప్రాణమెవ్వరికిని || క|| ఎన్నకైంజూడగా గాదనుచును
 దగుమంపుగట్టియొనువెట్టు | జనుచనుడనిచొడయుకు | వినబడుమాత్ర
 ముగబలికెవేగమేధూతాత్ || క|| ద్రివ్యరులదమకదోషగ | తన్ముఖ్యంగప
 టదసేవిలచిచిమా | నమ్మిటిగట్టియొపై | నమ్మాయపుశవమునునుపనా
 యలెపడుచున్ || గీ|| ఈతడిడెల్ల నున్నినాశ్యయ్యెనో | జేరరాదుకంపుచే
 తనుచు | ముక్కుబట్టుకొనుచుమట్టరోయుచువిమా | నమ్ముమీదరాశవ
 స్మరిపి || క|| కొరలశేతలమానుం | బరుదగనెత్తించిచొడి లాద్యులను
 నుం | నిరమొగునుకపోవబడి | వరసనయులువెనుకనగును బరతంబువ
 డి || చ|| అసద్విశేష్యాదాచిఁ ద్యాగగన్గోనియంశవట్టున | స్వసమయ
 వైతవంబయిన యాత్మసరింగియు స్మృతాస్మయై | బిసరుహంగంభవాం
 డములువేట్లుండంప స్వసంబాలు | భక్తసమితికెంత బెద్దయిది దావభ
 క్తపదాహతాత్మజ్జ || క|| భోమకైగవశవముం | శరసరిగ గాంచిజలు
 చిత్రమంగం | సరూపమనగ్రహణ | రీరంబులపడిశయవాదిగ్యక
 లుపిచ్చ || మ|| అచొడియ్యువిశాసమంగని వాలమల్లాచిఁబట్టి విశే

వసుమానః బువాయ బెట్టి వసుదేమ్మ దాపసయంచుచి । వ్చినమాత్రంబునగే
 క్లుగున్లుగ సజీవాగ్గుడైలేచిచె ॥ ౧౧౫౫ ॥ బడగుప్పిగంతుగాని
 యన్ గానీత్రజంబుల ॥ ౧౧౫౬ ॥ ఇట్లు మసిండి చౌడయ్యముందరిగా నం
 దగుచ్యుతుమది విమానంబుడిగనరిసి యుక్కరతుంపపసి ముసిడిచౌడయ్య
 గాన గానాబంబులకు భక్తిప్రధానబంధులడై పండు దెరంగెరుంగ భవ
 త్కారాదు రక్షి కాంక్ష కలసేసి క్షింపవేయని యనేక ప్రకారింబుల
 గానంబు సేసని ఒంగహంబుల దలంఘనసే పింగసగతుజేసి కలిపిత
 ను గానంబులకు నాంధ్రుల ననుకరింప గృహంబువన్నెన య్య మతుల
 హతులసేయ నాపిలుచి యుక్తుపిలుండైన చౌడయ్యంగని యాచెడుగు
 లుబుమిపైనడుగులిడ నడం నోళ్ళవడిలేక పొడిపడంబు నన్నుహంబునను
 గులిడ నొడన్లుగొడపి గులని ప్రస్తుతించిరి ॥ ౧౧౫౭ ॥ అసమానవర్గకోదార్య
 నాకెల్ల నొకటాన నొకటాన నొకటాన నొకటాన ॥ కాని యయ్యములేమిగంటిమి మం
 బుకెరులన జూరకంబుల ॥ ౧౧౫౮ ॥ యపరాధవంతుల ముకరక్షింపవేక
 గణాగణా తాదాత్మ్యము ॥ ౧౧౫౯ ॥ యచే గ్రముదోషనస్యబునంబుతుల్ సే
 యుగనిదగూనింబు భవ ॥ ౧౧౬౦ ॥ యాకెలకెల గుడిచు ॥ ౧౧౬౧ ॥ చౌడయ్య
 వొంటింబునను కలకల ॥ వారి నల్లని కలకలలుగాంచి ॥ వసుధ
 నెక్కటన్లు నంబుడు ॥ ౧౧౬౨ ॥ యచే చౌడయ్యజంటము ॥ వసుమతడదివిననుచి
 నినిగానినగలగం గురునశరపాదనిభక్తియు ॥ సుదృఢవైభవశుభా
 దంబులు గలవ ॥ ౧౧౬౩ ॥ శుద్ధాత్మకిరణాచారముగలగ్రోతాది
 సరియవసుపయ్య గానికథ.

౧౧౬౪ ॥ యా ॥ బృహద్గోత్రనిరులాస్యసుయాపాదో ధానుడు ॥ ౧౧౬౫ ॥
 శ్రీకృష్ణాష్టితీర్థము ॥ ౧౧౬౬ ॥ సారబంధుల ॥ ౧౧౬౭ ॥ యచే చౌడయ్య
 వసుధాభిక్తు గృహసతీర్థము ॥ ౧౧౬౮ ॥ కలగిక్మము ॥ ౧౧౬౯ ॥ యచే
 వసుధాభిక్తు గృహసతీర్థము ॥ ౧౧౭౦ ॥ గాగంధేయత్పండున్ భుజుడననురి
 యుదగుడు కల్గబరసుధా ॥ ౧౧౭౧ ॥ మరియువతండు కారగళువుండుగావు
 న హానాంబుల బంధుగాక (గిసానభక్తి జిహ్వాగి) యను పుగాణా
 చిహ్నంబుల ॥ ౧౧౭౨ ॥ యచే చౌడయ్య ॥ ౧౧౭౩ ॥ సావయత్పయన పూపసూప సుద
 మునంబున్న గాగంధేయ ॥ ౧౧౭౪ ॥ సుపంబులచరలింగపాత్రములలో నిదాన

క్షీణి తా | శేయింశేయిగూర్చియాదలపముంశేంఁచిశ్శేంఁపరే | ధీ
 గూమోహవిదూయలారయనుచున్ బ్రాధింపగన్ || క॥ ప్రాధాన్య
 గ్నాకొంజంపము | సాధకంబారోగణంబుసలుపగన్ గణాంబు | జాగ్రత్తయె
 గుచోపయ | బ్రాధింపగూర్చుండినతిగ్రయబుసలుపగన్ గణాంబు | సీ తిలక వా
 రికేశ మునుంప నుటమున్న హామోశ్చనబుదొయగి హామోశ్చ | బుష్ప
 ముత్తకము బూన్పక యటమున్న హామోశ్చనబుదొయగి హామోశ్చ | సీ
 లోపలధూమమర్చింపకటమున్న లోపల ద్వాననబూనికథ | కారములె
 ప్పక యటమున్నయంగ జ హారుకాశ్చావోతి | యలర శేయం || గీ॥ బదపదం
 ధాంబుగంబుజోష్పడకమున్న | బ్రాణముపహర మైశంభుభరితుశేయం ||
 ప్లుబాహ్యంతరంగంబునిష్ఠలింగ | మందశేన్నాంబి సత్యలింగార్చిదీర్చి || క॥
 నైవేద్యమిచ్చుతరినా | శైవవరుడుప్రాణునకుసరివారగోనెన్ | నావ
 డిసుగియవేకియొక | క్రేవగబెట్టుకొనికూలిగినియ మెనగన్ || ఉ॥ జంగ
 ము సర్వము సత్వేడిరీతివల్లెరంబునిం | డంగరసరిసాన్నము తటా
 లునబెట్టి వాడకొరచే | ఎంగానికట్లు సేసితి ధామునకీయగశేయినా
 చియా | యంగజవైరియందికొని నన్నటికప్పట కప్పగాధాచి || ఉ॥
 పనికిశేయిసాచిశశిశేఖర గూచును డయ్యునుంటిను | ప్రప్రసంగలం
 నుడరబృందముదాసు భుజింపదద్వయ | ఖ్యాతలసత్ప్రపంచియుగ లోభ్యన
 హరిముసేయుచున్ ముద | స్వస్థానోంబుజాశుభుచ విభయమునునెట్లు
 నన్యెడన్ || వ॥ ఇట్లుదొలియు శంకరాదు కింకరివాత్సల్య బున దనభ శి
 భవంబులచారగించునని విందుమదియెట్లునిన || సీ॥ ఎంకెలచేరిప హామోశ్చ
 బాలుము న్నూటయిర్వరి పుట్టునూశనింపు | గడవలబొనిశోకములము
 ప్పందము మిరియాలశెల్ల గన సవండి | పల్లెరంబులలోన భక్తితోప
 డించియాదోధహస్తుడై యవలనిలచి | యారగించెడిచప్పుజాంకింప గ
 గరి కాలచోడండనుగాలకంతు || గీ॥ డగడువిగజుగు హామోశ్చ
 జప్పరింతునుమియువిప్పిపోవ | స్వాదుతోయమాను సేదదీర్చు శేగనన
 గమున్నువిందుమదియుగాక || క॥ మాదరచెన్నుచునీషిస | మాదరమునతో
 లిదిసంబునంబోనితనజి | హ్యాదరబాత్రికనొనగవ హా | దేవుడుకొంకె
 నందురుమరియున్ || సీ॥ విరచోపన్వితామోహమునమున్న దానారగిం
 పుగదననుమిగుల | జరియెనగడియెల్లజూల్యుమాదాశిదేవోన్విత

యకనుప । నదివోయిమామయకయనిపెసిపులగంబు భీమేశనీకన్నచీతి
జూచి । నాకోరభీమేశుడందుకొనిభుజించి గుడివెలుపలబడగుడుకవైచె॥
గీ॥ ననగవిందుమిప్పుడందరుజూడంగ । సురియచౌడనార్య కరముకళ్లు
మారుమగొనుచునునికెయ్యదృఢనిభక్తు । లభినుతింపనతడతిశయిల్లే॥ క॥
సురి గుచముడయ్యచరితము । వరచతిజదివిననువిన్నవ్రాసినలింగ । స్ఫుర
మరచయాప్రసాద । స్థిరజంగమలింగనిష్ఠ నేకురుచటియుక్॥ చ॥ కలి
తెలుగుజోహ్మయ్యగారికథ.

మలవజ్జితండుపురభుస్సరభక్తివిధూతిఘామిచి । దృఢితశుభాశుభక్రియు
మదంచితముక్త్యవయోగకారణం । బలఘుతరప్రసాదమహితానుభవా
ద్యవధానుశాలిని । స్తులయశుడొప్పుగుండెలుగుజోహ్మగువీరరసాంబురా
శయై॥ క॥ శుద్ధశివాచారండుని । పీఠజనావేతబుద్ధిశివపదనష్టాబధ్దాం
తరంగుడుజగ । తీర్థస్యాగవ్యాధయాప శివసద్రుశుడున్॥ ఖ॥ మరియైన
తండు సర్వజీవదయాపరుడును శివభక్తి పరతంత్రుండును లోక
పాతాధుండును ససమానదాన పరాక్రమండునునై కళ్యాణంబునం
దు లింగజంగమ సమారాధనాయుక్తుండై యుండు నంతకమున్న॥ క॥
కిందరదరిచారిగజరీ । బృందంబగుశ్రీగిరింద్ర పీఠంబుననా । నంద
ముని బొందుచుశివా । నందుండనుముని దశంబునకు గూర్చుండక॥
సీ॥ అంభినఖిశేఖలవనివ్రేల్లెనువారె గగరుహంబులుమేను గమించిగొని
రు । ములకలుపెరిగిదేహంబెల్లబాపవిన దపసిమైనలాద్రీకుపమయ్య
య్యె । నశనిశిష్యుడుశాకాహారిమై గురుశేవసేయుచు బాసిపోవకుండె
నెంతటగంధర్వులంగనాసక్తులై యాకాతోనాక్రేవనరిగియరిగి॥ గీ॥ తెల్ల
త్రైమాసకలశరభద్రోప । నల్లనైమీదగనుపట్టియుల్లసిల్ల । నల్లయిదియే
మనూయమయసిమార । మగుటచెలియంగలేకయిట్లగడంగి॥ క॥ శిల
యొకోశిలంబగునెగి । గెలుచుట్టునీతీతీహంబు నాకులువలచె । యిల
గప్పరిదియుగడుముది । యెలుగెందుంగదలలేక యిటవసియించుక్॥ ఖ॥
అరివలంబు గంధర్వవంపతుల గురుదూషగుభాషణంబలకుం గలుపించియు
మృగశిష్యుండు గంధర్వులకిట్లనియె॥ ఉ॥ నాగురునిదిపశ్చరణ నైష్టికుమి
కుజర్కస్యగంబునం । గాగతమేమిభేదరగాత్వముమిప్పుడుశేనె సెసరి । ప్ర
గతమై యుగినింపుడుబొండునంబరేచరున్ । మోగచ దప్పజేసిగిమి

చేకొనికావునటంచుమొకుటచుక॥ క॥ గర్వమునకన్నగావక । ఖర్వున
 నీగురుచేటుగాబలకొనికా । శర్వుండుసాక్షిమాగం । ధర్వున్నచుదీని
 తుడుపదగునెనునుడుక॥ ఉ॥ తప్పదునాదుశాపము విధాన్యవివేకితద
 ప్పేనేనియున్ । శెప్పెడిదేమిపొండైన జేతులుమోడ్చక శాపంబు ॥ ౧౦॥
 బెప్పటికొనెరుంగగది యుంపచెనావుడువారిందరిక॥ దప్పకబాచి బట్టి
 నియెనమ్ముని శిష్యుడుమీరిలందరక॥ శా॥ కల్్యాణాలిక భూమిబుట్టిపె
 రుగంగాబెల్లజొమ్మయ్యును । శూల్యారాధనజక్రవర్తి మిమచ్చి మన్
 వేటమనవుడవై । కల్గంబులవెడవాయు బూర్వపద సాంగశ్యంబుగాకీ
 శశా । కల్గంబుంగనగాంతురన్న పనియాగాకంచుగంధర్వులక॥ ఉ॥
 అతడు శెప్పినట్టివనితాఖచురుల్ సకుటుంబమ్మగీ । జాతిజనించియెన్నటికి
 శాపవిశాపము బెల్లజొమ్మయ్యు । జాతమునాగనచ్చటికి జొమ్మయ్యయ్యుం
 జును ॥ ౧౧॥ శూభభజింపబుత్తిరి కమ్మత్తుకలుడెందము లుల్లసిల్లి
 గన్ ॥ ౧౨॥ అపుడుగర్వదంపతులశనిగాంచి । అతడుజొమ్మయ్యగాకు
 న్నయోచనకు । హృదయసన్నదనయ్యెనొకేలబల్క । లనుచుమ్మగరా
 జియరి డ్దుకొనియెంతక॥ వ॥ అందొక పెనుమెకంబు జొమ్మయ్యమొగం
 బునాచి సుశాస్త్రా యేనుగంధర్వులము నీచేత శాపవిమోచన శరణా
 తవాతంబును దాకక మాకు గగనగమను బగుపడదు గాంధర్వపదం
 బెదుగు బుక్కి యున్న మీహృదయంబున నెదయుండవు గాక మా
 పైవేటవెడ॥ మారెండెల్లు నోగాడనేని కెడపిశాపంబు వాపచేపా
 పుంబనక (వతత్సత్వమ్) అనునది సత్కం ॥ ౧౩॥ కొకయడియంబుగలదు వి
 న్నవించెదనవధరింపుము॥ క॥ క్రమముననీచేడెగినమ్మ । గములెల్లకృతమాన
 గమనంబులలో । కములెల్లజూడకైలా । సమునకునేగంగనిదుసంతయము
 డుగున్ ॥ ఉ॥ నాకమునీడుగాకగగనంబునగృహ్యురుచుందు మెప్పుడున్ । మా
 కిదిశాపమాముని తుకూరికుజేతవరంబుగాకపు । బృకరజొమ్మవరభవద
 స్త్రుహతీన్గణగవ్యమారిజ । ల్లోకమలీలబోలెవలొకముజేసేద మీక్ష
 ణంబునన్ ॥ క॥ కావునదడయకమమదయ । భ్రావుమనుచు మృగములాగిడి
 బొగడగనంజే । హావస్తయుడుగజొమ్మయ్య । భావంబునజూచికాంచెబర
 మాధవగుగాన్ ॥ ౧౪॥ ఇట్లువివృజ్ఞానాంజునంజితంబగుచు నతీంద్రియవ్యాపి
 గుడు బోహాసన గాంధర్వులవృత్తాంగంబు సిద్ధాంతంబుగా భువనోపకా

రకారణపురుషుండు గావున నాటికిం గోసెఁబట్టిరి జాలింబికోస చచ్చున
మరలివని మరునాడు జ్యోత్స్నయ్యవేట వేడలను దోర్లగించి సీ॥ పుష్కరట్టనగ
ట్టిబంగారునీసం శెంగులకొనబోయనిగ్గుఁబుటించు । నట్టితనవాలంబుఘట్టి
గాదలఘట్టిసచ్చనిపట్టికప్పుసముదొడిగి । నల్లింబనల్లి టదెల్ల ముశ్యముఁడి
కున్నవై యుండ గగ్గచ్చినట్టి । సచ్చల సరులెనుపకీయలను ప్రేలబడిభు
జుంబులువిడిపడగవైచి । గీ॥ వాదఁఘట్టముణికాంకి శౌర్యరాగ । యంగు
శ్చియ్యక కంక గాఢురూచుగు । హంసకాఁఘట్టంగుళుల భూషణాభియగుచు
వేటకాండనువినిపించివెలయబలికె॥ క॥ అలఁపకులారాకల్యా । జాటపుల
గ్వేటలాడనగుగగవలెని । వీటగలవారలందరు । జాటినగతరండబిన్నసం
భ్రమయతులై॥ సీ॥ కటితటంబుననలి కాశీజనలువాండునామీద ముప్పె
డలనుపుజూప । నెడనుజేతులుదిండుమెడికంబులైయుండు గుడిచేతగుక్క
లగోలునులమర । వీపునదొనలచేనొప్పారగామన్నై గాళ్లునుబాగుమిర
తలలపైతలముళ్లు దధుకొత్తగాదండ కడియముల్ సందుల గడలుగొనగ॥
గీ॥ బల్లగోలునుటెరుబందినొట్లు । వలలునురులుగుబొనుబులబండ్లు ।
వేటముద్రులుగుప్పలువేసడములును । లావుకలుడెగలును మాదల్రాగగలు
గు॥ క॥ సాధనవర్తముతోనా । భీధనుజ్యోత్స్నాభిలచిగగిగవచ్చగివ్యా
ధులునడచిగడచిరి । భూధరములుగొచ్చి వెంటబోయెడిత్రోవక॥ ఎ ఇ
ట్లు దెలుగుబొమ్మయ్య గునేక మృగయాప్యగోరిప్పతుండై చనిచని॥ ఉ॥
బాలశశంక శేఖరుని భర్తుచుముందర గాంచెకాంచెనా । త్రాలరసాల
సాలవటదంతశతాజ్ఞానసంజఃహిం । తాళతనూలసేలుడనుతాలకుటన్న
టపాటలాత్తుకు । ద్రాలకదంబనింబ సముద్రమునుగ్ర మృగాటలాటవినో ।
వ॥ కనియవ్వవంబుదొచ్చినెడ నచటనిచ్చలు విచ్చలవిడిం బచ్చికలుమేసిపూ
సగించిన జింకలబింకంబును నీగువట్టినవట్టుపట్టులు ముట్టియులం గ్రుచ్చిము
స్తాభక్షణంబు గావించికొని ఘీంకారంబుల గగనంబగలించు వాహనంబు
లసముత్సాహంబును గంధసుదంబుల నొండొంటికి వట్రుపెట్టని దిట్టతనంబు
నంబోరుకాగు బోతులరీతులును గండగండూతి వాయం గొండల గండశిల
లురులు గొండాడు గంధసింధుర బృందంబుల యందంబులను వన్నెలు
సయిపింబడ బచారింది కిన్నులమసరుగప్పి గుప్పుగుప్పన గుప్పించు దిష్టు
లయెన్నగు యిచ్చవవచ్చు మెకంబులు పులుమెగచి బలసినట్లుండు బండరీ

కంబులును కంభీ కంభసల సంభృత పటల పారణవసా నంబున ము
య్యశ్యకైగసిపిపాన వాపికోను కంఠీరవంబులయ కంతత్వంబును గన్ము
లకంఠౌతుకా దానంబు నూనంబుగావింపుచుండ నావేట కాండ్లు జొమ్మ
య్యగను మతంబున వెలివారుసుట్టి యడనెడ బిరుదుగల జాగిలంబుల
తోడి బెదరవిలు కాండ్లుపుట్టులం మొగంబుల గట్టి వలంబడ గొట్టి ముట్టు
కొని తేరలక్కలోను నేసియున్నన మెత్తమెత్తన జొమ్మయ్య యున్న గొ
మ్మకుదాచికనననండు సేచికనబాంబుల బాణాసనంబునం గూచికయాగ్ని
యేసింపయచి యునుపులం దాసిన్యగస్వం బుడిగి వైహాయన గమనంబునై
కొం విను నంబులనయిను డి జొమ్మయ్యకజోహారువెట్టుచు నరుగుచుండ
నంతఫలనివెంటవచ్చిన వేటకాండ్లేటునకం బూనివాని సేయదొడంగి నన
వితద్ధనుర్నిగకశమాగకణశూగకంబులకునందకతప్పదాంట్లుగొనుచు నొకం
బునుంచగులు వడకయన్ననం మృగయులాశ్చర్యంబులం బొంది యన్నది
య్యాస్త్రునైపుణి దృణీకరించి గొలుసులు నడరించి గెనరిపై కొనుగుక్కల
కుంజికక చంగుచంగునలంఘించి జొమ్మయ్యచేతనజచ్చి గగనగమనం
బుండుచున్నయవి యవికారణ జన్మంబులుగాని యన్యన్యగంబులు గావు త
హ్నార్వకారణంబి కారణపురుషండు జొమ్మయ్యకాని యెండ్లెరుంగనొ
పండుకొని గూడుచుండ జొమ్మయ్యయు బ్రహ్మచంబు నేడేడు మృగంబు
లంబంపశవపుంబునకంపెనియ్యెడ॥ క॥ ప్రతిదినమునుజాలురునరప్రతి
సహితము గాగవచ్చిప్రస్తుతులెనగం । గృతసర్వమలైబోవగ । సితకంతు
సభక్తసమితైలగుచుజూడన్॥ నీ॥ పృథుగురు ధ్యానమక భిండివాలమున
సంసారబంధాన్యంబునతహరించి । శరణావలోకముదరమున బూర్వసం
చితకమకానుదస్థిచిందిచైచి । గుర్వాజ్ఞయనుకత్రై కొత్తమ్ము బూర్వా
శ్రమంబులబుడరికంబునొంచి । సుజ్ఞాననామకత్సరికవాడికచేత యజ్ఞా
నయనుపరాహంబుజుపి॥ గీ॥ భక్తియనుదోమరమున బ్రపంచమాయ
యనెడుమయబోతుబొడిచినశ్యప్రసాద । మనెడుపెనువింశినక్షంబులనెడు
హరి॥ రాసిబడనేసేమరియుజిగ్గెంబనంగ॥ గీ॥ అలలతరశాంభవాచకము
సుకతారి । చేసిలోకపుంజంబునుచిరుకెగంబు । గండంగుచిభాషోక్తి
దరవధించి । యీశుక్రశ్రమచునుపేరియలుగుమరియు క॥ హరుమహా
మునుపట్టంబున । పరవాన్యమృగాశిజుపపరిగిసయ్యగ్నిం । తరమ్మగయాశీ

లునఁతురుధరమృగములజంపనిది యతధ్యముదలవక॥ చ॥ అతఁడు మహి
జరించు నెడనంఘ్రి సరోరుహాయుగ్మఘటిత । క్షీతశృంగబాండు సూక్ష్మతర
క్షీటపతంగబిషీలికాదిన । త్వరితతికిము క్తిగలుగు నుదీతరము క్త శరప్రవా
హాసం । స్థితమృగరాజ శంభుపురి జెందుట కచ్చెరువంద నేటికిక॥ క॥ అని
బసవడిట్లుబొగడగ । వినిధరణీశాచి పౌరవి సరమ్మును । కీర్తనములునే
యంగగటక । మున్ననాజోమృయ్యయందె భూమితుడగుచుక॥ క॥ పూ
జ్యాడగుదెలుగుజొన్నయ్య । బ్రాజ్యమహత్వంబు విన్నపతియించిననానె
జ్యాకృతిదగలిపినా । యుజ్యుంబున బొందు భక్తి యుతుడై మరియుక॥
సృగర॥ రాజరా జీశజాడా ప్రజ బహిర బహివ్యాపి రూపాది నానా
వ్యాజోను క్రస్వసంవేద్యపరశివకళాయ తతాతాశహస్తాంభోజాలోద్భూ
తశివ్యస్ఫుటతరతనుయు క్షోభ్యజన్మాజితైనాం । రాజభ్రాజిష్టుసాహృ
త్వ్రేతరయమపురా రాచీతూతిదత్త॥ క॥ గురులింగజంగమార్చా పరిణత
కరణ ప్రచారభవ్యాదారా । హరిణార్చక్రుత వసుమో । హరిహితభాస
ప్రకారహరగోధీరా॥ మూ॥ సకలనిగమవేదీశాం భవాదిత్యవాది । ప్ర
కటగుగా కిలాపాభక్త స్మర్యేహ దీపా । వికసితపతి పద్మ విశ్వ భక్తాశ్చ
సద్గానుకవినికిరమాన్యశుద్ధసంవిద్యమాన్యా॥

గద్య॥ ఇతి శిశుత్పాలకునికిని శిష్యులగురు సాచిలబ్ధి

ప్రబంధనిబంధనక క్తియు క్తప్రసిద్ధుపతి బసవనా

ప్రసంగసత్పుత్రకులపవిత్రసోపాయ రామ భేరు

శిష్యులపణితంబయిన బసవపురాను శిష్యు

మ హా ప్రాంధంధంబునందు

పంచమాశ్వాసము

సంపూర్ణము.

శ్రీపాదబలివాయనము.

బసవపురాణము - షష్ఠమాశ్వాసము.

ఏ కాంతరామాయకథ.

శ్రీకాంతభక్తజననా । రాకరంగితకేరణవైదికాభవనద్భ । క్షాకల్పక
శివవినుత । క్షోకోజ్వలచాలకరికిసోమా రాధ్యా ॥ గీ॥ దేవమీరుమున్నుద్విప
దగావించిన ! బసవజాతయేనుభవదనుజ్ఞ । పర్యవృద్ధకావ్యభంగినానే
ర్చిన । యట్లువిన్నవింతుంవధరింపు ॥ గీ॥ అవనివెండియు వెలయునేకాంతరా
మ । నామకుండాకభక్తుడుద్దామబలుడు । భవ్యశివసహాయప్రతిపాలకుండు ।
జైనమతమేఘపటంజర్యూనిలుండు ॥ మ॥ స్వవశీభూతదశేంద్రియండుభవి
సంస్పర్శాదిముక్తుండుడు । ర్భవభీవరజ్జతుడన్యమాగహారముద్రావీరభద్రుం
డుకై । వవిశుద్ధాధ్యధగుండుశంభుపదశేవాసావధానుండుగి । ర్రివిశాలుం
దురహస్యభక్తిరతిథాత్రీపావనాకారుడునీ ॥ క॥ వీర్యఘనశౌర్యమహితో ।
దార్యసుగాంభీర్యనినుతఛైర్యక్రమసం । ధుర్యుడననెగడిదినమున । హార్యధ
నుధకారసమర్చనానాంతమునె ॥ క॥ ప్రపంచేంద్రలోకమునకుం । బ్రహ్మదం
బునజనితదంఘ్రింకరుహద్భుం । ద్వముననమస్కృతులుసే । సీమహిష్టతది
ష్టగోష్ఠిసేయుచునుండె ॥ గీ॥ అట్లుండియుండిహరసపర్యాకాలమరుగు
దేరనవసకరుగుదెంచి । లింగపూజనంబుసాంగంబుగాజేసి । మరియునరుగు
గోష్ఠిమగుడుదగుచు ॥ వ॥ ఇట్లుప్రోద్ధువచ్చుచుం బోవుచుంబోవుచు నచ్చటచ్చ
టికినేచ్చగుంచి యచ్చముడింగి సంపదించుసమయంబున, శా॥ భావశాస్త్రి
ధ్వవమానవాధినిజసభ్యక్తింబ్రహ్మద్యార్థమై । యావిశ్వంబునకన్పనందిబసవా
ధీశాఖ్యకల్పాగమంబాచి । ర్భవముందిభక్తినివశుడైనట్టితద్భక్తిస । ద్భా
వాంభోఃధీయబ్బివెల్లిగమిసంధ్యానాపృథివ్యాంతయు ॥ గీ॥ బసవహంత్రి
జూడిభక్తినేకాంతరా । మయ్యకటకమునంబురుగుదెంచి । తనదురాకబ
సవదండేకుడెరుగక । యుండెనున్నయంతనొకనాడు ॥ సీ॥ చెప్పకాళ్ళను

తోడశివమందిరంబొక్కజై నండుసూరకతాలోననుండి । యేకాంతరాము
డాలోకిచియోరోరియీ సాతకమునకునెట్టియవధి । గడజూచ్చితత్వగల
దనిజెప్పులునిడిచిసాగిలిమి కుక్కశ్వపతికి । గాకున్నయమదండఘట్టనతప్ప
దుద్యతిజెప్పుకొళ్ళిచ్చివయే॥ గీ॥ శకదక్కిసంధియ సంభులబ్రీమల గ
నరికివైతునునన్న వెరవకతడు । దిక్కుగగిగ నేడుముక్కంటిగుళ్ళకు । సంత
యాగ్రహింపనేలవినుము॥ క॥ గుడివసవియె వేల్పులకును నొడయుడుజీనుం
డునుడుగులడుగుముగాడే । బడయుముదలయిచ్చిను గుడమృదుఘనతయు
నీధృతియుమెచ్చవచ్చుక॥ ౩౦॥ ఈలీలంబరవాదిఒక్కవియయ్యేకాంతరా
మయ్యగు । స్సీలుకవీవధించు టెతపనిమత్సీర్న బుఖండించి సల్లాలిత్వస్తి
తిగ్రమ్మరంబడసిలోద్వృత్తిజైనాలిం నిర్మూలా త్పటవమాచరింతుననిమూ
ర్ఖంజూచితానిట్లనెన్॥ క॥ శిరిమిచ్చిడయటిదియ । చెరువెరవాదివినరశి
వభక్తిజనొ । త్కరమహిమమహాకాటడు । మారునకుశిరిమిచ్చిపడలుడా
జంబూరన్॥ క॥ ఆవార్తవినియెరిగివ శేవునకిచ్చినశిరంబుతిరుగగొనుటచా
పావహమకటమున । కువారిగోవిందభట్లవారితఃష్టక॥ క॥ తనదుతలదరి
గినిష్టం । ద్రినయనుబూజించియూడుదినమలమీదక । జనులెరుగవేరేయొక
తల । ఘనరంబడలుండెనెక్కకధలేమిటికిన్॥ సీ॥ అదివినియొకభక్తుడపహా
స్యమెనరించియహామునాళ్లుకభక్తుడచట । లేకయుండేడనుడునొకా
కచచ్చునొయనుచుమొరటదవంకయ్యశంక । సరిమురిదనతలయట్టుకుదాపం
గనప్పడుములనంగనయిదరుగ । మరియునుదరుగంగమరియునుమొలవం
గమొలచెడుతలయునుడులచునలయు॥ గీ॥ తరగుకుండెనతడుతరుగనిభక్తిమై
బూన్పుతలయుబూన్పుబూనతలయు । పూన్చినట్టితలయుబుట్టినతలయును
బుట్టనున్నతలయుబుట్టుతలయు॥ క॥ తరగినదరగినతలయుం దరగకయునుహ
రునిదానతారొగనదలయు । గరకరుబొదవుశిరమునువరలుమహారుమీది
వంకవ్రాతెడుశిరము॥ గీ॥ కన్నులార్చుశిరముగాదనుశిరమును నదికియరికిప
డుచునొరగుశిరము । నాశలయ్యుమునునార్చునట్టిశిరముననుచునునొమట
లాడుశిరము॥ క॥ బొబ్బలువెట్టేడిశిరమును గబ్బితనంబునను మేళుగలయుశిరము

పే । శ్చుబ్ధనృశ్చేడుశిరమును । గోబ్ధననగినాల్కలధిగోయుశిరమున్॥
 క॥ హతువెక్కిరిందుశిరమును । బురహరుబాడెడుశిరంబు భూతేశ్వరుతో ।
 బరిహాసమాడుశిరమును । స్మరహరుదీవింతుశిరముశరణుశిరమున్॥ చ॥
 వదిగొనియిశ్వరుం డెగవక్త్రమునవ్వెడుమోముశాస్త్రముల్ । బదివెడు
 మస్తకముబురసంహరుదాకెడునుత్తమాంగముల్ । మదనవిరోధితోమసలి
 మారోగసుశీషకముసాధులీలక॥ బదములువాడుమాశ్చియునుబాపుభాశా
 యనునట్టియూర్ధ్వముల్॥ గీ॥ పంచచాయనిర్మంకించితపునిబలుకు । శిరమున
 ట్టులహరునిబూజించుశిరమునగుడుగుడిచిక్కటిల్లెడువంగజారి । విస్మయండు
 యియందరుచివగబలికె ॥ క॥ ఓరోరివంకముక్కన । నూరుపువెళ్ళదికనేల
 యోడితినన్నున్ । వారకవేడెముబోతుచి । వీరభవాభక్తిజూడ విననావశ
 పే॥ మ॥ అశచున్శంభుడువంకతండ్రికరమత్వాసక్తిమైబట్టెత । ధ్వజశీర్షం
 బులుశ్చీయదంగమునసంతధాకనమొందిం । పనున్దుడైవంకయశంకదక్కి
 శివుతోమావంకమైగి । త్వేనన్నసికజెప్పెడిదేమిభక్తిగతి జైనాసికగవ్యంబు
 రా॥ వ॥ అనియట్లుంగాక భీకరాకారులయిన యేడుగడవారలం బాటురం
 వోలిప శూలిభక్తులమహిమవినుము॥

తిరునావుక్కరసికథ.

క॥ తిరునావుక్కరసిమన । తిరముగభూలయముననుద్యునినుండుజి
 న్నొ । తరారుడన్ముసికిసిగుని । ర్భరతరమగుశూలకుట్టుగ్రకునబుట్టెన్॥ క॥
 ఆనొప్పికోర్వజాలక । జైవరుడుమిగులనొగిలినంకటమొదం । గానతనితో
 డబుట్టగు । దానచటికివచ్చికినియతనకిట్లనియెన్॥ క॥ ఈమంత్రతంత్రముల
 లో । నామాలములంపునిదిదొలంగదుబ్రతుకం । గామదిగలదేనిశివమంత్ర
 ముమరుగుసొరుముశీఘ్రమెదొలగున్॥ క॥ శివభక్తానుగ్రహమున । శివభ
 క్తుడవయినశూలదేవుటయగుదిష్ట । విశిష్టఫలమునుతాను । నవన్యమునుశి
 వునిబటనయ్యెడననుచున్॥ చ॥ అపరిమితప్రమోదమున నానతిభక్తులసం
 స్కరించి । మంత్రపతనపూర్వకంబుగనురతుభరించినమాత్రశూలకు । ట్టువ
 శమమొందనివైరగొందుచునమ్మునియమ్ముగాఁగికిన్ । సప్రకృతమొక్కినీక

తననిల్చెనుయిష్టదుచాదుబ్రాణముల్ || వ || అని యతఁడాశ్చర్యమొందుదలంపక
 శశిఖండమండన కృతాద్యనుజ్ఞాడయి యాపగలూరను పురవరంబునకరిగియం
 దు || డ || పంకజమయనపంకజముభూతిరతిక వెలివాడలోనః | శృంగతనుండు
 భన్యుడగుజైవగురూర్ధ్వహుగాంచిపాదప | ద్భ్రాంకతలంబునకబ్రణతుడైజి
 ననుఘ్రిమనిల్వనంబిధా | జ్యంకరణండుగాంచెకరుతాద్రకటాక్షునిరీక్షణం
 బులన్ || వ || అనంతరంచాజైవగురు డా గుమారగురుచరణ భక్తివరుంగా
 జేయ నాయ త్తపడి కరుణావలోకమాత్రంబునం బురాత్మత దుష్కృతంబు
 కంబుపొంకంబింకంజేసి విపకుసుమసంభవన్యస్త బ్రహ్మస్థితంబులుగ శివిశి
 గాసితభసితంబునొసలనొస మరింగాబెట్టి భక్తిసుపత్తికంబట్టుంబుగట్టి శివ
 తీర్థసంపూర్ణకలశ పుణ్యోదకాభిషేకపూర్వకంబుగా లింగసంసారం
 బొనర్చి పాంచభూతికశరీరంబునుంబాసి యుచిత శివహస్తమస్తకసంయో
 గంబులధరించియుంగలింగమంగళక్రియాకలాపాపదేశంబున నిత్యసత్యప్రసా
 దసంగుతాంగుం జేసి వాయుప్రాణగుణంబులం బొసగుపరచి లింగప్రాణ
 సంగ నిష్టాగరిష్టుంజేసి శుద్ధ చిన్మయ జ్యోతి రుద్వాసకంబును నశుద్ధ బుద్ధి
 వినాశకంబునువైశిధ్యమంతప్రపంచంబుబ్రసిద్ధంబుగా దెల్పికేవల జీవన్ము
 క్తిహేతుఘాతంబొయన మహానియ్య శివరహస్యార్థంబుగా వెరింగించిన్వి
 యదయాపయోధిదేల్చి సద్యోము క్తికరభక్తియుక్తిసంవేత్తం గావింపం ది
 గునాపురకరసియంబరమశివాచార పారవశ్యంబున || మ || హరభక్తప్రతీతిం
 గనుంగొనిన సాష్టాంగప్రణామంబుక | విగచించు స్తరజన్మ హూత్సనము
 చెల్లింపంగబంపున్బాణి | స్ఫురణాలంకృతివస్తువాహనములఁబూజించుహృ
 ద్భాక్తనూ | దరకృత్యంబున నేయుశకర పదద్వంద్వార్చనాధీనముల్ || గీ ||
 భూతిబ్రాహ్మధారణోపేతపూత | గాతృడైజైవసత్త్రియత్గదపుచుండ |
 జైవలందగునియ్యసమముడయ్యె | వీరనేనుంగుముంగల ప్రేయవలయు ||
 చ || అనినుజీలమృహంబుహనియ్యదుపాశనిబద్ధుడేసివై | చిఁనది ముట్టనో
 డమదసింధురకుత్రిమహేనుభక్తుని | గనియునుధీనంగలదె ఘోరవిషంబి
 దిది త్త్రణోకతద్ధుచవిషమేమిసేయుపురఘస్మరసేవకు నెవ్వధంబునన్ || క || జ్వల

దగ్నిత్వాలలలో | పలద్రోయమడుపేన్నయా రేభయదానలజి | హ్వలుచిది
మినహారుభక్తుని | కొలదియెరిగియెరిగికాలుకొని నేగిభియుక || క || జలము
లముంపుడుబహుజల | ములతెనికిన్ జానుదప్పుములు ముయ్యెరి జలధరుకిం
కరుజలములు | చలములునొందింపగలవేవర్చింపంగక || క || అటు దుర్నిమి
త్తంబులవన్నియు నయ్యంతకాంతకు భక్తునకుం గృతాంత నాలయంబుం
జూపనోపక యితండలిగిన తమకుజావుదొలగు నుపాయంబుగలుగదని జన
ములందరు తదియ్యరివ్యపాదారవిదంబులకు శరణజొచ్చుడు హెచ్చినను
చ్చరంబుపెచ్చుముచ్చమునింగి తొల్లిటిలాంధనం బెల్లింబల్లిటిల్లి భస్మరు
ద్రాక్షాదిపంచమద్రముద్రీతులంజేసి రాద్రోద్రేకంబున క్రతిమల విటతాట
నంబార్చి వసదులన్నియువచ్చి వందరలాడి జైనసమయ కోలాహలవిరు
దంబుకైకొనియెగాదె మాతిరునావురక్కసివేండియి ||

—*యిరువదాండాదికథ*—

క || వోరీచెల్లత్తిరువా | రూరకమారారిభక్తీయుక్తుండిరువదాం
డారియననుండునాచువ జారిత్రమువినవలె వృద్ధజైనులసేపెన్ || సీ || ఆతండు
జాత్యంధుడగుట రాబోలేమిన భవాభిషేకార్థమంగజారి గుడికెంతనొకదా
వియొడికంబుగా ద్రవ్యగుడ్డలితట్టయుగొంచునేగి దవ్వను తద్వాపిదరినొక్క
గసికయులో నొక్కగసికయుబూనిపాతి | యారెంటినొక ప్రగ్గమనువుగా
బంధించిదానివెంబడిబావిలోనినున్ను || గీ || వెలువరింపుచుండ ఖలులుజైనులు
గాంచి | విప్పుములుఘటింపవెరవకతడు | ద్రవ్యగసికయుగమదగ్రతబెరికి
లేద్దుగముదెంపనతడుగుపితుడగుచు || క || మృదుచేతనపుడకనుగవ | వడసిజను
లనెల్లబడలుపరచివసదులుం | బడదోయింపజెనున్నిప్పుడమివిరువదాండిరు

—పిళ్ళనైనాగునకుపార్వతీవాలిచ్చినకథ.—

జ్ఞప్తుంగవమరియుక || సీ || శ్రీకాళీ జనువురి శ్రీకంఠాకుమారు సంతంబుమూ
తికయ్యెయలరునగ | నొకశివబ్రాహ్మణునిదవసితంబుననలిబుట్టెపిళ్ళనైనా
రనంగ | బెరుగుచునుండగతండ్రిజైమతోనొకనాడువంకజట్టుకపోయినరసి
దరిని | నుతుడించితద్వారిను స్నాతుడగుచుండ నవ్వేళనుడు వీధిహారుడును

మయః॥ గీ॥ మహితపణిమయద్యవిమానమేకీ॥ చతురుసరసీతలంబునసం
చరించు । బాలకునిగాంచిజగదంబప్రాణరాధు । తోడనిట్లుచుననుకంపదాం
గలింపఁ ॥ శా॥ అల్లా బాలుమమామకిఁచ్యునుతు జాట్లాడంగజూడంగనా॥ యు
ల్పబెల్లగరంకెవన్నుగవపాలుబైక తడితొడనవృగ్వాల్లభ్యంబుఫలి పపాల్లు
డిపిఁన్నొత్తునందాకతే॥ రల్లాడింపకనుండుమెరునిపతిం బ్రాధికంచితానర్భ
కున్ ॥ శా॥ చేరవ్వచ్చిగవుం లించుకొనిచ్చిపకంబుమూరొం చుజు న్నార్
ణ్యోరుకుతా॥ ధారలగ న్నవ్యంబుల్పచండంబునిం । డారంగగుడిపించివెండి
యుదివ్యభర్త పాత్రంబుతో॥ క్షీరంబుల్దయవార గాబిదికియిచ్చెన్బాలుపై
మచ్చికున్ ॥ క॥ ఈసరికొరవత్తుతు॥ గారవమునశంభుభక్తుగాశాంభవదీతొ
రూఢిజేసిశంకరు॥ తేరపయికినేగినగవుదేరుమొగంబుతో॥ గీ॥ అంతలోనిశ్య
గృంకినయావ్విజుండు॥ ప్పానకృత్యంబునకలంబునరగిదీప్తి॥ సరసికెల్వడివచ్చి
నిచ్చురదివ్య । గాత్రదీధితయుతుడైనపుత్రు గాంచి॥ క॥ వారీసుతచన్నిచ్చిన
వాతెవ్వనిపనిటకువచ్చివరలుబం । గారంపుకోరయునునీ॥ క్షీరంబులునేడ
గలిగోఁపునుశేపును॥ క॥ ఇచ్చటికెవ్వరువచ్చిరిచెచ్చెనెచ్చటికిజనిచెప్ప
ముతేవా॥ జచ్చెదనాచేసనుచు॥ విచ్చలవిడిజన్నిదనునవే॥ బుజొచ్చె॥
అప్పుడద్బాలుండు॥ డి॥ కన్నులగారునీరుకలకట్ట గతాశులగమ్మదుగ్గముల్ ।
సన్నపువెక్కులంగలవిపాదముభేదముమోముదమ్మపై । చెన్నొలబుగగో
రతనచేసులగప్పచుజూచి । యన్నన్నయదేలవన్నడచెదల్లడె మింటుంధ మ
గింటివే నీ॥ అనిశంభువిమానంబుండుండి బయ్యోశు కడమనుకాంత యిక్క
డికివచ్చిప్రమథలోకాధీశుడదివాచుకుండెడి మంతియిచ్చటికియేగుదెంచి
యెవనూతుకడనుండియించితాంబుజ పద్మసమనేత్రయచటపాదములుమో
పి॥ గీ॥ కాలకంధరుకడనుంకింబుకంఠి । యింతకన్నను మన్నిటకేగుదెంచి
పత్తురత్నందరాంకం భాన్యురాజ । యుగయుగునొక్క యుగ్గులియే
య్యురాలిచె నీ॥ యుగే ద్రహేరునియూరుపీఠికుండివర రత్నహారయవ్య
లనున్నది । నన్నుపాపాక్షపతాకుంధాణంగముననుండి శాంకరియిప్పట
లంకించి । సుపజటాజూటాంకునొడలిలోసావాలు వరమణిం కుటయిగర

నువచ్చి । ముల్లోకముల రేచముందరి దెసనుండి యెల్లలోకములకుదన్నియిటకు
గీ॥ వచ్చి కడుపారజన్నిచ్చి స్వర్నపాత్ర । పాలుబిడికిచ్చి వచ్చి కగ్గిలకొసగనిం
గిమునునిప్పించి నీలగళుని । గూడజనుచున్నయెడియి దెజుమచునిన॥ క॥ ఆ
విప్రదష్టడాశ్చ । ర్యావిహితమనసుకుడై మహా దేవునకున్ । దేవకిబ్రహ్మిల్లి
స్వకి । య్యావాసంబునకునుతునచు స్వీతుడగుచుక॥ కి॥ చనుదెంచినతియు
దానును । ననుపమనుఖలీలనుండనగజాపిన । స్తవపానశక్తి లిగెన్ । ఘనత
రసర్వజ్ఞ తాధికసిద్ధుల్॥ క॥ రేపకడగుడికడకున । స్వాపడచను దెంచిబహుళ
భంగులనుబృక్ । దీపితమతినుతియింపగ । నాపార్వతిమెచ్చియిచ్చెనాపాప
నికిన్॥ క॥ మరియెయనువర్న తాళము । కరుణనాసగభక్తి నమ్రగతిగైకొని
తుం । బురువార వాదిగతో । తరమాలమీరంగబాడె కరికంతుకడన్॥ గీ॥
బాలునకుమెచ్చియిచ్చె శ్రీకాళీనాథు । డవనిప్రతిలేసి హేమసింహాననంబు । శై
వ్వునొప్పగుముత్యాలజపురంబు । వెలిగొడుగులునునటుయెంబగునిధియైక॥
సీ॥ పరమేశుడొసగినపసిడిడ । డయయందలంబెక్కి ఘనవైభవంబతోడ । బా
ద్ధచాశ్వాశాదిపరమయములకుధూమకేతువనుచుధూమలీల । గామాళల్
మ్రోయంగనూహాటింపక చనియుత్తుంగచోడనియుగభక్తు । గావించితన్ను
పొగళనహస్రయుగంబుగొలువంగబౌద్ధ॥ గీ॥ కులముగాంచియందు రెండు
వేలు । నభవుభక్తులజేచి వారునన్ను । గొలిచివరుసనడవజై నమతస్టులత
లవంపజేసిమరియు॥ సీ॥ మధురాధిరాధునిపహిషిశంకభక్తి యగుటతత్స
మృగినిచటికనుగ । నాప్రోలిజైనబౌద్ధాదులందరుగూడి చనుదెంచినపుగా
చిమనుజరాధ! జ్ఞానసంబంధినాగనొక్క బాలుండు వేదబాహ్యసమయవికం
తిధూమ । కేశవునాగ్రోష్వియేతెంచెమనపురివెడలంపవలయు రానివిభుం
డు॥ గీ॥ బలికెనుత్తుంగచోళభూపాలవరుని । దేశికుండటయెనియువృత్తి
మెరయి । నూరకూర్వెడలింపుగనుచితమగునె । వాదచుననానినూడింపవ
లయుగాక॥ క॥ అనవినిజైనమునులుప । దునెనుదివేల్చొక్క మొగినియేగి ।
యనబ్బాలునితోనొక । జైననుగీల్కొననూపకపోయి రానతాననులగుచున్॥
వ॥ అట్లతనిదేతం బరాధూతులై యపాయధూతులై న జైనపితౌడలమ్మ

హాత్మ్యునందీర. బువ యర్థ రాస్రసమయంబున నగ్నందరికొల్ప నదియును తద
 వశితంబాహుతిగొన నోహటించి ముందరనిల్చినంగదియిదిల్చి యోరిహవ్య
 వాహ మదియ్యగోహంబు దాహంబొనర్పచ్చితెమెచ్చితి నిన్నుమున్ను మా
 వీగభద్రుండచ్చిద్రరాద్రోద్రేకంబున జిహ్వలుగొని విహ్వలుంజేయుంపుడు
 తప్పివాప్ప మిగులుముక్తిఁజ్ఞుమచెక్కించుకొనదలంచి తె దాకిమంబిదయ్యె
 మీజనుల శక్తియుక్తియుగనియెదుగాని యీప్రోలిభూ పాలు మేన సొచ్చి
 తాపంబుపొచ్చింపు మీతప్పు గాచితివే చనుమననలంబు మహాప్రసాదంబు
 ని యతనియనుజ్ఞశరసావహించి యతనియెడకేతేంచి॥ సీ॥ అనలంబుజ్వల
 రూపమైవచ్చిభూపాలునుపతాపమొందిపనోర్వలేక । నేలమందంబునగూ
 లంగతత్సతి మంగయక్కిరసియమ్మండలేశు । సమ్మతితాజ్ఞాతసమ్మధివిలు
 పించివివ్రలమోవగమ్రొక్కివిన్నవింప । మూగిజైనులమొత్తమల్వినగనుని
 ట్టలనుచాఘనుండుపిళ్ళనయచారి॥ గీ॥ యందులోన నెవ్వడేగలడిరాజు । నొ
 డలితాపముదుపనొపువాడు । దలపమేముదూన్పగలవారమాసాము । మీ
 రుమాన్వడుచుశేరవచ్చి॥ ప॥ తిరునీరప్పడుస్వీయమందీరమనన్ దెప్పించి
 పంచాక్షరీ । వరమంత్రంబునగూచ్చితద్ధరణిభృద్వామేతరాంగంబునన్ వరు
 సన్ జల్లినర్జున్లునన్ వనలిత ద్వామాంగముకగూడనా । పరభాగంబుననిన్నడిం
 దెతనుతాపంబాత్మచాజైనులున్॥ క॥ మాంకవార్మంత్రింపం । గానినుమడి
 నైయెనకరణిగానగనైనన్ । భూనాధుడపుడుకడుదీచానుండైయిట్లుబలికెనం
 దరువినగన్॥ క॥ శ్రీరంగ్యనేత్రిగొబ్బున । నారోగమణంబుజేఘృణాపాశ్రలన
 చ్చారిశ్రపిళ్ళనయిచా । రీరంజిత గాత్రహిమగిరిసుతతనూజా॥ ప॥ అనినా
 నావిధదీనవాక్పితతులంప్రాధికంభస్కంబుజ । య్యనపైజిల్లికిరంబువ
 త్తనులతన్కాత్రిచిముమ్మగుమే । నుడంగన్యరుజుతోననున్నగల రూపం
 బొయిసొందర్యపాం । డ్యురూఢోక్తికిపాత్రుడైజనవిభుండాజ్ఞానసంబంధి
 కిన్॥ మ॥ తనవామాప్తియుదానుగూడిధరప్రేదండ్రణామంబుల । త్యనురా
 గంబుననాచరించియుదితోద్యత్సత్క్రియల్సల్పగై । కొనుచుకజైనులజూ
 చియింక మమునూరొగనశక్తిగల దేనియెం । దునకైనజనుబెందుమీప్రతిభ

వేతూలింతుర జాణినక॥ క॥ అనునిజై నలుమాటల । పనిలేదక మాకు మీకు
 బ్రహ్మవిని డుమా । జినశివనామములనుజే । ట్లువ్రాసి యగ్ని ముఖమనమర
 గవైవక॥ గీ॥ అనులెదరచీటి యగ్నిగాలకయ్యుడు । వారిగెదినట్టివార
 లనగిననునాధుజాచియజ్ఞానసంబంధి । దాంకేమిభక్తియూననుకునోశీ॥
 పశుడితోనొకకుక్కపల్లుడూట్టిను మాత్రపశుడికివయ్యమ్ము సాక్షియగునోషా
 లకాపడికండబరువున కొకవలకరాలుపెట్టిన రాలుబాలనరియె మలయజ్ఞం
 బొకపట్టి ప్రు కుతోబడికట్టుతూచినవదిదానితోడిదగునె । శివసంప్రదెక్క
 తోజనుంప్రతిలేఖాయం గూర్చిననదిదీనికొలదియగునె॥ గీ॥ శునివలంబిచీటి
 యప్పుడలియను । నక్షరమాలురెండువైదునేడె । శివుప్రవాచు వారిజీటి
 యుపదియును । మానవేకుడ్నిలోనవైచె॥ గీ॥ అట్లువైవబూన సంతసెను
 రిసుర । గమలేజినులచీటిప్రమథ శాధుపేరి । మంత్రిలేఖావాజిబహిశుగన్న
 కమలదళమభంగి నబడియె॥ క॥ తలచచ్చితోకచాపక । నెలగెడగతిజను
 లుమరియు సేకొనిముమ్మా । వకలకొనిగెలిచిన గెయ్యులు । దొలుతటిగతిజీ
 ట్లువ్రాసిదుస్త భంగి॥ క॥ కాజేరిమధ్యంబునవైవంగ నేటికెదురువచ్చినవర
 త్రం । జేవిజ నులేఖాపొయిన । దేవిరుగుమలేఖాయనుచుదెగువంబట్టెన్॥
 క॥ విశైవాగ్రచిధరణివు । గనుగొనికోమటినిబాపవగానికొకమాండ్లను
 బొమవుమాతుగానీ । యనుగతిజారినచవిడువనవనినాధా॥ క॥ ఓడినవారల
 నందరు । నాడంగాడవలలోహాళూలంబులనొ । గాడకదివియించెమున్నప
 చూడామణియరుడురాజునుముఖు డగుచుక॥ క॥ జనపతియైతముగనదికిం
 జుతన్నన్యమునరెండుసరి గావైవక । జినలేఖావారవోయక॥ వననిజహరు
 ముద్రలేఖావని తెనురెక్క॥ క॥ ఈయలజినులభ్రమింపెడు । మాయలు
 మంత్రములుశక్తుమంత్రముతోనీ । జేయనిబొగడగనాన్యవు । బాయనిహర్ష
 మనశభ్రభక్తుంజేసెక॥ క॥ అట్లుజేసిపదునొకవిది వేలజైన మానులంబొది
 విపట్టి తెప్పించినున్నులశిః యాలనునహత్తుండు సేయించియినుప తొ
 ట్టులం గావించి యందలనందివియించి యిద్దగింతిరువూరుమహాశ్వం
 బుబ్రతిష్ఠించుట వినుటలేదె కెక్కలేలప్రేమదైవ వేడియునును॥ క॥

ని డు మా రు ని క థ.

నీడుమాయుండవనొక్క ధూపతిభవానీపాదభక్తుడనె । క్లెదదానేలేడునట్టి
 నేలజేనులం గావ్రండగానియ్యక । యెడదక్కంధరణితంబు జినభూమి

త్వంబుంబుంబున । పుష్పతద్యూతయోగజైన మాయమైపియేఁజూచి నర్వ
ముఖా॥ వ॥ అనివొంటింపుచునున్నభూరిపరిణాతో వాఙ్మానసంబధిచో । డనిస్వ
చ్ఛాస్మనిశేసిజైనులనికూడఁక్రోధుడై యన్నతొ । ట్లచుచి పించె ననంగదావి
నియంతలపై నహావకాంబునం । జనసంఘంబులబిల్వబంచి పక్షి కెంజిత్తంబులూ
టాడగన్॥ క॥ మీరింత గాలమునుశృ । త్యారంభముఁబడియోజనాం । తర
తాస్త్రస్త్వైరమతంబులమాట్రజ । గారియ బెట్టితొవరముగలుగకెయ్యం డెన్॥
క॥ శృతిహాహ్యలారసన్నుత । మఃప్రీతవనసుక-లారమహిబతు కర్మాంశు
నాకినిసర్వమునకు । పతిగాదలతనవపరుబతుపతిభరమన్॥ క॥ పొనగని
రూప్యవబోధల । జనసడిభి స్కంబులందనిపాతకులారా । పగలుచునడవ్వే
తొప్పుల । నచమరకరచింపుచుండనంత్యజులారా॥ క॥ సదమలవిజ్ఞానమత్రో ।
ఁబొంగి జ్ఞానహోధవారిధీదైశ్మన్ । మదిదలపుచుండఁబోషా । స్పదులగు
మింనెత్తిమకుటబట్టయ్యన్॥ క॥ అదియట్లన్న నీశంకరు । సదమలభక్తుండు
జ్ఞానంబంధి యను । బొదూచుచుండ్యతీతిపతి । సదసంకతుగుజెంచిన
త్యక్తుగుచున్॥ నీ శకలసమాగర్వప్రపత్యకంబులు గాంధరుజగత్క
ర్తగా । సుప్రసవ్యమైన ధ్యేయగతాదిపతముల పేల్లెల్లుడిపించి పెద్దపిన్న
లనకి । యుండుటించియును పతోట్టులకెక్కి యాపాండు భూపాలు నవ్రడ
రాభానుభవగుణించి బ్రతుకలగవలచు నెల్లెట్టిహాహూకవైరి॥ గీ॥ గొలు
పునబుతొడగొం సెతవచ్చిని । గాలినిట్టియిన్నికూలచులరు । దలలక్రిందు
గాగబలిమియైదియెత్తు । నినుచున్నదహస్తుడగుచుగడగి॥ ఉ॥ ఈనిడుమార
భూమిపలయిందరు గాఢ్యంబుకొర్రులన్ । మానకగృచ్చు నిండుకనుమాన
ముగేదనియాక్షణంబులో । నూనబీజజై మతమొల్లక ధర్మగుణెల్లగిల్లజై ।
వాసుకురైన గాంచె వినివామునుసంచి నన్దానందగతా॥ ౪॥ ఓరీడినిమరియువి
నరాత్రీరన్ద్రుండగునల్లచెల్లతిరువా । రూరిన్నిమిసంయనం । గారాజిబును
ప్రచంబుగడుపుచుండన్॥ వ॥ ఆవతంతెట్టిడిని॥ క॥ ఊరెల్లదిరిగియాజ్య
ము । ధీరతనార్జించి వేయదిపియేలందనమన్ । మారారిండ్రింపుచు । కీరీతి
ప్రతంబుబట్టియే చాలించె॥ చ॥ జడయితోడెప్పరయై చలుము ర్తముగ
ట్టియిచ్చున్ । వృషుకరగండితండయితనింబుకనుండుక యుండవె రెయిండె
శ॥ కెడరింపగావలయునెయ్యిదిరి పి పాయమందు దారుడగక పెక్కు-చంద
ముల నూహయొనర్చుచుబోర్చుచుండెన్॥ గీ॥ అల్లపాడ్డుడిలో సతడనుదినం

బుద్ధిపములు చేయు ముట్టించు జావలము. | నేయబోయకరీయన్నబోయర
 ట్లవూర నెయిబోయకుండైననుండడంబు || క || అనిశ్చయించియాజ్యముత
 నికేబోయకుడటంచు దన పుత్రకెల్లన్ | పునిపింపనెయియొకిర | యినగుబో
 యుకబోవబ్రాణనాధునితోడన్ || చ || పుష్పపురిమెల్లద్రిప్పగ్గరిన | వేలిప్పుతం
 బొకయింత గాదుమే | నివిదుతునునిత్కదీషములువెన్య్యటిలోనొకటా రెనెనిసి |
 యడుగులయానయన్నతత డాననిద ర్థ్యమెరుంగుగానయ | ప్పడనిజరూపు
 దాల్చుకుని పొల్లెఁమిత్తునియగ్రోధిన్ || ఊ || అట్లుండ్రత్వమైహరుండునది
 కిట్లనియె || క || పునివరదసోమ ప్పుగ్గం | బునదీపములైత్తినట్లుభూనుతమ
 న్న | జ్జనవాపినిటదీపము | లొనరింపుమనీ వతంబచూసజొందిన్ || క || నీయ
 నువెరుగకనిట్లు న్యాఃలుముజేసినజనాల యంబులఁకుధై | మా యంబయ్యె
 డనఁహరు | డాచుతమతిచానఁజ్చియం గెనసరగః || క || హరుడానతిచ్చి
 నట్టుల | పరమానుదంబుబొందిభిక్తుదుదీపో | తరరమున్వాపిజలంబుల | బరి
 గింపుమనుండెభక్తిబరవనుడగుచు || ఊ || అప్పుడుజైనులిండ్ల గలయావులు
 బెయ్యలు నన్నగొడ్డలుం | దుష్టుదూలజచ్చిధరదుష్పడు రాల్సినరీబోయి
 నుండపుదుదన్నహత్తుకు దప్పినరీచుటనింతపుట్టెనం | చప్పం మేళభిక్తు
 కడకిందరుబోయి ననుసరించిన్ || క || అసదృశ్యరక్షాలాలత | పతులకు
 బ్రాణంబులిచ్చిబౌద్ధజనులకుఁ | వెసగిజదీక్షాభవం | బొసగుటమనువినవె
 జైనయోరినుంట్లా | సీ. వెండియువినుసాంఖ్యతోండడం నాచోడమండ
 సాంఖ్యతోండనికథ.

లంబునశాతమంగయంగ | బరగుపురంబునాచ్యులతదరు జనించిబుద్ధిపేంపు
 నదద్విరతుడగుచు | దొలిమేనిదనతపఃఫలమున శివతత్వవరవాసనావంశవర
 తబాదలి | భక్తుడనైననుబ్రదుకంగనియ్యెను భక్తుండనానినాబ్రతుకదేలిగి
 యీశనీనుభక్తిహీనుగర్భజున | నన్నుబట్టజేయజన్నెయిట్లుమరచితేమొ
 కాకనులదారులిండ్లను | మలవిముక్తులెట్లుమెల్గువారు || క. | అమాటరెండా
 మడసి | సీమనీశివభక్తిపేరుజెప్పరికనైనకొవి | నమెన్నడునువినమది | యేము
 ప్పొనరించినట్టి యునిసఫలమో || క. | పండినరత్నినుగొల్పుచు | నుండునుపా
 యంబుగాన మది గాకింతబా | ధూడనైయెట్లశ్రుతి బాహ్యుండగుదుననెడి
 చింత యుడినోడెపుడుకా || వ. | అట్లుగానయెట్లైనజైనబౌద్ధబాద్వాక దుష్టు
 ధంబులుమూడును పేద బాహ్యులుగావు | వానినిర్మూలనంబుగాఁచునం

గంబునుంగలదతివానీ కేలచారి నారాధింపక॥ క॥ ఏనాటిబుధులు సజవీరానీ
కుంగులువీరరణమునమరలం । గాననుపుజైనులువిన్నన్ । మానివిమాగురు
లకుప్రమాదమువచ్చున్॥ చ॥ అనవినికోపదీపితముఖాంబుజయైస్మ పవీరి రాక
మీ । జినులనడంప గానిమరిజిక్కినకార్యములేదుభరతున్ । వనితకునొక్క
జాడవడనందగునంజివిశిష్యదేశికుల్ । జనుదురెవరెమాగకములు సాములు
మెత్తురెశాస్త్రశిద్ధమే॥ సీ॥ నావివాహముచాడు నిపుణేసినచాసనీవతలంచు
కోన్మపదరేఖ । దానిదప్పినదేమితరుణిం కోస్తునియిచ్చకువచ్చిద చెచ్చికో
మ్ము । విడువుమునన్నునుమ్ము కని గానస్యంబుదొడుక నీమది నొడంబడదు వెలు
చ॥ గాదేనినాడింపు వేదశాస్త్రపురాణవాద తరరంబులవారివీరి॥ స॥ నందు
సంగళవ్యవించిపలుకడుపతి । కుహకజనులశైలగుంపుగూర్చి । వారివలపట
నునవలైవత్తుసింహాననంబు పెట్టియందుమీద॥ చ॥ తనగురునాథునైవఘనద
ర్శవిదారుణునుచిభక్తి । వ్యవహారత్రనేత్రగురువయ్యపదాబ్జము లొత్తు
చుండద । జ్జినులకుమత్రతంత్రిములచేష్టలనిండ్రు హేంద్రజ్వాలనా । ధనము
లనూ యికంబులును నైవ్రతమతేతరశూన్యభావలన్॥ క॥ తాదించుజినులనెల్ల
న! నాదరముచూచినధికులౌదలలూపక । వేదాంతముసిద్ధాంతము । గాదొ
నని పెనుగుశృతినికాయములంచున్॥ క॥ భాట్టప్రభాకరములునట్టులవై శేషికం
బునన్వాయమునయమున్ । నెట్టనమీమాంసులునను । నట్టిశత్రుమువారుజిహ్వ
నానుచుండన్॥ క॥ ఊహితప్రతిజ్ఞాపాతూ । దాహరణోపనానిగమానా
ద్యవయవము । గాన్యకరనుప్రయోగము । లాహరీరసాధికంబులనవచి
యించున్॥ గీ॥ పక్షధ్వజుత్వసుట్టుపక్షపత్వమొగి । విపక్షవిప్రతియురగునచా
ధితవిష । యిందునుప్రతిపక్షతావిరహితమయిన । పక్షమునుండేపట్టుకయా
దుమరియునదట॥ క॥ అన్యప్రసంభవములన । దిన్యాప్తయులక్షణములదే
రకయుండక । నన్నునదబంధువం । యొక్కాగ్నిహారముజవనదనములు
మానున్॥ క॥ విదేశికుకభారతబ । ల్పజములబోనిక సత్సభాసతియుతుడై నిజ
పరపక్షద్వయజహ । నిజహల్లక్షణాలనదులనదములగదుము॥ చ॥ ఇట్లుప్రతి
హతప్రభావుడైననట్టినియుండు రామనాథుండుసర్వ కలకయనియునతం
డసర్వమయుండును సర్వేశ్వగుండును సర్వంబునసియును శృతిస్మృతిపురాణ
సన్నితంబుగానీయథకంబు సర్వసాంపగలవాడనిదియోగాదని ఖాదంపనము
ధుండులడై యనిపల్కవిజినులిట్లుని॥ క॥ ఎక్కడితరరంబింతయు । ముక్తం

టిమెయెంటిలోగను లగడేశేగనె. మ్రిక్కి-రవ్రాసెనుమీవా. రక్క-టికిరు
 ఘట్రెగొల్లుగాగుళ్ళకడక. క॥ సకలంబునగత కం । డకలంకతమండనట్టి
 తాళగిరుడా । సకలముఖకుజేకామనీ । యెయ్యయ్యయ్యయ్యయ్యయ్యయ్యయ్య
 యుంబెలి లక క । అజినలబుర-దానయ । పిఁమిది పన్నుచు నక విను
 దాత్తరమీ జీవతయేరాష్ట్రమనకెల్ల । నువరాష్ట్రాత్మక మెలంగనగుట
 యొకాదో॥ క॥ గర్వబుచ్చునట్టులనశ్వోష్ణానుగు నగవిశ్వాత్పత్తిం
 బ్వానునన్నుమాత్రన, స్వంతాబుయందగుడును, ధైర్యి॥ అదియుదా
 నీశ్వరాదైవోచునుటదలన । ఇది అనియన శ్వోష్ణపిగునం । ఇ॥ శిలమున
 కునియినానంజెనెనుపుకొడి । ఇది అనియనం॥ తన తేడనటమగాక॥
 క॥ కుడికెగిరెంధుగొల్పుట । ఇది ఇవాయుచు ప్రిశ్వర శ్వంజువినుచు । ఇ
 ముపగికాంశముదకం । ముదనుశిలు నెలంబు దాంకంకంకంకంకంకంకం
 శిలలమీదెన్నెలగలుగకె కిలుగంగనుగేలుపుమ । ఇ॥ గామిడిద
 పబ్రవహింపవటుగాక చుద్రాంతులతోటిచంద్రకయును । నొక్క టొక్క
 టికొరకుక్కతవము దాచునా రీతిసర్వజ్ఞుడైనశర్వు లాచర్వు ఒక గానం
 దీయనుశీడమెనుగొన్నది త్తంబుబంగరగు॥ గీ॥ నీవియారె మునకెకతా
 టుజేసికరుగుగాకన్యచిత్తవ త్గరగవగుట । నిఖిలమునులిగనద్య గనదు
 లేదెగలుగగానేమిశంకచుగాచనన్లు॥ క॥ నీకలంకా కైపునను హుశిల
 యుశరణునదుదయంబునునాశ । కిరుజేసొకకెల్లయ్యను నింపు నెను
 రత్తిశ్వమెనగునుండనె॥ గీ॥ ముదత్రతనయంబునునాపుమెదపుబ్రాహ్మ
 వగమగుల్యంబుదదుధిప్రవచమునను । బ్రహ్మకంకట్లలింగ శక్తుక్తసాధ
 నామదయభిలంబుమనుబ్రాహ్మ తనికరెను॥ గీ॥ స్వామివచకంబుదగిలైవర
 లనందు । బునిముద్రె మకాదుశిల్పలమెనె । కాగ్యనాలసిక్పబిల్వనాదు
 సభయ । నంగముమణియె కభర్తుధునిటా న॥ కాపునరిగావలగుమీ
 కలింకైస్వస్మహాసాంగశ్య బు తెలకెసుగంబొలదువిధితవిరతవ్యకహర
 థకారితభటికముఖముఖుగుమిలు కలింగనదచనముద్భుతి స్వానుభవగ
 ప్పనిర్మలనుప్రసంగంబు దొడంగంబులేదు అమియట్లుండనిమ్మునచరంతురు
 నకాశలభుడంగ మోదేవ మోయ్య గ్నియొంబుటిరావ్యంగ్యంపు బ్రశ్నక వుత్త
 రంబుగావిచ్చెదనినుండ॥ నీ॥ లంకంబుహృద్యకర్మాంశావ శేవమట్లంగంబు
 సుఖదుఖసంగంబు యుగంబుపు శ్వాపాలకు భూతమయ్యంగంబుశివు

ముగాదవినుండు. జీవుండుశివుడఁ జిలఁపరాదు చక్కల మజీవుఁడనిర్మలు
 డుశివుడు. దుష్కర్మకాత్ముండునిష్కర్మదీశుండు. కలుఁడాత్ముండునిష్కలు
 డుశివుడు॥ గీ॥ పరగజీవుండుపశువుతత్వ తీశివుండు । జీవుడవిముక్తకోశుండు
 శివుడు సుక్తుడాత్మయా సన్నబహుభవుండభవుడభవు । దీప్యరుడు శాశ్వతుం
 డు॥వ॥ వెండియుజీవుండుసంసారిజీవుండశుద్ధుండు శివుడు శిద్ధుండుజీవుండు
 సందేహీశివుండ సందేహీ గావునజీవుండు జీవుడు గాడు వాదంబంతటబోవ
 నీకువినుండు. అపరమాత్మ పరమాత్మయందునుదిశిద్ధాంతంబైయుండునది
 యట్లుం॥ గీ॥ అన్యఃకృతేంద్రియాంగాన్యఃకృతేంద్రియైః । గానయాత్మయపర
 మాత్మగాడు వినుడుఖండనూత్కృతగళంబుక పటనటన । సూత్రమునదిప్పు
 డైశ్వర్యంబుత్రశివుడు॥ నీ॥ సూపులలో పలినునియయలుల కాష్టంబులో ప
 మీకరణి॥ శిలలరొలుచునుముహూర్తిజలకుంభములో జలజాగి॥ నేత్ర
 జల హమాలుచులగు హాపము భాక్షీరంబులోనీస్పృశంబుచందమావ॥ నద్దం
 బులోన బ్రసింబింబునువున రత్న సంతతిలోనిగు ॥ లీలవైత్తులొక జముజాడ ॥
 గీ॥ ఘటపటాదులలోనియాకాశభంగి । స్ఫటికశిలలోని భావంబుగి శబ్ద॥ భ
 యములోపలియధఃకాంతియును హేంద్ర । సుతిలోనిప్రధ్వని క్రమముమె
 రనీ॥ గీ॥ యావునకు దానయెబ్బవైయాశివు డు । ముల్లుగుట్టున తేరపిలేకల్ల
 కడల దానయై యుండునఖిలచైతన్యకోశు । దీపండు కాశంబురామేశుడ
 సి॥నీ॥ ఈయఖిలమందునీశుండున నంగశివునకునై నిశేషమెద్ది । శివుడుని
 త్యుండనియత్త । బులుశివుడునట్టులయందుశివు మతేదొ । శివుడుదైవంబు
 దేయవియదైవ బులుశివుడు నట్లయందుశివుడు లేదొ । శివుడు దైవశుపతి
 యనియట్లుపశువు బుశివుడునట్లుయ యందుశివుడు లేదొ॥ గీ॥ హగనిగు ॥ నాం
 దునొక మైనకంటవలది । యనుచుజాతిప్రయోగంబులావరణేయు॥ వై సం
 ఘంబుతోడనాడైకవసుడు । బలికెబులుపయి యుక్తులుశేలగన్లు॥ క॥ నూ
 నిలునల రెడుదివ్వయు । నానూనూనిపూయనలరునాశేష్వరయ॥ నూనెను
 గుణంబునూపుల । లోనున్న దెయెందు యందులోపలలేదే॥ గీ॥ హరునిగుణమే
 లయఖిలంబునంగ బొందు । లీలనీష్వరుడెంతలేకయుండు । పద్మపత్రంబుజ
 లములపసిదిబార యెట్టిలననుండ న్నగ్నలనంటకుండ॥ క॥ లిలనీకరంబులతైల
 ముగలుగుచీపములయందుగలుగనియట్లున్ । మలహరునందునమస్తము నిలు
 చునెడెత్తజా॥ క॥ ఈహేతురీతిసన్నిట॥ నూహించుకొనఁడుయను నీను తర

మాలసంసరణమడంగ జేఖిలంబుల । వాహుగుడుండియునులేని యెత్తెరంగున
కున్గి॥ పుపాక సక్రియామితి । పరిమధనామలము మిగులవ్యక్తంబైజే
నగయగ గాంబూయబరా । పుష్పమునగనొప్పుబరళివకళిదా గ్నిగజగ జేల
నన్నజ్ఞానికిగలుగు నేండు । నన్నయజ్ఞానిగనబోవనగ పడబడు । నన్నయజ్ఞాని
దశర్వుడీజాడనునీకి । చిత్ర మెనర్వశాస్త్రునంసిద్ధిమియ్యి వా అనవినిజైన
చూచులపహాస్యము చేయుచు నుంచినయ్యసి । శనకున సర్వగత్వమటచూ
పుడ జెప్పితికాలుయె । ట్టినడనచ్చునెథరగడింగగ పండియు బూత్రవిద్యు
జ్జనచుల కెట్టిచోటివిచారము నెనిటమాకుజెప్పజా॥ నీ॥ అనవినిదానయ్య
యలుగుచుమికిది వింతయేయై ననువినుడుశివుడు । తేడనిబ్బరిల్లేల సీచాత్మ
లనడితల మెట్టియానడుతు మేము । హరుగు లేడనిపలుగనభములమోల్కొమ
హి గుండెడుగుమామరగడముల । కింకరిగడకంబాకరంగ నెరదా కెండు
తావులదకరనొండుయడల గీ॥ భావజాతే పట్టించుకములేను । తలచు
కలజగము వానయయ్యు । నానమ స్తమందునంటియునంటని । నర్గుచొత్తు
గుచు నెగగుచుచుడు॥ వ॥ వెండియుజననీడనక భావ మునగకలంబుబట్టించు
చునకలంబు చాటుట్టనియ్యిదిట్టయనతడు నేత్యనేయనృభావంబుననకలజ
గంబునడుపుడుదానకనినిచ్చలుడు నతండు హేత్వహర్షస్వ రూపంబునడ
చితానడంగని నిత్యుడు నతండాధారాధే మన్వాయంబున నఖిలంబు నెడలే
కయు డీయుచులివుడు గానివాడునతడనియమనియమక ప్రకారంబున
కలంబునిజాజ్ఞా ప్రభావంబున బాలిపుడునర్వోత్పద్ధంబు నతండునకలం
బుచున్నేచ్చామాత్రంబున వివివికృతంబువార్చునిజ్ఞానమయంబునీతండువిరి
యునతేనీజస్వరూపంబుచిరుం॥ నీ॥ కలిగియంతటిలోన కలుగకుండేదీనా
డుకలడన్నవారికిగలుగువాడు । దలపులమీరినదత్వగ్వ రూపంబునిజువారిల
నిలచువాడు । గోలదికిమీరినగుణగణంబులవాడు గోలదియెరిగినవారిగనంబు
వాడు । వలపింప రానట్టివలపులుగలవాడువలక బాణునిదాంబులగు వాడు॥
గీ॥ గాన గారానిగమనంబుగలుగువాడు । జూచువారికిదనరూపు బూపువా
డు । బట్టవచ్చినప్రభాపిపరగువాడు । బట్టిబట్టగబయలుగుభాతివాడు॥ నీ॥
విడికిమిగిలిన వేషంబుగలవాడు విన్నయంబునలోనపలుగువాడు । దృష్టికమీరి
నతేజంబుగలవాడు బూనియాచినవెలిమివాడు । వాననగడచినవతంబుగ
లవాడువాననతో గూడవతలువాడు । జపులనన్నిటిమీరి సారంబుగలవాడు

తానొకరుండుదక్కరగు తత్పురమెల్లనుగంపచాహామత్ | గానయనహ్య
తంగదసికన్నులొచ్చినబస్తులుండుత | మీటరాక్షునొద్దకి మేమయినన్
నినుగొంచుపోదుమింతై | ననురండుశభుగుడికల్లవబోద మటంచువంపనన్ |
క॥ సురపొన్నవనదిలోకి | హయభర్తునిగొంచుబోయియెడమిదైవం బురు
భక్తిగొల్వమనదన | కరములజనంధు మట్టకడువడిబుడకన్ | క॥ శ్రీలింగ
మూర్తిలీలం గ్రాలకముమ్మగుఁముక్కగావచ్చిజనుల్ | పేలెమ్మబినుడుమె
చ్చెను | మాలోననొకడవగుచునుమికనైనన్ | క॥ ఆననిసోమన్నగినిసి
బినునిగినినిసెనెనుజెచ్చిత్తుదునే | బినుగజుగలారసాక్షా | ధ్వనశాంభవ
లింగమునకు గాకియ్యెడలకొ॥ క॥ పాపాశ్వులారయటగుకె | లోపలికరుడెం
డువిషమలోచనమూర్తి | జూపెదననిసుమరలం | బాపికోనచునక్షియు
గముబలిపించెవన్ | క॥ అంతకమున్నగుతకమ దాతగుడిచ్చినాదు
రూపమింతింతలు వ్రచ్చెలైపడగనీతిత రూపముబూపెదచ్చిలూ | భగ్గంతర
మందనేరునరుదాలయ నీ ననుసోమహధుడై | కలతువిరోధియుండుటయు
కాదెనిదరిశనమెల్లవారికి॥ గీ॥ అటుసోమన్నభక్తిహరుడుమెచ్చ బినులస
ల్లనుసోమన్న గనుపడంచె | జైనగీతినిబి జేశ్వరుడుసాక్షి | యనియింజేత
కడెమునకర్దపేల॥

వై జ క వ్య క థ.

క॥ భరమరియబరివళిగెయకు | బురిబరగున్వైజకవ్యబురహరుభక్తిస్ఫు
రదంతరంగయామ వరుదాదిగచారులుజైనవతనండునన్ | క॥ అతనుజీ
వగుడుజనులకు | బ్రీతనొకనాడువిందుపెట్టుటకుంబదా | ధాకేశయంబు
గచాకంబాతతమతజేయజనియహాతసమితిన్ | క॥ పిలువంగబోయిననాతని
నెలితపదాధకములుబూచిగవ్వలముగచా | హ్యులకిడకమన్నయిటరావల
దెయొక్కడైనభక్తవర్యుడువేగన్ | మ॥ అనిచింతానంతప్రభిత్తయగం నాయ
జ్ఞాక్షిమోలన్గపోధన వేషంబునశూనిల్యగని తాత్పర్యంబుసంరంభభీత్య
నురాగంబునుందడిం గొనగసాష్టాంగ ప్రణామంబున | ర్చినిజాంగంబుద
దంభిఁగ్రూలిబూసువంజేసిన్సమయిసతన్ | క॥ తదనంతరంబదపనిన్ | సదన
ములోపలికిగొంచుచనిభక్తి | బదపద్మంబులగడిగిద | దుదకంబులు గ్రోలి
యాననోష్ఠునీనున్ | క॥ ఉపవిష్టుంజేసికవలి | విప్రులహాశంబువైచి వెనవె
నబదిపక్వపదాధకసాక్షాం | భద్రాచలతపస్వికినిదనియ గావడ్డింపన్ |

శివశక్తియనుచుకొనెను | గొడ్డియపుండఁ సివపురుగొట్టుచుమరియున్ |
 నడ్డియమనుచుగొడుచుచు | నడ్డాడ్డనబుకనంకటిలోనన్ || క || ఆతరుణీప
 ణిఁ బుడు | వేతనని బుద్ధుల్యుడైనపెరిచి నివై | జీవగవాయిట సేయగనా
 ఁననిజాపుండెనుడనిలిగదకక || ఉ || జేనులసేతగాసీవడిచావకచూపుము
 పరిచాడుగా | గానితపస్వికన్గడువ | గానిడసెన్నడునెట్టిపిట్టవే మైననుగార
 గంబుగలదాతపరాజుకనీకుగాకయు | న్నెట్టుచాపసేమిపయెమ్మెబూడి
 గొట్టుజంగనుక || క || ఆలనిఁమ్మినవాయిలు | నేలంగలిపితివిచెల్లు కనకశిత
 ాన్ద్రాంఘ్రమొనూటలు | జాలుపదననుచుగీలుసమ్మెట్టవైచన్ || ఉ || దాని
 కను నంపనితకత్తరమండకయిందు శేఖరన్ | ధ్యాను సేయుచుడతను
 దాకకయిప్పరిగుఱ్ఱశృంగం | చైనకనన్దయాహాతులసందర దకగణా
 ల్లునెత్తెనిమ్మె నులకత్తుట్టినడమికిరిల సృక్తుమనిచ్చవెచ్చుచన్ || క || ఉలికు
 టికిఁ దుడుగెల | కలగలయగనుంగొనుచుఁ న్ను గాలగనగరం | బులనొడ్డి
 కొనుచువచ్చట | దొలగంగంతుగొనుచుదొన్వనబడుచన్ || క || లేచుచనొ
 కరొకరిముగము | జూచుకొనుచుభ్రామలకుచుజుద్రునదాకన్ | హఁదెడితి
 వనుచునెత్తిని | దాజరుచుచుననులెక్కి | ఎరుధగురుకుచన్ || క || గండులు
 గొండులుదురుచు | గుండుచుమొరబెట్టికొనుచుగోడుగడుచుచన్ | గ్రిందు
 లుసొచ్చుచు | పెంపెందుందరపిల్లుచును క్రట్లోగింగనుగొనుచుకన్ || క || వర
 యుచునొక్కరుడొక్కరి | మరువులుజూచ్చుచునొకళ్లుమంటలునుండంజెరు
 వలమునుగుచుపృథ్వుము | లరిచురిత్రాకుచును విహ్వలాభ యుగచుకన్ ||
 క || జినవెనుకకేగిజాగుచు | పంసుపటితపకర్కఫలము దలంపుచుజ | చ్చినదై
 నమేంనుచుచు | జినరాధుచుచచ్చెననుచుచ్చీచునుచున్ || క || పెట్టెలపెం
 బడినెత్తురు | బుట్టగాజూచివచ్చెనూర్పుచుగిరనుల్ | చెట్టులదాకిచికొను
 చున | బట్టిటరానిచూగ్గులంద సమరియున్ || క || తొల్లిపిట్టవృక్షేపిట్టారగించి
 రాచవెట్టికింబోయిన గట్టుపట్టిపెసెమిటిట్టనంబునం దట్టనెత్తింజెట్టి కొని
 గునిగునిని చూడుచుంబాడుచుక సోలుచునాలంబుసేయుచు బసనేయనీవి
 యంబు గనుంగొనియంబాలవారు వడుగకడకుంబొచ్చనిచాటుచాటున | వ్రే
 యువేట్లతనిం దాకకజోడుచు | పాలునీనకలనియొగఁబుల వారిం దాకుగతి
 వైజువ్యమీదంబడు | వేట్లువైకవ్వంగాకక యెఱులదనులనికూలముల
 గలవొకరికిరిట్టి వేయునుఖుబులై తాను గానొప్పికొట్టవేకన్ ||

సీ॥ ఆచార్య మనిపోయి యగడి తెలో గూతె శ్రీచంద్రము
నిపోయివనదియొక్కెయ్యరికె । నహంతుమనిపోయియడవియందునగ
లనెడు పక్షేంద్రమాని మంచమక్రిందజూచారె । విభులేంద్రమనికుంచవిడి
చివెల్లెరాశేంద్రమానిమార్చమనింగె । నాజెనకులగురుడంతలో తెలిదొర
గెనట్టులందరుజడియంగనందునొక్క॥ గీ॥ జై నకులసంభవుండువైజకనుజూ
చిధీగరిష్టుండుదలపోసెదేవదేవు । మహిమ గాబోలునెడియాలనగు గొట్ట
వద్దనుచుమాన్వియడ్డుంబువచ్చెంత॥ చ॥ వెలువనియుపవాసబడివెగపాదేచ్చి
నజాడజాటిపట్టులువాలిబోవ జై నులుగమన్ కెరగందరి వై జగవ్యసాగ్నబోవ
భక్తిష్టమరిమానుగగాంచియుగానన । ట్లలనుటబట్టి జ్ఞులసంపదత
లగందికుందగ॥ చ॥ అంతియకాదువెండియను॥ చ॥ జనులకుమహాకట్టినవి
శేషపదార్థముమున్నయొక్కభ । క్షునిడిచారి నెన్నుడికిదూరమవైపియెన్ని
భంగులన్ । నినుచుననేమినిచ్చయమునీచెనమాకునుటొకప్పుడెరస । జను
మేడకైవననగాంలేని శాంతమువ్రావుచున్ । సీ॥ వెనకనెన్నడుయల్ల వెడలి
యెరుంగమనడగులు దడబడనడచినడచి । యేలేంచుచుక ధిఃడితల
యొకవనదినిజనుచానతిదివుటగాంచి । జై నాలయము శివస్తావంబుద తొల్లి
గాంచియెరుంగనికారణమున । నదిశివాలయమకామిదినెంచి హరిశర్వశాం
కరీప్రాణేశశరణమనుచు॥ గీ॥ మోక్ష్యగేబుఫాలమునశేచిఃత్రొనిగుడిజొచ్చు
మాతలోనకూలిపాణి । జై నరూపుగాయశతఖండలగ । దశ్యులతనాన
లిగభాతివెలసె॥ క॥ ఆలింగమూర్తిగనుగొని యాలింగమాచరించుచు
గమునేలన్ । వ్రాలబలుమారులొక్కచు । ఫాలాత్ములకుకాంతసహివ
జితశయై॥ క॥ పతిశంకరభక్తికివిర । హితుడైవిడిచి నతియు ఏమేళ్వసు
గొల్వక॥ వెతమ నీనర్దసికిజను । సోహభదపదఃబురిదియనియట్లున్నక॥
క॥ మనుచునిభాచులునాలాయని । యునుననసూయఁయును వహింపనినొ
ల్లనితమపతులదొరగిం । భుగొలిచియుకాచెకసరి మే మునునెరున్॥

చిలక వ్యకథ.

చ॥ ఇలదీలక వ్వూవెలయనింకమహేశ్వరపాదభక్తిం । దొలగనిభర్త
పొందుగని ధూర్త శిఖామణినాడ భాగ్యపై । నలగిడిది పురాడయిననానవ
యాచితగాచిమారణి । న్నలయ జొచ్చిడా గెరజ నీకరశేఖరఃనట దిక్కు
నన్॥ క॥ వెలువెంటచేనినెటియు । జనుడెంకిన హేమపదకింకరటయె

డాగెనవనికొంగుహస్తం బునదివియునుపురుషభావమునపట్టెన్॥
 క॥శివభక్తిఃప్రముఖిని భువిలోననువిందుమెపునుబుధజనములచే సవిశేషభ
 క్తితైజస । నెవముంగననయ్యెనుకనిసద్భక్తుల్॥ క॥ వైతతతులైతనపుర ।
 ఒనములుఘేయనుచువేడ్కజయపెట్టగానా । జ్ఞులువెరగంబవైజా వ్యచుతిం
 చినచిత్తార్థవాగ్దేవభక్త ॥ క॥ ఆవైజవవిర్భుః । భావంబుననుదయమా
 టునిపలిగెపురికా । చేల్పండువైజరాధుడు । నావెలసెనుంగమునువినవెహీ
 నకిం॥ క॥ శన్నమహాత్ములశౌర్యము । లెన్నిగలపుజెప్పనేటికినేడావన్నగ
 ధనుండుముదిశెను । తన్నిజనునుభక్తిచహిమదరగెనుశైవుల ॥ క॥ చిటిపుటి
 మీసమయముబుడు । పుటకంతటివారుచలయుఁగొమ్మనవలది । ప్పటికిమేమె
 జాలుదుముడత్రుటుచగిన్సర్వరాభావులగుటక॥ గీ॥ అన్నుగొనిమీమతమ
 యాదికాదియనుచు । చనటిజలబల్బలూరవాడునకుముమ్మబిలచి మూర్ఖు
 నగాదనిగెలిచివచ్చుటేనుకవె । యనినుతియువాడిట్టులనియె॥ చ॥గతబహు
 భాషాంబులనకాలముగింగడవంగనేమీ । మతమయరాదియని ప్రథమం
 బుప్రమాణము జూపీనుమ్మల । జ్ఞులుగుజేయుమవ్విధమునేయన శక్యము
 యేమానము । ద్రితముభతస్వసింహటయదీర విచారమునాకుజూడగక॥చ॥
 అనవినిరాముతంజెయిది కాగ్రహజైనినకోరజై నమీ । ఘనజినవాధమందిర
 ముగగ్గులకాడయిమెల్లమీజినే । శుచితలనైయ్యగూలుటయనుమ్మనినర్చిన
 మట్లుగూర్చుకొ । మనసిజ్ఞైరిబంటవెయనన్నినిజైనులునట్లుకాకనక॥గీ॥ వా
 రుదానుహరిమనసకింపునవాడు । వచ్చునంతలోనవసదిజైన । ప్రతిమరూ
 పునూగుప్రయ్యలుగాగూలి । యున్నజైలువెరగునొందిరపుడు॥ క॥ నిజవ
 కపదునేడునుచననిలగనిం చీప్రోలిసట్లునిఖిల్వార్తతులకా । మనుమిడిజయించి
 యుటునినుడనియెయ్యెకాంత గాముడధికంబలుకున్॥ క॥ ముదిలంజతోల్లిదన
 కున్ । నిదురకుఘోషయెల్లలనెదొంటిధల్ । సనువరగబడలెమొరటదవం
 కయబంటనాడుడాగెనగుచే॥ గీ॥ సేడశిరమిచ్చిక్రమ్మరనేడబడయుటికియు
 జిత్రంబెయ్యెన్చిత్తవాధముడ । యిపుడుశిరమిచ్చియేగించియేడువాళ్ళమీద
 బడయుదు శినిమూనుమెచ్చిబొగడ॥ మత్తకోకిల । ట్లజైననివాస ముండును
 ఘండకుండగజేసెమాం । కొరికొల్పెడుజైనమూర్తులరూపుమాసినగాకమిమ్మీ
 రసంతసనేమిజేసిన నేమిపెద్దంకంబునాన్॥ క॥ జినులాతనికొడబడికడుఘన
 మునొకవలముగట్టినిచిచిర । ట్లనబసపన్నయంతద్భక్తవహామునురా

వతం దెకడకొలుపుండెన్|| భూనాయకండునొకడు | దానివిజ్ఞామర
తీనతనిచార్వములన్ | మానుగనిచిచిద్రజల | యానిగజిజాడవచ్చి
ట్లున్నతరిన్|| సీ|| అఖిలజనంబులునాశ్చర్య వచదంకకత్తివుచ్చక
యంకగాని రీతి | చిన్నవత్సవమోముశెన్నగ్గలింపంక భక్తగణమలకుభ
మ్రమెక్కి | యరులుబెగ్గిలనార్చియసిగుత్తకన వర్చిత్రమ్మోడాచేపెన్నెట్టి | యాసురంబస్థి
యొనమిశిరంబట్ట బాపిడావలచేతబట్టికొన్న|| గీ|| బసవజేకాంతరావ
బ్రస్తుతించె | నఖిలభక్తులుఫేయంబునార్పదొడగి | రసనినాధుండ
దలయూచిహస్తయగము | ఫాలపట్టికజేర్చినమోలలిం | క|| పారులు
శెయివెట్టగవా | ద్యౌరవముమిన్నుమన్ననద్యనగనటనా | ట్యూరంభ
సంభ్రవంబుల | భూరిగతంశెలగటకపురవీధికలన్|| క|| కుడిచేతశాత్ర
పద్మము | నెడపకరంబునశిరంబునేచారంగా | నదుగూ
మిశిలములకు నెడబడితండ గనచదత్తస్తలులన్|| క|| తాలాస్తా
లనహస్తము | కాలమెలిగిత్రొక్కచుకడకారమునదన్ | వ్రా
లితరణనుచునిల్పుచు | నూడికపెడబొబ్బలిడుచు హేయ
మనచన్|| క|| భూకాంతుడువెరగందగ | నాకశ్యామ
ననేడహముమెగసిన | వ్యాకులతందొట్టిహరుగుడి | వాకిటికొ
వచ్చియల్లవారుకవిగన్|| క|| ఏకాంతవీరుడవగత
తాకికవర్తనడకర్మలంపటంహీతుం | దేకాంతరమద్యుడు
తోకాంపముగానవైవలొకమబలెచె | క|| జనులారనాయె
సర్వన | సుంరమగువతిశెల్లగదయంబందలిం | చిరుధా
తైందను | గనుకొన్నకలబంకముపైబెట్టెన్|| గీ|| టక్క
దెసకొయిచుంబెయెరిగియంగ | నట్లశిరమటతోడు
నదికికొనియె | హరుడుదైవంబనుటకు నేకాంతరాము | శిర
గురియైయతయులెన్నుచుగె|| ' || ఏకాంతవీరుడవగత | తాకిక
వతానుడుకొంబులుడుగునే | యొకాంతరాముచేకల
చేకాంతములయెగ్గవూచితోకమలందున్|| క|| ఘనపాత
నలగుదచ్చుం | గనగాదుముట్లుకడనుగంబిడియొనాయం
| చుచుజిడుబొగడిబయలే | ఘనలేపనశేకిచ్చి కవచబడు
చున్|| గీ|| భక్తసభామోలనియిండ్లబోలు | యెల్లిఫలకంబులం
దెల్లనచ్చమెత్తి | యార్చిపెడబొబ్బలిడుచుభక్తశైల
స్థ | లంచితంబుగనాశ్రులియంగగమునిచె|| గీ|| సంగ
మేళ్ళొన్నశేషంగగ | బసవజేకాంతరావగ్రుచ్చి
గొల్చి | బరమదత్తిన్నభవగొట్టి బానుతనపాలశనియింబి
యొండనామానవృత్తి|| క|| యొకాంతరాము
కడకినవాకాంతంబుదవ బాయనహ

ట్టణమున కరిగి శివరాత్రి శైలిండునర్థితోడ గట్టిదిన మేగు దెంచుడు యవని నాథు
ననుమతంబుబోయెదనంచువచ్చి క॥ జననాచుకసారాష్ట్రంబున జాగరణ
బుజేసివునరాగమనం । బాసరించెదపేరగమ । యనవిజ్జలుడిట్లుబల్కెనాత
నితోడన్ క॥ పనిచాలగలదు నేటికి జనరాదు కొట్టరులకటాజదివితుడ౯బ
ల్లనువేయింపగవలయున్ । జనునెయిరు దెనలకొల్పసాగింపంగన్ క॥ బా
లింతలంజగతిహా । యూళిగమునుశ్చభుభక్తీయ క్తియునడుపన్ । బోల
దుమాకొలువించెట । జాలించితి నని । జనుమున్నవృంద డవై క॥ కాదేని
సారాష్ట్రంపుమ । పదేవుడు పశ్చిమేనియర్చింపుమునో । రాదిప్పనిదప్పిం
చను । మాదరిమతి లేఖవ్రాసు మనమిదిలాక్షా క॥ పరవాదులదర్శిం
ల । సరపతిపోవకుమనంజనుకనిలిచిమహీ । వరుడుమదలించి టుకగ । నరు
గుటమాఖ్యంబుగాదెయతడన్నగతిక॥ క॥ నృపుడాడినట్లసారా । ష్ట్రపతి
యొచ్చుటికివచ్చుజనదేకున్నం । గృహననుదనయున్నకడకు । పుణ్యతగొని
పోవుగాకనియతిచెరుచునే॥ మ॥ అనినిశ్చింతతనున్నయాభునుగదాయకసో
మనాధుండుచ । య్యనమహేశ్వరుడూతవందమునహస్తాబ్జంబునకనందికే
తనముక్తవ్రాసినలేఖయన్ వెలయనుద్వల్లిలనేతెంచిధా । న్యనికాయ్యాదికృ
త్యంబునన్ మెలగుబాచామాత్యకెంగెలిక॥ క॥ అలేఖయిచ్చిసారా । ప్లా
లయిడిచ్చటికిదానియరుదెంచుచుజం । ధూలగతిం జనుమనినను । వాలా
యముజేసిపంపవచ్చితి ననుడుక॥ క॥ ఒకపూటలోననిచటికి । నకటిలగతివ
చ్చునమాగమమునబా । యకయుండెడునాపెనుగా । దెకోటుచుదీవియిం
పుమాప్రదేశమునందున్ క॥ ప్రత్యక్షంచొననియత । డత్యక్షతమైవహింప
నదిగనివారల్ । సత్యముగసోమనాధుండత్యసుతాగి మునయిచటికరుదెంచు
జాడీ॥ డి॥ రావణుమెచ్చిపోనిగతిరాకటునిల్వదురావణుండనన్ । గావిలస
త్త్రపోబలుడుగానిశివై క్యదుగాడుశూలిధాక్తావళిపెట్టుకెట్లగుతదన్యకున్
సులభుండుగాడుముం । బోవదెభక్తవత్సలతనూలోగనగుండాయుడు
బ్రోలికిక॥ క॥ పడివారిచందమునని । కడకున్జనుదెంచినతంబు బోటుట
మీ । మృదుడటుగాదెహమింబడిన్ద్రశ్యమాటకుంబ్రభావమునన్ ॥ గీ॥
చ్చిలేఖచేతికిచ్చిబాచార్యుతో । నెల్లిసోమనాధుడిటకువచ్చు । ననుచునానతి
చ్చియంతహితుండయ్యె । శిభుడగుటకేమిసంశయందే॥ వ॥ అనియట్లు
కల్యాణకటకంబునంగలసకలజనంబునున్గింపనగ్గలంబయి క్రమ్యతసమ్మదా

శృంగసందోహంబులంకపోలఫలకంబులలంకరిపుడు శిరసావహి చివురంబి
 వ్వశోధనాభీష్టంబుగావింపందగువారలంబెచి బాచరాజన్యుయు చితకృ
 త్యంబులంబరగుచుండనినుండస్తగిరి శిఖరిశిఖరాగ్ర ప్రసరాస్త్రసహస్కుండ
 గుచు నిశుడనంభ్రమప్రమోదంబు లాననాంబుజంబులం బూడిజూపనాఁట్టి
 గంబురంగల ము నంగమదభంగుభక్తిపుంగవులును బసవండుచంగన్నులపం
 ధుపయ్యయిండి యాటలంబాటలంగాలంబుగేలగఁగ్గ గడుపుచున్న సమ
 యంబున॥ మహాన్రగ్ధర॥ అదేవ ధ్యేన్వధ్యేరాదివ్యపథము సెసంహారావళు
 ల్దృష్టిపొన్నన్ । మదమద్యత్వప్తవార్ధ్యన్మతరవగతితోనాకవాద్య స్వనింబు
 ల్ । చదలన్మోముంగసారాష్ట్రప్రతికడకకగొట్టుపెన్ గాడెక్రిందన్ । వి
 దళద్భూభాగుండయి నెగడెదెగడెనల్ దెసలోలివడకన్॥ ౩॥ సిగ్ధరావయ్య
 గారుశ్రీశైలమునకుదాసరిగిప్రాథకనజేసియాశ్శువుకి । శ్రీమల్లికార్జునస్వా
 మిగొంపోయిరి కాని యీబాచప్రధానుకరణి । తనయున్నకడకగొట్టునసీ
 శురప్పింపనేరదైరిపుడితడూరెరుంగ । భోరునరప్పింకెసారాష్ట్రస్రామేశు
 నిట్టివైష్ణవులెందు నేనిగలరె॥ ౪॥ యనినుతింపంగపిరివిజ్జిలావనిశం । డరిగిజూ
 గిలిబడిమొక్కనతనిమంత్రి । వగఁమునుభటవగఁంబువరుసమొక్కె- । బా
 చవిభుప్రస్తుతింసేనాబనవరాజు॥ ఉ॥ కొట్టురులోనిగావియలగొట్టుననుబ్బు
 ననేలమట్టుగాగొట్టికనధకానప్పటికెక్కుమభూములజేసివైషణి । ధట్టునువ
 ర్ణ శోభితకథామముప్రేమనమర్చిచుట్టునం । బెట్టునుకొటగోపురముపెద్దగ
 దీచెనిమేడమాత్రలోనీ॥ ౫॥ అవనిమోడ్డలదేవుణాచయ్యనడక । భక్తికెల్లి
 నునెల్లదైపరగనన్యసమునుకోలాహలండ్లనివైపులతని । బొగడవినినైపకొ
 కనామఘావిభుండు॥ ౬॥ పరవాదీజనంబులు కొందరుగుడుకొని ప్రతాప
 నారాయణపురంబున బ్రాకారగోపురోపశోభితంబుగా నొక్క గుడిగట్టిం
 చియందుగోవిందప్రతిమగావించి మంచిమహారత్నంబున ప్రతిష్ఠసేయనను
 రాగంబున నఖిలనియోగంబులుం గొలువ దానచ్చేట గొలువిచ్చియున్న
 యెన్న రేంద్రుండందరుంబాచి బాచిరాజచటికిరాని కారణంబేమితాశివభ
 క్తుండననియో యిమ్ముహూత్సవంబు చెల్లుతెరంగెరుంగడో యెరింగిలెక్క
 నేండ్లడోమాకొలుపుచాలించెనొనేల నిట్టియెడ్డోలగంబునకు రాకుండునే
 యని ఆగ్రహించి పలుకువిజ్జలునకు బసవండ్లియై॥ ౭॥ చెప్పినయండిగము
 సేయక । దప్పించెనొచ్చిముననుదలంగినినియన్ । పిచ్చేమిజేస్సుమాతని॥

యిష్టసుఖోపేచిమించియిట్లాడుటకుకాక॥ కరలింగనిష్ఠులగుశివ । శరణు
లుబరదైవవిశేషశరణుములకువ । త్తురొచ్చాత్తురొక్కన్నులజా । తురొచ్చెవుల
విందురొవారితోవనమతురొ॥ గీ॥ హరునియడమవంకశక్తిబయలుం । డంగ
నచటదక్కదక్షిణార్థము । నకుభృంగిచాధుడేకలింగవెలుంగ । మొక్కెన
నగనింక బెక్కులేల॥ శా॥ ఘంటాకర్నుడనంగశంకరునిభక్తిశ్రేష్ఠుడొక్కం
డుముక॥ ఘంటవీనులనంటగట్టుకొనితద్గంభీరరావంబుమి । న్నంటకప్రమాం
యంగజేసియారవశిలన్యధావనముత్ । వింటంజేర్చకభక్తియుక్తిమనసంజెఛా
త్రిపైవెండియున్॥ గీ॥ అవనినరవత్తుముక్తుకార్యుడగుచు । వెలయుమహే
ద్రమంగళమచపురమున । నెలమిలింగైక్యనిష్ఠావిష్టుడగుచు । నతనినియమం
బుజెప్పచోగ్యంబునవె॥ మ॥ తనప్రేమలక్ష్మిపరదైవనామమనముద్యల్లిలబే
ర్కొన్ననె । వ్యసనైసంగలవృంచివైచునియతికవతికలైచుండంగనా । తని
గేహంబుననొక్కబ్రాహ్మణుడురుద్రంచాస్తవర్లింపుచుం । జనుదేరంతకుద
పుట్టుశుండగుచుభిక్షుండేహియంచున్వెనన్॥ ఉ॥ అక్షయసంప్రమోదయు
తుడైగృహిగావునభైక్షకాంక్షకీ॥ భిక్షమువానగొంచుజనిబెట్టగనొంటు
డునన్యదైవనా । మాక్షరముల్వచించెనుధరామర ముఖ్యుడుదానికల్గిత
తుకాక్షికరస్తలస్తగితగుర్వగుద్యుక్తవచ్చెబచ్చినక॥ చ॥ అదిగివిప్రతల్లతగ
వారడిబోవనుభిక్షకునీనిజా । స్పదమనకేతెంచినద్యుజ్జామునికన్నముగలైసే
నిభిక్షదయచుబెట్టగావలయునల్లరయంచున్ । లేదుపొమ్మనాగదగవుగాక
యిట్లుమిడుకంబడివాతవధింపవచ్చునే॥ గీ॥ అవనిబ్రాహ్మణానహంతవ్యయ
నుసూక్తిచెప్పజేసెవేదమొప్పజదువు । వనిదేవుజెప్పనరియమయనచిత్తు
డతడుధన్యుడగునెయకటకట॥ చ॥ అనిమదిహారగావగచియందరుగుడ
ధరాధినాధుజేరనరిగజెప్పినన్ । విధరావరదాయనవిల్వబంచినప్రసినిటులే
లచంపితివిబుద్ధివిహీనతనేమిదన్వజే । సెవతడుదప్పుగల్గిననుజెప్పముగాచెద
జెప్పవేనియున్॥ చాపదము॥ సరసరనిను చంపెదనన్న । నరవరుగన్లొసినవ్వె
లయంగా । నరయబల్కెభయంబించుకయంబొరయనినెక్కడిబొంపరిబో
వక॥ గీ॥ చంపితినికొమ్మెల్లైచంపదగిన । యట్టిదప్పనుచంపినయన్నిధం
బు । శంభుడయెరుంగుననుగావజంపకతక । యతడుగాకేలమిదేతహతుడన
గుదు॥ క॥ అనవినిజనపతియిం । కనితనితోబలుమాటలేలధాత్రిసురుజా । వు
నకున్సతిగాజంపుం । డనవుడునారికలుగొంచునరుగుదెరువునన్॥ చ॥ హ

రునిలఁబులుగాంచిదనియెబ్బయెం హరభూషణంబుదు | భారమదవత్తు
 దైవరమపాతకుతోసరిచంపబంచెన | న్నరకదురాత్ముతోడసరినాకునుజా
 వవచ్చునయ్యెనా | శ్వరయనుచుగగరద్వితయిసంభృతతాళములిచ్చు
 చుండుగన్ || వ || అప్పుడయ్యమరాజులింగస్వకంజారియిచ్చమెచ్చి || తే-గీ || అ
 న్నదేవాభిధానదురక్షరములుబలుకుభవితోడనినుమహాభక్తు నెట్లు | సాటిసే
 ఁంగదగునంచుమేటికరుణ | దనదువత్తుంబుచొరచొర మనుచుడెరచె || చ ||
 అరియమలింగగర్భముమహాప్రమదంబునజొచ్చియుత్తరిక | నరపతిసేవకా
 శీయహినాఁడుకథామనురంబుజొచ్చెనం | చురువడిగూడరాగగనియుగ్రు
 నివెచలజొచ్చువేగనం | బరముచొండుమూరెడహిమండనువేల్పులజిక్కి
 గ్రక్కనన్ || క || నరవరమాశీకభక్తులు | వేరవిడిపరదైవతములవినినొల్లమి
 కి | గురిగాదెయ్యరమాఖ్యుల | వరదివ్యాంబరముగానవచ్చుటమరియున్ ||
 వీరశంకరయ్యకథ.

క || మనుజేశవీరశంకరు | డనవెండియునొకభక్తుడవనివెలయుత | డ
 నశోతమువినుస్వప్నమం | దైననునతేండుపరదైవములన్ || క || తలపడుము
 ట్టునుతోడం | బలుకడిదియనితిగాగబట్టినడచునాతలపొకబౌద్ధునిసంటం | గ
 లగనిమేల్కొనినిచారకలితాత్మండ్రి || గీ || అంటగారానిబౌద్ధునిసంటుగొన్న
 తనుచుదలపోకుకుమట్టినఘటంబు | దాసిగాల్పుటమొందునుదగవుగా
 దె | చుచుకృతనిశ్చయుండై యామణంబు || ఉ || శ్రీవగసీమకేగి యతిశిష్టత
 రంబగు, టకేశ్వర | ప్రానమునన్జ్వలజ్వల సతత్వమహాయనపాత్ర | లోన
 వాసీనతనొందివెండియున శేషతరాయుధకృత్తగాత్రుడైభానుజవైరిసత్తు
 పునుబాత్రతగాంచేవంజకస్థితి || క || కావునకూడరపర దైవావలిజా
 డంగబనగనంటకొదగమా | శైవులకుంగనివానిని | యివిశ్వంబెల్ల నెరుగ
 నేటికిజెప్పన్ ||

శివతెంకమంచయ్యకథ.

సీ || మురియునుశివతెంకమంచయ్య యనకరకంఠభక్తుడుశ్రీకాశీలాస్స
 మనుచుండుకనుదినంబుసమితనపువేళ్లు భండించితక్రియుక్తి | ముప్రొప్పు
 జ్ఞబూజించిముదమునుబుడయె భూజనులువిస్మయ మందిసన్నుతింప | న
 టగొన్నిదినంబులధిగమించగనంతన భవభక్తావేశమంగించి || గీ || శంకరిగ
 ద్రావిపరవాదిజనులునుకు | గొయ్యయేనుటెక్కెమెత్తించిగోపవాహు

డీశ్వరుడకతకవీరమాహేశ్వరోరు | పదమయు త్రమమసినిల్ప బరులుగనలి||
 క|| వడిబనిచక్రగాధరు | గుడికడపెనుగుంపుగూడిగూర్చుండిముదం | బడ
 రగవాదంబునకు | స్వధుభక్తునిబిల్వబంచగుద్యద్యములై|| చ|| పిలిచినమం
 చిదయ్యెననిపెద్దయులేడొకమంచనాంహ్వాయం | డలరుజవంబునంజనుడు
 నన్యమతుల్మదశాస్త్రప్రదతుల్ | వెలయుగనెత్తినారొగినవేసరకందరక
 స్నియుక్తులిం | పొలయగజెప్పిగెల్పినిగమోక్తులు సాక్షులుగాగజేల్పుచు||
 గీ|| అట్లుగెల్పినపరవాడులంతబోక | చదువులునుగిడువులును నింకజాలుద్య
 వ్త | మొకటైననుజూపగ నొత్తుజేసిగెలుపు | నిజమన్నమందయ్య గెలుపున
 ట్లు|| క|| మీవిష్టురితనయంతన | మావిశ్వేశ్వరునకుంపమసృష్టితేయం | గా
 వడినడిపించెదమీ | గావలయునుజూడుమన్నకథలేమిటికి|| వ|| అనిపలికి
 యాశివలెంకమంచన పంచశరహారు శరణులశరణంబులారతకరణంబు నన్న
 రణంబుగావించి చుట్టరించినకు నుద్దేశించిట్లుయె|| క|| ఓరోరికృష్ణవి
 శ్వా | ధారుండగువిశ్వపతికిదండముబెట్టె | గారారమృతయపుడ | వారణగు
 డివెడలెబుడమివడవడవడంక|| గీ అట్లువెడలిమంచనా రాధ్యులకుమొక్కి
 యంతనివెంటనచుచున్నట్లునయను | జూచిపరసమయలుస్వకుచు నగ్నిట్లు
 వడినడిచిరిచ్చిపతివరుండ|| క|| హరుభక్తిసంయుతుడై | హరిసిగతివిశ్వవా
 ధునగ్రమునకును | ధ్వరగతిపడిపించుకపో | యిరయంబున మొక్కజేసేనిల
 యురమంటన్|| వ|| శివభక్తప్రభూర్మణునుమాట యోటుపడకుండనాకుం
 డలీమండలేశశయనుంమంచన పండితులుపంచిన బనిసేసిబ్రదుకుదనని వచ్చి
 భక్తిశిచ్చరకంటికి మొక్కియొక్కడనచక్క జాగిలంబడిలేవక చిక్కియుం
 డుట నేడునుండెల్లంబకాదెవాదులు నెత్తనత్తువలేక చూచుచున్నవారుగా
 వున|| క|| హరునకుబ్రతిలేమిటిని | హరిరూపమసాక్షిభక్తులలిగినజడుగూ
 ర్చిరయేనిబ్రతుకు హరియింద్రరవిసుధాకరు లకువినుధరణీనాధా|| శ|| శం
 కరదాసిరాన పరశంకరమూర్తికలండతండు లోపాంకితదృష్టిగల్గొనినయా
 త్మమాత్రనయన్య దైవమౌ | బొంకముదూలివెయ్యలటు పృథ్విపయ్యు
 డునిట్లుధాత్రిని | శృంకతసంచలింపగన సహృతబల్లహుసమ్ముఖంబున|| వ||
 జగదేకమల్లడనువా | డగణితమాయాబలాధ్యుడై తొడరినన | జగదీశ్వర
 త్సమయులు | దిగులుకుడువమిగులకోపదీపితుడగుచున్|| క|| పాలాభిలంబు

హార్యజులహారునధికారులమ్మువురును । వేదవాహ్యులకతలేవీరలెల్ల॥
 క॥ ఆయేవురుకర్తృత్వం బేయెడధరియింపలేమియీశుభకర్త॥ తావయ
 తనములుదర్శనములు । నీయిలనిరుమూడయగుటనిదియె నెరుంగలే॥ క॥ వి
 నుడేకియేవరుడ్రో । యనుశృతులశ్శకుని శిష్యులట్లితరునిశి । పౌనోగముమ్మ
 లదైవములన । జనపదవ్యాతములగుట చాసోముఖుచేసే॥ క॥ షిట్టిదైవమేని
 మలమూత్ర । తతకినెలవగు నెడలముదైవంబేసెం । దగవగు శిట్టికాటాట
 యతిమరునరచేతిగుంట యడమునాగున॥ నీ॥ అనలయైవలంబగునెని
 సర్వభక్షకుంజన జనుచేసూండులమున । గరువల్పైవలంబు గాలిలంబుతమ
 దిక్పతియైయొకరిదెసనయొసేసి । యాకాశమదియైదైవమంద మేనెయొద్రు
 యంబునొందునెప్రమదాశితేత । కవలాప్రభులదైవములనవచ్చున సంత
 తాటనపరిక్షనియతులను॥ తే॥ యాత్మయింతటికికర్తయైయొసేసి । పౌర్ణ
 దుఃఖంబులకుజిక్కిరుజుగుచున్న । యిన్నియును దైవములయొసేని యొట్టు
 కొకటి॥ యొకటిజనియించె జన్మజనకతలెయనీ॥ నీ॥ కాకయొకకుగతగ
 ర్మ్యంబు మయ్యనేకర్మంబుజడమిదిగాదుగత॥ యెల్లంచుయెయిమీనోసిన
 వాని కర్మంబుపరచునొకతలగలదొ । లేదన్నద్రిపుటియులేకపోవలయును
 గలదన్నకర్మంబుకతగాదు । ఘనకర్మఫలముననుభవింపగజేయు హరుడు
 కర్మాధీశుడతడగతె॥ తే॥ కర్తకర్మచుయిదుసమఖంబుజేసి । దక్షసిద్ధికుం
 డునోతరీద్రీశిరము॥ గొట్టెనెట్టెనెట్టెనయొకటికోటనికినిహరుని । జేరలగవ
 చ్చునోయగిసికొనుడు॥ వ॥ అవస్థననుభోక్తవ్యం కృతకర్మశుభాశుభంబు
 నువాక్యంబు కర్మానుభవావస్థకిత్వసూచకంబుగాని కర్మత్వసూచకంబు
 గాదు అట్లునుండాకి (ఏకఏవదే (వోనద్యసాయా) యనిశ్చకికొటి జాటుం
 గావున కతకలతలకమదనమదమాతకయకాక హరిపురస్కరసురీతని యా
 పరంబునంబని పూసికొలిచి యుండుబతువులుగాని పశుపతులుగాని నీయం
 తృయంత్రణాపరతంశ్శ్రీంబునంగార్యకారణ ప్రవర్తకతులై యువాంతరక
 తలై చెప్పినబతులెయి వారుజెప్పినపనులటం దప్పలంబులకుంగతలగు
 దురేకతలుగావి కి మర్త్యంబునందూరము సకలదనంబులకు విప్రక్షణం
 గాదెలసి యుండునదిజెప్పెనవినుందు॥ వత్త్రోకిల॥ గోరబోవగగొడ్డలేటికి
 గోపవాహనుగుట్టులక । సారసాతమఖామరుల్ పరిచారికాకృతి గొల్చి
 యు॥ న్నారోవాంలగుశృచుట్టులపినాకినొకొడనైనX । న్నారోజెప్పడగు

ట్టులేల జనంబులెల్ల నెరుంగరాక॥ అట్లునుంగాక॥ నీసమాచిక॥ అప్రతిమా
కారుడగులింగమూర్తికి బ్రతిజేరించెడిహరినతగులెనయె । నిర్మలఃత్వనిష్ఠ
ర్మదేశునకును దుర్మలదుష్టదుష్కర్ములెనయె । శుద్ధప్రబుద్ధానరుద్ధదేవునక
ప్రళిద్ధబాద్ధనకుద్ధజినులుసరియె । జాపుబుట్టువులేనదేవదేవునకును వగవచ్చి
పుట్టుచైవతములెనయె! బ్రహ్మమాయాకారపకుపాశభతకకు బ్రహ్మవిష్ణు
పురోగపకువులెనయె! శంకరునకువిష్ణుకకాశభరునకు శంకితులై చనులెంక
లెనయె! బ్రహ్మయంబునొందించుబర మేశునకును తత్ప శ్రీయభీతులు వేల్పుబ
న్నలెనయె! అభిలగోళాస్మిండుగులింగమూర్తికినర్పించు నర్చకులమరులె
నయె నొసలయూడవగన్ను పసరించుహునకు రెండుకన్నుల వేల్పుతండమెన
యె! హాలాహలాగ్నిసహార సాహసునకు హాలాహలాగ్నిదగ్ధాంగులెనయె!
ద్రువుర వావవ భంగనిపురావిశ్రమునకు ద్రువుర చైతేయచాధితులుసరియెయం
భకముఖ్యచైత్య మివాసహాయనకు యంభ కాద్యసురభయార్తులెనయె! హరి
కమలజకపాలానిధిభూషణునకు హరికమలజముఖ్యసురలుసరియె । యావిర్భ
వింపని యట్టియభవునకు దేవకీపుత్రాదిదివిజాలెనయె । యభిలంబులోగొన్న
యట్టిలింగమునకు లింగమధ్యస్తుతాలెంగులెనయె॥ గీ॥ యెలమినశ్చేశునకున
నశ్చేశులెనయె! రమణసర్వజ్ఞశోనసర్వగ్నులెనయె! భూమిబోడ్డల దేవుతో
సోమనాధు! తోడనవత్తురే వెల్పుకూడగొడ్డ॥ వ॥ వెండియహారనశ్చేశ్వ
రభవపరశివపరమేశ్వర పశుపతిశ్రీవహాదేవాది నామంబులు దిక్కినవేల్పు
లకొక్కండకైననుంగలవె యెఱియకాదు(తద్విష్ణోఃపరమంపదం) బనవి
ష్ణురకుం బరంబైనపదంబయియు (పశ్యంతిసూరయె) యనకృతార్థులిట్టిమ
హాదేవుని భావంబులంగాంతురయియు వేదంబుచాసాదంబులు సాదరంబు
నంబలకావినియుచుగు మతులయియసచ్చాస్త్రంబుల శిష్యంబడ్డచందంబున
వాకుకాపాల్పిడొకరలంబోసిన వోపంబుననామమేసిన మోసంబునం
బొడమినమత్రిభ్రమణంబుననో గానికొందరు మందభాగ్యులు సద్గోచాహ్వా
లునగు వెడబంపు బాడలు దేవతాతారతన్యంబులు దప్పశిష్యుదురవసితవా
రలప్రచారణభాషణంబులు వినంబనిలేదు విడువుమనిమరియును॥ గీ॥ హరికి
పునభకవత్సమునద్యుతత్వమును । నిజంబుగగల్గినమనుజనాధ । వైవవరుడ
గుమాభ్యగుశాపమునను । బుడమిబదిమార్లుదన క్లెల్లపుట్టుచెవును॥నీ॥ సా
మంబునిష్ఠో పితామహోయనపితామహుని గుదంబునమాధవుండు । డతో

జన్మించి యథోత్తమజనునామమవనిలో బ్రహ్మతమయ్యెగాదె । యిదియేల
యదితికినిం వానుజుండునై జనసంబునొండడె శార్దూలపాణి । బాదరాయణు
డన బ్రభవింపడెకొరి ద్వాపురంబుననెల్ల వారువినగన్ గీ॥ నియ్యగమనందు
కృష్ణాఖ్యుడయ్యెగాదె । విష్ణునిలయంబునందుతద్విష్ణు పదము । గోరిభజియిం
చువారికిమారవైరి । యొసగువిష్ణుత్వ ముందుడురొక్కరొక్కరు॥ డ॥ ఎక్కడ
వట్టియన్ననగునీహరి బన్నములిన్నిబాములున్ । నీకగ్రమశానివాబలిమి సెండ
యొనర్పుటకానరేంద్రయీ । వాకులసాక్షియొక్క మునిపతమునన్నిననా
చ్చిమచ్చయె॥ ముక్కునబాయదెప్పుడు నరాధిపవెండియువనుమ్ముజెప్పెదన్॥
మ॥ తగదూర్వానుదురుక్కిణీముతముగాదన్ను స్పృశింపండిపె । న్నొగలంగ
ట్టికశాభి ఘాతములచేనొప్పించునీపుతో । తెగయంగొట్టుచుబండియెక్కి
దిశలందీర్చించుటల్ ద్వారకా । సగరంబెల్లనెరుంగుగాని నృపతీనామాటలేకా
దికన్ గీ॥ పుపమనుపమన్యమునిచుమాతపముజేసి । పాలమున్నీరుభవ్రజేతబడ
సీక్రొలునపుడు । లొడబడయాదీనారాయణాఖ్య । గళమననుబడమయడె
కేకరించి॥ సీ॥ హరినిజలంధరుండనురాక్షసేశ్వరు డలయించిచంపడెయంబ
రమున । జలజనేతృడుజరాసంధుచాజినినోడి కామించుకొనడెదుర్గములగ
ములు॥ యిభదైత్యముఖులుకైటభదమనునిబర పరెపలుమార్లుబరమునను
వ్యుగజాతిభండాలుమగు గార్ధభమున ప్రాణమువట్టివనండె॥ గీ॥ నవ్యశాస్త్రవ
కమునవైవవీపొంగి । చక్రమపుడువిరిచివైచిదధీవిత స్వన్నడింప । తెగడితన
మునయెరుగక తెగువజేసి । పారిపోవండె వెన్నుండుబందియగుము॥ క॥ సురబ
లమునసురబలముల్ । బారిగొనవిషమారగించిచరహుడమ్మతం । బురుదయ
నిచ్చిసమెచ్చురు॥ హరిమగటిమబోయియాడవయ్యెనుకాదో॥ క॥ బలిగిట్టిభూ
తలచిమ్ములగొన్న యథులబువలనమరవైరిభూ॥ వలయంబుగోలుపడిఘన
జలధిసారగవలసెగాదె జనులెరుగన్॥ తోటకము, అలికేదాద్విజపాత్యకుల
వై నేనగలంతయు నెమ్మిభ్రమింపం । గాలముసిండినగ్రకులనబోడె । వ్రాలి
ననెవ్వగరాముడుభూమిక॥ క॥ పోటరివిష్ణునిమాయ । న్నాటకమునకేలభ్ర
మసి నారోజములుక భూ॥ । రాటవినోకగనిషాదునియేటునగిల్గండెలోకమొ
ల్లనెరుంగన్॥ సీ॥ వెన్నముచ్చిలిపోయి వ్రేతలనలయించి రంతకాడనికొరకం
కలేక । నందికేళుడుతననాసానిలయవెంట వీడువండాతండ్రిక్షీదబార । హరి
దానదయివంబుననబలికయెరు లింగమాతిక గానగలేక మోసపోడె । హ

రుదేశుఁ యుగములనొత్తజనర్థి చి కొలువఁడెవేఘమయికుధరిధరుడు॥౨౬
 మస్సెఘనుబరిమార్చిమారవైరి । యంత్రసంతకదలఁ బ్లిన్పట్టజరితి
 కనుఁగిరిటికఁ ఫాలంబుగాఁదెహరుని । హరిలతికాంత రాశంబునందువెలగ॥
 క॥ శిరభాకారింబుననరి । హరిజిత్రవధంబొనర్చియొత్తనివర్ణం । బరుదార
 హరుడుదాబ్బుట । శరభాధ్యాయంబునంద జడువగవినరే॥ ఉ॥ అంగజవై
 రిహస్తమునచాదిన రాహముఁఘారదొంప్తిమొ । ప్పంగడివిక్రమాస్తిభర
 భంజనుకాస్త్రఃరోశమందుఖి ట్వాంగముభంగిమండువన జారిశిరంబుశివాం
 గంబుగా । నంగబడంగశారినియనఁబు మహేశ్వరుగాలవ్రాలగ॥ క॥
 వనజాత్ముడెవనగా । వినవచ్చునెహరుమమున్నువిష్వక్సేనుక । ఘనకూ
 లుబునబడబొడి । చినిగిక్వత్తినతదగ్రశీమన్నుండుక॥ క॥ అత్తరిగలకేతనగ
 తి । నెత్తురువరపడెనుహీనునిపక్షమునక । సత్తుగనితయగనియుకప్రే
 మెత్తహరింగర్తగాగమరికొందరిలక॥ క॥ సమధికరాద్రోదేకక్రమమునరు
 ద్రుండుహరిహరంతంబునవే । దములుమొరికెట్టవెట్టుని । సమయించుటహరి
 హరాశ్రిశంఘనకయ్యెక॥ క॥ పన్నుగయజ్ఞస్యశిరిచ్చిన్నంబనిశృతులమ్రో
 యశ్రీకంతుమయి । జ్ఞోన్నతిపురుషుంబొరిగొని । జన్మంబునవెన్నుశిరము సరి
 ద్దంపండే॥ ఉ॥ అరిమహాధ్వరంబుననుదాంధమునన్మరవైరిమస్తక । చేద
 మునొందఁదేహానిశేతనతంఁడెయనంగనేలగ । రోవ్దయులెవ్వరుగజహరో
 పహతాత్ములుగాకయతుండి । మేదిగవైత్యుంబిడిన మించెనురాచ్చితులెత్త
 జాలిరే॥ గీ॥ మించెనుహిమించినట్టిరించిమించి । పంచమశిరంబుదృంపడే
 సంచునుభును । హరిగమైకూతునరియింపనజునిశీవక । మభవుడేయడేత
 గమ్యగన్యాధుడగుచు॥ ఉ॥ అతనిమానసాత్మజాడహంకృతిసంగతినున్నున్న
 సం । జాతునిశేనుడెగివుడునత్యశలనుతుడాత్మహస్తసం । జాతమమిదిక
 త్తిధరకారియదైవభవన్నదచ్చుజం । బేతెరువద్యెనొమును జెప్పవినరేశి
 వకేతనంబులన్॥ భుజంగప్రయాతహ॥ అక్షయావలేపాధ్యుడైరావణా
 భ్యంఘమాదేవిగంపింపనుబొప్పింగికైలాసమక॥ మిదికైత్తంగసర్వేశుడంగు
 ప్తసందోత్తదేభితిసంతోభమెంపన్॥ గీ॥ మలహరునతోడమెండాడ్డిమారు
 మనలి । కంతుడేటేటగాలంగనరాచి । కాలుచేతులకైచంపగాగాదే
 నూలి । నూలమునగృచ్చియిచ్చులనురలుదలక॥ నీ॥ దక్షుడుగ్రొన్నినందల
 గొట్టుటకుఁసా మేషశీర్షముదెత్తుభాషలేలి । యభిలలోకా యుండనగు

దుదాననభృగుకన్నులుగెలకడెకాలగళుడు | శివదూషణముగేయచెడ్డ
భద్రండు పూపుపండ్లునుపోవబొడివెగాడె | అతినత్యమనజత్వా శ్రీమండు
దాననగాడ్పుకాళ్లునునరకంజెహరుడు || గీ॥ ద్రోహిదత్తునిచేరహతులు
గ్రహించి | తుడిచిదాహులుజింహలుగోలువడడె | అగ్నియనిమిషపనిచె
య్యినదితిముకుర | చెక్కుడెవీరభద్రండుచక్కగాగ || క॥ అమృతకిరణంబు
రణంబున | జ్వరదెవిధిభామముకురస్వహావన్ను | నిమిషంబునగోలు
డెను | జ్ఞమునకుదమరాకముగులసఫలతనొడగ || చ॥ వెండియుండె
ర్వంబునందిండికై యజ్ఞభూమండలందండతండంబులై యందుదుండగవుచే
ల్లులంజెండివైవంధెయంతియకాదతందెల్ల లోకంబులవెల్లి మువ్రుతలవు
నం బరతెందుగంగాకల్లోపినెల్ల సల్లనకరపల్లవా గ్రంబునంగబళించిజగ
ద్రక్షణార్థంబుగా నూళ్ళిగీళింపడె మరయునర్వ సర్వంసహాచ క్రధున్తాన
హస్త్రం పితంబగు శేషఫణి తే ముద్రికం గాలించిచిటికిన వ్రేలందల్పం
డె యదియునుగాక మింటిదెస నొండొంటిగూడకన గ్గుంటవడి పొడగట్టు
కట్టడిరకగనుల పట్టణంబులు మూషనొక్క పెట్టుచరిగట్టి వింటనంటుకొ
నుగంటులేనితమ్మ కంటితూపు మోరమంట పాలుకావింపడె యియా
నంగాక యు ధిమధన సమయసమద్యూత ప్రధాతభూతశేతో భీతి
మూల బగు సోహహలంబు జంబూధలంబు మింగుగతి మింగంజెయంతి
యకాదు అంధకగంధకుండు రుజలంధరవ్యాఘ్ర జటాలాసురాదల శంప
డమొత్తి మోదరలాడంజె యింతేసిపనులకుం గంతుహంతగా వలదతని చి
రుగణం బొక్కండైనను బుండరీకభవాండంబులు దివియందెట్టం జాలున
ట్టుగావున మాదేవులవేల్పు లేందును లేకధూరవణ యిక్కొందుజెప్పె
దనాకర్నంపుము || చ॥ హరుహోకబంధునిత్యుమమురాంశకముఖ్యులనిత్యు
తొటకున్ | సరియగుగావొకంసమురఘస్కరవాగ్రవణాస్త్రమస్త్రకో | తే
రధరణంబుదానదియకాడెతలంపగజ్జానకంబునం | కరుడశదియ్యసంహృతి
కిగారణమవుటకుగర్తయాటకున్ || గీ॥ అవనినాయకయశవన్ముడగు ముసేం
ద్రు | చేతశివదీక్షవడసెరాజీవనేత్రుడింద్రనిలంపులింగంబునెప్పుధక్తి | సజ్జ
నిడికొలుచుముప్పొద్దుత్రధశోడ || చ॥ హరిహరువేయిదామరలనర్చినసే
యగనదునొక్కంపం | కరుహముదకురవైనతనకన్నుబ్రియంబునదెల్లింపి
త | చ్చరణముబూర్పనిష్ఠునసాహసభక్తికినిచ్చిమెచ్చినం | కరుడొసగం

దేవక్రమునుకన్నునుమన్నిటియట్లయండగన్॥ వ॥ మరియు మత్స్యావతారంబున శ్రీవత్సలుండు లంకాద్వీపంబున కంకణాశృత వాసుకిమచ్చేశ్వరనామంబున ప్రతిష్ఠయె నర్చి పేర్చినసేష్ఠగొలువండె కూర్మవతారంబునం గూర్మనాథుదొర పాథోనిధిప్రాంతంబునన్నిభిభక్తియుక్తుడై భజయింపండె రామావతారంబున రామచంద్రుండును శ్రీరామనాథుసేతుబంధంబు మైసంస్థాపనంబుజేసియు పాసింపడే యంతకమున్నున నఁతుండునత్యంత తాత్పర్యంబున శ్రీరామంబున రామేశ్వరునారాధింపండే ద్వారవతనూరంత ప్రొద్దుగోవిందేశువినివే శుతుంజేసియాసక్తి సేవింపండే వెండియు యలంఘారబ్రహ్మేశ్వరుం బాదుకొల్పి పూజలసలుపండే యట్లయిరిద్రుండు నత్యంతతాత్పర్యంబున నిండ్రేశు నెడపడని భక్తింబూజింపండే వ్యాసుండు మహాఃపల్లంబునం గా శివ్యాసేశ్వరుంబెట్టి నెట్టిన దాస్యంబొనర్పండేవారు వీరనకసక్తలమును మనుదేవదానవాదు లాదిగావారణాశితమతమ బేల్లంబింగప్రతిష్ఠలుజేసి యాసక్తిగొలుచుటతేట బెల్లగాదెకావున భావభవభంజనుండు దక్కనొండొక్కర జేల్పులకెక్కడి కర్తృత్వంబేడయు పాస్యస్వంబతండయ్యితుండై యభిమతార్థదాతయగు నిధిసకలశాస్త్రపురాణాగమనిగమన సిద్ధంబు॥ గీ॥ అట్లుగాకవిష్ణుడైపండిధియెన । నేరకేమియు సగిరిప్పితార్థ । మమరమనుజదనుజయ్యోరిగాడల । కీశండియ్యెకున్న నీప్పితములు॥సీ॥ అక్షియుగంబుననర్చింపగాళి దాసునక కన్నులరాని సారదినోసగ । ననురక్తిశివనాగమయ్యకుబ్రహ్మసోమవారింబకన్నలవారికీడేభానునిసేవింప బోనికుష్టుమడంచినెనుత జేహముమయూసునకిచ్చె । బాణుడప్పుడుకరపల్లవంబునరికినతనికళ్ళుడయీ డెనంగజాలి॥గీ॥ దండగీర్తింపహరిచేతదలగనట్టి నేత్రరోగంబుహరియించెచిత్రమనగధూపమొనగినజేఘ టతోడగూడగొనివన డెయోహిళయ్యనుదనదుపురికి॥ క॥ అవనిందేవరదానికి । దవఃధియొసగండె బాసదప్రమికిమహిం । త్వపుడగుచుమిండప్రాణం । బవలీలకలాలగుంజయాఖ్యునకీడే॥ క॥ కరికాలచోడపురమన । బరగింపడెపైడివానప్రమథులువెరగం । దరయంబునదగనెక్కడు । శిరిగడ్డయొసగె బసవచైరమజేర॥ క॥ మునునిమ్మవ్వకుగానే । డినములుతనపురిగవనులుదెరపింపడెవ । య్యజ్ఞంమ్మయ్యచేజచ్చిన । వనమ్మగమ్మలగొనివనం డెస్వపురంబునకు॥ గీ॥ మార్చితోభయకర్మకుమార పాల ఘూర్ణరునితంత్రయతముగాగొనివ । నడె

యట్లపిళ్ళనయరారుయను। మహాత్ముగ్రామసహితం। బుగాదన్నకలపిఠాన
 డె॥ నీ॥ వరగొండ పెరుమాణినరులెల్లనెరుగంగ గొణిపోవడెతారకుధరము
 నకు। మోలబాడగమెచ్చితాళంబుగూడ శంకరుగానిపిడె స్వశ్రురమునకు।
 పోడశగణంబులసౌరదివీతంబుల నిలుపండెనేడునిశ్చయముండ। తెరసగణము
 లవీరభక్తిమెచ్చికైవల్యమునగడెగారవచును॥ తే॥ పొంచిచ్చగమునకైనిద్ర
 బోవకున్న। చెంచునకునీడెశివరాత్రిసేవఫలము। చర్మభక్తులకథనీట్టివెన్ని
 యైన। గలవుచానినయేటికిగణుతిసేయ॥ క॥ హరునకుసరిగలరనుటయును ప్ర
 రగగనేకాళ్ళవాదపరతయుహరినా। హరమయుడనుటయునజ్ఞత। యిరు
 నాఁగుమూర్తులునుమహేశుడనుటయు॥ క॥ దుష్టమనుష్యులలోకోత్రష్ట
 ష్టమహాభక్తగంఠితిబోల్చుటద। త్రష్టతరోక్తులువినుటయు। సృష్టిచాతక
 ములనుచుపేరరుశిష్టుల్॥ గీ॥ పిలువబంపంగనిటకురావలసె। నేమినిగలదు
 జెప్పడన్నభూపాలుడ। న్యమతులమోములుసూడనయ్య తగులువుడు। తల
 లువాంచిరిపెదవులుదడిసికొనుచు॥ క॥ గామబిడనట్లులందరు। మేమరచివ
 చింపలేమిన్నకతమతమ। మోములుజూచెడివాదుల। కామహితగొంచుల
 జ్ఞితాననుడయ్యెన్॥ గీ॥ త్రొవ్వడిగితార్కికులుకుక్కగానిదప్పదెచ్చి కొన్న
 విధంబైనదికుగ్రామాలి। బాచరనుమర్త్యమాత్రుగాబలకబోకి। ద్రోహమా
 తండుప్రత్యక్షుడుద్రుడతడు॥ క॥ కొలువునులిక్కునవెరసెన్। నిలచిలతార్కి
 కులుదానుబిజ్జలుడేగెన్। మలహారుభక్తులుబసవడు। నలఘుడుబాచయ్య
 నరిగిరాయ్లుబాగడక॥ య॥ ధరణిన్మోడ్డలదేవుబాచయవిచిత్రంబైనచారి
 త్రమె। వ్వరుసద్భక్తనభాంతరాళములలోవాక్పవ్వగావింపవా। రరయం
 గావినరంతకప్రథితవాహద్వితీతగ్రంథరాం। తరశీమాదృఢరజ్జబంధవిలు
 తద్భుంటాఘనెతాగరముల్॥ స్రగ్ధర॥ బసవశ్రీనామధేయ పరిమితమహి
 మాప్రాణలింగంతరంగా। బసవశ్రీపాదకప్రభవయ్యగళ సద్భావచాస
 క్తభిత్తా। బసవశ్రీమత్ప్రసాదప్రచురరసనిధాపానసంప్రాతజేహ। బసవ
 శ్రీలింగదత్తోల్పణకరణగుణ ప్రాణదేహభిమానా॥ క॥ నేదవురాణాగవసం।
 పాదితనుతసూక్తిరచితబసవకృతిసుధా। స్వాదసమకసంతతస। మ్మోదతశి

శ్రీమద్భక్త

వభక్తీలముక్తిచిలోలా॥ మూలనిశ్చలమయతవృత్తానద్వైతాయుక్త
చిత్తా॥ యమవియమసమేతాహారభుజ్యప్రభూతా॥ సమదతులమహిసాన

వచిద్వ్యస్తపాహీ॥ సమహితమహిమాభ్యాసంతతోద్బుధమాభ్యా॥

గద్య॥ ఇది శ్రీమత్పాలకునికి సోమేశ్వరి గురుప్రసా

దలబ్ధనిబంధనశైక్తియు కత్రివిధుప ర్తిబసవనా

చార్యవర్యసత్పుత్ర కులపవిత్రసోమ

యనామధేయ శివకప్రణీతంబైన

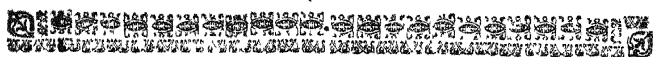
బ స వ పు రాణంబను

మహా ప్రబంధంబనందు

వష్టసుశ్వాసము

సహస్రము.

(*)

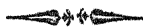

శ్రీ రస్తు.

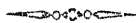
బ స వ పు రాణ ము.

సప్తమాస్వాసము.

శివ గమయ్య గారికథ.

శ్రీనందీకేశ్వరపదధ్యారా దీనాంతరంగడుబవిరహిత॥ జ్ఞానాం
వికసిర్మూలిత॥ సూనాశుకపాలకుకి సోమారాధ్యా॥

గీ॥ జేవమున్ను మీరుద్విపదగావించిన॥ బసవరితయేనుభవదను
జ్ఞ॥ పద్యహృద్యకావ్యభంగినానేర్చిన॥ యిట్లువిన్నపింతునవధరింపు॥ వ॥ మరి
యనుభవక్తగీమణిసమంచితకీర్తిః ధనుండుభక్తులం॥ దరుగొనియాడుచుండ
మనునన్యుడిలక॥ శివనాగచయ్యనా॥ వతలుచుదారమూర్తిః బసవప్రభుచే
బ్రణిపంతంబుండుం॥ దరుగొనిభక్తివృత్తిమెయినిష్ఠ ఘరాంబుధినొలలాడు

చున్ క॥ కడువేడుకనతడుండగ॥ బుడిబుట్లంబోవనట్టిభూసురుకెల్ల॥ నృధి
జుఁబిజ్జలునియె॥ కుగడుమచ్చరికముననిట్లుగూసిరిపెలుచున్॥ ప॥ వినుభూ
పాలకపెద్దభక్తులనుచున్ వేవేలచందంబులన్॥ వినుతెంచుకొనసండువారిగని
నన్ వేమెక్కువార్డించిబో॥ యినయొచ్చివృక్షముతోడనేగుడుచు దానిట్టిట్టిహ
డయ్యెన్వ॥ చ్చుచించెబుని నిన్నుదాయజనుడెందు॥ జేయుసిద్ధాంతమల్॥
ఉ॥ వారుపురంబువీధులును వచ్చుచుబోవుదు క్రొవ్వునన్చము॥ జీరికైనచే
కొనరుసెంబలిసెంబలి నారమాగిని॥ మారవిహీశయాపురము మాలల
పాలయిబోయెనింకనా॥ చూరమువర్ణభేదములు సాగుటయెగతి నీదుమేది
నె॥ గీ॥ రాష్ట్రకృతపాపమెందును రాజుజెందు॥ రాజకృతమువగుహిత
రాజీదగులు॥ గాన నెరిగింపవలసెదతెర్చుజనుల॥ శిశుయెనరింకీశన్న
జెందునిన్ను॥ క॥ అపనిజనపతిమనమున॥ గనలుచునసయ్యెలువగా॥ బం
పుడునా॥ ఘనునిశివసాగమయ్యె॥ దనయందలమందునుంచి తొబరిచరుడై॥
క॥ నడతేరగాంచివివ్రలు॥ కడమయొకింతయునుమాల గలుపంగానీకడకత
నిందోడుకనిదెవ॥ చ్చెడుమదిభయమింతలేకశివకముమీదక॥ గీ॥ నీవుబాడం
గనీరీతినేగుడెంచు॥ వాడుమాబోట్లనెరుగునేవసుమతీశ॥ శంకలేకయలేడువ
ర్ణసంకరంబు॥ నేయుచున్నాడుదనకట్లుజెల్లుపెట్లు॥ క॥ అనిపలకవిప్రవర్ణ
ము॥ దనపడినడలేరనతడుతనమోసలచా॥ చ్చినగాదనరిగిపెల్లన్॥ జనపతి
గొలుచిచ్చియున్నసమయమునందున్॥ చ॥ నడకగడాయనచ్చుశివసాగమనిపికి
నానంబుగా॥ మడిచినిజాంగవస్త్రముసమాదరణంబున బెట్టిభూపతిన్॥ బా
డగనిబిల్వనంపితి పిహామిపతిపనియేమినావుడన్॥ గడుకలుపింకిజలుడు
కన్నులంబులురాలగట్లనెన్॥ క॥ అదివద్యయవర్ణవిభేదంబులేవేదేడుపే
రొగన్నవియే॥ వేదములుచెప్పగమ్మిక॥ గాడెటకలబుమాగలపంజనునె॥
క॥ నీతలనపుట్టెనేవువ॥ కేతనసరిభక్తియిట్టికిల్గివచునకుక॥ భీజనింపక
యెట్లవి॥ నీతులమీరున్నగుయేనేవమకంబుల్॥ క॥ పండునెమీరుండిన
భూ॥ మండలిమోమోటకతనపరియొండనకి॥ స్లుండలుగాకనవిబసంబు
బలికెనధిపుతోన వార్యుడగుచున్॥ గీ॥ మనుజనాయకగోడగరమాచనాశ్వా
జెనటియుత్రమ వశజుంజేయదలచి॥ స్వర్ణభేనుగర్వముననవ్వనీతననిచి॥ దా
నిసిండగముగ్ధుగ్ధములుబోసి॥ గీ॥ పోయెబూర్వాశ్రయంబుచు భూతలేక॥
యట్టిగామాంత్యజకు మ్రొక్కియంతబోక॥ దానెయెరిగిదిగ్ధముల్ద్రావిర

దీయః । గాక యజ్ఞేనువును గడఖండలుగను॥ నీ॥ వండంగదరి
 గాడువడువునజెందుచు నొండొరుచే వ్రేసేయుబ్బు మీరి । పలతసోమూ
 మలబలగంబుభాగంబువెనుకచట్టలుబ్రహ్మవిద్యలపాలు । వాలంబునాధ్యయ
 నవర్గంబునంశంబుకోలెమ్మువేదవిటోక్తిసొమ్ము । బిరుదుప్రభాకరభట్ల
 యాధీనంబును రముషడంగాలయొజ్జసొమ్ము॥ గీ॥ పక్షివృక్షకరణమువారి
 పాలు । మారుతోకలునుజీల్లి గడ్డత్రేమలవంశంబు । పక్షిముకుటలుప
 ర దేశివరులపాలు॥ గీ॥ అనుచుగోమాన్యజేసిఫయ్యెట్టియూర । మాలలిలద్రాట
 మాలలుమరియబచ్చి । మాలలునుమీడ్రమాటలుమానవేశ । విసగబాస
 గునెయెట్టివెర్రివైక॥ వేదంబులొనెంచుం । జోతిషమునుజాతిధర్మను
 గతులుదజ్జే । దోదితమతానాకావాస । మాదరమానజెప్పమంటివివ్విధిని
 నుమా॥ గీ॥ వేదచోదితజాతులువెలయురైడు । ధరబ్రహ్మరసమునునివర్త
 నముగాగవరుసభవకర్మజుడుప్రవర్తకుండు । ప్రకటశివసంస్కృతాడు
 నివర్తకుమనువై॥ గీ॥ సకలవణకంబులందునుశంభుభక్తి । వితతివణకం
 బుయెగురుదురీతలేశ । భాగ్యహినుమచేపట్టబసిడిలోష్ట । మైరగతిగాదెభ
 క్తిహీనులకులంబు॥ క॥ హరుమూరటనిగ్రహములు । హరుభక్తులలోకము
 ననరాకృతులై యీ । ధరదోతురుగావుననరవరతన్మహాస్థైర్యమెరుగవ
 చ్చునెమితున్॥ మ॥ కరికింబందినమానమేహారికికుకూల్సాటియేపేళి॥
 వరభిద్యోతములిడేచదునుకుకనక్షత్రసంఘాతముల్ । సరియెక్రందలు
 గంగకుకప్రీతియెవెచ్చల్వార్ధిత్రుల్యంబులే । యరయంగానివనంగమన్యకెన
 దోకొంగివొనయీగాడయల్॥ క॥ సురభికిసూరదుష్టులు । సరియనగాదగునెదే
 వసాలముతోడక॥ జూరయునెబచ్చలిహరహర । పురహరిశరణులకుదుష్ట
 భూసురులెనయె॥ గీ॥ ఒకరశివభక్తులకుకోటియ్యిసురులు । పాటిగారని
 శ్రీవతిపండితయ్య । పచ్చడంబునసిప్పులుపట్టడేయ । నంతఫాలాతుసత్స
 భాభగ్గంతరమున॥ క॥ శివదేవునిసద్భక్తుల । భవనంబులమెలగునట్టిమమికం
 బులకున్ వివరింపగ సాటిగారి । యవనిసురులవనినాధయియెట్లన్నన్॥ గీ॥ అ

కల్లిదేవయ్య గారి కథ.

ల్లహాసరళపురాంతరమున । కల్లిదేవయ్యనాహొష్టునుచునొకథ । నుండు
 రుద్రాపగావతారుండుగాని । కనుగొనగమత్యమంత్రుడుగాడతండు॥
 క॥ ఉరగముకటిజపురమున । బరమేశ్వరుగేహసీమచాయకయందున్ పర

గ్నాఽబ్రవీచిన్ । బసమునగరచికరచిచంపుచుచుండున్॥ ౪॥ అ సూర
ముగాకనిప । మృదమునజనిమదపమధనుమంచెరుమందుం । గడరంగసార
గమాయన । పదమాయహిగరచిచజ్జేబ్రజలరుదందన్॥ ౫॥ కరుణాకరు
డగుటచునీ । యురగమునకుచనువులాసగియెవ్వనుశింక । గరమృద్ధినిశుభ
క్షిప్తరమతిమనుచుండగొన్నిదివసంబులలోన్॥ ౬॥ తమగృహదాసియెప్పటివి
ధంబున భాంజనుగొంచునర్ఘ్యున । బ్రహ్మలకునేగుచోనాకధరామరక్షం
తనుసోకదాసిభాం । డచుచటవైచిపెంచితలశంచువిభూతి విభూషి శాం
యై । కృమచుచవేరెనూత్తుచుటింగైకొనిక్రమమృరసిటికేగగన్॥ ౭॥ అదిగ
నియాపురంబుద్విజులందరు గంటిరెకండక్రోవుభూ । త్రిదశుడుతన్నుజోశన
నితేంపున దాసిఘటంబువైచిభా । స్వదమలభిసృభానితనువల్లికయైచురి
యొండుభాండముం । ముదమునసంతరించుకొనియూకలుసోకకయూరకేగ
డిన్॥ ౮॥ అగ్రవజ్రలక్ష్మితగులచంటగాదు । గాకయతరులకంటగాదెద్ది
జుల । నిట్టిభర్తృంబులిలబుట్టెనేమియనగ । పచ్చననుచునుధూసురవగణా
వుడు॥ ౯॥ శలియుగరుద్రమూర్తిగతకల్పవతకనుగల్గిజేవునిం । విభువ
గబంచుట్లునిశిమాపరిచారుల నాగడిలగా । బలకరోకళ్లుబామనకుప్రభా
ణములిచ్చినవాడమేముని । స్పృటకడగంటినాటికినినేడమిముంగనుగంటి
పులికా॥ ౧౦॥ మంచివాతనిమిమ్ముమన్నింతుమేముమీక్రించుబోయితమమ్ము
గొంచెకపదె । నంటనిప్రభుగాకుసాక్షాద్వశిష్ఠనివంటియతల్పప్రవిద్యజ్ఞ
మండు । ప్రేరులవారిదామోదవజ్జలుజోదుత్రివికమసోమయాజిసమిధ
లక్ష్మిగుల్లసంకులనేగంగరాత్రోవదానుదకంబులకును॥ ౧౧॥ జనుచునుండవానిస
ద్యకరచుదచ్చు । దాకెననుచుమీచురాసివేత్తి । కడవవేసిభసృకలితాంగి
యైనూళ్లు । ఘటముగొంచునేగెదకమలకు॥ ౧౨॥ హీనులముట్టనజేల
న్నానముచే చుంగవలయుసద్విజులకునెం । నైననుఃప్రబుముష్టిం । హీను
కునున్నసక్రత్యమెచ్చటజెప్పుకొ॥ ౧౩॥ నీతిచందాబాయిభిదర్శనయతిలాగొ
వేదచోదితమొపురాణోదితంగా । బూటకంబులొయిదియునెదోటనై
చెల్లునేభక్తులకునిట్టిప్రలదములు॥ ౧౪॥ తగవుగాదనికాకమీదాసిపుట్టు । మాం
ల్పరేయెప్పుడునుపెద్దమంచుగాదు । పుడమిదలక్రీందుగానెట్లునడవదగునె ।
యెదురెదురమిచ్చునేనుండుమింకననెనె॥ ౧౫॥ ఆచార్య-తేనెనికల్లిజేవుడిక
నేలాసంశయించుభూ । జేవానికముతోడనిట్టులనువాదించగరాకుర్చినుం

చాచి నవమద సరవ వాసి-రంగు నే మినికొంటుభా | క్రావాన స్థిర కరు-
 రాతిగల పుష్పంబుగ గా నెట్టిచోగివల || అట్లునుంగాక (బ్రహ్మజీవరంతటి
 బ్రాహ్మణుని) గణం మీరు బ్రాహ్మణ్యంబెక్కడిదీ మిరియివార లేనిపరబ్ర-
 హ్మజీవంబునీధకంబు నన్నెసింపింపబారుపరమేశ్వరుండనబరమాత్ముండ
 న బరబ్రహ్మవరం బరమాత్ముడు సాకాతుండకాని యొండొరుండకా-
 ము వినుండు ధరశబ్దంబునెట్లు పడుబుగావున ధరపే శ్వరునందు వతికం-
 ముగాని తక్కిన మా విధిని పనిభిల బర్హిర్ముఖులయందు వధకన బు-
 గాదు పోకాదు | మొదరాదీ దైవతంబులనెల్ల జీవాత్ము-
 ల గవకానింబుగాని నెన్నసామాన్యండగు హరుండ బ్రహ్మంబును
 చిరించువారు మాయామాన భుభక్తులు పెడియు ఖండశశిమండనునా-
 మ్మవాక్యములు బ్రహ్మజీవ (బ్రహ్మజీవి) ధృష్టాంతివతి యుపనియను బ్రహ్మ-
 చ్యుతాదులం జరదైవంబులుగా సంభావించు మీగుండనితంతయైన బ్రా-
 హ్మ్యంబుజొందుపడుదురు ప్రహలగాభి ముద్రితులైన నజాతికూద్రత్వంబును
 ప్రేతనిర్మితంబైనసియు శశిరద్రులనిల్లనిప్రల్లదులమిమ్మెట్లుముట్టవచ్చు
 మీతో నేకాడ మాటలాడుగాదు గృహభక్తులకుమీకు నెన్ని చాల్ల పెట్టవట్టి
 గుట్టు పెట్టు కొనవట్టు పెట్టక యోగాదనంగలిగిరేని నొరెత్తుకాయనియని
 ర్యాచ్యంబుగా బలిసె విప్రల్లస్థుని || ఉ || అక్కడ యెట్లుమహ్మశునికాకిక
 కన గేసియాగగు | కుమరబలితపలుకుపంతమునొక్కటిగాగ వేద-
 కం | కవి, దేవు యొక్క సేవమాగా జనివెంతుగాకమీ | కుక్కలచే
 తలాడినకుంబునా సమయ్యవత్తుడా || గీ || దానిచేదమనకుదాసినిలి
 పింది | కిరెక్కెక్కెక్క మాకనిండు | బరగముల్లదీసిపదరడనినధం | బ-
 ద్దాగోకు-అదలానిండు || అనికలగ గల్గి చేవుడు | వినివలూచువిప్రలా-
 రవియాగమంబు | భుభక్తునింట్లకుకల | కుసురోకలిపాటయట్లుకుంభి-
 యనుచు || సీ | తంబుంబువేపితామహాయుకకకజీట్టవిడుచుచిలుచిట్టు
 లనుచు | శ్రుచ్చిచ్చి రెంకతోచ్చిష్టమయభోగయ్యచ్చి రేపావోపయోగ
 యుచ్చిచ్చి రెయోగ మోతల్పష్ట సంచారయచ్చచ్చి రే మహంసావిదూర
 యుచ్చిచ్చి రేదేవసాచిరిసహితయచ్చచ్చి రేజనుర్యోగహితం || గీ || యని
 యెలాంగిచ్చుకాత్రలోకనేకదంగి | వచ్చిశునకంబుదనసాదవనజమలకు ||
 'మొక్కుటయు కానికరు శాసనుగ్రహరి | నొలలార్చుచుబలికెవిప్రాభీదనగ |

ము॥ ఏవేదంబయినన్ స్వరత్రితయభూయిష్టంబుగా నెత్తుమా । యీసిప్రావళి
మోలినన్నవినియోయింతేక దా యట్లనేయంచున్ వినుడంచుదంభతనుండు
శునకాకారస్ఫులికరుద్రుండె । త్రేన్వేట్రాన్కమలానన్ ముడగువృత్తద
మక్షహారునిల్పుచుక ॥ నీ॥ ఆదికుండలిత క్తి నాకుంచనముజేసిసూర్యచంద్రు
లవెలిసుడియనిక । నాసాగ్రమునదృష్టి నాటినిల్వగ జేసి మేరుశృంగాగ్రంబుమె
ట్టునిల్చి । జీవునిబరములోజిక్కి-జొక్కగ జేసిభిన్నభావంబులబిజులమాడ్చి
తానునుదానయైతన్మయావస్థుడై యానందబాష్పాంకితుండగుచు ॥ గీ ॥
మృదులమధురస్వరంబులజెదరకుండ ॥ త్ర్యక్షరమునాదబిండుక శాస్త్రకంబు
నైనయలంకారసంసారమాచరింప । నంతలోననయావిప్రులంతనంత॥క॥
కృతదండనమస్మృతులై । స్తుతియింపుచుండఋగ్యజుర్మృచ్చితము । శ్రుతిత
తిప్రాతిపదక్రమ । గతులననుష్ఠించెకరుణకౌతుక మెనగక ॥ గీ॥ అప్పుడాకల్లి
దేవయ్యయతిమదమన । దగుశుభగునికువేదపితామహాఖ్య । నినివిప్రులు
చాలించువేదపాఠ । మనుషుచాలించిమైకొ తదంఘ్రలకను ॥ క॥ ధర
ణీశయట్లుధరణీ । సుగులయెదురవేదచయముశునకముచేతం । బరగజదివిం
చినిజమం । దిరమునకుంజనియెకట్లి దేవయనిరియక ॥ నీ॥ అఘైరెరిద్ధరామ
య గాదిమతమునఘైకాళి లాగలదొక్క-ఉక్క- । దానిగురువిడిదీనిమహాత్మ్య
మేమనిజెప్పవచ్చునోజనవశేజ్ఞు । యదియును గాకమహాకాళయాశ్వండుజం
బూరసుండుదత్తమయమునను । సారవీణముమేయసారమేయమువేదరా
జిదానికినివాలాజలంబు ॥ గీ॥ యాత్మభుతకావదమస్మృతితో జేయ । నవ్వది
చిత్రసూక్తులదియకదని । చదివెగానిభక్తనడనకుక్కలతోటి । పాటిసేయు
టెట్లుమేటిద్విజుల ॥ వ॥ వెండియు చిత్తుండననొక్క- భక్తుండు సకలవేదపు
రాణశాస్త్రపారీగులయిన విద్రావుంగవు లొక్కొక్క-కోరియు మక్కొంటి
భక్తునకుం బ్రతిరారనియనేక హేతుదృష్టాంత వాక్యంబులం బ్రీష్టించిమిం
చిననతనికిం బ్రత్యక్షరంబిచ్చు తెరంగచ్చడకయొక్క జన్మగోరాయం
బాయనిమచ్చనలబరింబెచ్చ పెరుగుచున్లని ॥ గీ॥ చురుగులవారుతవినిమ
శక్తినిజముగల్గ యందురుగల్గనిక్కొంబలండ్రు । యదియుక్కొ-చెయ్యోనికొవి
దితాకాక । దృష్టుయలుగానిమాటలతేగదువాను ॥ క॥ అనిపలకుట్రులంగను
గొనికవచిత్తుండునిజ్యోనియొకకడంద్రా । సునవెద్దభక్తుశిష్యి । ఘనపిరు
లుదీరియెత్తుగలిగితి రేనిన్ ॥ క॥ అనవిని యప్పునివిప్రులు । గునయొకకడయొక్క

దాసిసరిగాలేరై । రసభక్తపాదరతుల । శేనయనగానెట్లువచ్చునీభూమ
 బిబ్బబాచయ్యగారికథ.

రులన్ క॥ ఊనుజేశవరియుగోబూబ్బ । రనుపురమునబిబ్బబాచయ్యగారి
 మనుడ । ధ్వులరచారుచరిత్రముననుబోటులుజెప్పబోకనగుదాటరయన్ క॥
 బసవప్రస్తుతిమొదలెన । మానంగారాదుగొంతమాత్రంబైనన్ । నానేర్పు
 నెట్లుజెప్పెన । భూనాయకసావధానబుద్ధిన్ వినుమా॥ క॥ జంగమమహా
 ప్రసాదము । యంగమప్రాణబుడనకునై యేబొద్దున్ । లింగవిలీనమనగ్గ
 త । నంగదజయనగ్రహారమందధికుండై॥ క॥ అప్పమనుష్యులకైవిధి । కల్పిత
 వణాశ్రమాదిగతిదాసిరయి । జల్పితభక్తిస్థితిసం । కల్పవికల్పములదాసి
 కృష్ణగడునిష్టన్ క॥ ఆమాటలెండామడమూడామడపదియొమడందునై నను
 భక్త । గ్రామణ్యార్చకృత్యము । శేషేగలిగిననువినిమహియ్యప్రీతిన్ చూచి
 నిరభక్తభక్తిస్థునిజాలగముల గల యంగబూసక । దావివరవత్సకంధరశి
 రఃకరబాహుయుఖస్థల బులక । శివునదభక్తమంగవులజెప్పలబిల్లులుదాప్పి
 బండిపై । పవడభద్రాల్పలిప్తరదుబచ్చెనగానెయ్యెట్టియందులన్ క॥ గొ
 డుగులుచుపదిముద్రల । పడగలుగలయ గనిలిపిబలిమికటెమినా । మృదుడె
 క్కుడునందీశ్వరు । దడబరపగవచ్చువంగదళుగోడెలకున్ సీ॥ ఘంటలుము
 వ్వలుఘ్లుఘ్లునిమోయంగంధరాంతరమనంగలతగట్టి । యంఘ్రులనంది
 యమొందగట్టిపడదరముల్కొమ్మలనవధరిచి । చితగజ్జియలపేరరు
 తదాలిచికోసకొమ్మలనపరంజికుప్పెలునిచి । రుద్రాక్షమాలికారూపిత
 సౌవణికపటములనొసల్లనుబదిలపరచి॥ గీ॥ యుగ్రవాహనవినిమయయో
 గ్యమైన । యుట్టిగుర్రలగమిబండిగట్టిబండి । మోలచాంగుభశార్పటుల్ మో
 యజేసి । యాటపాటలుసొగయింపనచటికరిగి చ॥ హరిచరణాబ్జశేఖవుని
 జాలికమంటగ్రమ్మకీరతత్పదాం । బురుహజలామృతంబునదిబొంగుచుగు
 త్తుకగుంటగ్రోలెత । త్వరవశచిత్తవృత్తివరతాత్మికశ్రీగురుతుల్యజంగమో
 తరీరపరిభక్తశేషగతకొతుకజాతమభూతలింగక॥ గీ॥ శుద్ధసిద్ధప్రసిద్ధస
 మిద్ధసుప్ర । సాదసంఘంబుగాంచియొగ్గదమొదవ । త్రివిధలింగప్రసాదన
 తిస్తవాస్త । త్రిమలసంహారనతిరస్తుతేయంబు॥ క॥ టలికినడించినయొనిచిన
 సులలితసుతజంగమప్రసాదాన్నిముగం । పలచుంచిమంచిబుండెం । గొలదికి
 మీరం బోసకుతకచ తోడక॥ ఉ॥ ఎప్పటివాద్యఘోషములుయెప్పటి నేమిధ

నంబులుకయుగాం । తాపుతిఘేషభీషణములై చెలరేగగవంబిబ్బందము ।
 బ్రాహ్మగనప్పటప్పటికిఁ హేయనబాదనివేటక-వెల్లిలో । చెప్పలచేలిండుజ
 శత్రువతగొబ్బరికప్పరంబునన్॥ వ॥ అట్లుచెచ్చినప్రసాదంబునం బరంబునందు
 ముఖోద్ద సుపయో గిండుగింపచులైన మహీనలింపులు దమతలంపులందమ్ము
 లనున్నులింకంబులం ముమ్మరంబుబుడిబుళ్ళంబోవు సమంబున॥క॥అయ్యాయ్
 తిషెద్దభక్తుని । కన్యాయనమాహూత్యవంబుకరపుటంట । బాచయ్యొతి నెప్ప
 టట్టుల । చన్యాయనచ్చటికినేగినంధ్రమయ్యుడై॥ క॥ చరలింగమంగళశ్రీ! చ
 రణనరూపరాగసంవాసితభా । సురమస్తకస్థలుడై । సరసంబగుతద్గణ
 ప్రసాదంబెల్లక॥ గీ॥ అవలబడకుండనలపబిమంచబడి । మీదిపాపిఁకయివ
 డినిండబోసే । ముందటట్లుబండిముందటబిబ్బ! బాచయ్యనటనమీరనరుగుదేర॥
 క॥గొడుగులగొడుగులసందడి । బడగలుబడగలునుమిగుల పలుమడునింగిన్ ।
 ముడివడమంగళవాద్యము । లుడుమార్గముదోడుకపాటలూ సుపరినులియన్॥
 క॥పాయకనెడినెడిఛాగుధ । లాయనురావములుగళలితధ్వనులన్ । హే
 యసురవమునటయు । ఘేమునుశబ్దములువాద్ది కీలమోయంగిన్॥ క॥ బొబ్బ
 లువార్చులుచెలగగ । కబ్బులుగొబ్బురినడుమిన్నత్యవములతో । గిట్టికాయు
 బ్బిబ్బిబాజయ । కబ్బరముననేగగాంచినుటవివ్రుత్॥ చ॥ వినుదవీరిడురన
 తవినుబుచిల్లులుమ్రావనేడుగ॥ న్నోనబడియెన్భళియనుచుగుంపులుగట్టినఘా
 నురాలియా! మునయ్యతుజేరబోయిమునుగందు మొవిందు మొయ్యిబ్బిమ్మయ
 నువుదలంప తత్ప్రథకయట్టుల నున్నదినిబ్బడంతెటక॥ డి॥ కెడిసేగబో
 యెదరొబెకురచెరంగులబండిచన్నిపై । దండులువచ్చునేజనులుదల్లడనందె
 దరిందుమాళిధ । క్తుండొగిజచ్చెనా మొరలుగుతలబొబ్బలుకబ్బిమ్మిమ్మ
 ద్భండనమేలయింపనిది ప్రల్లవప్రత్తియకాకయంతయున్॥ వ॥ అట్లుగాంగ
 గొంగనింబొడిచివంగని వ్రాచుడిగిచినవారి తేరంగునం బొంగినిగినెలంగులు
 చేలంగకూతులు సేయబడయేమివిచ్చల విడిమీరమిమ్మామెచ్చుకొనుంచెచ్చ
 పెరిగివిగుగుబడుచుగొడుగులుం బడగలతడబడబడమ వడవడవడంకండ
 కండతేరం గారణబేమి చరవశక్తవర్తివంపంబున సంగభరణదిరంబున
 కందరుంగనుం గొనజనగలవార మోడికురూ మాలినభంగిమామగిహార బు
 జొచ్చివచ్చుటకు మీకుజనవిచ్చినవారెవ్వరు కులభ్రష్టులయెండ్లును గలయం
 గచేలిబండిపైనిండబోసేట్ట! పుట్టంబుపైజుట్టివట్టి గుట్టిదేకొనియెగరు గాక

ముట్టఁబెట్టిచూచిననం దొక్కవిశేషంబైనం జూచినోపులు రేపఁబడినాడి పెద్ద
రికంబు పోనాడినొకయూరకనూయూరువేడలండనని క॥ బాకారులుచ
నేటికిఁ మీకొలదియెనుమృగింనుమరిపలుక గా । శ్రీకంఠభక్తఃపరిః । మిక్కి
మున్నెన్నిచాళ్ళమేరదలంపె॥ క॥ నూరికివగింతకిగొనగు వీరుమిచ్చైకడ్లగు
డ్లువెలికురుకవుకో । మీరెక్కడమేమెక్కడ । శారణముగిమికుమాకుకలదెనిల
పె॥ క॥ జగమువరుసప్రసాదం । బెంగిలియనిపలి తృప్తినేటికియెంతా జం
గముమాషంగలవా । రింగాలుడునరకవహ్నిబోంబుటపెరె క॥ అటమీది
దేటువపుడు । యిటవచ్చేడిబాల్పదప్పదెరురుమీరి । కలబుధ క్షణక్షణేష
ముప్పుడుచుగగలుగుదాడుబాడగవశమే॥ గీ॥ అభవుభక్తులకదిపరిమామ్మ
తంబు । భక్తిహేతువును మదిప్రళయవహ్నివలదు । శార్వచ్చులోపలవ్రావి
యోలి । బొలయుమింతలగతి గాకినియవంగలరే॥ చ॥ గడువగబలుగు టెల్లగొ
రగాదరచెప్పితిగానదీసే । కడమయు హకుగట్టటుల గాదనివిప్రులమమ్ముజం
పనే । ముడుగునేత్రుత్పభావచుర కొకకబల్కెడు బాచనార్యుకో । నడక
బల్కెడుబాదరంగుకో । నుడుగకిబల్కెనాద్యీజగం బువడిచ్చుల మత్సరి
పగక॥ క॥ నొంగిలిపులియెండు జంగముశృంగియెయబూచి । గొంగజేసే
దరులు నొంగిలిపులియెండు । పంగలవారనుగుడగువట్కరిదమలోక॥
సీ భవాలపన్నయపు గారలించగలసకెద్దదిశస్తుకూచి । శుష్కదామోద
ధూర్తులనొసంగింపురుభుధులచిచ్చుతవర్షలుగట్టెలు తడిలోతురుగ
డబెట్టుడుబట్టుడువెగడకేళ్ల । పలుపులురెగకొట్టునిలగూలముట్టుండు ముగ
ములుబుగల మోముపిల్లి గీ॥ ఎడగమెత్తుండుప్రంపుడుబండిత్రాచ । కుం
డలింపుడులెడు చూతంహకాని । యుచునుండడిబడు బాడబాధములను ।
గాంచి గబ్బబుచుచయ్యగనందరికె నీ॥ బసుగులా నీటికిఁ తలపడమిక్కి
డవేడుక మేగిజూడుడచు తొడుతొలుడరవ్వజన్మనలించి ప్రసాదంబుమి
దిరస్త్రాబునూకి । కరములన జగదొయించి పెత్తన మాప్రలోదేదీప్య మా
నమగుడు । కంజాయలయిచి కేళియెరు సభ్యుల నపత్తిగలమ
మెరుగు॥ గీ॥ దీగవెలుగుమిడు ప్రాప ఎవకయెప్పుగోననుటయసే
య । జాలికిలికిభావలి నెలి ముగ్రాంగు మిక్కిల మన్న దాని లా క॥ కాకో
లముగన్నుగుగా । నీపంబులజాడహాడి వ్యవహారం । అంతే బాచు నొసూ ।
లోకముపైజల్ల జెల్లలోనుబుజువక॥ ఉ॥ బద్ధుల ప్రభువు డంగమలంగ

విశేషశేషమాః కల్లశిని సవర్ణమనికాయ్యముకా. యముశేరకంసచి । ద్భుజ
ముల్లకన్యోభిపావకశిలలుమంటలేచిము । పుల్లెలుజేల్చిపట్టిక్రియభగ్గంసగా
త్యేమేవమాత్రలోన॥ ౩॥ అప్పుడవీడినకచ్చలు । దప్పుగాదోకొనుచుదల
చుడిచికొన । జూపుడకకారిమారపు । దిప్పలైలచివరిపిజేవతల్లెన్॥ ౪॥
నిశ్చిరజరిల కాముని కేర-కేర-కేర కేంచి నిస్సహస్సులదట్టంపుగాని గుడించి
కించివాకుచి లవచూపుడంజులై శనుబోనందాట్లని శిఖర ఘోషంబులభా
షించిరి॥ నీ॥ శిఖర భట్టిల్లుచిచ్చు ముచ్చుచుడిచెమాధవపునముల్లుమంటగల
సెగుండుగోపి గుండుడిశెగమనిబోనె డొడ్డుబాసగులుల్లుదొలుతమండె ।
చ్చునగ శైశామ్రై కొంపబూడిదెనీకె బ్రహ్మన భట్టిల్లుబుగ్గిగలసె । వాచన
పునముల్లువాసమలేకై-సోమ యాజులయండ్లసొంభదరి॥ గీ॥ త్రేమల
పుంభట్టుశోకి వారిసె । కిట్టనాచిత్త్యకూచిలంపమవారిసె॥ మాచ్చతా
డిచిగే యంబుమాచమయ్యె పచ్చబవ్యలికేళిపాకగాలె॥ ౬॥ వానపుభట్టు
యంటబోవభకన మొందినకన్ది మాసకో । వాసమువాసముల్ । మెనవివా
యచశంబునవచ్చివచ్చి సవ్యాసులవామనా ఘ్యల యంబులయంబుగబొంద
శేసిత । గ్భాపితమంటపస్థలముభగ్గుముశేసెనునిస్సయంబుగ॥ ౭॥ అశవము
వారిగృహంబుల । గుశదగ్ధలపన్నయొజ్జకొంపయనుధరా । దశబొందశేసి
నంబులము । వశమేవర్తింప నెట్టివారిలకైవ॥ ౮॥ ఈడాడయనగనేటికి బాడబ
వర్గంబువాడభస్మంబైనన్ । గోడలుజికెనుదూవకు । లీడేరంగలదెభక్తులి
చ్చునినియన్॥ ౯॥ అనిభక్తులుబ్రళయానల । ఘనకీలలుగాంచియార్చుగడము
లపగిడిన్ । ననముననలరుచునిగహ । భవనులొప్పంజేసెరప్పడుద్యద్విజుల్లెన్॥
౧॥ ఇలువెడలంగనీకతమ యిండులలోననచచ్చవారునివ్వెడలియొ బారలేకన
డువీధినజచ్చెడువారునగ్నియాదలల । ఈడాయుడ్యగులదల్లడపండుచుగు
ళ్లుజూచ్చువారలుబలు । గడ్డముల్ గమరగ్రకుగనబావులుజొచ్చువారలున్॥ ౧॥
చేలములు గాలశివభ । క్రాలిమరుగుజొచ్చువారునట్లనయవమల్ । గాలికయ
మున్నశివభ । క్రాలయములపంచబొంచియలదెడవారున్॥ ౧॥ శనుస్థులదరికొ
నిగాలంజుభక్తులశరణుజొచ్చిజరిగెడువారున్ । మునుమునుచిచ్చబాచయి
వెనుకదెసన్నిలిచిశరణువేడెడువారున్॥ ౧॥ చిచ్చునవెడవిడచుచు । చచ్చి
యనిబ్బంగినగముసాపకయాచి । ప్రోచ్చయముభక్తతతితో । వచ్చరమిప్ప
లత్యజించిమంజులనతులై॥ నీ॥ సప్తకొమ్మన భట్లబొప్పన వ్రేడియుదచ్చ

టాడెనవొప్పుపెద్ది | మంగళాస్త్రీనగడియంగపిన్నయుం శెప్పకూచియు
సింగరాజు | అబ్బనమంచీయుగబ్బుమైలగుండుడబ్బరాదిత్తుండు | బృనయు
ను | బొడ్డురాఘవుడుగుడ్డయిపెద్దియు నడ్డగారాడెనొడ్డకూచి | గీ || వీరలా
దియగుచువెలసినగొబ్బూరి | ద్విజులుధక్తజనులేదికులమాకు | యనుచుదీను
లగుచురమరలుబ్రహ్మణ్య | హీనులగుచుభక్తవరులజూచి || క || దికులకు
నోళ్లుదెరచుచు | నకటకముపశులగావునుచునువ | వో | వెక్కుచునేడ్పు
చుప్పేకులచు | మొక్కుచునెట్లనిరిరాడబురోదిసీంశన్ || క || దీనులనపగతన
మృజ్ఞానులదుగ్ధనుల నధికజాడ్యులశ్రేయో | హీనులమగునత్యమరధి | మా
నులనపరాధయుతులనుముగావగవలదే || క || శిష్టసపక్షిదూర | బ్రష్టులక
ష్టులనునుగతబాహ్యులనుకోచా | విష్టులనష్టువిదేకులదుష్టాత్ములచుమ్ముగా
వునుగవిదూరా || గీ || ఊరుజనమేజగుతీతిపోత్తమండు | గామధారివోయు
టకల్లనేకునీచు | కరుణమాకగ్రహారంబుగాగనోసగ బరగువారముమీబ్రహ్మ
పురులమచుచు || గీ || అచుచునావిద్రవనులుసాష్టాంగవినతు | లధికగావింపిలే
వకయ్యులును | జూచిలేలెండనుచుబిబ్బబాచకారి | యాప్రసాదంబుకంజలి
మాడగించి || గీ || సుప్రసన్నాత్ముడైయటబాడదడవ | యాప్రసాదాగ్నిగ్రస్తు
నాగరిహస్త | గాటయెవచ్చిబిబ్బబాచకారిహస్త | ములయందునీలిచె
క్కునీలి || క || పాపంబులనుబంబుం | జూపట్టెంగంటిచెట్ల జూడలెవి
క్కున్ | ధూపాలకముచిమున్నటి | బ్యాపారంబేండ్లననవలదునుహి || క || మా
లమలకాడు పురమద్దయగొల్పినమాలరెంటిసేన్ | మాలడుపెంపుమాలడ
గుంపునగోల్వరివిపులైచెజెక | మాలబుభక్తమాలడనుమాలలయిధరత్రా
టమాలలున్ | మంలంబుమాలలకొబయిసుమానినమాలలుబచ్చి మాలలున్ ||
క || మాదరచెన్నజుసొత్తున | శేడిత్యకయంబకళముశివుడు గొనడెయి |
భూదేవాళముబోధల | మాదేవునిభటులజన్మైమాలలనంగన్ || క || భూదైత

మాదరదూడన్యకధ.

సురియవిభువి భూదరదూడన్యమనంగమహివెలయు | దక్షిన్యోధార
దైతమెట్లన | భూదేవుడొకడుకుప్పుభూయిష్టండ్లై || క || పరగునునొకదిన
మునన | రథాతమునబకుపువెనుకంబాజననదిమా | దరదూడవిభునిగేహ
ము | చొరచారుడునరుడుదానజోప్పునజనుచున్ || గీ || అన్యుహాత్ముడర్థినాడిన
జలకమురోపి | తొడలుముగుద్రోశివెడలియా | పుత్రిప్పికొనిసిజావాసు

మనకేగియడు | సుగడిగికోనగనాక్షుడబు || ఉ || ఈమృతదంగిపాదములతో
 మలకాంతవహింపవాద్విజ | శ్రేష్ఠమపిస్సముల్లి కడుశ్రీమముః కొదనతద్విశాన
 తనే | దిష్టపరిష్టబలకమునదేలుబురాతనమానవప్రభావ్విత్తామృతం న
 తదియ్యపదద్వితయాంకంబునన్ || క || తం మేనుగెడసియెడ | ఘనావగని
 చనియెదానిగనినవనయ | పునమాదరదూడఁగయ | డిసజలమల్యం
 కకష్టశిగెఘార్వమనక || క || ఆదిత్యునకుననొహయ | పాదాంబుస్సగి
 మ్మనానెననంగామేదివిటింఁటిమి | మాదరదూడఁబునహిసమహనియ్య
 ముగక || క || అంజరులునినుసేయగ వినచఃశద్వాగిగృంకవిగతామయ్యులై |
 చనిమనియేడ్చుర్వయగూ | దనుజారులునుగియునినలెధరణీవాధాగ్ని
 ధ్వితోపలహానిసభీమనాఖ్య | డంగులుకొడ్డవిపులకంకంబుకృష్ణనమ
 తనివరతో | ఎందరభక్త్యనందాశులైరయ్యాకర్మమామి || నీ | నావకే
 దులునాగబరగుచిత్తముఁడాశాధంబునయగుపును | శ్వఃచయ్యనా
 నాపుశంభుభక్తుడొకడుపిపినభగ్గంబువదిధియుశమాగ | శలభునైవే
 ద్యంబుగద్భక్తిశయదు వింశీధిదనుసామజేదిగాచి | తద్దప్తగృష్టలదము
 సంధిలకయుండజొవ్వనైవద్యము || గీ || నదిగనుంగొనికలపిచియా
 ద్విజుండు | శ్వఃచడబులుబుధుంసంబువండుచియు | ఎమ్మబొడని
 జెప్పవమాటాచి | సిట్టికపటాశ్శుకుడగునెయిసండు || క || అంతలయరం
 తనాత్రవ | తనమాత్రికశక్తియిహితభోవశిబా | స్విన్నాధింబుకలం
 దొ | పునబడగాచిమిలు శ్చర్యమనక || నీ | నామజేదులుబద్ధశ్వప
 చయ్యగారితిచరణంబుజుగలకు | శరణొన్బేర్చుకైవారిచేసి | డేవద
 సితత్పరమప్రచంద్రభావమునను | సర్దితోమప్పదీయారు శ్చవారిగొని
 పోవజేయిశుకొల్వనకును | నామతేది నీమపాదుధాకంబునసహరభ
 క్తిగతిచినుమవనింధ || గీ || శ్వఃచుడేయనెదధక్తిసహితుడైన | ప్రహ్లా
 ణోత్తముడీశ్వరోవాస్తీతే | సర్విజుండైశ్వఃచునినాటిరాదు | చచ్చిసే
 యంగనిదిశాస్త్రసంస్కరంబువిరియను || క || ఉద్భుతజేవుడనలనరుద్ధ

ఉద్భుతాన్యనికథ.

వదూరుండుగౌరవోన్భునితుమృద్భూతదమెదయ | ఉద్భుతాన్యమయ్యది
 తనిమహిమమనినివిమమా || క || బల్లికికనుపుమనకును | బల్లిఘడగు
 భోజనునుజబల్లిగునెదయో | ల్లానితుజేసెదగ్ధత | బల్లిభిమునలననం

దశనియి చుదగక॥ క॥ ఆశీశంబున*లకర । వాడులవేదాగమానివాదం
బులబో । నూకుచుమెవీనిసకలజ । నాద్యునుడైయుండుమండుఃవశరమం
దున్॥ క॥ బాణసజోహ్నుఃమనునతి । యోగేశ్వరునుబసవోకకుంబాడును
విలశాహ్ను ము । గురుననులకు । గానిలుగలూపరికారాకృతియై॥
క॥ ఆబిలశాహ్నుర్యచిహనున । నేత్రయముసేనియొప్పులింబుకైవోద । నావ్యపా
రమెకగదెచును । శ్రీతివాగకుంబాదనికయదగి న్దే॥ భక్తమునకు
మాలికాబాయనీయమమేనులోనశం । భుక్కుగలంబునంకెడఃబోవగని
యదుచిత్తస్యజ్జివో, వస్కయమఖ్యుదుగకావశంచదతఃజనవీయగట్టినిం ।
దగ్గిలెంత్రముద్యునుదత్తు వీధిగా చెవేమకక॥ క॥ పరశిశుభక్తి
రంబు । ఎగ్గుపుంబునరయకాగనిహితగోష్ఠిం । బరశిశులగుచుపగ్గు
ర । పరహాసహచిత్తపు త్తివిహరింపెగక॥ ఉ వారూపుత్తినించిపగ్గువా
దులహీనకులూద్దగుడిసం । సారముచే చుచునగ్గుచెనంధ్యజనంబులతా
ద్విజనబ్బడే । మూరికివానకెద్దరుచకూరికయన్త్రమహామహామహా । ధా
రునిగాంచికేటపడంబుకలంబుచెప్పిరిసనక॥ చ పరిపతి కలుదామరలవీ
నులజేపికవశ్యువాచుయిట్ల ననునె వశ్యుక దారవణీవణితొటివీన
జే । సిరమనశ్రుతిమెట్రియొగ్గుచున్నదిత్త ర్కముల్ । పింగళిగనవి
జేయగివింబుల పనకట్టిపాగక॥ గి వారివాదకానించి వసుపతీను ।
దాశ్యగు నిగునిచ్చియొప్పుజ । సేయదుంకలవలతువుడకన్దు ।
గలకనెచ్చుంబునెచ్చుంబుంబున్దీ॥ నీ॥ భోబాడనాస్త్రిధూసురులూ
గలగలక గ్గుచుకెచ్చుననామవ । నానింకల భూమికామచెం
తతెచ్చుగలకెచ్చునావలంబ । నీచటాహారాకామెకగదేరి
యసేచుచకొనడూరునాత్మకంబ । శూదూగగ్గుత్తినింబు
నకేగననగ్రహారాధ్యరిగిన్బాగి గీ భూమిచిటాహారామ
నుంబుగానిలిగాకయెచ్చురెనుచు వెబువేచ్చె । వేయనింబు
జనగ్గుచుకంకముపనికావనికభుక॥ క॥ పరశిశులహితంకైయటవి
టవికట నకునుదచ్చినిగియి । తటాకతచిగ్గునామవ । తటాకెగును
నానిచేడుపెచ్చులు 7నూ॥ చ॥ అవినికట్టుమాతంబనరాధితతోనచు
ర జయూపటంబునననమూడువేబు సుపముల్కసీయించిముచ్చుంబుడేదిన
మనెజెల్లినింబుకుదిశ్యపదంబునుచెన్నుడబ్బునో॥ యనుచునున్ననేవొక

మహాకటిచీచ్ఛువచ్చివేగుదున్ || స్రగ్ధర || నః పోకిరి లేక ంనేజిరిపిదపన్నే
 మ నేవచ్చుమాత్రం గవితత్వద్వేకేం గాంజనరవిలకగ ౧ మాత్రప్రశక్తిన్ |
 దల శాఘభావంబుడై వింతలు కియొక నేదక్కానోదూరమోసంబులకున్ || గై
 లాస నాసంబులిగె దంకువోక లేదయ్యెన్ || డీ || నీ || ధనగూడితే పక్షి
 పిల్లఁ ధను చెయ్యగడనీన గాచికులకుంచి | నట్టి తేరంగ నెక్క వారంగబడి
 చియర పడిగ్గివయసువ ర్త్యమగయు | నిండవిడికిండు ల బై నివాని జాడ
 యొక్క రాగ్రంబుబుదికి | చాళువిడ్డరిగన్నసంత నామయ్యెమోయఁ దాళక
 యాయవఁ మీదః || నీ || నెల్లు పరి ముంతు నేడ్వక రెట్టులుందు | నింత గాలం
 బునుండుట మట్టులయ్యె | నేమి నేయుదువోడివా రేల్ల కిపుని | నేరబోయి
 సొరికిల్లు జపుకవతనో క || సరనాధనీవు రాకొక | ఖగమార్గము నేయుమే
 నుబోయెదపురిపు | స్మరు పాలికికావ్వంబులు | దరికొల్పమ గౌరవా న్నిద
 ట్టముమీదన్ || క || అవిగ వెలబడియంగరి | చాళుఁ మీ మనకేన జనగల
 ప్పెనహృ | దప్పనర వాయువేల్ల సుబాషిపరమమౌ కి కొనుడు బ్రాకెదనభ
 ముగ || చ || అంబిభోజరాజు పీతాంబు నందన కండుక ండుముల్ |
 గనగురుశంకరుల్ వాఁగిఁ గ్క | భీశిఖ కూచ్చి పట్టిత్రాకెన్ తనసాంగునుబొ
 త్రేవలముండుక పంకె శ్లోడనడికిలి | చు కొచ్చును దటంబు నధూతము
 ధూత హధుర్ || డీ || చేరధనిపు మండవృషసింహు చువుతపు లిక గాకత్ర
 భూరుహ శాఖలరికి కిరియొని హేత్వరుగాది | మొకె త | త్సారకృ
 పకగ లేక పదసంగ శైవ నెనుదృటమృచి | ప్తరమహత్వమున్ సేనవెసా
 నుజరావతిచేరధూధుజా || క || సికిరముమరియొగ నోహరక్కిరియనవె
 తయుగాక కధరుభక్తుక్ | డొక్కరదుగలడవకిధర | యిక్కపట్వజుల
 కాలడ వెరిసుమీ || క || విద్యాసుండుకల జానగ | ర ద్వారమును దుబావు
 రాగమునేసం | సద్విధిబట్టుక జరివియు | నెత్తాత తల్లెలు నలంక నదియెట్లు
 న్నన్ || నీ || విధిగ పాలముబట్టి విధుమాల్గిభుంబుజేసి నకిధపట్టు జెప్పగాని |
 శాతతూల సునవిప్వక్సేన బొడిచె త్తిహరిమిన్నిగొన్నచో యేనగన్ | డంబ
 జాత్తుడుబలినగంకికకలకూలు మును గాదుమృగాని | రుగంక
 కానిం బూరుమద త్తిగ బాపిపెరికి చేపట్టుట చేరంగ నంమ || నీ || గాకవి నుం
 దు | రిసరిగానెంచు | పంప్రయుగ మెత్తెనని కొమరాడ గాది | నెచ్చజా
 ప్రుగమెచ్చి రుచ్చుండు | హుం సీకృత్య మగాజెప్పజా వ్వనాన్ || నీ || పట్ట

మయ్యుండుప్రేమారీయని యెదువానిశిరము బెంచినశివుశైవ్యజెవుడు | నరసిం
హుడై హిరణ్యాయను సుకారి గారిండుటయు శైవ్యు గాని | యతనిశరభరూ
పము దాల్చి గారితి పైజేల్చినపెద్ది శైవ్యుడు జనులు వివేక | వినుపక సర్వంబు శైవ్య
ము | అంబును గాన విషునహస్త శ్రీలక్ష్మకర్త || గీ || హరుడనండు జగత్తులకయ్య
తుండు | కలకాయను గాని ముతసికళకళంకు | ఉనమవిశ్వాభిధానుండనం
తుండగుచు | గాఢవిశ్వేస్వరుడు కాలకంఠుడనడు || క || హరియను హమాయ
యు || | హరియెవరి శక్తి యుండును గాన రీతి | శ్వేతవైరిమాయయను
నా | పు శక్తిపురుగు గాగటలుకడు || యు || గీ || హరివారుండు న నొకడ
కావాడుగా || హరిహరి ముండు హరుకయ్యునహకల్పడు | పక్షపాతముప
లుమా గాబలును గాని | శ్రీతాతాధానుమండు డానందకుం || నీ || కడువకయ్యా
రీతివిషుమాల్చింపించుచిచ్చు పల్లరువును విస సహింప | జాలక కళియజయ్య
నగదిసియ్యాట్రుంజుపుటపహానబుద్ధి | పుస్తకంబుదహింపజాలియనుపాప
మునికృపిస్తవ్యుండు యుక్తి సేవాని | కొంకలనచేతిదొంకె బొడిచిరాదిసి
చితచ్చిన్నంబుడెంచికడుపు || గీ || చించిశలయందులోనగీరించుగుచు | నరగ
నావిచ్చు మ్రెబులుపులగుచు వెలసె | నిదిమహీసురులెనుగ శేయిలమవేయు జను
లభక్తులగొండాడమనుజనాధ || గీ || వరియమను జేకవినుము కెంచావియెనె

భోగి దేవయ్యకథ.

కు | పురములో గావురంబుండు హుసురుండు | భోగి దేవయ్యయన శేషభోగి
భూష | భక్తపదభక్తి భావనాసక్తుడగుచు || మ || అతడార్తిపరింగజంగమన
పర్యాన క్రితకంఠంపంగళ | శిలికంఠండు శదియ్యహృద్ధి విస్వక్షింపవ్వచా
రించిపం | చనప్రాపించినలింగమాత మెడమైనంధి చిరుద్రాక్షముల్ | శివభ
గ్గుంబును దాల్చియ్యజగతినిజెంపిరి నేతెగనె || మ || కనియాభోగనిభక్తి
కలబహుననుపాకరంబులప్పించియా | యనహంసంబున మోచికోన్నతవ
దవ్వంబుల వెనం దాధిరించి బాస నము | లోకనిలిచిదిగెత్త్రీపుత్పదాం భో
రుకల్యణజేభబరి | పెన్నదియ్య శిల్పకన్నాదిసౌఖ్యముల్ || క || అదిసందు
గనానందిక | మదహంతుడతలకలయె మోసేనముజె | ప్పుదవినుము
యింపనానందె | నరవర్ణులంబుంబుగాని నరహమనబుద్ధి |
గీ నిన్నదేవర గానయ్య అయెననన | పెన్నగోనెపోలువంపించిపెట్టుకని
నదిగెత్తెగనెన్నవనయెకాని | యెన్నకాని ద్వింపదవ్యోమము || క || చే

హముదూలుగున్నయవిసీవెరవక్ష్వాభకంబునభవ । క్షోణిఃక్షోణిక్షోణి
 క్షేపబలిపగజేసిపెయ్యము । త్వాహమెవ్వచగ్ధ్యున చమిదా । త్వహ
 సాదయందునం । దేహముచూయంతము దిగిబిరువొచ్చితి । త్వహ
 సన్ చాపిరిచిననూతనో విజయిబలిబాన వచ్చి కంకట ప్రియ నాగియే
 మిటికి న్నైరగం దెదుభక్తుడాటక । మరల మంజుగమోహ నాగిగోగు
 వలంతుజే కా । కలవ సుగంధకరమునక కం పుకెక
 ఉగి నావి త్వహ లజి న సుగంధగి నిరం । కాకితా ధే
 మ న ర్గిగుదుక చోత్తమాక మా । మై త్వభాయును ప్రియ
 భుజి పుట్టిచో । నావిపురాగ్రహార మా పుట్టి
 చుకొనె ॥ గుండుచుబిళమునానా । రొంపొకగడచుకా పుట్టి
 పురి రెడు పుట్టిచో జో పుట్టిచువె కివాగో మహాదామన్
 గీ । వాకిగోస గిరొక పుట్టిచో కేలొన పుట్టి
 రం పుట్టిచో గయ్యున్న । బయ పుట్టిచో
 అంశ్యవాప్యంబు యునికముత్తిచు పుట్టిగొంగి పుట్టి
 కాభాపథోగయ్యునాది పుట్టిచుబిళమునానా పుట్టి
 త్వహలక సుభక్తాంబులు బాప పుట్టిచో
 తేనిదిం పుట్టిచో పుట్టిచో పుట్టిచో
 నీచమతుల । దూపకు మిమ్మునా కంబోప పుట్టి
 డి పుట్టిచో పుట్టిచో పుట్టిచో
 తలలంబాడిబిగొండు మివొసగొల్లకా । క పుట్టిచో
 రెండుశివభక్తులును ప్రాపులవారు స్నేహును । వేసె పుట్టిచో
 లండుచుచాన్ । ఉ పుట్టిచో పుట్టిచో
 వావళిపంప్రితయై వసులింగమిలుక పుట్టిచో
 ర్తుల సుభోగయ వెలడిదాచుచుండెనం । తేవడి పుట్టిచో
 దుగాక వెండియూన్ । చ పుట్టిచో పుట్టిచో
 లి పుట్టిచో పుట్టిచో పుట్టిచో
 నబూవు గాకెలకెచ్చికి ప్రియ పుట్టిచో పుట్టిచో
 జలిచేసెనే కింకమునా పుట్టిచో పుట్టిచో
 నుగిలగూర్తున్ । ప్రేమచుతో పుట్టిచో పుట్టిచో

అన్ | వేనురునొండొరుక గది గువేగమపారెడులింగమూర్తుఁడ | భూమికి
 కల్లెడన్ బొదివిభోరుననేగడులింగమూర్తుఁడన్ || ఉ | భూవరభేదరంబులము
 పొంగుచునేగడిలింగమూర్తుఁడన్ | వేదను వేడుకంబవన వేగముచన్ జనులింగ
 మూర్తుఁడ | వేదన లేకయొ మ్మననవీనగతుంజంచులింగమూర్తుఁడన్ | లోచనగ
 వ్యత్రైంగికమనోహరపర్వఃభంగి సేగగన్ || క || భోగివిభూషణభక్తుఁ | భోగ
 య్యముగింగములును పురివల్వడి నేచ్చాగతిజెంగునుజనెగెం | భోగిపురంబి
 ట్లుపామనోరుడునుడున్ || నీ || వెండిముమేదిలనుడలగంపించెవాడెసస్యము
 లీలనాలెదరులు | పగలుచుక్కలుబుట్టెపాపులెల్లను బట్టెమిరముల్ హేచ్చ
 నన్నునుబుట్టె | వనములును న్యవనములు నీరయ్యెల్లగ పగుపక్షులుమేత
 లుకిగె | నేలగాలికనెందుగాలూద రాదయ్యెగాలియు భూళి ముగల గునె
 గనె | గీ || భోగిజేవ భ్య వెంటకే. దాగి వెడలి | లింగమూర్తులుబోం నీలిలసధిక |
 ధామనోత్పతములపుట్టెదివిరుతని | కరుణవడముకయివడకు గావటం
 ము|| క || పసు గా , ర్దుగ్ము , ర్దుగ్ము | బెనగః భోగయ్య కాంక్షి విశ్వకయ్య
 ద్విపకుసుచుములకు పాస్తా : | గసహస్రప్రతిరచించి కరములుడలచన్ || క || నె
 లకొల్పికరణదోగ్ధి | మలసుక్యపాద్యప్తిమమ్మనజ్జలభలున్ | గలయంగ
 నుగొనినూయా | యల శేడిమాంపుముబ ట్లుచురెడ్డిదచునుడున్ || క || నీ కాసుల
 కాసులచుగు | ఈ దోనను లెప్ప మైచమఱులమనుచుద | స్థేనాడభ్యుగడ
 పిలు హా వైశ్వహానో బురుక నాభోగయమున్ || క || సభయలగుమండివిప్రు
 లి కన గుమి సోభోగంపంకయాశ్న మమహా | విభవమును మన్నులైంగిక
 నిభకమ్మబొదివి రాజచులును సే గుక || క || ఆలింగములయోగ్యని జాలయ
 మాలిలిక సేనతయే చిత్రకర్త | వ్రీలలచకుచడియాలంబుల గోకములందుదృష్ట
 మంబు వెంగొందుక || సీ || పెద్దవీరబునపిన్నలిగంబులు పెద్దలింగముపిన్నవీర
 మును | భీ త్రింగం మైరా లింగ. బును భీమలింగము గామవీరమునచ | గ్గు
 టికపీకబా ఇలింగంబు మ్మోకలింగంబు దాదాపీ | రజితవీరక మహారి జిగిలిం
 గంబు మరజితలి గనుచు హాజిగపీ | గీ || వేనుపడలిచ్చెభోగయ్య వెంటమర
 లి | వచ్చిలింగంబులయ గావనుచితక | సాక్షి గాడరా హేచ్ఛరుశరణులెం
 దు | సుంకలంబులుటకేలెసానియం ||

గుడ్డ ప్పు క థ

క || జగదేకమరియమంబు | దిగె గానులైన త్యోగ్యుడీ కావైద్యు

కృగరిష్టగుడ్డవయనం । బొగడొందునుకన్యతో త్రమున వినుమెల్లక ॥ క॥
 ఆయన్మృతేతమన్యత । మీయిల నెట్లన్న జరగ హేర్వరసలే ॥ కామతన్మ
 త్రిక దననగ రాయతపీధిక జనంగ చాపురవిప్రల్ ॥ చ॥ కనుగొనికన్యరోగము
 నకాళ్లుచు చేతులునింతవంతై ॥ తునిసికడంగ భూసుగులుదొకా దీన స్మర
 లంబునంజన ॥ బనిదన కేమిగట్టో గౌరమానినమూలితయంగినినా । విని
 తనయింటికిన్మగలివేక మేయిసికొంకేనీక్షయన్ ॥ క॥ పారాష్ట్రోసో శేఖర
 పారకృపాక్షీరవారిపాగావారో । చాప్తికన్యగుజానం సారిం గాకిటకును
 రలిచనుచేననుచుక ॥ క॥ వదినిశ్చయించికెతయ । పదముల చనునెడనువో
 యింపగలిగెభరణిం । దురప్రేక్షుమూపిమరిగొంతప్రొడవునడిచెనుమనోహిదా
 ధ్యేకమునుబలిమిన్ ॥ గీ॥ అట్లుచనజనపాదంబులవడినెల్లః కున్యగరములు మో
 ళ్లునున్వహిపి । కొండకన్యగనయనుగుడియబడి । నవుడమిడిమేనువిరి
 యబొలసాగె అంత ॥ శా॥ స్రవ్యభోరుహనేతమన్ములిలసన్నపూజ్య
 డాత్మాశ్రయేను । దష్టాక్షిప్తిముక్తివైభవదుమాన్యద్దక్షిణజ్ఞ కీయా
 యస్తాక్షిప్తజ్యోతిర్భువనంబుమాన్యగన్యదక్షిణసౌ । రష్ట్రాక్షిణదు
 సోమచాధుమకృపారమ్యా రుతాపాంగుడై ॥ చ॥ ఎవరుగనేగుడంచితరతే
 తుగామేగదంబుమాన్యన । మృదవతమొకే లేచిః జమాభికరంబులు సంఘ
 టించియో । మదనరోధిభృగసమజుళభావలబ్ధునింపగా । వదిగృప
 బుట్టియాక్రమరమణికపాకవృగాక్షియట్లనెక ॥ గీ॥ తన్వభవదివ్యగచ్ఛక్తి
 దర్శమునకు । నాస్తిమెచ్చితిస్తానకమడుగు నిన । దెవమిచ్చనామిని
 తెలుపుమానె । కంటిమీనుమాతావరముతకంటెగలదె ॥ క॥ పెన్నిధిజూచిన
 చాట్టునామన్నగనుగబోవునధమమథులుగలరే । పన్నగధరమీదదములుగ
 గ్నపిదపనాండువేగుగరచియగలడే ॥ క॥ ఏరములుకేనొల్లన్ । నావిందిగ
 నీశనిలిచిరాచేచినుక । సేవలుగైకొనునునవుడునానటనపారుదులిగలబ
 యనెలకొనినెక ॥

క॥ ధరలొగుడ్డనమాహే । శ్వరభక్తి నెల్లయగుడు కథికలెడద । త్ర
 రునినింపించినభూ । సురులకెల్లగుడ్డనప్పకపట్టెనెల్లెడక ॥ క॥ కాశివిభ
 క్తులంగుల । హీమలనంజన్మికుభినిశ్వరలింగంబైన పిదపశివలింగమ పూను
 కశిలయన్ననూరుపువ్వదెశెపుమా ॥ చ॥ అనుపమలంగ సన్నహితుడైనమహా
 త్మనినంత్యజాతివా । డనుటయులింగమూతికశిలగోందలః ముటయునీసమం

బుమే । రుద్రగమసోకికాకనునుకుక్కుమయంబగుగాయంతకన్న । నుగదయ
మాహేశ్వరునిపట్టునభ క్తులము క్తిజూడగన్ ॥ సీ । భృంగంబుచేబడ్డవీరపంబ
తంగంబుభృంగంబుగాక మతలగుమన । వాధికగుంపిననీ ప్రవాహములువా
ధికముంక కేవలమలగుమెట్లు । రసవేధచేయవనకాబగురాగితాంబం
బగు ననువల్ల బుగాక । గురు స్వధీపూర్వ మలగడంచినభ క్తులమలకు
నుచేరెమలమగల ॥ ౩ ॥ యెల్లచారి-బార్వతతల్లికండ్రె । శ. భుజివేదశా
స్త్రోతశస్త్రమట్లు । లోక-త దుడ్యలకు ॥ గనుద్యవించి । నట్టిప్రజలకుకుల
మువేరమగల ॥ ౪ ॥ ముసనబుగట్టిన భాసురత్నంబుభావభక్తు డయి
నెడచి । చేసినద్రావణంబుచెడు నేళడమి ॥ ౫ ॥ అడుసునబట్టినతామర ।
మృదుపూజనుభక్తునుగుచు మెయ్యునుకాచే । పుష్కలబుట్టించునలము । క
డుమాజ్యమెకాక పుష్కలమలకు నెల్లకా ॥ ౬ ॥ ఇట్టిదేశాదేధ క్తుగ । డెట్టికుల
దూకుడై నేమగుచ్యాయం । డట్టినునుడుబోయితకు । బుట్టినతడుభూను
రులకుబూజ్యుడయ్యెన్ ॥ ౭ ॥ అంతకాదెవశేషం । డెంతటినును డనిజన్మ
మెన్నడువెరే । చింతంపక నూర్వశియును । జంతనుబుట్టినది వారిపతిగాదా
కోకా ॥ ౮ ॥ మాంకడదుమనినత । మాతగితిబుట్టినతడుమహాదినవృత్తి
భూతుండుగా డెనెండియు । భూతలను నదొంటమునుల పుట్టువులరయన్ ॥
౯ ॥ సుష్టుకేనకమువనచర । గాదె భక్తుకముభక్తుజలతం గృహలయ్యెన్ ।
దుర్గమక క్తులు గారె । ర్మిపదారాధనప్రభావమెకనినన్ ॥ ౧౦ ॥ అందుట్లబస
వన్నె బుద్ధిభర భయలవాశ స్వబుసవిస్త్రాంబుగా । ప్రసరించెవల విజ్ఞ
లుంబుభువకోపాటోప్పపేటయోనినగీర్ణునినబండై బసవ పుట్టెనియె ॥
౧౧ ॥ చమలముశాస్త్రములదెలు చదకలుసాకినన్యమాగ్నలం । చి మిన
నెపుట్టె పశిప్తనన్స్థా క్తి హయత్ । చిమిలపాలుగా నెడిని దెచ్చెకి
దెమలనూచవేత్తతో । వరలనివ్వులెల్లబసవస్యగడ ద్విసల దరుక
వికా ॥ ౧౨ ॥ ముంపుభక్తకాడెచైరనుమిబుద్ధులుత్రో వలజనుకవదోహ
వలయ । తెనాంబు విత్తాశము మోచకాలుప్రభావ । చాంకా
భముల । మహానిర్వచనముల శోపదేశవిహితుడ చుడప్రతిభిప్రమ
ణుల । వాధిగోపాగనినిదోగానకర్మచుడాలతిముల ॥ ౧౩ ॥ బట్టి
ప్రాణునిశోదపతులడవు । జడబడ్డదొండనజాగిదొట్టు । మనుచు
రాత్ములువిశానకైంగడిచి పాతకముమొనచేకొండ్రుప్రీతిమరియు ॥ ౧౪ ॥ భూ

నామకవినుమునురా । పానసమానముగసోమపానముసేయు । గానోడబ
దుదురుచంపం । దానెన్నడుజన్మజంపెదరనన్ధూర్తుక ॥ క॥ ఇట్టినికృష్ణునితో
నా । కొట్టులుప్రతిసిల్పియాడలింపగుననినే । గుట్టుననొయన్నం । బట్టిశివభ
క్తియుక్తిపంతముజేడదా ॥ చ॥ అశివనాగమయ్యవిమలాంగమునందసెశుద్ధ
దుగ్ధముల్ । జననమునొందజేయుదురసాతలనాయకసిఫ్ఫసిమహా । జనమున
యిలలోనయజ్ఞములునద్వీధిజేసినసోమమాడిమై । గొనికానిమీరుసిరయిన
గోబృనజాపగజేయుమీయెడన్ ॥ మ॥ ఘనభక్తిశివనాగమయ్యకునమస్కా
రంబుగావించిలే । చినిలికంపగవసాయితాయధముచేచెన్నారసంధించి
యొ । య్యవచూయయ్యకరాబ్జముల్తనదుహస్తాంతస్తయన్సేసియె । త్రివ
మాత్రవ్వవదుగ్ధధారలుడువీధింబరైవనొప్పారగక ॥ క॥ శివభక్తిసురభిభువి
చ । న్నవిసితితికెబసవవిభునకన్నపయియెన్ । శీవుడుకరికాలునకున్వర్ష
వృష్టిగురియించినట్లురంజితమయ్యెక ॥ చ॥ మలములుమూటినింగురు సమక్ష
మునందెగదోసివేసినిర్మలతరవ్యదేరభహులైమర్త్యమన్ శివభక్తులందునే ।
కులమలయెందుబుట్టిశివగోత్రకులైచనుమీకునిడెదు । ర్మలజలరశ్వసారు
ధిరమాంసమయావయవాదసినురుల్ ॥ క॥ అశివజలుపొగడవృష్టంబునబసవ
దుగ్ధావభక్తగుంగవులెల్లక ॥ మనముననలరగనిజ్జల । జనపతిశివనాగమయ్య
చరణంబులక ॥ ఉ॥ గ్రకుంసమ్రెక్కిలేచికరకంజములంజిలిగాఘటింకిమా ।
ఓక్కిటుచూడుకురుణ దీటుకొనన్ శివనాగధీధికి । మ్రెక్కినగాచుమీరుమా
ముందలపోయుడుసాపరాధులం । డెక్కడినద్దుణంబనుచునెంతయొదైన్యము
తోడబల్కగన్ ॥ గీ॥ శరణువేడుదునున్నయాచండివిప్రల । కరుణతోగాచి
నవ్యుడుగజముమీద । నాగదేవయ్యనెక్కించినప్రలీల । వెనుకదానెక్క
కొంతనవీటికరిగె ॥ క॥ శివనాగమయ్యచరితము । సవిరళగతిజడువవిన్నన
ట్లీధింక ॥ బ్రవిమలశివపదభక్తియు । నవులజజతుకగకములరయంబున
బొందుక ॥

క శ్వాసాపురీభక్తులుబిజ్జలరాజుసభకుంబోవుట-

క॥ రుద్రాపరావతారులు । భద్రేభహరప్రతిసలుభద్రావాసుల్ । త్సుప్రే
తరవృత్తులుగిర్నిద్రులుకశ్యాణకటకలయలుభక్తుల్ ॥ క॥ పరవాదిపద్మప
ద్ములు । పరవాదిబలాహకప్రభంజనలునహా । పురుషులుదృష్టప్రత్యయ ।
కరులాకల్పాణపురీనికాయలుభక్తుల్ ॥ వ॥ వారెవ్వరనిన ॥ గీ॥ మడిబాలుమోచ

అదృష్టప్రశస్య చుంబులు సూపుమైపుణ్యంబును భక్తమహత్వంబును భక్తాభిష
ర్థనంబును భక్తసచ్చారిత్రంబున భక్తవైభవంబునం గన్ములారం గనియుగ
న్న వాచేమిని నూ భక్తిరసంబు తలకెక్కి-దేవలకనైవపాశుపతమంత్రదీప్తి
త జటాభర శాసనధరులు లింగధారులంబూచి తారును వారువారు లిం
గవంశులై సంతతవీర శైవాచార పారీణశ్వులంబున సమాన పరమపావన
ప్రసాదోఽభోగులై చనునమయంబున॥ ఉ॥ బోయలుమూక గూడుకొనిభూ

బోయలుప్రసాదభాగంబునుట

వరుగన్దొని ముక్తికి-దేవని । వీలయిలనీతి నేలగమహా సురహ ఖ్యలుకృప్తిగాం
దిశే । శేయంపించు మేళికొక చెట్టయబుట్టుదుమాదుబివన్లు । పాశుములై ప్రి
బోయెశివభక్తులు మత్తకమునందు మోచుటన్॥ నీ॥ శ్రీకృష్ణశివులు గారి నాధ
శివులును శ్రీపరమానందశివులుకాంతి । శివులును లోకేశ్వరులు శ్రీలోచనశివు
లును నీశానశివులు విమల । శివులు దాపశ్చేదశివులును బరమేశ్వ
శ్వితశివులును హరశి । వ్రులును విశ్వేశశివులుగ జేశ్వరశివులును
లుచుధర్మ గీ॥ శివులనిషక శమాననశివులుకన్లు । పాశుములై ప్రి
శంకరశివులును । హేశ్వరశివులు విద్యాధరేశశివులు । సనఘులును లింగ శివు
లును నాదియైన॥ ఉ॥ పూర్వశైవాచారు లందరు వైకమత్యంబునొంది మును
పటిభంగి శివప్రసాద భోగంబునకుం జొరనివ్వనంతి॥ ఉ॥ భానిద్రాగ్రాంతగా
దేవభగవద్వరయాబ సవయ్యబోటిభ । క్తులనడవట్లు బాడుచు కన్లులై శైవో
కానిలింగవం । తులమునుచుంబ్రసాదములు దొప్పలువట్టుచుచె గలిచిమాం ।
కలిగిన శ్రేయభాగములు కన్లులనై ననుబాడనీరయెం గీ॥ విరచీరీతి నేమేని వింటిమ
ల్ల । జీవ్యయును బోలజీవ్యయు శేషభాగ । మిత్తు రేపేరమానవాధీశధూ
మిచెల్లు నేతమకిటువంటి ప్రల్లదములు॥ ఉ॥ మనుజాధీశ్వర శాంభవంబయినని
ర్మొల్లంబుమాకాదిగ । ల్లినలాగావులగాచుబాలుడినుకన్లింగంబుగావిం
చిత్తై । ననయంబుకనవదధ్ధముల్ విదుక గానాలింగమున్ గాలగ । న్నిననబ్బా
లుడుదండ్రీకాళ్ల దుసిమెకొనిష్టాగరిష్టాతున్నై॥ గీ॥ దానికేండు మెచ్చితద్బా
అతునకు । బంచలింగంబుకృపజేసిజగతి నెల్ల నాటనుండీండు మనోమకు । నీ
పురంబున నెల్లకనిలచేసివును॥ గీ॥ బసవ రాజయ్యమతతమల్ వన్నుట్టి । వీర
మహేశ్వరులమంచునూరగొండ । రీరుమాచులములు మూల ధారణేతి । న
ప్పియిప్పియనివిట్లుచే దువేసి॥ క॥ నీవాకిటనింప నేర్పుకము వశచూచారెల్ల

మడియునునున్నట్లు । భూవసుడునిండుకోపము । నవేగబసవయ్యబిలువను
 దూతలబంపన్ ॥ గీ॥ వచ్చినచ్చినబసవయ్యచలనుజూచి । పుడమిరేడిట్లనిబలె
 నీబాంబలకు । శివప్రసాదములుభువిజెల్లనీకమీగుగుడిచెదదీయేమిమేరమో
 యి॥ క॥ ఇదివైదికమొబ్బియు । చతువువైదికముయేరిసాహసమన్నన్ ।
 వగులుముహరలయంకం । బిదిమొదలుగనన్నబసచడిట్లనెన్నపుతోక॥ గీ॥ ఆ
 దిభండీశునకునీశుడొక్కేష । భాగ్యుచ్చిలాగుచ్చుపాలవినుము । పాణబా
 లస్ఫురికత్నపాప్యమఖ్యలింగశేషాంశుచ్చుటలేదుమొదలు॥ క॥ ధరమా
 నవమాతృలక్ష్మీ । శ్వరునిప్రసాదముమాళీశాసనన్నం । గరములముట్టినరౌ
 రవ । నరకంబశిశ్యతులలోనవిసంబంధగాన । ప॥ వెండియు శ్రీగురుకృపాలం
 బుబునునగు సుగమేశ్వర మహానియ్య ప్రసాదంబు మలయమాయా బద్ధకు
 ధైతరాత్ములగు మీకెట్లుభోగించనగు ననుబాటుగాక భద్రగజకలభంబు
 ధేనుద్రగాధక భగంబునక బుట్టునెవట్టి పట్టుకోడి గట్టుకొని మీకుబె
 ట్టుక పీరిదిపట్టు వట్టిమొనెట్టనప్రసాదంబిచ్చిన బుచ్చుకొనిన బట్టునుగలదె
 నీవలధనము లేకున్నమూఁ భావంవబునను నుండుడన్న నిన్నరపతిసమక్షమం
 బుంకెరా రాతులిట్లనిరి॥ క॥ వారాణశ్రీగిరిగము । సౌరాష్ట్రబాదయైన
 శైవస్థులుం । దారుణీగజెల్లంగా । మీరేటిశెల్లనీకమీపురమలలో॥ క॥ క
 యబ్బిదులైమీరి । నదుమకమమ్మంతలబోసాడినైవక । గూఢాచారము
 విశవము । విమలముమాయనువలని ననిబసవంబు॥ క॥ ప్రల్లదములువ
 లెందునా । భిల్లులగుగొనలనకుదుజెను గాలికగుత్ । వెల్లగిలునెమీకువ
 ట్టిదింకెల్లెలా॥ గీ॥ తెలియదానిల్ల వదులచేలుగాక । గుండ్లుచేలునెయెం
 దునుకుతులార । బలిమిభక్తులశ్రీహరిబ్రహ్మవైం । మారొనగలేరనంగ
 మిమాటలేల॥ క॥ చలమొడిగిదనుడుజైవ । స్త్రబలందక్కంగవీరశైవులుమీ
 కీ । యలనెన్నడైందిచ్చిన । పలనుదెలుపుతోత్తులవాగ్వాదములేలా॥ గీ॥ మొ
 చలవైవమంగకమునచరిపుదనన్య । వీరశైవవృత్తివెలయువారు । ప్రాణలిం
 గశైవభాంయుకన్య । రేమగుచులారయాదహోలె॥ క॥ ఎలదైగోనరకం
 బును । గూలబడ్డెల్లుశేనానినిచాచరన్మన్నీలిని । జేహశేషము । వాలా
 యు నెమగుగొనగల విరవేపుని । చి॥ మునికెతలెల్లనిధిశ్చతులేకానికి
 నాగగర్భం । జరుండుచ్చమాభుకునన్వనుధి పరమంగనంగమే । శున
 బుధామకాంబుమభిశుద్ధవిహారిచీరత బుధే । నీనాచూర్తు గందదిసేకొ

ననోపరయేసిపొండన్ || ౪ || వినియబోయలుమేలుమేలుబసనాశివ్యలభరా
 మండలిన్ | నినబోలంగబధానులెందుగలరెనిర్యాజితలవమ్మది || ౫ || పా
 పాయంబుదలంచితకటకటాప్రాణంబులజూసిను || ౬ || పాపకాశీ | పాపకా
 లుంగలరెయేలోకంబులంజేయన్ || ౭ || ప్రాణమి కట్టిగొనగదలసినదెన్నె
 నీనుకట్రతుకవచ్చులెగువనుచచ్చి | పడయనట్టిఫలమగుదువానిచ్చెనదొ
 డ్దబసవరాజుతోటివారు || ౮ || కొరకునకుబోయిబడిగల్గుగొలిచచ్చు | పాక
 సంబురాగయ్యెనునట్లుగాక | గొల్లగనబోయిపైగోకగోలుపడ్డ | జాడమా
 కవ్యెకాదాచిచాలునయ్యె || ౯ || ఈమహిగనకపాపములు | రామదముకప్రే
 ల్చుకొనినతద్విధమయ్యెం | బ్రేమంబులరగనిడ్డల | వేమూరునశ్రులనుచంపవిధ
 మయ్యెగదా || ౧౦ || ఈరసంబునమీరలేమేసిబడికి | నవేరిగలరెమకకుషము
 ద్రావహాలవాల | ముమున్నుచూరునకునర్పించవారు | గలరెకొన్నవారనుగ
 లరెకరడయిన || ౧౧ || కలిగినదెలుఫడగొనియెద | మలమొనపదార్థమెల్లయది
 మిపాలుం | బలువిషములుమాపాలును | భిక్షిభిక్షిగన్నట్టిదయ్యెబలనమం
 త్రీ || ౧౨ || మాకిచ్చునట్టివిషమీ | రేకొనుడిశునకునిచ్చియిల్లకకన్నున్ | మా
 కిడకనుమాభాగము | మాకునుమీకునుబ్రజ్జపహినిదలనాన్ || ౧౩ || పరిజ్జ
 లుండుభయతా | ద్యనుమతమన నెవరేవునాలయనునకన్ | జ
 ననశనివెంటంబోయలు | జనరచటికి వాయనధ్వజులు గ్రావన్ ||
 వాబసవండునసంఖ్యాతభక్తియుక్తుండయిసరిపపర్షంబునక బోయచ్చట ||
 ౧౪ || కాశీలకాలకూట | ప్రకటహాలాహాలాదిబహుళిషంబులే | వేరూర్చునూ
 రగాద | ద్వికరగంధాంశుగంబుదిక్కులనెల్లన్ || ౧౫ || ముచ్చకడివనాచకురు
 ముకురన కెక్కినజీవులెల్లవే | పంచతనాంబునిదనబర్చిన గాల్గినగ్రోలగాన
 భో | సుచరదంజువజ్రముచేర్చిధరాతలిగూలుజూచియె | క్రిందకుశలలే
 కవిషమెక్కినగులిరిదార్ధ్యంబుంతున్ || ౧౬ || చనబోట్లకైనపేల్లలు | దునియం
 గనూరిననుద్రావదుస్తరమగుగాదనివేరశెప్పనేటిక | ననబోయలుమెల్లమెల్ల
 నందరుజారన్ || ౧౭ || అలయకయ్యుపవ్వనమున్నయగూడిచియొక్కపాటి
 గా | గలపిపసిండికొప్పెరల్లగకురనంజగహానిశేలభుభ | క్షుమహానియ్య
 మైనసభున్నదుమన్నడిసింభక్తిని | శ్వలమతినర్చించులు | చారపరింకర
 తోడగూడగన్ || ౧౮ || భవ్యపంచపహావ్యపటలవియ | సహజనశీర్దిబ
 సదనచద్రవత్తి | యవనిమడివలుమావయ్యయోయె | భక్తవక్త్రులకెల్ల

నుఁజూతుడగుదు॥ శా॥ భద్రాకారులభక్తులంబొగడి శ్రీభాస్వరగీతాహార
రత్న॥ మద్రోల్లాసవిమాధిధానహుతభుజ్జ్యోత్సాలహేతుత్మహా॥ రుద్రాభీ
లలలాటమాయతసఖకృతాకృతిగాలురు॥ ద్రోదేకంబునజూడగా బొగలు
వేద్రాకృతభోమార్గముక॥ ఉ॥ అవిషవహ్నివేడిమికినంబు జబంధుడుదప్ప
గృంకిల్॥ కావలియవ్వలీకలయియారడిబొందినమస్తజీవులున్॥ నావిషమా
పరస్మనిగిలాజలువేదినజిట్టుకడ్డయ॥ ట్టివిపులాతలింబడియెక్కడజూచినజు
క్కతండుమల్॥ క॥ పొగలుభుగల్లుభుగల్లున్॥ నెగసినబ్రహ్మాండమెల్లఁండిన
పుడుపూదునూ॥ నగమలుకాటుకనగములు॥ పగిదింగనుట్టదిగులుపడిరి
దిగిశుల్॥ క॥ బడబానలమిగిపొవ్వని॥ జడనిధులేడునుగలంగనంపర్తాగ్నిక॥
బొడమినదుగురుబనివడ॥ వడవంకెనిధాతభీతివశమాననుడైకబంగా
రువంటిదేహము॥ శింగారముచెరిచినల్లశేసినవిషమం॥ చుంగడుభయపడి
యగుమర॥ భంగుడుతనతోంటిభంగపాటుదలంచెన్॥ గీ॥ అపుడురుద్యండు
వెంగంచెనాన్యకం॥ గరికెమెప్పుడువెడలెనుధరణిననుచు॥ దేవదేవుడునొ
సలికనైరచెననుచు॥ ప్రసుధత్రంగపులానందభరితులగురి॥ ఉ॥ అణుతినింగినే
లయునునాక్రమణంబొనరించికాలకూ॥ బానితవహ్నిదానిగనియాబసవ
న్నప్రసన్నచక్ర॥ బోయలజూచిమీడుబుడిబుట్టిక॥ జెల్లపుదేవకోసనుడాయడ
కంటివారివినమైతిమీవింటిమి॥ క॥ చుందరున్॥ ఉ॥ భర్తనిధిక్తులేబరమపావన
మూర్తులుభగవాడైజగద్భ॥ ర్తలయాదికక్రయలుసత్తుగశేయగనాదికర్తతై
స్వగిరివలజూడగప్రసాదముమాయదిగానియన్నదు॥ రాగగుణుదత్రప్రసా
దచుకరంబునవైసనుముట్టయోగ్యతే॥ క॥ అదియపుగాదనుద్రోహులవదగొ
నిర్జితుగరళవహ్నిచుఁఖమునం॥ బిదపసరికింతునందులు॥ ప్రదులకనధోగ
తులజేతుభీకరంభంగిన్॥ వ॥ అనియనెకప్రజ్ఞావచనపూర్వకంబుగానలుకు
వలికేబసవదూదాదీశుండుభండేశవరదుండును॥ కుండలీకుండలుండునునగునం
గమేశ్వరునకు॥ గొతవేరసంతసించు॥ శోనియద్విచియించు॥ కేనియంగోంచ
కొనుచుండంగనివనని॥ జూరభక్తులుప్రొంగినింగి॥ చుదృవనార్చివేర్చి॥ విసవిస
నప్పనిండి॥ కొప్పెరలకరగవియె॥ గోనకరిజుష్టుబు॥ బహ్వశిస్తోక॥ పీవాశిష్టమ
న్నంవిమిశ్రుతమనునాగమోక్తి॥ బాటించినప్పగ్నమయంగలంతి॥ కాకస్ఫురచ్చ
వక్త్రముఖనిభిలపూత్రంబుల॥ నతిమాత్రంబుగావడ్డింపించుకొని॥ తమతమయి

భక్తులుప్రసాదకాలకూటబునారగించుట.

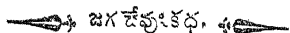
ష్టలింగంబులకపికంచి మోచ్చిసావధానంబునతత్ప్రసాదంబు సాదరంబునం
బుచ్చుకొనుచుతపలో తారుపినాదాలాపంబులాడం దొడంగిరజెట్లనినసీ॥
సమాళిక॥ సందడిసేయకుసంగమేశ్వరదేవచిందగగ్రోలుచిట్టిదేవ । తేచ్చుద
జుచ్చుచ్చుప్రేమరాదిదేవయ్య విచ్చేసిగూర్చుండువిమలదేహ । కాలకంఠయ్య
కుజాలదించుకదెండు జాలునానీకునిరాశదేవ । వేగమిత్రైలయ్యవిరాపాక్ష
దేవయ్యయిగరిగెడు పాలుభోగయకును । జాలగదెత్తునాశంకరదేవయ్య
ఫాలలోచనపట్టుపట్టుమింకయెంతైన నాస్వాదమేపురాతయ్యకుజింకింపవల
నరాధ । కొంకకుకొంకకుశంకరశాధయ్య యింకనుచెత్తునేలకటమించిపా
డియేచలదనపర్వతదేవయ్య కూడవడ్డింపుడీగురువునకును । శివశివశివయడీ
చెన్నదేవుండు బ్రవిమలదేవుండుబాసనడిపె । ముద్దులాడకపట్టుమూర్తిదే
వయ్యగారు । దొడ్డయేయెంతైన ధూర్జటయ్యసంబరవడకయ్య సర్వజ్ఞదేవ
య్యకెంతాగిభోగయ్యగేలియెల । నీకొలదెరుగవేనిజభావదేవయ్యమాకేమి
మహాదేవమరియుబట్టు । సంతోషమేనీకుచంద్రశేఖర దేవమంతసం బేలని
ర్మలుడనీకు । నునులనునులకుకును మేశ్వరుడనీవు గనీమనీంగెదవేలకల్లినా
ధప్రడ్డలింతేలయ్య పోడ్డలదేవయ్యవడ్డింతునేనీకుదొడ్డలిర॥ గీ॥ విండసం
గయ్యతీర్పకుమీసరుకు । బాగలేటికిబలికెకుబల్లడయ్య । యర్ధిగమపాఠగ్రో
లుకల్యాణదేవ । కుడికడైనగుచెత్తునాగొల్లవాళ్ళా॥ సీసమాళిక॥ మొకట
ళంబేటికిముడునూరుసంగయ్య చిక్కంగమీకుమీశిరిగిరయ్య । దుగ్గశవ్వయ
నుసద్యోజాతదేవియీ గొగ్గవ్వచహదేవిగడ్డ । పయ్యనుమమ్మవ్వ సకలవ్వ
యచల దేవియనిమ్మవ్వకాంత వ్యభవ్నవయ్యను । గాళవ్వకేతవ్వకా
మలదేవియిపోడనబస వచ్చుసోపలవ్వ । అకటచోడవ్వయ్య నానందదేవి
యచిక్కవ్వరామవ్వసిద్ధవ్వ । పోల్లవ్వకల్లవ్వ హేచలదేవియీ సల్లవ్వమల్ల
వ్వయ్యమిషవ్వ । కేతలదేవిపురాతవ్వగారు మీరేతెంచికూర్చుండుడిరల
పంక్తి॥ గీ॥ననుచుచంద్రుడమలోనసూర్యమొంది । యిట్టిసందడిమున్నెందు
నెరుగశనుచు । బసవమంత్రకిదెలుసుయీభావమనుచు । మరియనిట్లుమిద
స్సూక్తిమన్నులైరి । రగడ॥ ధన్యరచాన్వికతీరమకమనుచు । యమ్మాటికికా
సికదేనచుచును । మెల్లనసడలుపుమొండెమనుచు । గొల్లగనిప్పడుగొందుకోక
నుచు । గడుపుబెరుగనీల్లకుమీదనుచును । కడుపుబెరిగిననుకరవేయనుచును ।

అయ్యకుదలముచుకె గ్యబొమ్మనుచు । నియ్యవెయింక నేమయ్యననుచు । నిది
యొక్కడుగాదీయకనుచు । వదలింపుముమానుడుసరసముమాతోనచును ।
నాయనుజూడుండాస్వాదమనుచును । నీయందమేనియునేటు బోవడునుచు
వారిసెత్తిమొరన్నగాదనుచు । తనమదిగోరియదాశిపోస్సెనుచుదలయూ
పకుమీకతండ్రినీవనుచు । వలెనటమాతోవాగ్వా । దమనుచుకడుపువడినెరా
ఘముగాననుచు । బిడుగుఃపటలాభక్తిలోననుచు । దుప్పిబోదుపాత్రలద్రో
వకనుచు । గొప్పెరలకునురుకుమగాకయచుచు । గెల్లులారకార్గింతురమ్మను
చునల్లవోపిలచేరనాయగ్యయనుచు । క్రేస్త్రప్రేమనెజేవయేసనుచుబూ
న్వకతోలికెబుచ్చలేచెను । బల్లెరచులుగులువారెడుననుచుచు । పెల్లుగనిం
డబ్రేలేదవనుచు । వాలుకకుమోయయ్యయనుచు । నొలికినబసవనికుండుగా
కనుచు । వేరకొప్పెరదెంచుతెండనుచు । హారహారవాభేదమయ్యనికనుచు ।
నవనవగరళమునాకుచెమ్మనుచు । శివునకునిచ్చుచుశివశివయనుచు । జుట్టువా
దిగనిజుట్టుచుజూపుచు । గ్రున్నదేవుడుకాళ్లుజూపుచును । నిక్కుచునీళ్లుచున
దెక్కిలింపుచును । బొక్కుచుబాలుచుచుబుక్కలింపుచును । దెక్కించుకకనురె
ప్పలుచుండుచు । గ్రకుటనట్రుంగుచుగంతులుపేయుచు । గ్రాలుచుగ్రోలు
చుకడుకడుకడుగూచుచు । చ్రాలుచునుఖుచునువారధిజేలుచు । నురమకప
ల్లెరముదదుకలేచుచు । సోలిడినించుకించుకచవిచూచుచు । నాడుచుగొప్పెర
లరచేతేబట్టుకబాడుచు । నురుకుచుబరుపులుబేర్చుచు । మురియుచుగునియు
చుమరకటింపుచు । నొరిగాలిలపైనూదియాడుచును । మొక్కుచు
చేతులుమోడ్చిప్రాసాదము । గ్రకుటనట్రుచ్చుకగంతులుపేయుచు । హె
చ్చుబుచ్చుకొనియిలపైనడుచుచు । మచ్చికబొత్తులమానకకుడుచుచు । పెక్కు
దెరంగులప్రియములుగూచుచు । గ్రకుటనట్రుచ్చుచుగొగిట నేచుచు ।
నొండొరుముందరనుండెడు పాత్రము । లొండొరునొడియుచునురుర
గాత్రము । మెసపరినుబ్బుగనోయనియాచుచు । ససమశరారిమహా
త్వముదీచుచు । నుల్లుబుమతినిట్లు గ్రుభక్తుల కిచ్చిషమతివిష కేళిసల్పగ
ను । క్షితి భక్తులు పిషకేళిరచించిరి । గతిచెడబోచులగర్వ మడంచీ॥
క॥ వెండియుబసవండహిరాట । మండనునిప్రసాదసేవ్యనన్యవివభూమం
డలపతియాత్తులమం । దండిగబోయింపసనిచిదలచినకూర్చిన॥ సీ॥ కొట్టెరపు
లవారిగుండెవారలచాలకట్టదువారలగొట్టెవారి । చుట్టాలపక్కలనుతు

లను బౌత్రులబట్టపు దేవుల భౌతిహితుల । బంజారులను నడ చుళ్ళ బెగ్గడులను
 దండ వాయుకులను తంత్ర పతుల । దాసజనముల విశ్వాసుల బట్టలు । దాసిజన
 ముల విలాసినులను॥ గీ॥ వాద్యముల వారి గాయక వందితక । కలును పరిహాస
 కుల బండితులను గవుల । సకలజనముల పం క్తులు సాగ జేసి । విషము వారికి బో
 యించె విశ్వమెరుగ॥ గీ॥ అట్లు బోయంగ నవ్విషంబు వసినాథు । తంత్రముల
 ల్ల బాలు ఘృతంబు ననుచు । నుండ గాజూచి బసవండు నిండు వేటర । దనగజ
 బుల దెప్పించె తత్త్వణంబు॥ ప॥ అట్లు పంచిన మానవంతు లే తెంచి॥ సీ॥ కాలాగ్ని
 రుద్రుని గణనాథుడంతి కులవతంస రాయ కోలాహలంబు । గంగాధర ప్రియసం
 గర విజయుని లింగ సన్నాహంబు మంగళ యశు । భద్రేభ సంహారు ఖర వాదిన
 రవిరాజు మీరీభద్రావతారు । చౌదంతిలకంబు జగ దేక వీరుని పంచాశ్యుల
 లభవభంగు చెంగు॥ గీ॥ సంతకాంతకుడూర్వీప్రదంతభగ్ను । నస్రవత్తుని
 ద్రిపురాంత కాఖ్యజంగ । మప్రసాదిని మెదలుగాను త్తకరుల । దెచ్చి ముంద
 రనిలిపిన బెచ్చు వెరిగి॥ క॥ తనలాయంబు నగలిగిన । ఘనవాజుల స్థల దెడుగ్ర
 కుగ్రాననిన నె । వృత్తమున నలరుచు వాహకు । లును పటుగతి నేగి మందిరాంతర్గ
 తులై॥ సీ॥ హయరాజసిర్మలున ప్రతిహత బునితప రాజును భగవద్ధర్మకీ॥
 తత్వజ్ఞువరసుని దాయరంపమును ప్రసన్నుని పుష్కర్మ సంహారుని । శివ పా
 లుని మదద్వ మదః సుచిత్రాంగుడు దాకంతుచంద్రాతపంబు । శృంగారవా
 రాణిని కెర మప్రియు వాయు వేగంబునింద్రాయుధంబు॥ గీ॥ శాశ్వతీశాన
 ముఖ్యాశ్వసమితి చేర । వాజి రాజిగ జావళివరు సనిలిపి । కొప్పెరలు దత్తు
 స్థలింగుట డింప । నున్న విష మెల్ల నపిచల్ల నూటుకొనియె॥ ప॥ వెరవడిబోయ
 లిట్లు వెరవేకుల బొందివడంకుడుండని । శ్వర గణ సంఘముల్ గృహప్రసాదసు మ్మో
 త్కర వృష్టి ముంపనం । బరమున నుడెరుదులతిభక్తి గమంగొన దివ్యగుండ
 భుత్ । సురయగ బిజ్జలుండు ప్రజని వ్యెరగందియ ఘేయ ఘేయ సన్॥ ప॥ మఱి
 యు సతనిమహత్వంబు గాంచి యుచితో క్తుల లోకానికి చిట్లనిన న్నుతించె॥
 సీ॥ నదసులగా త్రప్రసాదైక సత్త్వాత్ర సజ్జన మిత విజ్ఞాన నేత్ర । ప్రతిమలచారి
 త్రభవలతాశివదాత్ర పరమవైత్ర సద్భక్తిగోత్ర । ప్రోగ్నిత సుత మహద్గూఢ
 సత్పుత్ర మజంగమ తే శవాదిజైత్ర । సద్గుణైక భక్తిజన వాఙ్మధిప హితభ
 క్తికళత్రకృపాతిమిత్ర॥ గీ॥ భక్తిభద్రాన బసవన్న బాపు బాపు భాగ్యరంభిర్మ
 బసవన్న బాపు బాపు । నల్ల వోబస వేళ్లని న్నిముః ద్రిచ॥ పాదుకు జగద్దీక్ష

ధృవముగనంబుధిసంభవమై యెట్టియూ । గంభీరమువ్రుంగనొడిః జకః తపదం
బుంకత్పైగాఃత । ద్వరం హిమంబుదెలె బసంబుగాగిధి క్తి హితాధక మైభ
యం । కలగంభీర-రంబుదంకంబుబట్టగగ్రోతమేలనకొ॥ క॥ ఆమృతము
గ్రోలియుచేవలె । లుక్మోబొమ్మ దురుతంబుగ్లుప్తదినమలన్ । దెమలకబ
సజశుపవిష । ముక్తావియుదివ్యదేహసంయుతుడయ్యె॥ చ॥ అఃకొని
యాడబోయెను మహాభయమందు చుగంధికుందుచుకొ । సవనత్రీతిజేయుచు
వనీలజాగలముగ్ధుడుగృహంబు వనఃధిమి గ్గావుబసవద్రభవర్యకరిణ్యదే
వను । ఉనభోమనమచ్చియున్నగుడుకొము న్నతాపర ధులన్॥ గీ॥ వ
సములోజేచునీలవారిమయ్యె । మన్ముబరచుటనీకశౌర్యమైతలప । మహి
సిదుష్టజనులతోడిమైత్రకంటె । శిష్టతొవైరమైవశిష్టనిరము॥

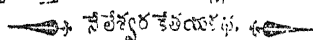
ప॥ కావున దేవయోధింబునవైన సముగ్ధాచిరక్షించిదేవనంబొం
దుము సేవుదక్కరిదికుం దెసమాకు నెవ్వగులేసి వేవే విధంబుల నిన్నునిం
చుదు విని॥ క॥ బాచెయొకయదృష్టి । గంధెన్గీర్షికిః మాత్రఘనవారి
భములన్ । బ్రోచెకొమూలగుధరణిం । దోషంబ్రభాగ్రం యశు దంభద్రతి
భాక॥ క॥ మోహేన్బోయలగర్వము । సూపెంబసాదంబుచిహినశృతదృష్ట
ములన్ । మోహేన్సంజేహములకు । బాచెకొనాదంబుచారిభక్తినింగక॥
క॥ నిలదెదలనంబునొందక । గెలిచెకొప్రస్థవముజనులు కీర్తికంపంగా । దల
చెన్సద్భక్తిమెయిన్ । బాలిచెకొవీరిముసగిట్టిపుణ్యులుగలరె॥ క॥ అలీలకబస
వుండువిష । కల్పిషమునసాదకృతకృత్యవయా । భూలోకమునకుదెలి
పెన్నాల్లలంబుజరుచుగుబహుశుభమల్ శ్రీ శ్రీ శ్రీ॥ క॥ వెండియుడగదే
వుండను । దండాధిశుండుచంద్రధంజదసేవా । మండనుడకర్మయోగర ।

జగదేవుఃకథ, 4

తుండయిమనుచుదున్నుష్టదూరుండగుచుకొ॥ చ॥ అతడతివై భవంబునశుభా
వహకాగ్యము సేయుచున్నానో । రతిబసవన్నశరజనిరాజితభస్మమ్రమో
లదెట్టిది । శ్రుతదీపుమద్గ్రహమజ్జోచ్చినమాత్రమనందనే । గృతాధకత
వహించు । బసచరాజుదరిస్థితచారువక్త్రుడై॥ క॥ వినుముజగదేవధీని
యినసేవహంబు క్తిజససమాగమమునకో । ర్చనజాలునేమిశెప్పెద । వసవిని
హేషకంబుతోనిజాలయమునకున్॥ చ॥ వసదనియొత్సంపద వగ్గలమైనము
నింబరక్తిః । ద్రుసపదేవకశాకనులుః శ్చితరంబుగనన్నతాన్నపా । య

సంధిగర్ధమాగలనెల్లపసార్థమభోజనాహ్వానమును సమీపింపజేసెను. అప్పుడతడు
 దొండులు వేదములను జేయజేయకన్గి. రచనబసవన్నయిచ్చితిగకమున్నులు.
 భర్తృకంబు గావించుచుచున్నది. ఇదిగెరుంగజూనరుపట్టుచుచు. కడు
 భయంబునబా. ల. యుగముగ. క. బసవడుతనపరిచాది. విసరముచేస
 వ్వినంబు వినియూతయూ. వసుధయినకుబోవుటమానినచగ్రాహము బె
 గడినెగడగన. ఇన్గ. క. బసవడుచనుచెంచిన. భుగభుగోపాగ్నిశిఖలు
 బాగనగనినం. మెగమిడింపకరామిన. రుగ. టిం. చి. తత్పురోభా
 గమునన్. ప. అటపట్టి. చి. తెరమగుంగందముండి. యాదండ చాధుతోడి
 మెగమాట వీడుకొట్టి పృథుభక్త సభాభ్యంగిరంబు వెలువడి పొమ్మకుల
 దైవంబుని. పట్టి. వైనమలహరుండుండబలు త్రోవలంబోకంబాడియెయ
 ధేం. క. కోటివశుధుమల్ల కలసమకూరునట్లునుం. గ. క. చ. హరిమఖదేవ
 తాధి. తినాదిభజించియులకజేవురు. నవరువెడలైవభావనమనంబున
 బూనుటయెట్లులోమహే. శ్వ. జ. కంబులూచుచునవారిజయుగ్మముచే
 తదుగకణా కరలగునిప్రకీపించుకాళ్లరతింగడుగ. గవన్నుచే. సీ. తలమీ
 దశవుపాదజలములకు చిడలభవలకాళ్లనుగీళ్లు. ట్టుగునె. శ్రీమహాదేవులూ
 జి. చుభక్తులకు నామాలకుకల. బూస్వమా. మగునె. మరహ. రా. చును
 కుము. న్నెట్లుకెట్లోయియలదాటమాలలకె. త్త. గ. గునె. సవమలలి. గ. ప్రసా
 దోపభోగకి. భుగభాశిసద్భక్తిమిమ. ఖలె. న. సీ. కిర. చాండా. ల. ప్రల. లి. సి. గు
 డువ. మోహకిర. కంబుగుడుచుటగాకయు. శె. వి. బి. మె. గో. గ. మా
 ర్గంబుమనసిబారి. భక్తపుంగవమందిరాభ్యంతరమన్. ప. మె. గె. డ. ప. ప్ర
 దార. భ. ట. మ. త్ర. స. గో. త్ర. ల. రా. పు. ల. ది. గా. గలజనులెల్ల వింగయుతకాయలు
 గామితదియ్యసంగతం. దలకొననంత్యజనులును దారునబాత్తులనున్నపా
 తకం. బులయునసంగభక్తులకుయు క్తమెయన్మలకర్పలియగన్. ప. వెండి
 యు (దశకనాదపిపాపదా) యనుగానదర్శన స్వర్ణచాలాకన సంపర్క
 భోజనాననదానంబు లితయలకెట్లు నేయవచ్చు బశుపతి భక్తిపదంబు ప
 శువులకైన భక్తియుక్తులం జేయునది యెట్లనన్. క. ధరవెలయుమరియు

నేతే. శ్వ. కే. త. మ. రా. గ. శం. స. ద. భ. క్తు. డ. చ. చ. చి. రా. శ్వ. గ్గంబని. తరను
 లభంబునినుప్రతంబెట్లనన్. సీ. పు. మి. త్ర. క. త్ర. స. గో. సి. జ. మ. ల. బం. బా

సీతపశువుగోపాలకుండు । శునకమాణికామాది గాదనగృహమున । గలి
 గినందరలింగసంగతులజేసి॥ క॥ తానొకయృష్టజైన భవిష్యజ్ఞాడడుమా
 టలాడడా । హీనులనాత్మలోదలపడెన్నడువాండ్రు దూష్యవాక్యముల్ । వీ
 నులజేప్పడాడదులవేళ్ళచు ద్రోక్కొను ముట్టిలోడు । తద్దానముదాగొనండ
 టులదానున సీతుకొనండునమ్మగన్॥ క॥ పారవరహితజనులకుదా । నెరలిం
 దెరవడుగబోడ పాంగమునం । బొగయుండ తటికేమని । బెరయండేపట్టు
 లంగుష్యధుతరసిష్టన్॥ క॥ ఈరీతి భవినకానం । దారరహితుడగుచు మెలగు
 నధ్యక్షులుభ । త్రాహడి పిచ్చిపొగడగ । రీతికనుచునున్నచు సవయ
 మునక॥ గీ॥ పాపులాతని మహిమచూపావలె । యెగులెన్నినొన్ననంచు
 కైన । బెనులియేమేనగొననుదాదిగనిన । భక్తిదార్ధ్యబుకలిమినాభక్త
 వరుడు॥ వ॥ అట్లుభవులాభక్తుచిత్తం బెత్తెర. గున మెత్తంబడమి కుత్తలప
 డి యోని విత్తులగాడెలంత గాల్పించుంచి పెడగదును చెడకుండ నేమివి
 త్తుగొనునో చూతముకాక సియాయలవలు గాది యలవఁజిచ్చులు పెట్టి రట్టి
 యెడ॥ క॥ ఏలేశుకేతరాహ్వయుడా మోక్షలద్రోహ మెరిగియెల్లవనగుచుం
 గాలుం గాకేయిలన । జేలంబిత్తిం చెనీరుచెచ్చారంగ॥ క॥ తత్తరపడకనడా
 గని । విత్తిచివజేయిగొండ్రవెలక మిగులంగొత్తగనమడెచాతని । జిత్త
 గులోభక్తిసేవశివుడేయోరుగన్॥ గీ॥ అకలోహిణిశుభ బ్రహ్మయ్యకుచేలు ।
 విస్తకయపండునఁమున్నులింగ మిచ్చుడు । కన్నలారంగగఁటిమి కాలకిండు
 శోణులకుచిచోద్యమేధరణిసనుకు॥ క॥ హరభక్తు బొగడమరియు । హర
 సనుచూధములచగ్యభావంబునశం । కరభక్తులమనికుత్తిం । భరులగుటయు
 కాకభక్తిపశులగుగల జే॥క॥ చూతము గాకనుచు బశంప్రాతంబులబట్టబోగ
 వర్తముబంపం । బ్రీతీంజనియామందను । వేతోలుగకదోలీరండువేర్గాకుండన్॥ గీ॥
 అట్లుదోలుకపోవంగవా పశువులు । ప్రాణలింగంబు తనదొడ్డిపట్టునం
 నీ॥ చికియన్న కతంబునజేసిత్రోవ । నిరశన ప్రతయెతు డట్లనివ్వ టిల్లె॥
 చు మొలవయెబగువ యుమొలిచినచేవిశెలబండినపొలములజ్జడేట । జల
 ములనిందారుగొలకుల కెలకులఁబిల్చి సప్తమవదిబలముదరియు । సమయంబు
 విస్మగంబుల దైవపురుగవచ్చనిరుబరిసెడైన । ప్రావదంతియ కావుదజ్జలం
 బునొప్పుజాచ్చురోయనిర్లుడొచ్చునవు॥ గీ॥ ప్రాధములమిదికెత్తుక పోవు
 నొగ్గి నిష్కలేషవిసుంబుల నెగడుచుండు । తనరొలుబాచిమిగుల చోద్యంబు

నోంసి తనమనంబుననిట్లనిదలచిరపుడు॥ గీ॥ ఇట్లులేడుదింబులనెల్ల సశువు
 లుకంపుమొనవపుకర్లున్నకడకుజంపు । నిలుపుకొనియుండు యెడలయుగ
 లనుజచ్చునేడెల్లినన్నియుమాచ్చుచునిగి॥ చ॥ కడుకడ పాపమేటి కగట్టుకొ
 నంగనటుచు తనగారుత్ । విడిచిననాశకుజము వేడుకతోడుత పేనులం
 పగా । తొడితొడిదాట్లుగొందునెడుదోకలువీవులగ్రామసేదానా । క్వింపక
 చన్నతొవగడవెల్లనుద్దిగిరె యేడుజాలలోక॥ చ॥ అట్లుమరలిచనుదెంచి
 నసశువినరంబుసేలేశుకేతయ్య కవ్వకవ్వలగాంచికోపి చికిని ప్రళభిష్టల
 గోష్ఠంబుబొరసిరాదని చొడ్లచాకిండ్లకడ్డంబుగా బలుగండ్లువైచి చూచిన
 పొనూకిపక్షిను జూచినంచాపంబుని యూగకండెన వ్వింబు జనంబుట్లుది
 డనెట్లుచూడవచ్చునని కనవుదెచ్చిచైవనవియాకనవు । గొప్పలైనంబూడక
 మరియుమరియు సేలేశుకేతయ్యమన నీయ్య మఖఃభోజ బహో కింపును
 దాముతమనతముదప్ప మయ్యా గునిజెప్పమాటికం భోజనియరగుచున
 లయెత్తిమాచుచు నాలకలుకడనింపుడు దొడ్డిచుట్టుచుట్టక తిరుగు చొడ్డి
 పైయూతులు వెట్టి మున్నుదాముసమున్నుతిం గొలుగులి గలబు దొంగతో సి
 చూచుచులోకిలంఘింప నగ్గకెంచికేసయ్యక వెరిచిలదుయూకన నలిన
 గిదిసలబడునప్పుడు॥ క॥ ఆపసులకేపున్నయ్యలో లికికొగ్గక బోలు
 దమనుడుక॥ వాపోయెడుతమతల్లుల శోషకయెండె పతనంబునెడలకొ
 కన్॥ క॥ ఆలేగలసృభష్టుడు యేలేశ్వరుకేతనాగ్యకీర్తన నక్రో ల్పరారు
 గోశ్వరువచ్చు । చాలదెనమదృష్టినొలకననా సులంక కింకరచుచు
 వులునోశ్వగరునకనగోకానకప్రతలకనుండంగా మరెక్కడను పోయెగలనే
 తేరంబుల్లల పసువులతిష్ఠవితమునన్॥ నీ॥ బుడ్డొడుచుచున్న నూకగల్గొ
 ట్టుచును తలపడుచునత్యగ్గవము । సేలేశుకేతయ్యనోకీర్తించుచుతలం
 లింగంబుతోదాకజేసి । కొనుచుమూర్తిగనుచు గ్రకంకెమెక్కి నలిగొం
 చునీలింగదేవునిసేమవాసి । పోయినదాదిగాబుల్లునీరునుట్టమని ప్రమాణ
 సేయుననువుమో॥ గీ॥ నిత్యనియమమున జరింగనంపుప్రప్తి । యాచరించ
 కేతచార్యునకును । వంగికరణజాన్విష్టతంబుతోబారికడుగుజేర । మేనెక
 నువుజోవు॥ క॥ ఎడనెడనదకమగ్రావుచు । వుడవిపయంబాగబడుచుపో
 రలంబడుచుం । గడవలగతిహాదుగులదే । పడవగల్గెచుధరించుచుబేరును
 చున్॥ ఆలేగలతనదల్లుల । సేలేశ్వరుకేతచార్యకీర్తనకరుణం । బాంప

టోగి యగవగ | నొలిచిపింపనల్లులల్లులలలరక క || దేవకుడుపగాక్రీస్తు
 లు | నేరొగగువులుపొచ్చుమొచ్చుచెధాశ్రిం | రూపింపగకేతరుగృహ |
 గోప స్త్రుభుత భుభక్తికోమలనగన్ || క | ఇగలగుడిను | గా | ప్రతులకుద
 గవగు నెవారివరగతపతి | ప్రతకునునవగవచ్చు నె మిలోబద్ధిమమాకు

సవరదనాచయ్యకథ.

మాగకమె యిదియున్ || వ || వెండియుసరగరాచయ్య గన కుంజలికుండలు
 నిధ క్తుంపుననముగ్ధియకు ప్రొద్దులనె నొప్పుప్పడా లింగంబున గ్రహించు
 కొ యు డియ్యోపయకాలంబున గులింగంబున ధ యం చెనయ్యుచిదియు
 దరంబునగవల వాగండుటంజెసి యుంపరంబుతోడి బాలుండు దయించెన
 నిచేపియ్యజెప్పని వీకినున్నలింగంబు సంగ్రహింపంబడమి వీడుపదమీ
 నుండు గావునం బారవైపుండువీరిమొగంబుచూడ గాదు శరణోక్తనరణిన్ రో
 దయకాలంబునం గురుగొ సాగత్తుంబు సంభవింపదని నాచి కేవయ్య
 యాయభిలులు నెరుంగదన శరణువిసజ్జిం చెనినియు వేదోక్తనన్నా
 ర్గ బుబుజ్జగించి దుర్మార్గంబవల బించి పంచశభ జనుభక్తి లాలంబెరుం
 గనిత్రోటమాలంబల రువచ్చు వేయనివెండియు || నీ || పశుపాశిపతియనుభ
 గుకడుండగ బండపశు జీవు కు బెట్టుపశ జనమల | బట్టినుకలు మొదల్
 మొట్టంగ గోయించి యిటికెలబ్రామింపకెడుపుటెట్లు | కాలకంఠరుడిట్టిక
 గ్గులయొద్ద యుండు నెభక్తులొద్ద గాక | యతులితశుద్ధవైవాచాంమర్మంబుఖ
 లుడనీకేటికిగానవచ్చు || గీ || దృష్టిసీనుడు గాంచు నెదీపకిళిక | బధి కనకువివ
 చ్చు నెన దూరవము | జరయ్యుతుడుస్థిగ్ధుగ్ధంబువవియెరుగునె | గప్పగోదె
 రుగునె మెందుకడ్డిలోతు || క || ధరలోవానిం మెరుగునె | గప్పగోదెరుగునె
 మెందుకంధిలోతు |

క || అజ్ఞులకతులితశివభ | క్షిజ్ఞానంజేటతేటతెల్లన దెలియున్ | ప్రాజ్ఞులగుభక్తుల
 కుస | ర్వజ్ఞులిపుఃమహిమ గానవచ్చెడుభంగిక || క || ముంగిటనున్ననిధానము |
 తంగెటిగన్నజుద్దలపోయంగా | నంగిటనూ నడియవృతవ | నంగాజనునే
 కలిగినైష్టికభాన్ || గీ || అట్టిగద్ద క్షిమాంబునతకరించి | కానిపదమల
 చరియించిడగుటెల్ల | ఖండశర్మ రయుండవాకాంతుదవును | బొక్క లాడె
 డేశుంట్టిరీలుపుగా || నీ || చ్చూచుచుదేశుల బుండుగా మొక్కనుగియు

కాశించెడివాష్పగాదె ! చేరువననుకల్పభూరుహంబుండనేడినమ్రానుబె
నుచుటననువుగాదె । యుడధిదాటగనోడనొద్దయుండగజేత వధనూతగొను
వాసివడవుగాదె । రవణి య్యమగురత్నరాజముండగగాబు పెంకులేరెడిదా
నిచెప్పుగాదె॥ గీ॥ దొడ్డిలోసురభేరువుదొంగియుండ । గొడ్డుజేపట్టంగబో
వుకొలదిగాదె । మంగళంబగుశివభక్తమాగకముండ । దుష్టకర్మకలాపంబు
దోడుకబోవ॥ క॥ తేనెసహస్రంబసేయి । మానశ్రోతిమ్రోయుచుండమతి
హీనినరుత్ । వీలవినియునుభక్తిలోనైచరి యింపరెట్టిలోలాత్మలూగో॥
క॥ అపయెట్టిదగోరువదం । బుడకములోమంచిముంచియుదికినదెలుపై । నది
గలదెకురుగరముతో । కదల్చిదికట్టుజక్కగానేర్చునే॥ చ॥ జలములలోన
నెప్పడినసంబులునానినరాలుమెత్తనై । పాలుచనుపాళకొల్లలుగబోసిరయే
నియుక్తూరభోగికిన్ దలవిషమించుక జెడునెచాలగజేసియు బోసిమారిసం ।
దలగునెవేముచేదధు ధౌతముచేసినమన్నుపోవునే॥ వ॥ అట్లునుండుకపశం
డివాగటంగసవుగట్రుంజి క్కంకుండం దెకురచాళ్లుచున్నిములక విత్తులువెదవె
ట్టునధమలవిధిమనను సారథుసారథూరుహంబులు ఖండించిచెముడుజె
ట్టాలమట్టల వెలుంగుపెట్టిట్టకూళపాళంబుననె పవిత్రవీతిహూత్రమధ్యం
బునన పవిత్రమూత్రంబు పోగొక్వొందొడంగు వెంగళివిప్రవృత్తంబును య
ఘ్యూఘ్యూపాదారుప చారంబులాడంగూర్చి షక్కలకాళ్లు గడంగదొ
డంగుచెడుగులవడవు । పెట్టెలిగపరాజ్ఞుభానే కాన్యదైవ భజనంబులు
నొక్కరూపంబుచెడియు॥ గీ॥ బంటకడవబోసియున్నజలంబులు । నీడలేని
ధారుణీరుహంబులు రాజరాజగణుపరాజ్ఞులునుజలు । నిష్ఫలంబటండ్రు
నిగమవిరుల్గి క॥ శ్రేష్ఠపరాజ్ఞులుడైమాను । దక్షాడుక్రతువాచరించితల
గోల్పడదే । పక్షముపంశురాము । డిక్షీతభూసురులొసగియేమయ్యెవదిన్॥
క॥ ఇలయెల్లనొగడ్విజలను । బలమునుభజియించిపడదెబంధనమునవి । వ్రా
లకన్నమిడగగాతము । గలపడెగోహత్యబహుళ కాలముదాకన్॥ ఉ॥ వేదర
హస్యవేది పృథివీసురకోటికినన్నదానను । త్యాదరబుద్ధి బెట్టునగునట్టిఫలంబగు
శంభుభక్తిసం । పాదకుడైనభక్తునకు బెట్టెడుభిక్షముపెట్టెనంతనే । తాదృశి
వైరికోర్తులకు దప్పిచరించినచేయదప్పనే॥ చ॥ అగబహుభంగులబసవ దానతి
యిచ్చినతత్సదుక్తులన్ । విజగజేవుడశృయత సేత్రయగుడయి రెండుచే
తులున్ । ససలతావృక్షప్రవధప్రతిమానులభక్తవర్మలన్ వినుతులూనర్చు

చుకన్దగుచిహ్నువత్సూర్యముగాగినిట్లునున్॥ గీ॥ కర్మబంధుఁడకన్య డభయ
 డనుగ్గు॥ దాంధశి పేతుడనుచువ్రాతాలయిండ॥ బ్రజ్జహులిసయిజ్ఞానిపా
 తకుండ॥ శ. కలేనిచుచాచారస్మృతుండ॥ గీ॥ అనియుచునేలయేనుసర్వా
 పరాధి నామొనర్చినపాపంబువాయడెందు॥ విదుతుప్రాణంబులాజ్ఞాప్తిచేగ
 నొసఁగు॥ డుడుబసవన్నపలిక భక్తానుచరిన్॥ డీ॥ సాహసమిచ్చడేమిటికి
 చాల్చియెడెప్పదనిప్పరిన్శివ॥ ద్రోహముపుట్టగాగలదు మూలొనికొన్నిడినాచ
 మీదద॥ ద్రోహుధానిమాంపుని దృంపగనిన్నుననుగ్రహితు సుత్యాహము
 తోడ॥ భక్త్యశ శంభుమ. వృత్తున్నుడయ్యెడిక॥ క॥ తరియితికిహరునిశరణ
 లానందముబొందిపునుదురదములో॥ పానిం గాగరుణించిరి॥ మామీము
 మున్నుటిసనుమానంబొకన్॥ క॥ లేలేత్తులేమ్మునావిని కేలినికమ్ములశిర
 మునగిల్లావిప్పౌపాగా॥ పాలుండైచిక్రమతాం॥ బూలమ్మగొనియె
 మేయబొంగిచెలంగన్॥ చ॥ బసవనమంత్రియట్లు శివభక్తులుదాసునువేట్రానోడ
 ధా॥ వసవముచాకటోమునునైభవుజాజగ దేకమంత్రినం॥ తనమునజేయు
 సత్తియెలు దాగతికైకొనివచ్చునర్విధ॥ క్తనముద మేష్టగోష్టిమెయిగాల
 ముపుచ్చుచునుండేవేడుకన్॥ గీ॥ మరియునంటయెల్లయనధువయలన॥ బ
 రగుడుచుచుకొకతథ క్తవశ్య॥ అప్రసరింకైక్యోష్టానయతులుజంగ॥ మాన్య
 నామక్తచే నులపరహితం॥ వారలుధంపమశివ॥ చారప్రతిపాలసియ
 సత్ప్రీతులచు॥ గామాధికమగుబసవను దారుచునధికాను రాగతన్యజంగన్॥
 వ॥ బిజ్జలుంబు తనకునేటువాటిల్లుకాల బాసన్నం బగుటంజేసి బసవదం
 డాదీశు భాసురప్రభావంబును భక్తి సాధ్యర్థంబును యెరింగియు నెరుం
 గనియట్లు పణిమిత్తలచుల్లయ్యె మధువయ్య గారలరప్పించి తప్పేమియుం
 జెప్పం జొప్పగాకుండియుం గండక్రొవ్వనం గన్నులు ఘప్పించె నదిగాంచి
 సకలజనంబులు కలకటనిటలతటి వ్రేటుకృపీట సంభవుండగు శంభుభక్తుల
 కోపాటోపంబు దనకుం గ్రోత్తయే వారలలిగి నంద్రపట్టణంబు పట్టపగల
 బయలై బోవకుండునే తనపట్టణంబు నెమలువట్టంబై తానుచుంబొటువై
 రులై బోవకుండు నేనునుచు బుడిబుల్లంబోవుచుండెరవు॥ చ॥ బసవదుము
 న్నుగానఖిలభక్తులతోపపరీతవక్తృలై॥ యనదృశలీలర్చుంకుపుడనేత్ర
 ములిచ్చియిప్పుం॥ మసలుచునాకనుండుట కుమాకనుకూలముగాదటంచు
 భ॥ ప్రసమిలించుబలికెననక॥ జగదేవమూవరొప్పతోక॥ క॥ తొల్లి

తివాసనుయిప్పుడు | శిల్పిసంకల్పమనుచుచిత్తస్పృహ | గోల్లసితాశిశేఖ-
లు | కల్లుగాముడికిరంగులముఖము || నీ | అట్లుజేసినవారంతబోవక బల్లముక
టంకంబుపాడు జేసెయ్యును | మదంపురమెన్నగ నెన్నడుపాడుగు ననుచుశాపంబులి
చ్చి | మడివారుమాడె | మదిరాజ్యయొక్కేరాజయ్యయొక్కెన్నరయ్యును | కన్నడ
ప్రహ్లాదయొక్కయి | గుడిసెసిడిపోడయ్యయనుసలయును || నీ | నాదిగాగలభాగము
నాపురంబు | కన్నడయ్యునాదిగాగలభాగమున | బసవవరదాధినాథుండుభక్తికి
ష్ట | జనియె | కన్నడ మీశ్వరుంకడను || చ || వారలట్లునుపెడలుమాత్ర నాథాశ్రీకళ
ప్రసవించి | బసవం బురంబుసోభాగ్యంబునుం బొనుంగుబడిపోయెనప్పుడు || నీ ||
థాత్రివిడిలకొద్దిగాత్రికామలుగూసెంబకంబులుబుచ్చెనుభవించ | పీనుగులుపడిగా
లెడడివిచ్చుచునై చాన్మరవంప్రలులట్లుగట్టె | మంపదేననాటిమథ్యాహ్నమున
న గంపంచునంబోనిగ్రుముంచుకొనియె | కాలుడుకడునుగ్రాయుడైతానంగబడియె
చ్చిచ్చిప్రసాదములను || నీ || గంపంబుదిక్కుగలయనవని | జనిగాంచెనుమగదల
లెడ | నూర్చుడుచు | నూర్చుడుచు | నీగనైకజాడంగగానబడియె || చ ||
ఇట్టిముత్యతంబులుపుట్టెనట | ముత్యమునంబున భయంబులునంభావించుచుండెనట | జ
గదేకమంత్రియై నిజను | చంబు | చనుదేరంగజనతనయు పీడించియిట్లుయె || నీ ||
శివగణక్రొహంబుచెవి | కడమ్యయ | బుననువారిజంపనలయ | నటునీనునోపడ
యపుడతానెననమయంగ | గుడిగెగు | మరెంటితోపానీవియజేయంగజాలని
ప్రాణవంచనపరునకు | కుటిరాత్మ | గునిదండిభుప్రదిచ్చుచే ముచ్చుమిచ్చుభ
క్తి || నీ || కూర్చునేయలయిట్లఁగోనరయిన్ను | నీపుప్రాణపరిత్యాగనియింపె | నవ్వడి
య్యవసరమునకిచ్చిచేసిరి | గాకయింపఁతమచేతిగాదచెప్పు || డ || వాగలోకోక
డలుగవారిజంభవంభద్రదడుమల్ | భోరునీరుగావెముని బుద్ధినిహితదశాదిశ్వ
రుక | నోరగాలంబులాడగనెన్నడోతనకోపవహ్నికిక | గౌరిజాంగమాభయములు
గానానరింపనిన్నుపెడియె || డ || ఇలనువచున్మృడముని | కులపతిసాక్షాత్సహృదగు
ని పుండే | తులచెవులజేచ్చుయపుడునిలువునసీరయ్యెగాదనిభిమునెరగ || నీ || కాపు
ననీపుశంకరభక్తగణాంపంపిఁ బ్రసాదకుండంగివిహితమగునె | క్రొహెనపుడెలయి
మకయింపంగునీవంగ | శ్రుతకుమతదగుచు | యిస్సీరోక్తిల్లువం | గుజోక్తికొక్కచే
జెఱిపుప్రసాద | మెట్టంగిగుడివదవేసెట్లుపెట్టెదగడుకుమరగ్నాత్రంబయగుచు || నీ ||
నానరబట్టమిడివియచ్చుచేరయ | పెట్టెవాడెతిగెచిల్చియును | నెల్లసాదనంబు
జల్లినతగ్గవగు | ననుచుకుర్కభాతినాగి || చ || ఈవాతానెడికిరేయి | గావశిశే
యల్లప్రహ్లాదయలంబులగును | రావెభక్తికెడ్డు | వేవచ్చి | ప్రియమాప్రదేమగదో ||
|| అట్లుచేసుచెంబడిగదేవులొగ్గెందు | నాదసాంబంబుననార | మగదో

శ్రీదత్తాత్రేయ మహాదేవ

బ స వ ప్ర శా ణ ము.

[illegible]

సభిమనేకైకానకున్ననుచునుదాసీకంబులయాననకునియ్యాననుమి॥ మఃపః మానంధ
సయానుభూతివిలసద్భూతమృతాశ్వికః స్ఫురణాధిక్యసనీభవత్తప్తమనోధుద్వాసా
నేంద్రియాచగణోమేరుదత్సగృహబృహతాభాస్వద్భక్తికృత్యుండవై । మరలస్వచ్ఛతిన
య్యశేనోనమిద్గృహేమదికాదాడగః॥ చ॥ అనిబసవన్నయిట్లుః నయంబునన్నపమాచ
రింపుడంక॥ నుగురుమాతికాసాన్నికవిశేషమనంగృ తోడనంగమే! నుగుడిపెన్విడం
గః తిహా॥ తదంధియంగంబుఫానుంటనతులభక్తిబోవనకడకమెయింబ్రణమిట్లెం
డియె॥ శా॥ ఆనందాశ్విపరమైః సత్తీదంవహాత్మరొమానన॥ శ్రీశేష్టేనికేభూ
మణంబుగలనద్గ్రీవోద్దమగ్గదగ । ధ్వానమ్మత్ గురుగర్భసత్వములుగా తాత్పర్యముకా
భాక్తిగముకాత్రోనంగిల్కొనియున్నయ్యాసుతునాలోకించిమైపెంచుచుకొ॥ క॥ ఆత్మకన
జేరిప్రసాదము । దక్కకదయనాసగితనయదాలోగొనుచుకొ । గ్రక్కనగుడిభోనికె
జని । యక్కడనయట్లశ్వమయ్యెనాశ్వగృగతికొ॥ క॥ సంగయదేవుడుసద్గురుభాగిజను
దెంచియిట్లుదసవదనలో । నంగలిపికనుటకచ్చటిజంగమసంఘంబుసంతసంబంధం
గకొ॥ నీ॥ శ్రింగతూర్థ బుబుసంగిజలంగంగభూత్యమలుమీదబాధిమకురియిదోయనభా
క్తికాంక్షాభిమన్యమనోమనోగ్రీవనల్ గిరికొనం । ఎంబుమనాచమనోసంధడియో
యనభిమన్యగ్రీవేకల్ పెలయనుచుకొ॥ మాదిరిబయ్యయమచివాళుమాచయ్యనాదిగా
గలభక్తునిముదనన॥ నీ॥ బలిరీతిబండారుబసగదకును । గలపెనర్గనిరిలయాదిల
ననెందుభక్తితబుద్ధులత్వరూపంబుదోచ్చ । నిజపంబుదయెకమైనగడగా॥ నీ॥
గాలిలోనసగుర గాలివాప్రభాగించి శాలోపెండియుగలనినట్లు । బలములో దిగిం
డ్లుసంభవంబుంచితజ్జలములోనమరలనయనట్లు । బలభోదగగణుమాడక గ్రమ్మరగ
నాజ భిలోనేకమైసరగుంట్లు । పుడువీధియందుబుగ్గలశివనియించిపుడునీధియందలాప
డగుట్లు॥ నీ॥ సగ్గురూగృహాసక్తిసంభవించిసగ్గురూర్పుపాథూతిజాలమెరసి । స
గ్గురూరూస్వామిర్భవికాంతిపుడుతగ్గుశుభమెలింగితత్వంబునందు॥ ఉ॥ కావునదేశ
నేంద్రపదపంకజాంబునకొర్చిట్టిభక్తి । శ్రావీశ్వామ్యోజములనాబసవయ్యదోలంగక
శ్చుడుకొ । బూవునుదావివోతెబొర్రుచ్చములేవనీ వియ్యున్నవాడివిపులాతలింబనద
డిట్లునెభక్తులుగల్గునంతకుకొ॥ చ॥ అనిభోనియాడుచుకొమనసిబాంతకుభక్తవరేజ్యతి
ల్లపూ । జ్ఞతసఖామృతమిదిబజాలగతేడుకినోలలాడుచుకొ॥ బిమ్మతభిజిమారులు
జింగమకోటులరచ్చనిచ్చుచుకొ॥ గొనకొనకొంతకాలమిలగోరభజింపుచునుండిరీశ్వరుడా
చ॥ వసుమతిలోపభక్తియభివర్ధనమొండగజేయుచుండశ్రీ । బసవపురాణమన్ ద్విపద
పద్ధతిజెచ్చునుపాలకురిభో । మనుకవియామహామనుడును త్రిపుదేశికుడౌటదానం
కెనగగబద్ధభారతిరచించితిన్నేనుతిదంకితంబుగి॥ ఉ॥ ఏగదియించినాడనన నెంబు
నెడకొనగనుకొయో । పొంగుడైదోగొప్పఁ పొలకన్రీపునాచును ధుండ దానిప

ప్రథమాశ్వాసము.

౧౫౨

పపురాణము:

సాక్రమముదపుకయిండ్గదత్కృపారస | ప్రేరణతత్కృతాబ్జము శ్రీతిభజింకట
 రియాక్రియే || చ || బసవపురాణమధిశివభక్తసభాస్థలుంబకింపగా | విశు
 భచ్యులకువేగము | ల్లుచుశంభుభక్తియా | బసవపురాణముబరతుభక్తిభావ
 చారిక | తస్సద్యశతైంగికానుభవనాభ్యుసఖంబభింబుజేకురున్ || చ ||
 మున్మేలి | భక్తులసత్కృపజాలగల్గిరి | బసవపురాణమున్వదనబాయన
 ణంబయి | బసవపురాణముకొనినిసభగ్గప్రసాదనుభుక్తసేద్యింబు | బసవ
 సినబాయకగల్గునభీష్టికార్థియత్ || క || ఈమహిబసవపురాణము | ప్రేమ
 ముద్రీమందిరం | దేమర్తుబంధుజంపుదుగామహింబులను వెండువా
 క || అపియిదియనగానేటికి ప్రవహిలనద్యక్తియక్తిబసవపురాణం | బసవ
 సశివకృపచేనిహపరార్థసిద్ధులుగలుగ || మహాస్థగర | గురుహిదాంభోజభ
 రకరుణాకుంఠహస్తోదితాంగా | హరలింగయత్తవిత్తాహరసమయపురాణ
 పేతా | చరలింగాచ్చునరత్తాచరహరగురుశేషప్రసాదానుభూతి
 దమూదిభారితదశదిశాప్రాంతములకు || క || త్రితాంతనాత్రచరిర | రళి
 వ్యసనవిసరతాత్మేత్ || హాహాహితబహుబహాణ | వీరసేతిభాగిగారకదే
 క్తితామహా | మహాత్మా | బలంబుమలజీవితకర్మ | కర్మ
 శిక్షితాత్మావలేపా | శృతిమతహితచర్యాకథసద్భక్తవగా | వితతసుగుణజా
 వాతిలోలా ||

గద్య || ఇది శ్రీమత్పాలకురికిసోమేశ్వరగురుప్రసాదలబ్ధప్రబంధనిబంధన
 శక్తియక్తశ్రీశివపతిబసవనాచార్యసత్కృతమలమత్ర
 సోమయనామధేయశివకవిస్రణితంబైనశ్రీబసవపు
 రాణంబునుమహాప్రబంధంబునదుసగ్నంబుచే
 సప్రమాశ్వాసము - సంపూర్ణము.

